
શ્રી અમરવિન્દ હોલિસ્ટીક લીમિટેડ એન્ડ પ્રિન્ટિંગ પ્રેસ-ગ્રાંડ
મલોર-કેરળ-ઈન્ડિયા પારેખ

અનુક્રમણિકા

વિષય

પાનું

શ્રી સુદંડક	૧ થી ૨૦
શ્રી બાવન બોલનો ઘાટો	૨૧ થી ૪૦
આકર્ષની પ્રકૃતિનો "	૪૧ થી ૫૪
ભણપણના પચીસ બોલ	૫૫ થી ૬૦
શ્રી લોકાશાહની ૬૬ બોલની કુડી	૬૧ થી ૧૩૫
આવક શુભ સંચાય	૧૩૫
છન આજ્ઞા સ્તવન	૧૩૭
છન માર્ગ "	૧૪૦
૬૫૫ ધર્મ ઢાલ	૧૪૫
શ્રી લીક્ષુગણીકૃત ઢાલ	૧૪૭
ઘનની ઢાલ ૧૨મી	૧૪૮
છત્રધર્મની જૈન આજ્ઞા દીધે	૧૫૦
બ્યાવચની ઢાલ ૧૩મી	૧૫૨
અનુકંપા ઢાલ ૧૪મી	૧૫૪
શ્રી લીક્ષુગણીકૃત ઢાલ	૧૫૭
શ્રી જૈન આજ્ઞાનો ચોઢાલીયા	૧૫૮
" " ઢાલ પહેલી	૧૫૯
" " " બીજી	૧૬૬
" " " ત્રીજી	૧૭૩
" " " ચોથી	૧૭૮
અદા ઉપર સંચાય	૧૮૨
શ્રી અનાધી મુની સંચાય	૧૮૩
શ્રી છનકૃષ્ણી સાધુની ઢાલ	૧૮૪
બાર ભાવનાની ઢાલ	૧૮૬

શીયલની નવ વાડ	૧૮૭
શ્રીલીમુગલી ગુરુની ઢાલ	૧૮૮
નંદનવન લીમુગઝમે વસોરી	૧૮૯
ચોખટ્ટન ઢાલ	૧૯૦
મુનીગઝ વર્ણન ઢાલ	૧૯૧
એકલનો ધામસીચો ઢાલ	૧૯૩
" " " પહેલી	૧૯૪
" " " બીજી	૧૯૫
" " " ત્રીજી	૧૯૭
" " " ચોથી	૧૯૬

શુદ્ધિ

લોકાગાદની રૂડી—બોલ એકાવનમાને બારે અવગુરીનો પાઠ વાચ્યો

બોલ બાવનમાને બારે બોલ એકાવનમા એક ઉવા ગુણી અનુક્રમે ૩ પાઠાં એક એકલા કરી વાચ્યો, મિત્રમાને એકમનુક્રમે વાચ્યો

અથશ્રી લઘુદંડક લિખ્યતે

૧ શરીર દ્વાર

શરીર ૫ = ૧ ઔદારિક, ૨ વૈક્રિય, ૩ આહારિક, ૪ તેજસ અને ૫ કાર્મણ.

સર્વ નારકી તથા દેવતામાં શરીર ૩ = ૧ વૈક્રિય, ૨ તેજસ, ૩ કાર્મણ.

વાઉકાય વરણ ચાર સ્થાવર, ત્રણ વિકલેન્દ્રિ, અસત્રી-તિર્યચ, અસત્રી મનુષ્ય તથા સર્વ યુગલિયામાં શરીર ૩ = ૧ ઔદારિક, ૨ તેજસ, ૩ કાર્મણ. વાઉકાય તથા સત્રીતિર્યચ પંચેન્દ્રિયમાં શરીર ૪ = ૧ ઔદારિક ૨ વૈક્રિય ૩ તેજસ ૪ કાર્મણ.

સત્રી મનુષ્યમાં શરીર ૫
સિદ્ધમાં શરીર હોય નહિ.

૨ અવગાહના દ્વાર

જ્યન્ય આંગળનો અસંખ્યાતમો ભાગ ઉત્કૃષ્ટી એક હજાર લોજન ઝામેરી ઉત્તર વૈક્રિય કરે તો જ-ધન્ય આંગળનો સંખ્યાતમો ભાગ ઉત્કૃષ્ટી લાખ લોજન ઝામેરી.

॥ નારકીની અવગાહના કહે છે ॥

૧ પહેલી નારકીની ૪૦ આંગળનો અસંખ્યાતમો ભાગ ઉં ૯૫૫ મનુષ્ય ૭ આંગળની.

૨ બીજી નારકીની ૪૦ આંગળનો અસંખ્યાતમો ભાગ ઉં ૧૫૫૫ મનુષ્ય ૧૨ આંગળની,

૩ ત્રીજી નારકીની ૯૦ આંગળનો અસંખ્યાતમે ભાગ
હો ૩૧૧ ધનુષ્યની.

૪ ચાલી નારકીની ૯૦ આંગળનો અસંખ્યાતમે ભાગ
હો ૬૨૧૧ ધનુષ્યની.

૫ પાંચમી નારકીની ૯૦ આંગળનો અસંખ્યાતમે ભાગ
હો ૧૨૫ ધનુષ્યની.

૬ છઠી નારકીની ૯૦ આંગળનો અસંખ્યાતમે ભાગ
હો ૨૫૦ ધનુષ્યની.

૭ સાતમી નારકીની ૯૦ આંગળનો અસંખ્યાતમે ભાગ
હો ૫૦૦ ધનુષ્યની.

ઉત્તર વૈશ્વિક કહે તે જાન્ય આંગળનો સંખ્યાતમે
ભાગ ઉત્કૃષ્ટી પાત પાતાળી બમણી.

॥ દેવતાની અવગાહના કહે છે ॥

૧ ૧૫ પરમા પામી, ૧૦ ભવનપતિ, ૧૬ વાનુષ્યનર
ચિત્રુમખા, જોતિયી પદેસા બીજા દેવસાક તથા
પદેસા કિલિચિક દેવતાની માત દાપની

૨ ત્રીજા ચાપા દેવસાક તથા બીજા કિલિચિક દેવતાની
દાપની

૩ નવસાકનિક, પાંચમા છા દેવસાક તથા ત્રીજા કિલિચ-
િક દેવતાની પાંચ દાપની.

૪ મનમા આપા દેવસાકના દેવતાની માત દાપની

૫ નવમા દેવમા અનિપરમા તથા ભવમા દેવસાકના
દેવતાની ૨૩ દાપની

૬ નવ મોહન, દેવતાની ૬૬ દાપની

૭ ૫૫ અનુભવ દિવનન, દેવતાની ૫૫ દાપની

૮ ૧૦ દેવતા દેવસાક ૧૦ ને ૧૦૦૦ અનુભવ, ૧૦૦૦ ને ૧૦૦૦

અનુભવ, ૧૦૦૦ ને ૧૦૦૦ અનુભવ, ૧૦૦૦ ને ૧૦૦૦

૯ ૧૦ દેવતા, ૧૦૦૦ ને ૧૦૦૦ ૧૦ ને ૧૦૦૦

॥ પાંચ સ્થાવરની અવગાહના ॥

- ૧ વનસ્પતિ કાય વરજી ચાર સ્થાવરની જઘન્ય તથા ઉત્કૃષ્ટી આંગળનો અસંખ્યાતમે ભાગ.
- ૨ વનસ્પતિ કાયની જઘન્ય આંગળનો અસંખ્યાતમે ભાગ ઉત્કૃષ્ટી હજાર લેજન ઝાઝેરી કમળ ફુલની અપેક્ષા એ જાણવી.

॥ ત્રણ વિકલેન્દ્રિયની અવગાહના ॥

- ૧ બે ઇન્દ્રિયની જો આંગળનો અસંખ્યાતમે ભાગ ઉં બાર લેજનની.
- ૨ તે ઇન્દ્રિયની જો આંગળનો અસંખ્યાતમે ભાગ ઉં ત્રણ કોસની.
- ૩ ચૌરેન્દ્રિયની જો આંગળનો અસંખ્યાતમે ભાગ ઉં ચાર કોસની.

॥ તિર્યચ પંચેન્દ્રિયની અવગાહના ॥

- જઘન્યતો આંગળનો અસંખ્યાતમે ભાગ જાણવી ઉત્કૃષ્ટી
- ૧ જળચર સત્રી અસત્રી બંનેની હજાર લેજનની
 - ૨ સ્થળચર સત્રીની છ કોસની અસત્રીનો પ્રત્યેક કોસની
 - ૩ ઉરપર સત્રીની હજાર લેજનની અસત્રીનો પ્રત્યેક લેજનની.
 - ૪ ભૂજપર સત્રીની પ્રત્યેક કોસની અસત્રીનો પ્રત્યેક ધનુષ્યની.
 - ૫ ખેચર સત્રી અસત્રી બંનેની પ્રત્યેક ધનુષ્યની.
ઉત્તર વૈક્રિય કરે તો જઘન્ય આંગળનો સંખ્યાતમે ભાગ ઉત્કૃષ્ટી નવસો લેજનની,
ત્રાટી અવગાહના પાળો ઉત્તર વૈક્રિય કરે નહીં.
(પ્રત્યેક એરલે બેધી નવ મુઘી જાણવું.)

॥ અસત્તી મનુષ્યની અવગાહના ॥

૧ અસત્તી મનુષ્યની વચન્ય તથા ઉદ્દૃષ્ટી આંગળે
અસંખ્યાતમે ભાગ જાણવી.

॥ સત્તી મનુષ્યની અવગાહના ॥

- ૧ પાંચ ભરત તથા પાંચ દરિયના મનુષ્યોની અવસર્પિણી
કાળમાં પડેલા આગે ભાગનાં ત્રણ કોસની ઉતરનાં
થે કોમની, બીજે આગે ભાગનાં બે કોસની ઉત
રનાં એક કોમની, ત્રીજે આગે ભાગનાં એક કોસની
ઉતરનાં પાંચમે મનુષ્યની, ચોથા આગે ભાગનાં
પાંચમે મનુષ્યની ઉતરનાં માત્ર દ્વાપની, પાંચમા
આગે ભાગનાં માત્ર દ્વાપની ઉતરનાં એક દ્વાપની,
છેા આગે ભાગનાં એક દ્વાપની ઉતરનાં એક દ્વાપ
મોની મૂંઠા દ્વાપની, ઉત્તરપિણી કાળમાં માત્રી કરેલી
તેમ જિજિવ કહે તે ભાષા નેતજન જાણેલી જાણી
- ૨ પાંચ દેશના તથા પાંચ નિઃસ્વ તથા દેશનાં પુત્ર
પિતૃની એક કોમની
- ૩ પાંચ દરિયા તથા પાંચ અવકાશ દેશનાં
૫ દેશની એ કોમની
- ૪ પાંચ દેશ તથા પાંચ ઉત્તરપિણી પુત્રપિતૃની
૫ કોમની
- ૫ પાંચ અદિતિદ કુલ મનુષ્યની તથા મનુષ્યની
૫ કોમની
- ૬ પાંચ અવકાશ દેશનાં પાંચ અવકાશ દેશનાં
૫ કોમની
- ૭ પાંચ અવકાશ દેશનાં પાંચ અવકાશ દેશનાં
૫ કોમની
- ૮ પાંચ અવકાશ દેશનાં પાંચ અવકાશ દેશનાં
૫ કોમની
- ૯ પાંચ અવકાશ દેશનાં પાંચ અવકાશ દેશનાં
૫ કોમની
- ૧૦ પાંચ અવકાશ દેશનાં પાંચ અવકાશ દેશનાં
૫ કોમની
- ૧૧ પાંચ અવકાશ દેશનાં પાંચ અવકાશ દેશનાં
૫ કોમની
- ૧૨ પાંચ અવકાશ દેશનાં પાંચ અવકાશ દેશનાં
૫ કોમની
- ૧૩ પાંચ અવકાશ દેશનાં પાંચ અવકાશ દેશનાં
૫ કોમની
- ૧૪ પાંચ અવકાશ દેશનાં પાંચ અવકાશ દેશનાં
૫ કોમની
- ૧૫ પાંચ અવકાશ દેશનાં પાંચ અવકાશ દેશનાં
૫ કોમની
- ૧૬ પાંચ અવકાશ દેશનાં પાંચ અવકાશ દેશનાં
૫ કોમની
- ૧૭ પાંચ અવકાશ દેશનાં પાંચ અવકાશ દેશનાં
૫ કોમની
- ૧૮ પાંચ અવકાશ દેશનાં પાંચ અવકાશ દેશનાં
૫ કોમની
- ૧૯ પાંચ અવકાશ દેશનાં પાંચ અવકાશ દેશનાં
૫ કોમની
- ૨૦ પાંચ અવકાશ દેશનાં પાંચ અવકાશ દેશનાં
૫ કોમની
- ૨૧ પાંચ અવકાશ દેશનાં પાંચ અવકાશ દેશનાં
૫ કોમની
- ૨૨ પાંચ અવકાશ દેશનાં પાંચ અવકાશ દેશનાં
૫ કોમની
- ૨૩ પાંચ અવકાશ દેશનાં પાંચ અવકાશ દેશનાં
૫ કોમની
- ૨૪ પાંચ અવકાશ દેશનાં પાંચ અવકાશ દેશનાં
૫ કોમની
- ૨૫ પાંચ અવકાશ દેશનાં પાંચ અવકાશ દેશનાં
૫ કોમની
- ૨૬ પાંચ અવકાશ દેશનાં પાંચ અવકાશ દેશનાં
૫ કોમની
- ૨૭ પાંચ અવકાશ દેશનાં પાંચ અવકાશ દેશનાં
૫ કોમની
- ૨૮ પાંચ અવકાશ દેશનાં પાંચ અવકાશ દેશનાં
૫ કોમની
- ૨૯ પાંચ અવકાશ દેશનાં પાંચ અવકાશ દેશનાં
૫ કોમની
- ૩૦ પાંચ અવકાશ દેશનાં પાંચ અવકાશ દેશનાં
૫ કોમની

૩. સંઘયણુદ્વાર.

સંઘયણુ ૬-૧ વજ્રરૂપભનારાય ૨ રૂપભનારાય ૩ નારાય
૪ અર્ધ નારાય ૫ કેલકું ૬ છેવટું.

૧ નારકી તથા દેવતામાં સંઘયણુ હોય નહીં.

૨ પાંચ સ્થાવર, ત્રણ વિકલેન્દ્રિય, અસત્તી મનુષ્ય
તથા અસત્તી તિર્યચમાં સંઘયણુ એક—છેવટું.

૩ ગર્ભેજ મનુષ્ય તિર્યચમાં સંઘયણુ છ.

૪ યુગલિયાં મનુષ્ય, તિર્યચ તથા ત્રિશાષ્ટીશાલાકાપુરૂષમાં
સંઘયણુ એક, વજ્રરૂપભનારાય.

૫ સિદ્ધ ભગવાનમાં સંઘયણુ હોય નહીં.

૪ સંઠાણુદ્વાર (સંસ્થાન)

સંઠાણુ ૬-૧ સમચોરસ ૨ નિગમ પરિમંડળ ૩ સાદિભ્ય
૪ વાવન્ય ૫ કુળજ ૬ હુંડક

૧ સાતનારકી, પાંચ સ્થાવર, ત્રણ વિકલેન્દ્રિય અસત્તી
મનુષ્ય તથા અસત્તી તિર્યચમાં સંઠાણુ એક—
હુંડક.

પાંચ સ્થાવરની વિગત કહે છે.

પૃથ્વીકાયનું ચંદ્રમસુરની દાળ બરાબર.

અપકાયનું પાણીના બુદ્ધ્યુદ સમાન (પરપીઠા).

તેડિકાયનું સોયના નાકા સમાન.

વાડિકાયનું—ધન પતાકા સમાન.

વનસ્પતિકાયનું—નાના પ્રકારનું.

૨ સર્વ દેવતા. સર્વ યુગલિયાં તથા ત્રેસડ શલાકા
પુરૂષમાં એક—સમચોરસ.

૩ ગર્ભેજ મનુષ્ય તથા તિર્યચમાં સંસ્થાન છ.

૪ સિદ્ધમાં હોય નહીં.

૫. કથાયદ્વાર.

કથાય ચાર—૧ કોષ ૨ માન. ૩ માયા અને ૪ લોભ.

સાતીસ દડકમાં કથાય ૪ દોાય

મનુષ્ય અકથાયો પશુ દોાય

મિદમાં કથાય દોાય નહીં.

૬ સંજ્ઞાદ્વાર.

સંજ્ઞા ચાર—૧ આદાર સંજ્ઞા ૨ ભય સંજ્ઞા ૩ મૈથુન સંજ્ઞા

૪ પરિમદ સંજ્ઞા

૧ સાતીસ દડકમાં સંજ્ઞાચાર

મનુષ્ય અસંજ્ઞો પશુ દોાય

મિદમાં સંજ્ઞા દોાય નહીં.

૭ લેશ્યાદ્વાર.

લેશ્યા ૭—૧ કુળ્ય લેશ્યા ૨ નીલ લેશ્યા ૩ કપિલ લેશ્યા

૪ ભેદ લેશ્યા ૫ પદ્મ લેશ્યા ૬ મુલ લેશ્યા

૧ મનુષ્યલેશ્યામાં લેશ્યા ૩ પદ્મી (અગ્રાજ) કુળ્યલેશ્યા

અનુભવી નેની વિગત

૧ પદ્મી લેશ્યા બીજી લેશ્યામાં કલિન લેશ્યા

૨ બીજી લેશ્યામાં કલિન લેશ્યા મધ્ય નીલ લેશ્યા થાય

૩ કલિન લેશ્યામાં નીલ લેશ્યા.

૪ પંચમી લેશ્યામાં નીલ લેશ્યા થવા કુળ્ય લેશ્યા થવા

૫ કલિન લેશ્યામાં કુળ્ય લેશ્યા.

૬ કુળ્ય લેશ્યામાં કલિન લેશ્યા થવા કુળ્ય લેશ્યા.

૭ કુળ્ય લેશ્યામાં કલિન લેશ્યા થવા કુળ્ય લેશ્યા.

૮ કુળ્ય લેશ્યામાં કલિન લેશ્યા થવા કુળ્ય લેશ્યા.

૯ કુળ્ય લેશ્યામાં કલિન લેશ્યા થવા કુળ્ય લેશ્યા.

૧૦ કુળ્ય લેશ્યામાં કલિન લેશ્યા થવા કુળ્ય લેશ્યા.

૪ જ્યોતિષી, પહેલા તથા બીજા દેવલોક તથા પહેલા કિલિવપીમાં લેશ્યા ૧ તેજુ.

૫ ત્રીજા, ચાથા, પાંચમા દેવલોક તથા બીજા કિલિવપીમાં લેશ્યા ૧ પાંચ.

૬ ત્રીજા કિલિવપી તથા છઠા દેવલોકથી સ્વાર્થસિદ્ધ સુધી લેશ્યા ૧ શુક્લ.

૭ સત્રી મનુષ્ય તથા તિર્યચમાં લેશ્યા ૬.

૮ કેટલાક મનુષ્ય અલેશી પણ હોય.

૯ સિદ્ધમાં લેશ્યા હોય નહીં;

૮. ઇન્દ્રિયદ્વાર.

ઈન્દ્રિયપાંચ:—૧ ઓત, ૨ ચક્ષુ, ૩ શ્રાણુ, ૪ રસ અને ૫ સ્પર્શ

૧ સાત નારકી, સર્વ દેવતા, ગર્ભેજ મનુષ્ય, ગર્ભેજ-તિર્યચ, અસત્રી મનુષ્ય, અસત્રી તિર્યચ તથા સર્વ યુગલિયામાં ઇન્દ્રિય પાંચ.

૨ પાંચ સ્થાવરમાં એક સ્પર્શેન્દ્રિય.

૩ બે ઇન્દ્રિયમાં બે ૧ સ્પર્શ ૨ રસ.

૪ તે ઇન્દ્રિયમાં ત્રણ ૧ સ્પર્શ ૨ રસ ૩ શ્રાણુ.

૫ ચૌરિન્દ્રિયમાં ચાર ૧ સ્પર્શ ૨ રસ ૩ શ્રાણુ ૪ ચક્ષુ.

૬ મનુષ્યનો ઇન્દ્રિય પણ હોય.

૭ સિદ્ધમાં ઇન્દ્રિય હોય નહીં.

૯. સમુદ્ધાતદ્વાર.

સમુદ્ધાત સાત—૧ વેદની ૨ કથાય ૩ મરણાન્ત ૪ વૈકિય ૫ તેજસ ૬ આહારિક ૭ કેવળ.

૧ સાત નારકી તથા વાઉકાયમાં સમુદ્ધાત ચાર પહેલી.

- ૪ ગર્ભેજ મનુષ્ય તથા ગર્ભેજ તિર્યચમાં વેદ ત્રણ.
 ૫ મનુષ્ય અવેદી પણ હોય.
 ૬ સિદ્ધમાં વેદ હોય નહીં.

૧૨ પર્યાય દ્વાર

પર્યાય છ—૧ આહાર ૨ શરીર ૩ ઇન્દ્રિય ૪ ત્યાસોત્યાસ
 ૫ ભાષા ૬ મન.

- ૧ દેવતામાં પર્યાય પાંચ—મન ભાષા ભેગી ગણવી.
 ૨ પાંચ સ્થાવરમાં પર્યાય ચાર પહેલી.
 ૩ અસત્રી મનુષ્યમાં પર્યાય સાડા ત્રણ આહાર, શરીર,
 ઇન્દ્રિય, અને ત્યાસ લીએ તો ઉત્યાસ નહીં અને
 ઉત્યાસ લીએ તો ત્યાસ નહીં.
 ૪ ત્રણ વિકલેન્દ્રિય, અસત્રી તિર્યચ પંચેન્દ્રિયમાં પર્યાય
 પાંચ મન પર્યાય ટળી.
 ૫ નારકી, યુગલિયાં તથા ગર્ભેજ મનુષ્ય તથા ગર્ભેજ
 તિર્યચમાં પર્યાય છ
 ૬ સિદ્ધમાં પર્યાય હોય નહીં.

૧૩ દષ્ટિ દ્વાર

દષ્ટિ ત્રણ—૧ સમ્યક્ દ્રષ્ટિ, ૨ મિથ્યા દષ્ટિ ૩ સમમિથ્યા દષ્ટિ

- ૧ સાત નારકી, બારમા દેવલોક સુધીના દેવતા ગર્ભેજ
 મનુષ્ય તથા ગર્ભેજ તિર્યચમાં દષ્ટિ ત્રણ.
 ૨ પાંચ સ્થાવર અસત્રી મનુષ્ય તથા છોપન અન્તર
 દ્વીપનાં યુગલિયાંમાં દષ્ટિ એક-મિથ્યા દ્રષ્ટિ.
 ૩ નવમૈવેયક, ત્રણ વિકલેન્દ્રિય, અસત્રી તિર્યચ પંચે-
 દ્રિય તથા ત્રીસ અકર્મ ભૂમિના યુગલિયાંમાં દષ્ટિ
 બે સમ્યક્ તથા મિથ્યા દષ્ટિ.
 ૪ પાંચ અનુત્તર વિમાનના દેવતા તથા સિદ્ધમાં દષ્ટિ
 એક સમ્યક્ દષ્ટિ.

૧૪ દર્શન દ્વાર

દર્શન ચાર—૧ ચક્ષુ ૨ અચક્ષુ ૩ અવધિ ૪ કેચગ.

૧ સાત નારદી, સર્વ દેવતા તથા ગર્ભેજ નિર્ધેયમાં
દર્શન પ્રત્યુ—ચક્ષુ, અચક્ષુ અને અવધિ

૨ ગર્ભેજ મનુષ્યમાં દર્શન ચાર.

૩ પંચ સ્થાવર, બેદન્દિય તથા તેદન્દિયમાં દર્શન એ
અચક્ષુ

૪ બેદન્દિય, અમણી નિર્ધેય અસણી મનુષ્ય તથા
ગર્ભ મુનિધિયમાં દર્શન એ ચક્ષુ તથા અચક્ષુ.

૫ મિદમાં દર્શન એક—કેચગ

૧૫ જ્ઞાન દ્વાર

જ્ઞાન પંચ—૧ મતિ ૨ મુતિ ૩ અવધિ ૪ મતપરિ ૫
કેચગ

૧ મત નારદી ગર્ભ દેવતા ગર્ભેજ નિર્ધેયમાં જ્ઞાન પ્રત્યુ
મતિ, મુતિ અને અવધિ

૨ ગર્ભેજ મનુષ્યમાં જ્ઞાન પાંચ

૩ પંચ સ્થાવર, બેદન્દિય મનુષ્ય અને બેદન્દિય અચક્ષુ
કેચગ, બેદન્દિય જ્ઞાન પાંચ નારદી

૪ બેદન્દિય, અમણી નિર્ધેય અસણી મનુષ્ય તથા
ગર્ભ મુનિધિયમાં જ્ઞાન એ મતિ તથા અવધિ

૫ મિદમાં જ્ઞાન એક—કેચગ

૬ મિદમાં જ્ઞાન એક—કેચગ

૧૬ મનુષ્યનાં દ્વાર

૧ મનુષ્યનાં દ્વાર

૨ મનુષ્યનાં દ્વાર

- ૨ પાંચ સ્થાવર, ત્રણ વિકલેન્દ્રિય, અસત્તી મનુષ્ય, અસત્તી તિર્થંચ પંચેન્દ્રિય તથા સર્વ યુગલિયાંમાં અજ્ઞાન બે-મતિ, શ્રુતિ.
- ૩ પાંચ અનુત્તર વિમાનના દેવતા તથા સિદ્ધમાં અજ્ઞાન નહીં.

૭ જોગ દ્વાર

જોગ પંદર—(૪ મનના) ૧ સત્યમન ૨ અસત્યમન ૩ મિશ્ર-મન ૪ વ્યવહારમન (૪ વચનના) ૫ સત્યવચન ૬ અસત્યવચન ૭ મિશ્રવચન ૮ વ્યવહારવચન (૭ કાયાના) ૯ ઔદારિક ૧૦ ઔદારિકનો મિશ્ર ૧૧ વૈકિય ૧૨ વૈકિયનો મિશ્ર ૧૩ આહારિક ૧૪ આહારિકનો મિશ્ર ૧૫ કાર્મણ.

૧ સાત નારકી તથા સર્વ દેવતામાં જોગ અગિયાર= ચાર મનના, ચાર વચનના ૯ વૈકિય ૧૦ વૈકિયનો મિશ્ર અને કાર્મણ.

૨ સર્વ યુગલિયાંમાં જોગ અગિયાર= ચાર મનના ચાર વચનના ૯ ઔદારિક ૧૦ ઔદારિકનો મિશ્ર અને ૧૧ કાર્મણ.

૩ વાટિકાય વરુચ ચાર સ્થાવર તથા અસત્તી મનુષ્યમાં જોગ ત્રણ—૧ ઔદારિક ૨ ઔદારિકનો મિશ્ર અને ૩ કાર્મણ.

૪ વાટિકાયમાં જોગ પાંચ—૧ ઔદારિક ૨ ઔદારિકનો મિશ્ર ૩ વૈકિય ૪ વૈકિયનો મિશ્ર ૫ કાર્મણ.

૫ ત્રણ વિકલેન્દ્રિય તથા અસત્તીતિર્થંચ પંચેન્દ્રિયમાં જોગ ચાર—૧ ઔદારિક ૨ ઔદારિકનો મિશ્ર ૩ વ્યવહાર ભાષા ૪ કાર્મણ.

૬ ગર્ભજતિર્થંચ તથા મનુષ્યણીમાં જોગ તેર—આહારિક તથા આહારિકનો મિશ્ર વરુચ.

- ૭ ગર્ભેજ મનુષ્યમાં જોગ પાંચ.
૮ મૌદ્રમે ગુપ્તાણે અજોગી હોય.
૯ સિદ્ધમાં જોગ હોય નહીં.

૧૮ ઉપયોગ દ્વાર

ઉપયોગ બાર—પાંચ જ્ઞાન; ત્રણ અજ્ઞાન; ચાર દર્શન.

- ૧ મન નારદી. નવ મૈત્રેયક મુખીના દેવતા તથા ગર્ભેજ નિર્ગમમાં ઉપયોગ નવ—ત્રણ જ્ઞાન (મનિ, મુનિ અવધિ) ત્રણ અજ્ઞાન (મનિ, શનિ તથા વિભગ) ત્રણ દર્શન (મય્યુ અવધ્યુ તથા અવધિ)
- ૨ પાંચ મ્યાવરમાં ઉપયોગ ત્રણ—મનિ મુનિ અજ્ઞાન તથા અવધ્યુ દર્શન
- ૩ અમત્રી મનુષ્યમાં તથા છાપન અનરડીપનાં મુખિયાંમાં ઉપયોગ ચાર—મનિ મુનિ અજ્ઞાન તથા મય્યુ અવધ્યુ દર્શન
- ૪ મે રાન્દિય મે રાન્દિયમાં ઉપયોગ પાંચ—મનિ, મુનિ જ્ઞાન મનિ મુનિ અજ્ઞાન અવધ્યુ દર્શન
- ૫ મૌંન્દિય અમત્રીરિય પૌંન્દિય તથા રીન કૌં કૌંમનં મુદિયિયંમાં ઉપયોગ ૬—મનિ મુનિ જ્ઞાન મનિ મુનિ અજ્ઞાન મય્યુ અવધ્યુ દર્શન
- ૬ પદ્ય અનુનં રિય જ્ઞાન. દેવતામાં ઉપયોગ ૭—૧૧ જ્ઞાન પદ્યમાં ૧૧ દર્શન (૧૧૧ ૧૧૨)
- ૭ અમિય મનુષ્યમાં ઉપયોગ ૮
- ૮ રિન્દમાં ઉપયોગ ૯ રિન્દમાં ૯ દર્શન

૧૯ મુખ્યત્વે કહે

- ૧ મન નારદી. નવ મૈત્રેયક મુખીના દેવતા તથા ગર્ભેજ નિર્ગમમાં ઉપયોગ નવ—ત્રણ જ્ઞાન (મનિ, મુનિ અવધિ) ત્રણ અજ્ઞાન (મનિ, શનિ તથા વિભગ) ત્રણ દર્શન (મય્યુ અવધ્યુ તથા અવધિ)
- ૨ પાંચ મ્યાવરમાં ઉપયોગ ત્રણ—મનિ મુનિ અજ્ઞાન તથા અવધ્યુ દર્શન
- ૩ અમત્રી મનુષ્યમાં તથા છાપન અનરડીપનાં મુખિયાંમાં ઉપયોગ ચાર—મનિ મુનિ અજ્ઞાન તથા મય્યુ અવધ્યુ દર્શન
- ૪ મે રાન્દિય મે રાન્દિયમાં ઉપયોગ પાંચ—મનિ, મુનિ જ્ઞાન મનિ મુનિ અજ્ઞાન અવધ્યુ દર્શન
- ૫ મૌંન્દિય અમત્રીરિય પૌંન્દિય તથા રીન કૌં કૌંમનં મુદિયિયંમાં ઉપયોગ ૬—મનિ મુનિ જ્ઞાન મનિ મુનિ અજ્ઞાન મય્યુ અવધ્યુ દર્શન
- ૬ પદ્ય અનુનં રિય જ્ઞાન. દેવતામાં ઉપયોગ ૭—૧૧ જ્ઞાન પદ્યમાં ૧૧ દર્શન (૧૧૧ ૧૧૨)
- ૭ અમિય મનુષ્યમાં ઉપયોગ ૮
- ૮ રિન્દમાં ઉપયોગ ૯ રિન્દમાં ૯ દર્શન

આહાર લીએ.

૩ કેલકાક મનુષ્ય અણ આહારિક પણ હોય.

૪ સિદ્ધ ભગવાન આહાર લીએ નહીં.

૨૦ ઉત્પત્તિ દ્વાર.

૧ સાત નારકી. આદ્યા દેવલોક મુધીના દેવતા, તેઉકાય, વાઉકાય, ત્રણ વિકલેન્દ્રિય, અસત્તી મનુષ્ય, અસત્તી તિર્યચ તથા સર્વ યુગલિયામાં ઉત્પત્તિ એ ગતિની-મનુષ્ય તથા તિર્યચ.

૨ નવમા દેવલોકથી સર્વાર્થ સિદ્ધ મુધીના દેવતામાં ઉત્પત્તિ એક ગતિની મનુષ્ય.

૩ પૃથ્વીકાય, અપકાય તથા વનસ્પતિ કાયમાં ઉત્પત્તિ ત્રણ ગતિની-દેવતા, મનુષ્ય, તિર્યચ.

૪ ગર્ભોજ મનુષ્યમાં ઉત્પત્તિ ચાર ગતિની.

૫ સિદ્ધમાં ઉત્પત્તિ એક ગતિની-મનુષ્ય.

૨૧ સ્થિતિ દ્વાર.

નારકીની સ્થિતિ.

૧ પહેલી નારકીની સ્થિતિ જઘન્ય ૧૦ હજાર વર્ષ, ઉત્કૃષ્ટી ૧ સાગની.

૨ બીજી નારકીની સ્થિતિ જઘન્ય ૧ સાગર, ઉત્કૃષ્ટિ ત્રણ સાગરની.

૩ ત્રીજી નારકીની જઘન્ય ૩ સાગર, ઉત્કૃષ્ટિ ૭ સાગરની.

૪ ચોથી નારકીની જઘન્ય ૭ સાગર, ઉત્કૃષ્ટિ ૧૦ સાગર.

૫ પાંચમી નારકીની જઘન્ય ૧૦, ઉત્કૃષ્ટિ ૧૭ સાગર.

૬ છઠી નારકીની જઘન્ય ૧૭, ઉત્કૃષ્ટિ ૨૨ સાગર.

૭ સાગમી નારદીની સ્થિતિ જ્યન્ય ૨૨ ઉત્કૃષ્ટિ
૩૩ સાગરની.

ભવનપતિ દેવતાની સ્થિતિ.

- ૧ સિન્ધુ સિંધાના અગર કુમારની જ્યન્ય ૧૦ દાનર
વર્ષની ઉત્કૃષ્ટિ ૧ મગરની. તેની રવીની જ્યન્ય
૧૦ દાનર વર્ષની ઉત્કૃષ્ટિ ૩૩ પાતેપમની.
- ૨ સિન્ધુ સિંધાના નૈનિશાયના દેવતાની જ્યન્ય ૧૦
દાનર વર્ષની. ઉત્કૃષ્ટિ ૩૩ પાતેપમની. તેની રવીની
જ્યન્ય ૧૦ દાનર વર્ષ. ઉત્કૃષ્ટિ ૫૫ પાતેપમની
- ૩ સિન્ધુ સિંધાના અગર કુમારની જ્યન્ય ૧૦ દાનર
વર્ષની ઉત્કૃષ્ટિ ૧ મગર આમેરી તેની રવીની જ્યન્ય
૧૦ દાનર વર્ષની ઉત્કૃષ્ટિ ૩૩ મગર પાતેપમની
- ૪ સિન્ધુ સિંધાના નૈનિશાયના દેવતાની જ્યન્ય ૧૦
દાનર વર્ષની ઉત્કૃષ્ટિ ૩૩ મગર પાતેપમની
તેની રવીની જ્યન્ય ૧૦ દાનર વર્ષની ઉત્કૃષ્ટિ ૩૩ મગર
૧ પાતેપમની

વૃક્ષદેવતાની સ્થિતિ

૧૦૦૦ ૧૦ દાનર વર્ષની ઉત્કૃષ્ટિ ૧ પાતેપમની તેની
રવીની જ્યન્ય ૧૦ દાનર વર્ષની ઉત્કૃષ્ટિ ૩૩ મગર
૧૦૦૦૦૦ ઉત્કૃષ્ટિ ૧૦૦૦૦૦ મગર પાતેપમની

સાગર દેવતાની સ્થિતિ

- ૧ સાગર દેવતાની જ્યન્ય ૧૦ દાનર વર્ષની
ઉત્કૃષ્ટિ ૧ મગર આમેરી તેની રવીની જ્યન્ય
૧૦ દાનર વર્ષની ઉત્કૃષ્ટિ ૩૩ મગર પાતેપમની
- ૨ સાગર દેવતાની જ્યન્ય ૧૦ દાનર વર્ષની
ઉત્કૃષ્ટિ ૩૩ મગર પાતેપમની તેની રવીની જ્યન્ય
૧૦ દાનર વર્ષની ઉત્કૃષ્ટિ ૫૫ મગર પાતેપમની
- ૩ સાગર દેવતાની જ્યન્ય ૧૦ દાનર વર્ષની
ઉત્કૃષ્ટિ ૫૫ મગર પાતેપમની તેની રવીની જ્યન્ય
૧૦ દાનર વર્ષની ઉત્કૃષ્ટિ ૭૭ મગર પાતેપમની
- ૪ સાગર દેવતાની જ્યન્ય ૧૦ દાનર વર્ષની
ઉત્કૃષ્ટિ ૭૭ મગર પાતેપમની તેની રવીની જ્યન્ય
૧૦ દાનર વર્ષની ઉત્કૃષ્ટિ ૯૯ મગર પાતેપમની

જઘન્ય ઠા પા પદ્યની, ઉત્કૃષ્ટી ઠા પદ્યોઠ ને પાંચસો વર્ષ વધારે.

૩ ગ્રહોની જઘન્ય ઠા પા પદ્યની, ઉત્કૃષ્ટી ૧ પદ્યની તેની દેવીની જઘન્ય ઠા પા પદ્ય ઉત્કૃષ્ટી ઠા અરધા પદ્યોપમની.

૪ નક્ષત્રોની જઘન્ય ઠા પા પદ્યની, ઉઠ ઠા અરધા પદ્યની, તેની દેવીઓની, જઠ ઠા પા પદ્યની, ઉત્કૃષ્ટી ઠા પા પદ્ય જાહેરી.

૫ તારાઓની જઠ પદ્યનો આઠમો સાગર ઉઠ ઠા પા પદ્યની, તેની દેવીઓની જઘન્ય અધપાવ પદ્ય, ઉત્કૃષ્ટી અધપાવ પદ્યઠ જાહેરી.

ધૈમાનિક દેવતાની સ્થિતિ

૧ પહેલા દેવલોકમાં જઠ ૧ પદ્યોપમ, ઉત્કૃષ્ટી ૨ સાગરની, તેની પરિગ્રહી દેવીઓની જઠ ૧ પદ્ય ઉઠ ૭ પદ્ય, અપરિગ્રહી દેવીઓની જઠ ૧ પદ્ય ઉઠ ૫૦ પદ્યોપમની.

૨ બીજા દેવલોકમાં જઠ ૧ પદ્ય જાહેરી, ઉઠ ૨ સાગર જાહેરી, તેની દેવીઓની જઠ ૧ પદ્ય જાહેરી, ઉઠ પરિગ્રહીની ૬ પદ્યની, અપરિગ્રહીની ૫૫ પદ્યોપમની,

૩ ત્રીજા દેવલોકમાં જઠ ૨ સાગર, ઉઠ ૭ સાગરની.

૪ ચોથા દેવલોકમાં જઠ ૨ સાગર જાહેરી, ઉત્કૃષ્ટિ ૭ સાગર જાહેરી.

૫ પાંચમા દેવલોકની જઠ ૭ સાગર, ઉઠ ૧૦ સાગરની.

૬ છઠા દેવલોકના દેવતાની જઠ ૧૦ સાગર, ઉઠ ૧૪ સાગરની.

જઘન્ય ૦૧ પા પદ્યની, ઉત્કૃષ્ટી ૦૧૧ પદ્યો ૦ ને પાંચસો વર્ષ વધારે.

૩ ગ્રહોની જઘન્ય ૦૧ પા પદ્યની, ઉત્કૃષ્ટી ૧ પદ્યની તેની દેવીની જઘન્ય ૦૧ પા પદ્ય ઉત્કૃષ્ટી ૦૧૧ અરધા પદ્યોપમની.

૪ નક્ષત્રોની જઘન્ય ૦૧ પા પદ્યની, ઉ ૦૧૧ અરધા પદ્યની, તેની દેવીઓની, જ ૦ ૦૧ પા પદ્યની, ઉત્કૃષ્ટી ૦૧ પા પદ્ય જળેરી.

૫ તારાઓની જ ૦ પદ્યનો આક્રમો ભાગ ઉ ૦૧ પા પદ્યની, તેની દેવીઓની જઘન્ય અધપાવ પદ્ય, ઉત્કૃષ્ટી અધપાવ પદ્ય ૦ જળેરી.

વૈજ્ઞાનિક દેવતાની સ્થિતિ

૧ પહેલા દેવલોકમાં જ ૦ ૧ પદ્યોપમ, ઉત્કૃષ્ટી ૨ સાગરની, તેની પરિઘટ્ટી દેવીઓની જ ૦ ૧ પદ્ય ઉ ૦ ૧ પદ્ય, અપરિઘટ્ટી દેવીઓની જ ૦ ૧ પદ્ય ઉ ૦ ૫૦ પદ્યોપમની.

૨ બીજા દેવલોકમાં જ ૦ ૧ પદ્ય ઝાઝેરી, ઉ ૨ સાગર ઝાઝેરી, તેની દેવીઓની જ ૦ ૧ પદ્ય ઝાઝેરી, ઉ ૦ પરિઘટ્ટીની ૬ પદ્યની, અપરિઘટ્ટીની ૫૫ પદ્યોપમની,

૩ ત્રીજા દેવલોકમાં જ ૦ ૨ સાગર, ઉ ૦ ૭ સાગરની.

૪ ચોથા દેવલોકમાં જ ૦ ૨ સાગર ઝાઝેરી, ઉત્કૃષ્ટી ૭ સાગર ઝાઝેરી.

૫ પાંચમા દેવલોકની જ ૦ ૭ સાગર, ઉ ૧૦ સાગરની.

૬ છઠા દેવલોકના દેવતાની જ ૦ ૧૦ સાગર, ઉ ૧૪ સાગરની.

- [illegible]

ત્રણ વિકલેન્દ્રિયની ૪૦ અન્તર મુહૂર્તની, ઉત્કૃષ્ટી
 બે ઇન્દ્રિયની ૧૨ વર્ષની, તે ઇન્દ્રિયની ૪૯ દિન રાતની,
 ચૌરેન્દ્રિયની ૬ મહિનાની, તિર્થંચ પંચેન્દ્રિયની ૪૦
 અન્તર મુહૂર્તની, ઉત્કૃષ્ટી જળચર સત્રી અસત્રીની ૧ કોઠ
 પૂર્વની, સ્થલચર સત્રીની ૩ પદ્યોપમની અસત્રીની ૮૪
 હજાર વર્ષની, ઉરપર સત્રીની ૧ કોઠ પૂર્વની, અસત્રી-
 ની ૫૩ હજાર વર્ષની, ભૂજપર સત્રીની કોઠ પૂર્વની,
 અસત્રીની ૪૨ હજાર વર્ષની બેચર સત્રીની પદ્યો-
 પમના અસંખ્યાતમા સાગની, અસત્રીની ૭૨ હજાર
 વર્ષની, અસત્રી મનુષ્યની ૪૦ ઉં અન્તર મુહૂર્તની
 સત્રી મનુષ્યની સ્થિતિ.

૫ ભરત, ૫ ધરવતના મનુષ્યની પહેલો આરો સાગતાં
 ૩ પદ્યની, ઉતરતાં ૨ પદ્યની, બીજો સાગતાં ૨
 પદ્યની, ઉતરતાં ૧ પદ્યની, ત્રીજો સાગતાં ૧ પદ્યની,
 ઉતરતાં કોઠ પૂર્વની.

ચોથો આરો સાગતાં કોઠ પૂર્વની, ઉતરતાં ૧૨૫ વર્ષની,
 પાંચમો સાગતાં ૧૨૫ વર્ષની, ઉતરતાં ૨૦ વર્ષની,
 છઠો સાગતાં ૨૦ વર્ષની, ઉતરતાં ૧૬ વર્ષની.
 ઉતસર્પિણી દાસમાં એમજ ચડતી કહેવી, પાંચ
 મહાવિદેહ દેવોની જઘન્ય અન્તર મુહૂર્ત, ઉત્કૃષ્ટી
 ૧ કોઠ પૂર્વની સ્થિતિ જાણવી.

યુગલિયાંની સ્થિતિ.

૫ હેમચય, ૫ દિરણચયનાની જઘન્ય દશ ઉણી
 એક પદ્યની, ઉત્કૃષ્ટી ૧ પદ્યની.

૫ હરીવાસ ૫ રમ્યવાસનાની જઘન્ય દશ ઉણી

બે પદ્યની ઉત્કૃષ્ટી ૨ પદ્યની.

૫ રવગુરુ ૫ ઉત્તર મુરનાની જયન્ય રસા ઉભી :
પાવની. ઉમ્મી ૩ પાવની.

૫૬ અન્નરૂપના યુગલિયોની ૫૬૦૫૫
અમંચાતમઃ બાગની

અંક: અંક: ગિરનો આદિ નદી અંક નદી અંક
અંકનો આદિ ૭ ૧૨ અન્ન નામી

૨૨. સુખેયો અસુખેયો દ્વાર.

૩૧.૧૦.૨૦૨૦. ૩૧.૧૦.૨૦૨૦ કોવિડ ના પ્રતિષ્ઠા રહી છે
 ૩૧.૧૦.૨૦૨૦. ૩૧.૧૦.૨૦૨૦ નાની નાની જગ્યાએ
 ૩૧.૧૦.૨૦૨૦. ૩૧.૧૦.૨૦૨૦ નાની નાની જગ્યાએ
 ૩૧.૧૦.૨૦૨૦. ૩૧.૧૦.૨૦૨૦ નાની નાની જગ્યાએ

22 334 515

1. 1990年12月，在北京市召开的“中国人口科学大会”上，
 2. 1991年1月，在北京市召开的“中国人口科学大会”上，
 3. 1991年1月，在北京市召开的“中国人口科学大会”上，

1. 凡在本市行政区域内从事生产、经营活动的法人和其他组织，均应当依法缴纳地方教育附加。
 2. 地方教育附加的征收标准，按照《中华人民共和国教育法》和《中华人民共和国职业教育法》的有关规定执行。
 3. 地方教育附加的征收，由税务机关负责征收，财政部门负责管理。

1. 凡在本行開辦之各項業務，均應遵守本行所定之規章，並應隨時注意本行所定之規章，如有違反者，應即停止該項業務，並應隨時注意本行所定之規章，如有違反者，應即停止該項業務。

૨૪ ગતાગતિ દ્વાર.

- ૧ પહેલીથી છઠી નારકી સુધી ગતિ ૨ દંડકની આગતિ
૨, દંડકની મનુષ્ય, તિર્યચપંચેન્દ્રીય.
- ૨ સાતમી નારકીમાં આગતિ ૨ દંડકની મનુષ્ય તિર્યચ
પંચેન્દ્રિની, ગતિ એક તિર્યચની જાણવી.
- ૩ ભવનપતિ વાણ્વ્યંતર જ્યોતિષી પહેલા ઈગ્ન દેવલોક
તથા પહેલા કિલ્ચિક દેવતાની આગતિ ૨ દંડકની
(મનુષ્ય તિર્યચની) ગતિ ૫ દંડકની (તિર્યચ પંચેન્દ્રિય,
મનુષ્ય, પૃથ્વી, આપ્ત, વનસ્પતિની).
- ૪ ત્રીજા દેવલોકથી આઠમા દેવલોક સુધી ગતાગત ૨
દંડકની. (મનુષ્ય તિર્યચ) નવમા દેવલોકથી સર્વાર્થ
સિદ્ધ સુધી ગતાગત ૧ મનુષ્યની.
- ૫ પૃથ્વી આપ્ત વનસ્પતિ કાયની આગતિ ૨૩ દંડકની
(નારકી ૨૫) ગતિ ૧૦ દંડકની ૫ રથાવર, ૩
વિકલેન્દ્રિય, મનુષ્ય ૯ તિર્યચ પંચેન્દ્રિય એમ ૧૦ની.
- ૬ તેઉ વાઉકાયમાં આગતિ ૧૦ દંડકની ઉપરવત્ ગતિ
૯ દંડકની, મનુષ્ય ૧૨૭ ઉપરવત્ ૩ વિકલેન્દ્રિયમાં
ગતાગત ૧૦ દંડકની ઉપરવત્.
- ૭ અસત્રી તિર્યચ પંચેન્દ્રિયમાં આગતિ ૧૦ દંડકની ઉપર
વત્ ગતિ ૨૨ દંડકની જ્યોતિષી વૈમાનિક રહ્યા.
- ૮ સત્રી તિર્યચ પંચેન્દ્રિયમાં ગતાગત ૨૪ દંડકની.
- ૯ અસત્રીમનુષ્યમાં આગતિ ૮ દંડકની, પૃથ્વી, આપ્ત,
વનસ્પતિ, ત્રણ વિકલેન્દ્રિ, મનુષ્ય, તિર્યચ પંચેન્દ્રિય.
એમ ૮ અને ગતિ ૧૦ દંડકની ઉપરવત્.
- ૧૦ ગર્ભજ મનુષ્યમાં આગતિ ૨૨ દંડકની તેઉ વાઉ રહ્યા

ગાનિ ૨૪ હંદની, ૩૦ અર્ધ બૂમિનાં યુગલિયંઘં
આગાનિ ૨ હંદની મનુષ્ય નિર્વેચ પંચન્દ્રિય ગાનિ ૧૩
હંદની, ૧૦ બરનપાનિ ૧૧ વાક્યવેગર, ૧૨ નયોતિપી
૧૩ પેમાનિઃ

१३. ५१ अन्तरद्वीपना गुणविविधतां आगति २ इति
उपराज मति ११ इति. १० अन्तरद्वीप. ११
५२ इति.

૧૩ મિદ્ધમાં આગતિ મનુષ્યની ગતિ નહીં.

૨.૫ ખાલુ સર.

૩ ન. ૩૧ મેં રેવરઃ મનિજ મનુષ્ય, તિરિય મેં વપ
 તિર. ૫૦ પ્ર: ૧૩ રમ રો: ૫ અપાવરમાં પ્ર: ૫
 ૪ રો: ૫ અપાવર મનિજ ૧ ૧૫ ૩ ૧, ૨, ૩, ૪ ૩
 ૫ ૧૩ ૪ ૫ તિર. ૫ ૧ તિર. ૫ ૧, ૨, ૩
 તિર. ૫ ૧

[illegible]

796 - 1000 - 1000 - 1000 - 1000

18 m. x 11 ft. x 8 in. x 4 in. (104 m)
6 m. x 11 ft.

21 40 25.

[illegible]

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840.

... ..

“શ્રી ખાવન બોલનો થોકડો”

- ૧ પહેલે બોલે—આઠ આત્મામાં કર્મની કર્તા કેટલી આત્મા, શેક્તા કેટલી આત્મા અને તોડતા કેટલી આત્મા ?
કર્મની કર્તા ત્રણ આત્મા છે. કપાય, ભોગ, દર્શન,
શેકવાવાળી બે આત્મા છે. દર્શન, ચારિત્ર તોડવાવાળી
એક ભોગ આત્મા છે.
- ૨ બીજે બોલે—આઠ આત્મામાં દ્રવ્યજીવ કેટલી ? ભાવ જીવ કેટલી ? દ્રવ્યજીવ, એક દ્રવ્ય આત્મા, ભાવજીવ સાત આત્મા.
- ૩ ત્રીજે બોલે—આઠ આત્મામાં ઉદય ભાવ કેટલી યાવત્ પરિણામિક ભાવ કેટલી આત્મા ?
ઉદય ભાવ આત્મા ત્રણ. કપાય, ભોગ, દર્શન,
ઉપશમ ભાવ આત્મા બે. દર્શન, ચારિત્ર.
ક્ષાયક ક્ષયોપશમ, ભાવ છ આત્મા. દ્રવ્ય કપાય ટળી
પરિણામિક ભાગ આઠ આત્મા.
- ૪ ચોથે બોલે—આઠ આત્મામાં શાશ્વતી કેટલી, અશાશ્વતી કેટલી ?
એક દ્રવ્ય આત્મા શાશ્વતી છે.
સાત આત્મા અશાશ્વતી છે.
- ૫ પાંચમે બોલે—આઠ આત્મામાં સાવધ કેટલી અને નિર્વધ કેટલી ?
દ્રવ્ય આત્મા તો સાવધ, નિર્વધ બેમાંથી એકે નથી.
કપાય આત્મા સાવધ છે.
ભોગ, અને દર્શન આત્મા સાવધ, નિર્વધ બન્ને છે.
જ્ઞાન ચારિત્ર વિર્ય અને ઉપયોગ એ ચારે નિર્વધ છે
- ૬ છઠે બોલે—આઠ આત્મામાં બાણે કોણ ? દબે કોણ ? સરખે કોણ ?

જાને તેા જાન તથા ઉપયોગ આત્મા.

રખે દિપયોગ આમા.

મનુષ્યે જીવન આત્મા દળા જતો ઉપરોત્ત આત્મા.

કહે છેઃ આઁઆઁ કું કું ગાડિય આઁઆ. તોડે છેઃ
આઁઆ ઘડે ગાડિય રિય આઁઆની.

૭ મઃનંદે બોલે—હજના નેપોમ બેઠામાં મારજા દેસા અને નિર્મલ
દેસા પે ?

મો.૧ બે.૧ ને મ.૧૧ કે નિર્વેજ અસે નથી તે ૧૨૯ ૦

સા:રૂ. ૩૦.૭૬ ૯ જમ્. ૧૦ અમમતી ૧૧. અમમતી ૧૨.

• ၁၂.၁၁.၁၉၆၆ ခုနှစ် ၁၄ နိုဝင်ဘာ ၁၄, ၁၉၆၆

15

১২০০ খ্রঃ, ১০১৭ সঃ ১০৭: ১০৭৫ বঃ

[illegible]

179 10 4 1812 (1 11 24:53 10

• २५० •

44

2. The first part of the paper is devoted to the study of the asymptotic behavior of the solutions of the system (1) as $t \rightarrow \infty$. It is shown that the solutions of the system (1) are bounded and tend to zero as $t \rightarrow \infty$ if the matrix A is stable. The second part of the paper is devoted to the study of the asymptotic behavior of the solutions of the system (1) as $t \rightarrow \infty$ if the matrix A is not stable. It is shown that the solutions of the system (1) are unbounded and tend to infinity as $t \rightarrow \infty$ if the matrix A is not stable.

20 7 1 2 3 4 5 6 7 8

... ..

1. *Chlorophyll a* and *Chlorophyll b* were determined by the method of Lichtenthaler and Whistler (1973).

— — —

9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30

Abstract

90 7 0 1 6 2 4

• • •

● **●** **●** **●** **●** **●** **●** **●** **●** **●**

2. ପ୍ରଶ୍ନ-ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ଭାବେ ଦେବାକୁ ହେବ।

i

日知錄卷之六

i

[illegible]

12. 12. 1941

पत्र सं. २३ पृष्ठ १०८ दिनांक १९ अक्टूबर
१९६५

2000 2001 2002 2003 2004 2005 2006 2007 2008 2009 2010 2011 2012 2013 2014 2015 2016 2017 2018 2019 2020 2021 2022 2023 2024 2025 2026 2027 2028 2029 2030 2031 2032 2033 2034 2035 2036 2037 2038 2039 2040 2041 2042 2043 2044 2045 2046 2047 2048 2049 2050 2051 2052 2053 2054 2055 2056 2057 2058 2059 2060 2061 2062 2063 2064 2065 2066 2067 2068 2069 2070 2071 2072 2073 2074 2075 2076 2077 2078 2079 2080 2081 2082 2083 2084 2085 2086 2087 2088 2089 2090 2091 2092 2093 2094 2095 2096 2097 2098 2099 2100 2101 2102 2103 2104 2105 2106 2107 2108 2109 2110 2111 2112 2113 2114 2115 2116 2117 2118 2119 2120 2121 2122 2123 2124 2125 2126 2127 2128 2129 2130 2131 2132 2133 2134 2135 2136 2137 2138 2139 2140 2141 2142 2143 2144 2145 2146 2147 2148 2149 2150 2151 2152 2153 2154 2155 2156 2157 2158 2159 2160 2161 2162 2163 2164 2165 2166 2167 2168 2169 2170 2171 2172 2173 2174 2175 2176 2177 2178 2179 2180 2181 2182 2183 2184 2185 2186 2187 2188 2189 2190 2191 2192 2193 2194 2195 2196 2197 2198 2199 2200 2201 2202 2203 2204 2205 2206 2207 2208 2209 2210 2211 2212 2213 2214 2215 2216 2217 2218 2219 2220 2221 2222 2223 2224 2225 2226 2227 2228 2229 2230 2231 2232 2233 2234 2235 2236 2237 2238 2239 2240 2241 2242 2243 2244 2245 2246 2247 2248 2249 2250 2251 2252 2253 2254 2255 2256 2257 2258 2259 2260 2261 2262 2263 2264 2265 2266 2267 2268 2269 2270 2271 2272 2273 2274 2275 2276 2277 2278 2279 2280 2281 2282 2283 2284 2285 2286 2287 2288 2289 2290 2291 2292 2293 2294 2295 2296 2297 2298 2299 2300 2301 2302 2303 2304 2305 2306 2307 2308 2309 2310 2311 2312 2313 2314 2315 2316 2317 2318 2319 2320 2321 2322 2323 2324 2325 2326 2327 2328 2329 2330 2331 2332 2333 2334 2335 2336 2337 2338 2339 2340 2341 2342 2343 2344 2345 2346 2347 2348 2349 2350 2351 2352 2353 2354 2355 2356 2357 2358 2359 2360 2361 2362 2363 2364 2365 2366 2367 2368 2369 2370 2371 2372 2373 2374 2375 2376 2377 2378 2379 2380 2381 2382 2383 2384 2385 2386 2387 2388 2389 2390 2391 2392 2393 2394 2395 2396 2397 2398 2399 2400 2401 2402 2403 2404 2405 2406 2407 2408 2409 2410 2411 2412 2413 2414 2415 2416 2417 2418 2419 2420 2421 2422 2423 2424 2425 2426 2427 2428 2429 2430 2431 2432 2433 2434 2435 2436 2437 2438 2439 2440 2441 2442 2443 2444 2445 2446 2447 2448 2449 2450 2451 2452 2453 2454 2455 2456 2457 2458 2459 2460 2461 2462 2463 2464 2465 2466 2467 2468 2469 2470 2471 2472 2473 2474 2475 2476 2477 2478 2479 2480 2481 2482 2483 2484 2485 2486 2487 2488 2489 2490 2491 2492 2493 2494 2495 2496 2497 2498 2499 2500 2501 2502 2503 2504 2505 2506 2507 2508 2509 2510 2511 2512 2513 2514 2515 2516 2517 2518 2519 2520 2521 2522 2523 2524 2525 2526 2527 2528 2529 2530 2531 2532 2533 2534 2535 2536 2537 2538 2539 2540 2541 2542 2543 2544 2545 2546 2547 2548 2549 2550 2551 2552 2553 2554 2555 2556 2557 2558 2559 2560 2561 2562 2563 2564 2565 2566 2567 2568 2569 2570 2571 2572 2573 2574 2575 2576 2577 2578 2579 2580 2581 2582 2583 2584 2585 2586 2587 2588 2589 2590 2591 2592 2593 2594 2595 2596 2597 2598 2599 2600 2601 2602 2603 2604 2605 2606 2607 2608 2609 2610 2611 2612 2613 2614 2615 2616 2617 2618 2619 2620 2621 2622 2623 2624 2625 2626 2627 2628 2629 2630 2631 2632 2633 2634 2635 2636 2637 2638 2639 2640 2641 2642 2643 2644 2645 2646 2647 2648 2649 2650 2651 2652 2653 2654 2655 2656 2657 2658 2659 2660 2661 2662 2663 2664 2665 2666 2667 2668 2669 2670 2671 2672 2673 2674 2675 2676 2677 2678 2679 2680 2681 2682 2683 2684 2685 2686 2687 2688 2689 2690 2691 2692 2693 2694 2695 2696 2697 2698 2699 2700 2701 2702 2703 2704 2705 2706 2707 2708 2709 2710 2711 2712 2713 2714 2715 2716 2717 2718 2719 2720 2721 2722 2723 2724 2725 2726 2727 2728 2729 2730 2731 2732 2733 2734 2735 2736 2737 2738 2739 2740 2741 2742 2743 2744 2745 2746 2747 2748 2749 2750 2751 2752 2753 2754 2755 2756 2757 2758 2759 2760 2761 2762 2763 2764 2765 2766 2767 2768 2769 2770 2771 2772 2773 2774 2775 2776 2777 2778 2779 2780 2781 2782 2783 2784 2785 2786 2787 2788 2789 2790 2791 2792 2793 2794 2795 2796 2797 2798 2799 2800 2801 2802 2803 2804 2805 2806 2807 2808 2809 2810 2811 2812 2813 2814 2815 2816 2817 2818

અગ્રણી ૩.

[illegible]

에어컨 등온도 조절기

Journal of Management Education 30(6)

ਬਾਟੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ

२. एन.ए. एडि. ए. ए. ए. ए.

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥
 ॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

10

15. ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ -

13. ଅନ୍ୟାନ୍ୟ

[illegible]

1974 15 12 20:44 14 21:01 1

८ प्रश्न दोन भागों में

1. 1990년 12월 31일 현재

၂ နှစ်၊ ၂၅ နှစ် နှင့် ၅၀ နှစ်

[illegible]

1945

... ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ...

१. मित्रवर्गः

શ્રીમદ્ભગવદ્ગીતા-અર્ચના સ્વામી

उपनिषद्वाचस्पतिभिरुक्तं

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

જાણે તો જ્ઞાન તથા ઉપયોગ આત્મા.

દુષ્ટ ઉપયોગ આત્મા.

સરથે દર્શન આત્મા. દુષ્ટા જાણે ઉપયોગ આત્મા,
દુરે જોગ આત્મા કર્મ રોકે ચારિત્ર આત્મા. તોડે જોગ
આત્મા અને શક્તિ વિર્ય આત્માની.

જ સાતમેં જોણે—દિશના તેત્રોસ જોણમાં સાવધ કેરલા અને નિર્વધ
કેરલા છે ?

જોગ જોણ તે સાવધ કે નિર્વધ જોગે નથી તે કહે છે.
ચાર ગણિ ૪ છકાવ ૧૦. અસત્તી ૧૧. અજ્ઞાણી ૧૨.
સંસારતા ૧૩. અસિદ્ધતા ૧૪. અકેવલી ૧૫, છકાવ ૧૬.

૩ તેજુ. પત્ર, મુદ્દલ ૩ લેશવા નિર્વધ છે.

૧૨ જાર જોણ સાવધ છે પદેલી ત્રણ લેશવા, ચાર
કાપ, ત્રણ વેદ મિથ્યાત્વી ૧૧. અગ્નિ ૧૨.

૨ આદારતા અને નંતેની એ એ સાવધ નિર્વધ
જોગે છે

૮ આપને જોણે—૪૪ પાર્થ કયા જાર, ચાર પાર્થ કયા
જાર ? ૧ ૪૪માં જાર ૫

૮ અજુગ પૂજા પાર્થ, જન્ય મે મારે પાર્થ એ
દિગ્ગમિ

૧ અજુગ પાર્થ જાર એ નિર્વધ પાર્થ =

૧ મંત્ર પાર્થ જાર એ નિર્વધ નિર્વધ

૧ નિર્વધ પાર્થ જાર એ નિર્વધ

દિગ્ગમિ

૧ મંત્ર જાર એ નિર્વધ

ઉપરામ નિષ્પત્ત છમાં કોણ? નવમાં કોણ? છમાં
જીવ, નવમાં જીવ અને સંવર.

ક્ષાયક નિષ્પત્ત છમાં કોણ? નવમાં કોણ? છમાં
જીવ, નવમાં ચાર. જીવ, સંવર, નિર્જરા, મોક્ષ.

ક્ષયોપરામ નિષ્પત્ત છમાં કોણ? નવમાં કોણ? છમાં
જીવ નવમાં ત્રણ, જીવ, સંવર, નિર્જરા.

પરિણામિક નિષ્પત્ત છમાં કોણ? નવમાં કોણ?
છમાં છ અને નવમાં નવ.

૧૫ પંદરમે બોલે—આઠ કર્મોના ઉદય. છમાં કોણ? નવમાં કોણ?
જ્ઞાનાવરણીય, દર્શનાવરણીય, મોહનીય, અંતરાય,
એ ચાર કર્મોના ઉદય. છમાં પુદ્ગલ અને નવમાં
ત્રણ, અજીવ, પાપ, બન્ધ.

વેદનીય, નામ, જોત્ર, અને આયુધ્ય એ ચાર કર્મોના
ઉદય. છમાં પુદ્ગલ અને નવમાં ચાર, અજીવ, પુન્ય,
પાપ, બન્ધ.

૧૬ સોળમે બોલે—મોહનીય કર્મોના ઉપરામ. છમાં કોણ? નવમાં
કોણ? છમાં પુદ્ગલ. નવમાં ત્રણ અજીવ, પાપ,
બન્ધ, બાકીના સાત કર્મોના ઉપરામ હોય નહિ.
જ્ઞાનાવરણીય, દર્શનાવરણીય, મોહનીય, અંતરાય,
એ ચાર કર્મોના ક્ષાયક. છમાં કોણ? નવમાં કોણ?
છમાં પુદ્ગલ, નવમાં ત્રણ, અજીવ, પાપ, બન્ધ, વેદ-
નીય, નામ, જોત્ર, એ ત્રણ કર્મોના ક્ષાયક છમાં
કોણ. નવમાં કોણ? છમાં પુદ્ગલ. નવમાં ચાર
અજીવ, પુન્ય, પાપ, બન્ધ.

આયુધ્ય કર્મોના ક્ષાયક છમાં કોણ? નવમાં કોણ?

ક્ષાયક, ક્ષયોપશમ, પરિભ્રામિક ભાવ છે.

૧૧ અગીયારમે બોલે—જીવને જીવ જાણે યાવત્ મોક્ષને મોક્ષ જાણે તે કયી આત્મા? ઉપયોગ અને જ્ઞાન આત્મા.

૧૨ બારમે બોલે—જીવ પદાર્થ કેટલી આત્મા, જીવ મોક્ષ પદાર્થ કેટલી આત્મા? જીવમાં આડેય આત્મા હોય છે. અજીવ, પુન્ય, પાપ, બન્ધ આત્મા નથી. આશ્રવ ત્રણ આત્મા કષાય, ભેગ, દર્શન, સંવર બે આત્મા દર્શન, ચારિત્ર. નિર્નરા પાંચ આત્મા દ્રવ્ય, કષાય, ચારિત્ર સિવાયની મોક્ષ પદાર્થ અનેરી આત્મા છે.

૧૩ તેરમે બોલે—ઉમાં કોણ? અને નવમાં કોણ?

હૃદય ઉમાં કોણ. નવમાં કોણ. ઉમાં પુણ્ય નવમાં ચાર અજીવ, પુન્ય, પાપ, બન્ધ.

ઉપશમ ઉમાં કોણ, નવમાં કોણ? ઉમાં પુણ્ય નવમાં ત્રણ અજીવ, પાપ, બન્ધ.

ક્ષાયક ઉમાં કોણ. નવમાં કોણ? ઉમાં પુણ્ય નવમાં ચાર. અજીવ. પુન્ય, પાપ, બન્ધ.

ક્ષયોપશમ ઉમાં કોણ. નવમાં કોણ? ઉમાં પુણ્ય નવમાં ત્રણ અજીવ, પાપ, બન્ધ.

પરિભ્રામિક ઉમાં કોણ. નવમાં કોણ? ઉમાં ૭ અને નવમાં નવ.

૧૪ વીસમે બોલે—જીવ નિર્નરા ઉમાં કોણ? નવમાં કોણ? અજીવ પરિભ્રામિક નિર્નરા ઉમાં કોણ. નવમાં કોણ?

જીવ નિર્નરા ઉમાં કોણ. નવમાં કોણ? ઉમાં ૭ અને નવમાં નવ.

ઉપશમ નિષ્પત્તિ છમાં કોણ? નવમાં કોણ? છમાં
જીવ, નવમાં જીવ અને સંવર.

ક્ષાયક નિષ્પત્તિ છમાં કોણ? નવમાં કોણ? છમાં
જીવ, નવમાં ચાર. જીવ, સંવર, નિર્જરા, મોક્ષ.

ક્ષયોપશમ નિષ્પત્તિ છમાં કોણ? નવમાં કોણ? છમાં
જીવ નવમાં ત્રણ, જીવ, સંવર, નિર્જરા.

પરિણામિક નિષ્પત્તિ છમાં કોણ? નવમાં કોણ?
છમાં છ અને નવમાં નવ.

૧૫ પંદરમે બોલે—આઠ કર્મોના ઉદય. છમાં કોણ? નવમાં કોણ?
જ્ઞાનાવરણીય, દર્શનાવરણીય, મોહનીય, અંતરાય,
એ ચાર કર્મોના ઉદય. છમાં પુદ્ગલ અને નવમાં
ત્રણ, અજીવ, પાપ, બન્ધ.

વેદનીય, નામ, ગોત્ર, અને આયુષ્ય એ ચાર કર્મોના
ઉદય. છમાં પુદ્ગલ અને નવમાં ચાર, અજીવ, પુન્ય,
પાપ, બન્ધ.

૧૬ સોળમે બોલે—મોહનીય કર્મોના ઉપશમ. છમાં કોણ? નવમાં
કોણ? છમાં પુદ્ગલ. નવમાં ત્રણ અજીવ, પાપ,
બન્ધ, બાહીના, સાત કર્મોના ઉપશમ હોય નહિ.
જ્ઞાનાવરણીય, દર્શનાવરણીય, મોહનીય, અંતરાય,
એ ચાર કર્મોના ક્ષાયક. છમાં કોણ? નવમાં કોણ?
છમાં પુદ્ગલ, નવમાં ત્રણ, અજીવ, પાપ, બન્ધ, વેદ-
નીય, નામ, ગોત્ર, એ ત્રણ, કર્મોના ક્ષાયક છમાં
કોણ. નવમાં કોણ? છમાં પુદ્ગલ. નવમાં ચાર
અજીવ, પુન્ય, પાપ, બન્ધ.

આયુષ્ય કર્મોના ક્ષાયક છમાં કોણ? નવમાં કોણ?

કર્મો દુષ્ટિ જન્યો મરુ અપુરુ દુષ્ટ ૫
 આત્મજ્ઞાનું કોણ મરુત્તિ મેદુરુ ૬
 એ ચાર કોણે કોણેજન કર્મો દુષ્ટ
 મેદુરુ કર્મો દુષ્ટિ જન્યો મરુ અપુરુ
 જન્યો જન્યો ચાર કોણે કોણેજન કોણે

૧૨ સગરો મેદુરુ—એક કોણે કોણેજન વિચાર ૭ કર્મો
 મેદુરુ કર્મો મેદુરુ જન્યો મેદુરુ ૮
 એક જન્યો મરુ મેદુરુ જન્યો એ એ
 કોણે કોણે કર્મો મરુ જન્યો મરુ
 એક કોણે વિચાર વિચાર કોણે જાણે
 મેદુરુ કોણે વિચાર વિચાર કોણે

૧૩ ૧૪૫ ૧૪૬ ૧૪૭ ૧૪૮
 ૧૪૯ ૧૫૦ ૧૫૧ ૧૫૨ ૧૫૩ ૧૫૪ ૧૫૫ ૧૫૬ ૧૫૭ ૧૫૮ ૧૫૯ ૧૬૦
 ૧૬૧ ૧૬૨ ૧૬૩ ૧૬૪ ૧૬૫ ૧૬૬ ૧૬૭ ૧૬૮ ૧૬૯ ૧૭૦ ૧૭૧ ૧૭૨ ૧૭૩ ૧૭૪ ૧૭૫ ૧૭૬ ૧૭૭ ૧૭૮ ૧૭૯ ૧૮૦
 ૧૮૧ ૧૮૨ ૧૮૩ ૧૮૪ ૧૮૫ ૧૮૬ ૧૮૭ ૧૮૮ ૧૮૯ ૧૯૦ ૧૯૧ ૧૯૨ ૧૯૩ ૧૯૪ ૧૯૫ ૧૯૬ ૧૯૭ ૧૯૮ ૧૯૯ ૨૦૦
 ૨૦૧ ૨૦૨ ૨૦૩ ૨૦૪ ૨૦૫ ૨૦૬ ૨૦૭ ૨૦૮ ૨૦૯ ૨૧૦ ૨૧૧ ૨૧૨ ૨૧૩ ૨૧૪ ૨૧૫ ૨૧૬ ૨૧૭ ૨૧૮ ૨૧૯ ૨૨૦
 ૨૨૧ ૨૨૨ ૨૨૩ ૨૨૪ ૨૨૫ ૨૨૬ ૨૨૭ ૨૨૮ ૨૨૯ ૨૩૦ ૨૩૧ ૨૩૨ ૨૩૩ ૨૩૪ ૨૩૫ ૨૩૬ ૨૩૭ ૨૩૮ ૨૩૯ ૨૪૦
 ૨૪૧ ૨૪૨ ૨૪૩ ૨૪૪ ૨૪૫ ૨૪૬ ૨૪૭ ૨૪૮ ૨૪૯ ૨૫૦ ૨૫૧ ૨૫૨ ૨૫૩ ૨૫૪ ૨૫૫ ૨૫૬ ૨૫૭ ૨૫૮ ૨૫૯ ૨૬૦
 ૨૬૧ ૨૬૨ ૨૬૩ ૨૬૪ ૨૬૫ ૨૬૬ ૨૬૭ ૨૬૮ ૨૬૯ ૨૭૦ ૨૭૧ ૨૭૨ ૨૭૩ ૨૭૪ ૨૭૫ ૨૭૬ ૨૭૭ ૨૭૮ ૨૭૯ ૨૮૦
 ૨૮૧ ૨૮૨ ૨૮૩ ૨૮૪ ૨૮૫ ૨૮૬ ૨૮૭ ૨૮૮ ૨૮૯ ૨૯૦ ૨૯૧ ૨૯૨ ૨૯૩ ૨૯૪ ૨૯૫ ૨૯૬ ૨૯૭ ૨૯૮ ૨૯૯ ૩૦૦

મોહનીય કર્મનો બંધ પહેલા ગુણહાણાધી નવમા ગુણહાણા મુધી.

આયુષ્ય કર્મનો બંધ પહેલા ગુણહાણાધી સાતમા મુધી ત્રીજું વરછને.

જ્ઞાનાવરણીય, દર્શનાવરણીય, અન્તરાય એ ત્રણ કર્મનો ઉદય અને ઉદય નિષ્પત્તની સત્તા બારમા ગુણહાણા મુધી.

વેદની નામ, ગોત્ર અને આયુષ્ય એ ચાર કર્મનો ઉદય અને ઉદય નિષ્પત્તની સત્તા ચૌદમા ગુણહાણા મુધી.

મોહનીય કર્મનો ઉદય નિષ્પત્ત પહેલા ગુણહાણાધી દશમા ગુણહાણા મુધી અને સત્તા અચ્યારમા ગુણહાણા મુધી.

૧૮ આગણીશમે બોલે—આઠ કર્મનો ઉદય, ઉપશમ, ક્ષાયક ક્ષયોપશમ નિષ્પત્ત કયા કયા ગુણહાણે તે કહે છે.

જ્ઞાનાવરણીય, દર્શનાવરણીય, અન્તરાય એ ત્રણ કર્મનો ઉદય નિષ્પત્ત પહેલાધી બારમા મુધી.

દર્શન, મોહનીયનો ઉદય નિષ્પત્ત પહેલાધી સાતમા મુધી ચારિત્ર મોહનીયનો ઉદય નિષ્પત્ત પહેલાધી દશમા મુધી.

વેદનીય, નામ, ગોત્ર આયુષ્ય એ ચાર કર્મનો ઉદય નિષ્પત્ત પહેલાધી ચૌદમા મુધી.

સાત કર્મનો તે ઉપશમ નિષ્પત્ત હોય નહિ એક મોહનીય કર્મનો હોય તેમાં દર્શન મોહનીયનો ઉપશમ નિષ્પત્ત તે ચોથા ગુણહાણાધી અચ્યારમા મુધી. ચારિત્ર મોહનિયનો અચ્યારમા ગુણહાણે જ્ઞાનાવરણીય,

હમાં પુદ્ગલ નવમાં ત્રણ. અણુ, પુન્ય બન્ધ.
જ્ઞાનાવરણીય, દર્શનાવરણીય, મોહનીય, અન્તરાય
એ ચાર કર્મનો ક્ષયોપશમ હમાં કોણ? નવમાં
કોણ? હમાં પુદ્ગલ. નવમાં ત્રણ, અણુ, પાપ,
બન્ધ, બાકીનાં ચાર કર્મનો ક્ષયોપશમ હોય નહિ

૧૭ સત્તરમે બોલે—આઠ કર્મના નિષ્પત્તની વિગત છ કર્મનો ઉદય
નિષ્પત્ત હમાં કોણ? નવમાં કોણ? હમાં છ
અને નવમાં છ, મોહનીય, નામ એ બે કર્મનો
ઉદય નિષ્પત્ત હમાં છ, નવમાં છ, આશ્રય
સાત કર્મનો ઉપશમ નિષ્પત્ત હોય નહિ. એ
મોહનીય કર્મનો ઉપશમ નિષ્પત્ત હોય. તે છમાં
છ નવમાં છ, અને સંવર.

જ્ઞાનાવરણીય, દર્શનાવરણીય, અન્તરાય, એ ત્રણ
કર્મનો ક્ષાયક નિષ્પત્ત હમાં છ અને નવમાં છ
નિર્જરા એક મોહનીય કર્મનો ક્ષાયક નિષ્પત્ત હમાં
છ, નવમાં, છ, સંવર, નિર્જરા. બાકીના ચાર
અપ્રત્યાનિયા, કર્મનો ક્ષાયક નિષ્પત્ત હમાં છ
નવમાં છ, અને મોક્ષ. ચાર અપ્રત્યાનિયા કર્મનો
ક્ષાયક નિષ્પત્ત હોય નહિ જ્ઞાનાવરણીય, મોહના
વર્ણીય, અન્તરાય, એ ત્રણ કર્મનો ક્ષયોપશમ
નિષ્પત્ત હમાં છ નવમાં, છ નિર્જરા મોહનીય
કર્મનો ક્ષયોપશમ નિષ્પત્ત હમાં છ નવમાં છ
અને નિર્જરા

૧૮ આઠમે બોલે—આઠ કર્મનો ક્ષય અર્થે મળતા કયા કયા
કર્મો? જ્ઞાનાવરણીય, દર્શનાવરણીય, અન્તરાય, નામ
અને એક એક પાપ કર્મનો ક્ષય મોહનીય, મુક્તિ, નિર્જરા,
૧૨૫. ૨૨ : ૨૩ : ૨૪

મોહનીય કર્મનો બંધ પહેલા ગુણઠાણાથી નવમા ગુણઠાણા સુધી.

આયુષ્ય કર્મનો બંધ પહેલા ગુણઠાણાથી સાતમા સુધી ત્રીજું વરણને.

જ્ઞાનાવરણીય, દર્શનાવરણીય, અન્તરાય એ ત્રણ કર્મનો ઉદય અને ઉદય નિષ્પત્તની સત્તા બારમા ગુણઠાણા સુધી.

વેદની નામ, ગોત્ર અને આયુષ્ય એ ચાર કર્મનો ઉદય અને ઉદય નિષ્પત્તની સત્તા ચૌદમા ગુણઠાણા સુધી.

મોહનીય કર્મનો ઉદય નિષ્પત્ત પહેલા ગુણઠાણાથી દશમા ગુણઠાણા સુધી અને સત્તા અધ્યારમા ગુણઠાણા સુધી.

૧૫ ઓગણીશમે બોલે—આઠ કર્મનો ઉદય, ઉપશમ, ક્ષાયક ક્ષયોપશમ નિષ્પત્ત કયા કયા ગુણઠાણે તે કહે છે.

જ્ઞાનાવરણીય, દર્શનાવરણીય, અન્તરાય એ ત્રણ કર્મનો ઉદય નિષ્પત્ત પહેલાથી બારમા સુધી.

દર્શન, મોહનીયનો ઉદય નિષ્પત્ત પહેલાથી સાતમા સુધી ચારિત્ર મોહનીયનો ઉદય નિષ્પત્ત પહેલાથી દશમા સુધી.

વેદનીય, નામ, ગોત્ર આયુષ્ય એ ચાર કર્મનો ઉદય નિષ્પત્ત પહેલાથી ચૌદમા સુધી.

સાત કર્મનો તે ઉપશમ નિષ્પત્ત હોય નહિ એક મોહનીય કર્મનો હોય તેમાં દર્શન મોહનીયનો ઉપશમ નિષ્પત્ત તે ચૌદમા ગુણઠાણાથી અધ્યારમા સુધી. ચારિત્ર મોહનિયનો અધ્યારમા ગુણઠાણે જ્ઞાનાવરણીય,

ભેદ કયા કયા ગુણહાણામાં કેટલા કેટલા હોય છે?

આશ્રવના વીસ ભેદની વિગત પહેલે તથા ત્રીજે ગુણહાણે. વીસ બીજે તથા ચોથે ગુણહાણે ઓગણીશ એક મિથ્યાત્વ ઘટ્યો છે. ૧૮ મિથ્યાત્વ તથા અપ્રત બે ઘટ્યા. સાતમાથી દશમા મુધી પાંચ કષાય, જોગ, મન, વચન અને કાયા. અભ્યારમે, ખારમે, તેરમે, ચાર જોગ, મન, વચન, કાયા, ચૌદમે આશ્રવ હોય નહિ. હવે સંવરના વીસ બોલની વિગત કહે છે.

પહેલાથી ચોથા ગુણહાણા મુધી તે સંવર હોય નહિ. પાંચમે ગુણહાણે એક સમકિત સંવર હોય.

સંપૂર્ણપ્રત સંવર હોય નહિ.

દેશ વ્રત હોય તે ગણ્યું નહિ.

છઠા ગુણહાણામાં ૨ હોય સમકિત અને વ્રત સંવર સાતમાથી દશમા ગુણહાણા મુધી ૧૫, અકષાય, અજોગ, મન, વચન અને કાયા એ પાંચ સિવાય. અભ્યારમાથી તેરમા મુધી ૧૬, અજોગ મન વચન અને કાયા એ ચાર સિવાયના.

ચૌદમામાં વીસ હોય.

૨૨ બાવીસમે બોલે—ચૌદ ગુણહાણાં કયા ભાવ તથા કંઈ આત્મા?

પહેલું બીજું ત્રીજું એ ત્રણ ગુણહાણા ભાવ બે ક્ષયોપશમ, પરિણામિક, આત્મા, દર્શન.

ચોથે ગુણહાણે ભાવ ચાર ઉદય વરછીને આત્મા, દર્શન. પાંચમે ગુણહાણે ભાવ બે. ક્ષયોપશમ, પરિણામિક. આત્મા દેશ ચારિત્ર.

છઠાથી દશમા મુધી ભાવ બે. ક્ષયોપશમ પરિણામિક આત્મા ચારિત્ર.

અભ્યારમે ગુણહાણે ભાવ બે. ઉપશમ, પરિણામિક. આત્મા, ઉપશમ ચારિત્ર.

દર્શનાવરણીય અન્તરાય, એ ત્રણ કર્મોના ક્ષાયક નિષ્પત્ત તરમે તથા ચૌદમે ગુણગણે અને શ્રીસિદ્ધ ભગવાનમાં.

દર્શન, પ્રાદુર્ભાવના ક્ષાયક નિષ્પત્ત ચૌદમા ગુણગણથી ચૌદમા ગુણી તથા શ્રીસિદ્ધ ભગવાનમાં અને ચારિત્ર પ્રાદુર્ભાવના આરમ્ભથી ચૌદમા ગુણી.

વેદનીય, નામ, ગોત્ર, આગુચ. એ ચાર કર્મોના ક્ષાયક નિષ્પત્ત ગુણગણમાં નથી. શ્રીસિદ્ધ ભગવાનમાં ઈ જ્ઞાનાવરણીય, દર્શનાવરણીય, અન્તરાય, એ ત્રણ કર્મોના ક્ષયોપશમ નિષ્પત્ત પદેસાથી આરમ્ભ ગુણગણ ગુણી.

દર્શન પ્રાદુર્ભાવના ક્ષયોપશમ નિષ્પત્ત પદેસાથી જ્ઞાનમા ગુણગણ ગુણી ચારિત્ર પ્રાદુર્ભાવના પદેસાથી આરમ્ભ ગુણી.

ચાર અપન ધાનિયા કર્મોના ક્ષયોપશમ નિષ્પત્ત દોષ નહિ.

૩૦ વીમલે મેલે—આઠ કર્મમાં પૂન્ય કેરતાં? પાપ કેરતાં? અને કેરતાથી પાપ જાને? તથા કેરતાથી પૂન્ય અપાય? જ્ઞાનાવરણીય, દર્શનાવરણીય, પ્રાદુર્ભાવ, અન્તરાય એ ચાર નો મિશ્રાન પાપ છે.

વેદનીય નામ, ગોત્ર, આગુચ એ ચાર કર્મ પૂન્ય પદેસા જાને છે.

પ્રાદુર્ભાવ કર્મથી પાપ જાને છે અને નામ કર્મથી પૂન્ય અપાય છે અ.દી.ન. ૭ કર્મથી પૂન્ય પદેસા જાને છે નથી.

૧૧ અ.દી.ન. ૬—અ.દી.ન. ૧૦. ૬: તથા નિવૃત્તિ પદેસા

બેદ ક્યા ક્યા ગુણગણામાં કેરલા કેરલા હોય છે ?
આશ્રવના વીસ બેદની વિગત પહેલે તથા ત્રીજે
ગુણગણે. વીસ બીજે તથા ચોથે ગુણગણે ઓગણીશ
એક મિથ્યાત્વ ઘટ્યો છે. ૧૮ મિથ્યાત્વ તથા અગ્રત
બે ઘટ્યા. સાતમાથી દશમા મુધી પાંચ કષાય, જોગ,
મન, વચન અને કાયા. અગ્યારમે, બારમે, તેરમે,
ચાર જોગ, મન, વચન, કાયા, ચૌદમે આશ્રવ હોય નહિ.
હવે સંવરના વીસ બોલની વિગત કહે છે.

પહેલાથી ચોથા ગુણગણા મુધી તે સંવર હોય નહિ.
પાંચમે ગુણગણે એક સમકિત સંવર હોય.
સંપૂર્ણપ્રત સંવર હોય નહિ.

દશ પ્રત હોય તે ગણ્યું નહિ.

છઃ ગુણગણામાં ૨ હોય સમકિત અને પ્રત સંવર
સાતમાથી દશમા ગુણગણા મુધી ૧૫, અકષાય,
અજોગ, મન, વચન અને કાયા એ પાંચ સિવાય.
અગ્યારમાથી તેરમા મુધી ૧૬, અજોગ મન વચન
અને કાયા એ ચાર સિવાયના

ચૌદમામાં વીસ હોય.

૨૨ બાવીસમે બોલે—ચૌદ ગુણગણાં કયો ભાવ તથા કયું આત્મા?
પહેલું બીજું ત્રીજું એ ત્રણ ગુણગણા ભાવ બે
ક્ષયોપશમ, પરિણામિક, આત્મા, દર્શન.

ચોથે ગુણગણે ભાવ ચાર ઉદય વરણને આત્મા, દર્શન.
પાંચમે ગુણગણે ભાવ બે. ક્ષયોપશમ, પરિણામિક.
આત્મા દશ ચારિત્ર.

છઠ્ઠી દશમા મુધી ભાવ બે. ક્ષયોપશમ, પરિણામિક
આત્મા ચારિત્ર.

અગ્યારમે ગુણગણે ભાવ બે. ઉપશમ, પરિણામિક.
આત્મા, ઉપશમ ચારિત્ર.

આરંભે મુજુદાં બાવ એ ક્ષાયક, પરિણામિક. આરંભ
ક્ષાયક આરંભ

તેરમું મુજુદાં બાવ એ ક્ષાયક પરિણામિક આરંભ
ઉપભોગ.

બીજામું મુજુદાં બાવ એક પરિણામિક આરંભ અનેરી

૫૫ પાણીમાં બીજાં મુજુદાં બાવ એક ક્ષાયક તથા કઈ આરંભ ?
મુજુદાં બાવ બાર ઉદય વચ્ચે આરંભ પ્રભુ દર્શન,
આરંભ નેત્ર

આરંભ બાવ એ ઉદય પરિણામિક, આરંભ પ્રભુ
ક્ષાયક નેત્ર, દર્શન

૫૬ પાણીમાં બીજાં ક્ષાયક તથા ઉદય - આ બાવ કઈ આરંભ ?
ક્ષાયક બાવ ઉદય વચ્ચે આરંભ આરંભ એ આરંભ
આરંભ નેત્ર

બીજામું બીજાં ઉદય, પરિણામિક આરંભ નેત્ર

૫૭ પાણીમાં બીજાં ક્ષાયક નેત્ર, આરંભ નેત્ર ક્ષાયક બાવ
આરંભ ? ક્ષાયક નેત્ર બાવ બાર ઉદય મિત્રતા
આરંભ નેત્ર

આરંભ નેત્ર બાવ એ ઉદય પરિણામિક આરંભ
ક્ષાયક

૫૮ પાણીમાં બીજાં ક્ષાયક નેત્ર આરંભ ક્ષાયક બાવ તથા
આરંભ ? ક્ષાયક બાવ ઉદય મિત્રતા આરંભ
આરંભ ક્ષાયક બાવ એ ઉદય પરિણામિક આરંભ
આરંભ

૫૯ પાણીમાં બીજાં ક્ષાયક નેત્ર આરંભ ક્ષાયક બાવ તથા
આરંભ ? ક્ષાયક બાવ ઉદય મિત્રતા આરંભ
આરંભ ક્ષાયક બાવ એ ઉદય પરિણામિક આરંભ
આરંભ

પાંચ મહાગુણ, ત્રણ ગુણિ, ભાવ ચાર. ઉદય સિંચા-
યના આત્મા, ચારિત્ર.

પાંચ ગુણિ ભાવ ત્રણ ક્ષાયક, ક્ષયોપશમ, પરિણામિક,
આત્મા જોગ.

૨૮ અક્ષત્રીસમે બોલે—આરેત્રત કયો ભાવ? કંઈ આત્મા? ભાવ
ક્ષયોપશમ, પરિણામિક. આત્મા, દશ ચારિત્ર.

૨૯ આગણત્રીસમે બોલે—સમકિત, મિથ્યાત્વ, કયો ભાવ, કંઈ
આત્મા? સમકિતમાં ભાવ ચાર. ઉદય સિંચાયના
આત્મા, દર્શન, મિથ્યાત્વ ભાવ ૨. ઉદય, પરિણામિક
આત્મા દર્શન.

૩૦ ત્રીસમે બોલે—જ્ઞાન, અજ્ઞાન, કયો ભાવ, કંઈ આત્મા?
જ્ઞાન ભાવ ત્રણ. ક્ષાયક, ક્ષયોપશમ, પરિણામિક.
આત્મા, ઉપયોગ અને જ્ઞાન.
અજ્ઞાન ભાવ બે. ક્ષયોપશમ, પરિણામિક. આત્મા,
ઉપયોગ.

૩૧ ઐકત્રીસમે બોલે—દ્રવ્ય જીવ, ભાવ જીવ, કયો ભાવ કંઈ આત્મા?
દ્રવ્ય જીવ ભાવ એક પરિણામિક આત્મા દ્રવ્ય
ભાવ જીવમાં ભાવ, પાંચ આત્મા દ્રવ્ય સિંચાયની
સાત.

૩૨ બત્રીસમે બોલે—અકારે પાપ સ્થાનકનો ઉદય ઉપશમ ક્ષાયક
ક્ષયોપશમ છમાં કોણ? નવમાં કોણ? છમાં પુદ્ગલ
નવમાં ત્રણ અજીવ, પાપ, બન્ધ.

૩૩ તેત્રીસમે બોલે—અકારે પાપ સ્થાનકનો ઉદય, ઉપશમ ક્ષાયક
ક્ષયોપશમ નિપત્ત છમાં કોણ? નવમાં કોણ?
ઉદય નિપત્ત છમાં જીવ, નવમાં જીવ આશ્રવ.
ઉપશમ નિપત્ત છમાં જીવ, નવમાં જીવ સંવર.

૧૭ પાપસ્થાનકનો ક્ષાયક નિષ્પત્તિ હમાં ઇવ, નવમાં
ઇવ સંવર અને અદારમા મિથ્યા દંશણ સ્થપનો
હમાં ઇવ, નવમાં ઇવ સંવર, નિર્જગ.

ક્ષયોપશમ નિષ્પત્તિ હમાં ઇવ નવમાં ઇવ સંવર
નિર્જગ.

૪ ચાત્રીસમે બોલે—આરે મનમાં દ્રવ્ય, કૈવ, કાળ, ભાવ રાખે
તેની વિગત:—

પરેલાથી આદમા મન મુખી દ્રવ્ય થકી આમાર
રાખે તે દ્રવ્ય ઉપરાંત ત્યાગ કૈવથી સર્વે કૈવ
મંધ, કાળ થકી ઇવ ઇવ મુખી, ભાવ થકી રાગ,
કેવ મદિત ઉપરાંત મદિત, મુખ થકી સંવર નિર્જગ
નવમાં મનમાં દ્રવ્ય કૈવ તે ઉપર પ્રમાણે કાળથકી
મેક મુદ્દન મુખી ભાવથકી રાગ કેવ મદિત ઉપરાંત
મદિત, મુખ થકી મન, નિર્જગ કમળું મન દ્રવ્ય,
કૈવ, ભાવ મુખ ઉપર પ્રમાણે કાળ થકી નેરો
કાળ મંધ નેરો કાળ

અન્યકમળું મન દ્રવ્ય કૈવ, ભાવ, મુખ ઉપર પ્રમાણે
કાળ થકી અન્યકાંવ પ્રમાણે અન્યક મન તે માકુલને
દ્રવ્ય થકી કૈવ ન નેર પ્રમાણે દ્રવ્ય કૈવ થકી
કૈવ તે કૈવમા કૈવ થકી કૈવ ન કાળમા ભાવ
થકી કૈવ કેવ મદિત કૈવ, કૈવ મદિત મુખ થકી
નવ, નિર્જગ.

૫૧ પંચોતમે બોલે—આરે મનમાં અન્યકાંવ કાળ, નેર પ્રમાણે
કૈવ, નિર્જગ કૈવ કૈવ અન્યકાંવ નેર નિર્જગ
નવ, નિર્જગ.

૫૨ પંચોતમે બોલે—આરે મનમાં અન્યકાંવ કાળ, નેર પ્રમાણે
કૈવ, નિર્જગ કૈવ કૈવ અન્યકાંવ નેર નિર્જગ
નવ, નિર્જગ.

૩૬ છત્રીસમે બોલે—મોહનીય કર્મનો ઉદય, ઉપશમ, ક્ષાયક, ક્ષયોપશમ નિષ્પત્ત કેટલાં ગુણદાણામાં હોય?

દર્શન મોહનીયનો ઉદય નિષ્પત્ત પહેલાથી સાતમા મુધી ચારિત્ર મોહનીયનો ઉદય નિષ્પત્ત પહેલાથી દશમા મુધી.

ચારિત્ર મોહનીયનો ઉપશમ નિષ્પત્ત એક અગિયારમે ગુણદાણે અને દર્શન મોહનીયનો ઉપશમ નિષ્પત્ત ચોથાથી અગ્યારમા મુધી.

દર્શન મોહનીયનો ક્ષાયક નિષ્પત્ત ચોથાથી ચૌદમા ગુણદાણા મુધી તથા સિદ્ધમાં અને ચારિત્ર મોહનીયનો ક્ષાયક નિષ્પત્ત બારમા, તેરમા તથા ચૌદમા ગુણદાણે.

દર્શન મોહનીયનો ક્ષયોપશમ નિષ્પત્ત પહેલાથી સાતમા મુધી ચારિત્ર મોહનીયનો ક્ષયોપશમ નિષ્પત્ત પહેલાથી દશમાં મુધી.

૩૭ સાત્રીસમે બોલે—આડે આત્મામાં મૂલ ગુણ કેટલી? તથા ઉત્તર ગુણ કેટલી? મૂલ ગુણ એક ચારિત્ર આત્મા ઉત્તર ગુણ એક જગ આત્મા બાકીની બેમાંથી એકે નહિ.

૩૮ આત્રીસમે બોલે—આઠ આત્મા કયો ભાવ તથા કંઈ આત્મા આત્મા તો પાતપોતાની દ્રવ્ય આત્મા ભાવ એક પરિણામિક. કયાય આત્મા ભાવ બે, ઉદય, પરિણામિક જગ આત્મા ભાવ ચાર, ઉપશમ સિવાયના ઉપયોગ જ્ઞાન, વિચર, એ ત્રણેના ભાવ ત્રણ, ક્ષાયક, ક્ષયોપશમ પરિણામિક.

દર્શન આત્મા ભાવ પાંચેય

ચારિત્ર આત્મા ભાવ ચાર, ઉદય સિવાયના.

ભાવની વિગત

સત્ય મન, વ્યવહાર મન, સત્ય ભાષા, વ્યવહાર ભાષા, અને ઔદારિક એ પાંચેના ભાવ ચાર-ઉપશમ વરછને ઔદારિકનો મિશ્ર, અને કાર્મણુ જોગ. ભાવ ત્રણ, ઉદય, ક્ષાયક, પરિણામિક.

આહારિક અને વૈકીય એ બન્નેના ભાવ ત્રણ, ઉદય, ક્ષયોપશમ, અને પરિણામિક.

બાકીના છ જોગ. (અસત્ય મન, મિશ્ર મન, અસત્ય ભાષા, મિશ્ર ભાષા આહારિકનો મિશ્ર અને વૈકીયનો મિશ્ર,) એ છયેના ભાવ એ ઉદય, પરિણામિક.

સાવધ નિર્વધની વિગત

અસત્ય મન અસત્ય, ભાષા, મિશ્ર મન, મિશ્ર ભાષા આહારિકનું મિશ્ર, વૈકીયનું મિશ્ર. એ છ જોગ સાવધ છે. બાકીના નવ જોગ સાવધ અને નિર્વધ બન્ને છે.

પંદર જોગ, છવ કે અછવ ?

દ્રવ્યે અછવ, ભાવે છવ.

પંદરે જોગ, રૂપી કે અરૂપી ?

દ્રવ્યે રૂપી, ભાવે અરૂપી.

૪૩ તેનાલીસમે બોલે—પાંચ ઇન્દ્રિય સમંધી પ્રશ્ન.

૧. છવ કે અછવ ?

૨. રૂપી કે અરૂપી ?

૩. કામી કેરલી ? બોગી કેરલી ?

૪. ક્ષેત્રી કેરલી ? અક્ષેત્રી કેરલી ?

૫. દ્રવ્ય ઇન્દ્રિય કેરલી ? ભાવ ઇન્દ્રિય કેરલી ?

૧. હમાં હોણ? નવમાં હોણ?

ઉત્તર. ૧. કયે અટવ, ભાવે અવ.

૨. કયે રૂપી ભાવે અરૂપી.

૩. ઓનેંદિય, ચક્ષુ દેંદિય, એ બે કામો છે.

બાકી ત્રણ બોગી છે.

૪. રૂપર્ગ દેંદિય દેત્રી છે બાકીની અદેત્રી છે.

૫. કયેથી આવ—બે કાન, બે આંખ, બે નાક એ

હવે અને રૂપર્ગે ભાવથી પાંચ-મુન, ચક્ષુ,

ધ્રાણુ, રંગ અને રૂપર્ગ.

૬ ભાવ દેંદિય હમાં અવ, નવમાં અવ નિર્જશ

ને કયા ન્યાયે? જ્ઞાનાવરણીય કર્મના

શયોપગમ થવાથી દેંદિયજન અવ પામ્યા

ને ન્યાય

૪૪ ચમાતીમને બોલે—કય પદિત્વામિકના ૧૦ બોલ કયા ભાવ?

૧. આત્મા? મન પદિત્વામિક ભાવ બે કિલ્લ.

પદિત્વામિક આત્મા, અનેત્રી

કયા પદિત્વામિક, ભાવ બે કિલ્લ, પદિત્વામિક, આત્મા

કયા પદિત્વામિક ભાવ ૨ કિલ્લ પદિત્વામિક આત્મા

કયા અને અનેત્રી

૨. પદિત્વામિક કયા પદિત્વામિક ભાવ ૩

૧ કિલ્લ પદિત્વામિક આત્મા અનેત્રી

૩. પદિત્વામિક ભાવ ૨ કિલ્લ પદિત્વામિક આત્મા

૪. પદિત્વામિક

૫. પદિત્વામિક ભાવ ૨ કિલ્લ પદિત્વામિક આત્મા

૬. પદિત્વામિક ભાવ ૨ કિલ્લ પદિત્વામિક આત્મા

૭. પદિત્વામિક ભાવ ૨ કિલ્લ પદિત્વામિક આત્મા

પરિણામિક ભાવ ચાર ઉદય સિવાયના આત્મા ચારિત્ર
 ૫ પીસતાલીસમે બોલે—જીવ પરિણામિકના દશ, બોલે છમાં
 કેલુ? નવમાં કેલુ?

ગનિ પરિણામિક છમાં જીવ નવમાં જીવ. વેદ
 પરિણામિક. ક્ષાય પરિણામિક. છમાં જીવ, નવમાં
 જીવ અને આશ્રવ.

યોગ અને લેશ્યા પરિણામિક. છમાં જીવ, નવમાં જીવ,
 આશ્રવ અને નિર્જરા.

દર્શન પરિણામિક, છમાં જીવ, નવમાં જીવ, આશ્રવ.
 સંવર, નિર્જરા.

હિન્દ્રિય, જ્ઞાન, ઉપયોગ, પગિણામિક છમાં જીવ, નવમાં
 જીવ, નિર્જરા.

ચારિત્ર પરિણામિક. છમાં જીવ નવમાં જીવ સંવર.

૪૬ દેતાલીસમે બોલે—ચૌક શુભ્રાણામાં શરીર કેટલાં કેટલાં હોય?
 પહેલાથી પાંચમાં મુધી, શરીર ચાર એક આહારિક
 વરજને.

છઠી શુભ્રાણામાં પાંચેય શરીર હોય.

સાતમાંથી ચૌદમાં મુધી ત્રણ શરીર ૧ ઔદારિક ૨,
 તેજસ, ૩ કાર્મણ.

ચાર શરીર આઠ સ્પર્શિય છે. એક કાર્મણ ચાર
 સ્પર્શિય છે, પાંચે શરીર જીવ કે અજીવ? અજીવ.

૪૭ મુહતાલીસમે બોલે—૨૪ દંડમાં લેશ્યા કેટલી કેટલી હોય?

સાત નારડી. ૧ તેઉકાય, ૨ વાઉકાય, ૩ બે
 હિન્દ્રિય, ૪ તે હિન્દ્રિય. ૫ ચૌરિન્દ્રિય. ૬ અસન્તી
 મનુષ્ય. ૭ અસન્તી તિર્યચ. ૮ એ આડેમાં ત્રણ
 માલી લેશ્યા હોય છે.

આદરવા ભોગ ૩૬. નિર્વધ દક્ષિા તે આદરવા ભોગ
છે. છાંડવાં ભોગ ૭૯, એમાં અજીવના ૪૫, જીવના
૧૪, આશ્રવના ૨૦ મળી ૭૯ થયા.

૬ ૧૧૫ બોલ. ભાવ કયા કયા?

૪૫ અજીવ. ભાવ એક, પરિણામિક.

૧૪ જીવના અને ૨૦ આશ્રવના મળી ૩૪ બોલ.
ભાવ બે ઉદય અને પરિણામિક.

સંવરના ૨૦, બોલમાં ૧૫ બોલ ભાવ ચાર ઉદય
સિવાયના અને અકપાય સંવર ભાવ. ત્રણ ઉપશમ,
ક્ષાયક, પરિણામિક, અભોગ મન, વચન, કાયા એ
ત્રણ ભાવ એક પરિણામિક નિર્જરાના ૧૨ બોલ
ભાવ ત્રણ ક્ષાયક, ક્ષયોપશમ, પરિણામિક.

૪ મોક્ષના એમાં જ્ઞાન, તપ, એ બંનેના ભાવ ત્રણ
ક્ષાયક, ક્ષયોપશમ, પરિણામિક.

દર્શન ચારિત્ર ભાવ ચાર ઉદય સિવાયના.

આઠ કર્મની ૧૫૮ પ્રકૃતિનો થોડોડો.

સૂત્રશ્રી પત્રવણાજી પદ ત્રેવીસમાં કર્મબંધ પદ ચાલેલ છે.
તે અનુસારે કર્મ પ્રકૃતિ કહે છે.

જ્ઞાનાવરણીય કર્મની ૫, દર્શનાવરણીયની ૯, વેદનીયની ૨
મોહનીયની ૨૮, આયુધ્યની ૪, નામની ૧૦૩, ગોત્રની ૨,
તથા અંતરાયની ૫ સર્વ મળી ૧૫૮ થયું.

પ્રથમ-જ્ઞાનાવરણીય કર્મ.

જ્ઞાનાવરણીય કર્મની ૫ પ્રકૃતિ—૧ મતિજ્ઞાનાવરણીય, ૨ શ્રુતિ

૫૦ પચાસમે બોલે—૨૨ પરિસહ કયા કયા કર્મના ઉદયથી અને
છમાં કોણ? નવમાં કોણ?

૧૧ પરિસહ વેદનીય કર્મના ઉદયથી.

૨ જ્ઞાનાવરણીય કર્મના ઉદયથી.

૮ મોહનીય કર્મના ઉદયથી.

૧ અન્તરાય કર્મના ઉદયથી.

૨૨ છમાં જીવ, નવમાં જીવ, નિર્જરા.

૫૧ એકાવનમે બોલે—ત્રીશ પદવી કયો ભાવ? કઈ આત્મા?

૧૯ પદવી ભાવ જે ઉદય પરિણામિક, આત્મા
અનેરી. ૧ કેવલી મહારાજની પદવી. ભાવ જે.
ક્ષાયક પરિણામિક, આત્મા, ઉપયોગ.

૨. સાધુજી મહારાજની પદવી ભાવ ચાર. ઉદય
સિવાયના આત્મા, ચારિત્ર.

૧ આવકની પદવી ભાવ જે ક્ષયોપશમ, પરિણામિક
આત્મા. દેશ ચારિત્ર.

૧ સમદષ્ટિની પદવી ભાવ. ચાર, ઉદય સિવાયના
આત્મા દર્શન.

૧૯ પદવી તે છમાં જીવ, નવમાં જીવ.

સમદષ્ટિની તથા કેવલીની પદવી, છમાં જીવ, નવમાં
જીવ તથા નિર્જરા.

સાધુ અને આવકની પદવી છમાં જીવ, નવમાં
જીવ સંવર.

૫૨ બાવનમે બોલે—નવ તત્ત્વના ૧૧૫ બોલના પ્રત્યોત્તરે.

૧ જીવ કેટલા? જીવ ૬૦ છે તેની વિગત નીચે પ્રમાણે.

જીવના ૧૪, આશ્રવના ૨૦, સંવરના ૨૦, નિર્જરા.

જ્ઞાનાવરણીય, ૩ અવધિ જ્ઞાનાવરણીય, ૪ મન પર્યંત જ્ઞાનાવરણીય
૫ કેવળ જ્ઞાનાવરણીય.

અવ ૭ બોલે કરી જ્ઞાનાવરણીય કર્મ બાંધે છે તે કહે છે:—

૧ જ્ઞાન તથા જ્ઞાનવંતનો પ્રત્યક્ષીક હોય. ૨ જ્ઞાન તથા જ્ઞાનવંતને
હેલે, નિન્દે, ગ્રાપ્તે, ૩ જ્ઞાન તથા જ્ઞાનવંતની અંતરાય પાડે.
૪ જ્ઞાન ઉપર તથા બહુ શ્રુતિ સાધુ ઉપર દ્વેષ કરે.
૫ જ્ઞાન અને જ્ઞાનવંતની અમાનના કરે. ૬ જ્ઞાનનો તથા
જ્ઞાનવંતનો વિષમ વાદ યોગ તે વ્યભિચાર રેખાડે. આ ૭
બોલે કરી અવ જ્ઞાનાવરણીય કર્મ બાંધે એ કર્મની રિધિ
જ્યન્ય અન્નર્મુદ્ગ્ન ઉત્કૃષ્ટો ૩ઃ કોણેકોઃ સામરોપમ એ કર્મથી
અવ સંસારમાં રહે છે (બાધ્યા કહે છે) એ કર્મ આંખના પાણી
સમાન જલક્રુણું જેમ આંખે કપાડનો પાણી બાધ્યાથી રેખામાં આવવું
તથા તેમ જ્ઞાનાવરણીય કર્મના દેશથી અવને જ્ઞાન ઉપજવું નથી.

દ્વિતીય—દર્શનાવરણીય કર્મ

દર્શનાવરણીય કર્મનો ૬ પ્રકાર ૧ નિઝા ૨ નિઝાનિઝા
૩ પ્રમયા ૪ પ્રમયા પ્રમયા ૫ પિંગ્લો નિઝા ૬ મરુ દર્શના
વરણીય ૭ અમયુ દર્શનાવરણીય ૮ અવધિ દર્શનાવરણીય
૯ રજા દર્શનાવરણીય

મુન મુન અને મુન જલ ને નિઝા ૧ ને મુન અને ૧ ન
જલ ને નિઝા નાઁ દિઝા દિઝા તથા પિઝા પિઝા નિઝા દિઝા ને
નવધા. ૬૪૦ ૬૪૦ દિઝા દિઝા ને પ્રમયા પ્રમયા અને
પિઝા પિઝા ૧ ને નિઝા ૧ ને નિઝા ૧ ને નિઝા ૧ ને નિઝા ૧ ને
૧ ને નિઝા ૧ ને નિઝા ૧ ને નિઝા ૧ ને નિઝા ૧ ને નિઝા ૧ ને
૧ ને નિઝા ૧ ને નિઝા ૧ ને નિઝા ૧ ને નિઝા ૧ ને નિઝા ૧ ને
૧ ને નિઝા ૧ ને નિઝા ૧ ને નિઝા ૧ ને નિઝા ૧ ને નિઝા ૧ ને
૧ ને નિઝા ૧ ને નિઝા ૧ ને નિઝા ૧ ને નિઝા ૧ ને નિઝા ૧ ને

જીવ દર્શનાવરણીય કર્મ છ બોલે કરી બાંધે છે ૧ દર્શન અને દર્શનવંતને! પ્રત્યનીક હોય. ૨ દર્શન તથા દર્શનવંતને હોલે નિન્દે, ગોપયે ૩ દર્શન તથા દર્શનવંતને અંતરાય પાડે ૪ દર્શન તથા દર્શનવંતની આશાતના કરે ૫ દર્શન તથા દર્શનવંતને વિષમ વાદ યોગ તે વ્યસિચાર રૂખાડે ૬ દર્શન તથા દર્શનવંત ઉપર દ્વેષ કરે એ ૭ બોલે કરી જીવ દર્શનાવરણીય કર્મ બાંધે એ કર્મની સ્થિતિ જઘન્ય અન્તર મુહૂર્ત ઉત્કૃષ્ટી ૩૦ કોડકોડ સાગરોપમ. આ કર્મથી જીવ સંસારમાં રૂદ્યા કરે છે ૯.૫ જ્યાં જાય ત્યાં સાધે જાય. આ કર્મ રાજના પ્રતિદ્વાર (દ્વારપાળ) સમાન જાણુ. જેમ રાજને મળવા જતાં પ્રતિદ્વાર અટકાવે તેમ આ કર્મથી જીવને દર્શન ઉપજે નહીં. મોક્ષ જાય નહીં.

તૃતીય—વેદનીય કર્મ.

વેદનીય કર્મની બે પ્રકૃતિ—શાતા વેદનીય તથા અશાતા વેદનીય શાતા વેદનીય કેમ બંધાય તે કહે છે.

પ્રાણુભૂત, જીવ, સત્વની અનુકંખા કરે તેથી શાતા વેદનીય કર્મ બંધાય તે અનુકંખા કેમ કરે તે ઓળખવા ૭ બોલે કહે છે.

પ્રાણ, ભૂત, જીવ, સત્વ ને દુઃખ ઉપજાવે નહીં; સોગ ઉપજાવે નહીં; હુશાવે નહીં, આંમુ પડાવે નહીં, લાકડી વગેરે શસ્ત્રથી મારે નહીં પરિતાપના ક્ષિપ્રામના ઉપજાવે નહીં એ છ બોલે કરી જીવ શાતા વેદનીય કર્મ બાંધે. સંસારનાં પુદ્ગલિક મુખ ભોગવે.

શાતાવેદનીય કર્મના બે ભેદ છે:— ધરિયાવહી. અને સમ્પરાય.

ધરિયાવહીની સ્થિતિ જઘન્ય અને ઉત્કૃષ્ટી ૨ સમયની સમ્પરાયની સ્થિતિ જઘન્ય ૧૨ મુહૂર્ત ઉત્કૃષ્ટી ૧૫ કોડકોડ સાગરોપમ હોવે જીવને અશાતા વેદનીય કર્મ કેમ બંધાય તે કહે છે.

પ્રાણ, ભૂત, જીવ, સત્વની અનુકંખા ન કરે તે અનુકંખા

શ્રીશે તે પુરુષની અભિલાષા, નપુંસકવેદ એટલે સ્ત્રી પુરુષ
બંનેની અભિલાષા, પુરુષની અભિલાષા ઘાસના પુજાની અગ્નિ
સમાન જાગૃતી. સ્ત્રીની અભિલાષા બકરીની લોડીની ઉની
અગ્નિ સમાન જાગૃતી. નપુંસકની અભિલાષા નગરના દાહની
અગ્નિ સમાન જાગૃતી.

મોહનીય કર્મ એવું ૭ પ્રકારે બાંધે છે તે કહે છે:—૧ તામ્ર
કોષ કરી, ૨ તીવ્ર માન કરી, ૩ તીવ્ર માયા કરી, ૪ તીવ્ર લોભ
કરી, (એ તીવ્ર ચોક્કડી કપાયરૂપ ચારિત્ર મોહનીયની કહી) ૫
નરનોકપાયરૂપ તીવ્ર ચારિત્ર મોહનીય કરી, ૬ ત્રણ તીવ્ર દર્શન
મોહનીય કરી એ ૭ પ્રકારે એવું મોહનીય કર્મ બાંધે છે. ચારિત્ર મોહ-
નીય કર્મ નીચિતિ જઘન્ય અન્તર્મુહૂર્ત ઉત્કૃષ્ટી ૪૦ કોશકોશ સાગરોપમ.
દર્શન મોહનીય કર્મની રિથિતિ જઘન્ય અન્તર્મુહૂર્ત ઉત્કૃષ્ટી ૯૦ કોશ
કોશ સાગરોપમ સુધી એવને સંસારમાં રખાયવે. આ કર્મ મદિરાના
પાન સમાન જાગૃતું. જેમ મદિરા પીનાથી એવને સારી નરસી
વસ્તુનું જ્ઞાન રહેતું નથી તેમ મોહનીય કર્મના ઉદયથી એવ માફ
માફ કરી જગતમાં રખડે છે અને હિંધી અદ્વા ધારણ કરે છે.

પંચમ—આયુષ્યકર્મ.

આયુષ્યકર્મની ચાર પ્રકૃતિ—૧ નરકાયુ ૨ તિર્થયાયુ ૩
મનુષ્યાયુ ૪ દેવાયુ.

નરકાયુ ૪ પ્રકારે બાંધે તે કહે છે:—મદાઆરમ્ભ ૨ મદા-
પરિગ્રહ ૩ પંચેન્દ્રિ એવની ઘાત ૪ માંસના આહાર.

તિર્થયાયુ ૪ પ્રકારે બાંધે તે કહે છે:—૧ માયા કપટકરે ૨ માયા
સંતાપાને ગુહ માયા કરે. ૩ જીહ્વાં વચન બોલે. ૪ બોલું તોળે
બોલું માષે.

મનુષ્યાયુ ૪ પ્રકારે બાંધે તે કહે છે:—૧ પ્રકૃતિ સ્વભાવે ભદ્રિક

હોય, ૨ પ્રકૃતિ સ્વભાવે વિનિત હોય, ૩ સાનુકૂળતા સ્થાન
પરિણામ રાખે, ૪ અમરજીવ ભાવ ઓછો બીજાના મુખ સદન કરે.

દેવાયુ ૪ પ્રકારે બાંધે તે કહે છે—૧ સરાગ સંયમ ૨ સાર-
કપલું ૩ બાહ્યપ ૪ અકામ નિર્જરા.

આ કર્મની રિધિનિ વ્યવસ્થા અન્તર્મુદ્રત ઉદ્દૃષ્ટી ૩૩ સાગર
કોઈ પૂર્યનો ત્રીજો ભાગ અધિક જાત્રવી આ કર્મ દેહ સમાન
જાત્રવું જેમ દેહમાં નાંખેલ માણસ નોકળી રહે નદી તેમ આજુબ
કર્મ બાગવ્યા વિના મરે નહીં. ખપાવ્યા વગર સંસાર પુરે નહીં.

પ્રથમ—નામ કર્મ.

નામ કર્મની પ્રકૃતિ ૪૨ બેલાન્તરે ૧૭ બેલાન્તરે ૬૩ બેલાન્તરે ૧૦૩

પ્રથમ મૂળ પ્રકૃતિ ૪૨ કહે છે—૧૬ પિઃ ૮ પ્રત્યે,
૧૦ વ્રમ. ૧૦ અપર એ મરે જાત્રી ૪૨ પ્રકૃતિ થઈ.

૧૪ પિઃ પ્રકૃતિ કહે છે પિઃ કહેનાં એક પ્રાતિના માળા
બેઠ થાય તેને પિઃ કહીયે. તેનાં નામ.

(૧) મરિ નામ ૮. (૨) જલ નામ ૫. (૩) રાત્રી નામ ૫.
(૪) રાત્રીનાં અપર નામ ૩. (૫) રાત્રીનાં અપર ૫. (૬)
રાત્રીનાં અપર ૫. (૭) અપર નામ ૧. (૮) ગીત્ર નામ ૧
(૯) જલ નામ ૫. (૧૦) ગર નામ ૫. (૧૧) રમ ૫. (૧૨) રમ
નામ ૮. (૧૩) અપર નામ ૮. (૧૪) ગર નામ ૮.

૮ પ્રત્યે પ્રકૃતિ કહે છે પ્રત્યે પ્રત્યે ગીત્ર પ્રત્યે
ગીત્ર પ્રત્યે પ્રત્યે

૧૪ ૧૫ ૧૬ ૧૭ ૧૮ ૧૯ ૨૦ ૨૧ ૨૨ ૨૩ ૨૪ ૨૫ ૨૬ ૨૭ ૨૮ ૨૯ ૩૦
૩૧ ૩૨ ૩૩ ૩૪ ૩૫ ૩૬ ૩૭ ૩૮ ૩૯ ૪૦ ૪૧ ૪૨ ૪૩ ૪૪ ૪૫ ૪૬ ૪૭ ૪૮ ૪૯ ૫૦
૫૧ ૫૨ ૫૩ ૫૪ ૫૫ ૫૬ ૫૭ ૫૮ ૫૯ ૬૦ ૬૧ ૬૨ ૬૩ ૬૪ ૬૫ ૬૬ ૬૭ ૬૮ ૬૯ ૭૦

(શરીરની કાંતિ ઉજ્જવળ હોય) ૧૯ અશુર લઘુ નામ (પ્રમાણથી વધારે ભારે હલકો ન હોય) ૨૦ તીર્થંકર નામ (તીર્થંકર પદ પ્રાપ્ત કરવાવાળો હોય) ૨૧ નિર્માણ નામ (શરીર ગડ ગુમડ વગેરે રહિત હોય) ૨૨ અપઘાત નામ (આપ હારે બીજો હતો).

૧૦ ત્રસની પ્રકૃતિ કહે છે.

૨૩ ત્રસ નામ (હાલતો ચાલતો હોય તે) ૨૪ બાદરનામ, દિખવામાં આવે તે) ૨૫ પ્રત્યેક નામ, (એક શરીરમાં એક જીવ હોય તે) ૨૬ પર્યાપ્તા નામ, (પુરી પર્યાય હોય) ૨૭ સ્થિર નામ (શરીરનાં અવયવ દંઠ હોય) ૨૮ શુભ નામ (શરીર સુંદર હોય) ૨૯ સોભાગ્ય નામ (સર્વને પ્રિયકારી લાગે) ૩૦ સુસ્વર નામ (સ્વર મધુર હોય) ૩૧ આદ્ય નામ (વચન પ્રિય અને પ્રમાણિક હોય) ૩૨ યશોકીર્તિ નામ (સમાજમાં જશ કીર્તિવાળો હોય)

૧૦ સ્થાવરની પ્રકૃતિ કહે છે.

૩૩ સ્થાવર નામ (હાલે ચાલે નહિ તે) ૩૪ સૂક્ષ્મ નામ (ચક્ષુ ઇન્દ્રિયથી જોઈ ન શકાય તે) ૪૫ સાધારણ નામ (એક શરીરમાં અનન્ત જીવ હોય) ૩૬ અપર્યાપ્તા નામ (અપૂર્ણ પર્યાય હોય) ૩૭ અસ્થિર નામ (ઢીલું શરીર હોય) ૩૮ અશુભ નામ (શરીર ખરાબ હોય) ૩૯ દુર્ભાગ્ય નામ (અપ્રિયકારી હોય) ૪૦ દુસ્વર નામ (ખરાબ સ્વર હોય) ૪૧ અનાદ્ય નામ (વચનને કોઈ માને નહીં) ૪૨ અયશોકીર્તિ નામ (જગતમાં અપયશવાળો હોય સાંઈ કામ કરે તે પશુ જય મળે નહીં).

આ બેતાલીસ મૂળ પ્રકૃતિ દહી.

હવે નામ કર્મની ૯૩ પ્રકૃતિ દહે છે.

પૂર્વે જે પિંડ પ્રકૃતિ કહેલ છે તેના ૬૫ ભેદ થાય છે તે

હવે નામ કર્મની ૧૦૩ પ્રકૃતિ કહે છે.

અન્યાન્તરેય બંધનને ઠેકાણે ૧૫ કહેલ છે. તેનાં નામ. (૧) ઔદારિક ૨ બંધન, (૨) ઔદારિક તૈજસ બંધન, (૩) ઔદારિક કાર્મણુ બંધન, (૪) ઔદારિક તૈજસ કાર્મણુબંધન, (૫) વૈકિય ૨ બંધન, (૬) વૈકિય તૈજસ બંધન, (૭) વૈકિય કાર્મણુ બંધન, (૮) વૈકિય તૈજસ કાર્મણુ બંધન. (૯) આહારિક ૨ બંધન (૧૦) આહારિક તૈજસ બંધન, (૧૧) આહારિક કાર્મણુ બંધન, (૧૨) આહારિક તૈજસ કાર્મણુ બંધન, (૧૩) તૈજસ ૨ બંધન, (૧૪) તૈજસ કાર્મણુ બંધન, (૧૫) કાર્મણુ ૨ બંધન એ પંદર ભેદ બંધનના કહ્યા તેથી દસ ભેદ વધ્યા. પૂર્વે ૯૩ પ્રકૃતિ કહેલ તેમાં દસ ઉમેરતાં કુલે ૧૦૩ પ્રકૃતિ થય.

હવે ૬૭ પ્રકૃતિના ભેદ કહે છે.

આર ગતિ નામ ૪, પાંચ જાતિ નામ ૬, પાંચ શરીર નામ ૧૪, ત્રણ શરીરનાં અગ્રોપાંગ નામ ૧૭, ૭ સંઘયણુ નામ ૨૩, ૭ સંજાણુ નામ ૨૯, વર્ણુ નામ ૩૦, ગંધ નામ ૩૧, રસ નામ ૩૨ સ્પર્શ નામ ૩૩, આર અનુપૂર્વી નામ ૩૭, બે વિહાય ગતિ નામ ૩૯, આઠ પ્રત્યેક પ્રકૃતિ ૪૭, દસ ત્રસની, ૫૭ તથા દસ સ્થાવરની મળી ૬૭ પ્રકૃતિ કહી.

વળી ઉદય ઉદિરણાને ત્રિવે સામાન્યથી એક વર્ણુ, એક ગંધ, એક રસ, એક સ્પર્શ વર્ણુદિનની ૨૦, પ્રકૃતિમાંથી આર પ્રકૃતિ કહી. બંધનના ૧૫ તથા સંઘયતના ૫ મળી ૨૦ બોલ પાંચ શરીરમાં ગણુતાં તે ૨૦ તથા ૧૬ વર્ણુદિનના મળી ૩૬ બોલ કમતી થતાં બાકી ૬૭ પ્રકૃતિ રહી.

નામ કર્મ ૨૫ ૮ પ્રકારે બાંધે છે—નામ કર્મના બે ભેદ, ગુણ નામ કર્મ. ૨ અગુણ નામ કર્મ. ગુણ નામ કર્મ ૪ પ્રકારે

અંધાય તે કહે છે.—૧ કાયાનો સરસ (કાયાએ કરી ણીકળે હો નહીં),
 ૨ બાવનો સરસ. ૩ બાયાનો સરસ, ૪. અગિયમ વાદ કરી
 (જેવું બાલે તેવું કહે તેથી વિપરીત ન કહે) અગુભનામ કર્મ ૪
 પ્રકારે બાંધે—૧ કાયાનો અસરસ (કાયાએ કરી ણીકળે હો) ૨ બાવનો
 અસરસ. ૩ બાયાનો અસરસ. ૪ વિગમવાદ યાને કરી. (જેવું
 બાલે તેવું ન કહે તેથી વિપરીત કહે).

આ કર્મોની વિધાન જગત્ ૮ મુદ્દન. ઉદ્દી ૨૦ કોણકોઃ
 આગનેપમ. આ કર્મ નંસારમાં રખાઈ એ કર્મ ચિનાગ
 મમાન જલજુંડુ ડાલ જેમ ચિત્તને અનેક પ્રકારનાં ચિત્ત હારે તેમ
 નામ કર્મના વિધાની જીવનમાં નવા રૂપ કહે.

નતરાય, ઉપભોગાન્તરાય, વીર્યાન્તરાય.

જીવને પાંચ પ્રકારે અંતરાય કર્મ કેમ બંધાય તે કહે છે:-દાનની સાલની, ભોગની, ઉપભોગની, અને વીર્યની એ બોલની જીવ અન્તરાય આપે તો અંતરાય કર્મ બંધાય તેની સ્થિતિ જઘન્ય અંતર્મુદૂર્ત, ઉત્કૃષ્ટી ૩૦ કોડાકોડ સાગરોપમ. આ કર્મ રાજના ભંડારી સમાન જાણુ. જેમ રાજના ભંડારીને આદેશ (હુકમ) આપે કે અમુક વસ્તુ આપો તે વખતે ભંડારી આપે તો રાજને મળી શકે, તેમ અંતરાય કર્મના ક્ષયોપશમ હોય તો જ વસ્તુ મળે. તેના ઉદયથી સારી વસ્તુ મળે નહિ.

એ આઠ કર્મનો ૧૫૮ પ્રકૃતિ જાણવી સર્વ પ્રકૃતિ ક્ષય કર્યાથી જીવ મોક્ષ જાય. જે જીવ કર્મના વિપાક ઠડવા ઠઠાર ભારી જાણીને હંમેશાં મુક્તિ પહોંચવા માટે બારે ભાવના ભાવે. પાંચ મહાવ્રત આદરે યા બારવ્રત આદરે. દયા પાળે, દાન દીએ, દેવ ગુરૂની સેવા ભક્તિ કરે. તે જીવ ઘોડા કાળમાં ઘણો ભવ સ્થિતિશય કરી નિર્મળ સમ્યક્ત્વ ચારિત્ર આરાધી કેવળજ્ઞાન ઉપજાવી મુક્તિમાં જાય તે માટે હે જીવ! સદાકાળ ધર્મ કરવા ભણી ઉદ્યમ કરવો.

આઠ કર્મ કેટલે પ્રકારે ભોગવે તે કહે છે.

(૧) જ્ઞાનાવરણીય કર્મ ૧૦ પ્રકારે ભોગવે તે કહે છે—
૧ શ્રુત ઇન્દ્રિયું આવરણ. (કાનથી રાજ સંભળે નહીં) ૨ શ્રુત વિજ્ઞાનાવરણ. (રાજમાં સમજી શકે નહીં) ૩ ચક્ષુ ઇન્દ્રિયું આવરણ (આંખથી રૂપ જોઈ શકે નહીં) ૪ ચક્ષુ વિજ્ઞાનાવરણ (રૂપમાં સમજી શકે નહીં) ૫ શ્રાવણ ઇન્દ્રિયું આવરણ (ગંધ મેળવ શકે નહીં) ૬ શ્રાવણ વિજ્ઞાનાવરણ (ગંધમાં સમજી શકે નહીં) ૭

રસ દન્તિનું આવરણ. (રસ મદ્યુ કદી શકે નહીં) ૮ રસ વિજ્ઞા-
નાવરણ (રસમાં સમજી શકે નહીં) (૯) સ્પર્શ દન્તિનું આવરણ
(સ્પર્શ મદ્યુ કદી શકે નહીં) ૧૦ સ્પર્શ વિજ્ઞાનાવરણ (સ્પર્શના
બેઠા મિત્રોશ્રીમાં સમજી શકે નહીં).

(૨) ર્શનાવરણીય કર્મ ૬ પ્રકારે ભોગવે ૧ નિદ્રા ૨ નિદ્રા-
નિદ્રા ૩ પ્રયત્ના. ૪ પ્રયત્ના પ્રયત્ના ૫ શીત્લાદિ નિદ્રા ૬ અપિ
ર્શનાવરણીય (આંખથી બરાબર લેક શકે નહીં) અપિ
ર્શનાવરણીય (આંખ વિના ચાલે દન્તિય મનથી સમજી
પ્રકારે લેક શકે નહીં ૮ અપિ ર્શનાવરણીય (અપિ ર્શન
ઉપર નહીં) ૯ કેવળ ર્શના વરણીય (કેવળ ર્શન ઉપર નહીં).

(૩) ચેતનીય કર્મ ૧૬ પ્રકારે ભોગવે ચેતનીય કર્મના બે
ભેદ. ૧ માનવચેતનીય. ૨ અમાનવ ચેતનીય

માનવ ચેતનીય ૮ પ્રકારે ભોગવે—૧ મનમમતા ક્રોધ, ૨ મન-
મમતાદેવ, ૩ મનમમતા નિષે, ૪ મનમમતા કમ, ૫ મનમમતા
કર્ષણ, ૬ મનનું મુખ, ૭ બોલ વચન ૮ કાયાનું મુખ

અમાનવ ચેતનીય ૮ પ્રકારે ભોગવે ને ૧૬ પ્રકારે—૧ અજ-
નમન ક્રોધ ૨ અજનમન નિષે ૩ અજનમન કમ, ૪ અજનમન
કર્ષણ ૫ અજનમન ક્રોધ ૬ અજનમન નિષે ૭ અજનમન કમ
૮ અજનમન કર્ષણ ૯ અજનમન ક્રોધ ૧૦ અજનમન નિષે
૧૧ અજનમન કમ ૧૨ અજનમન કર્ષણ ૧૩ અજનમન ક્રોધ
૧૪ અજનમન નિષે ૧૫ અજનમન કમ ૧૬ અજનમન કર્ષણ

૧૭ અજનમન ક્રોધ ૧૮ અજનમન નિષે ૧૯ અજનમન કમ
૨૦ અજનમન કર્ષણ ૨૧ અજનમન ક્રોધ ૨૨ અજનમન નિષે
૨૩ અજનમન કમ ૨૪ અજનમન કર્ષણ

૨૫ અજનમન ક્રોધ ૨૬ અજનમન નિષે ૨૭ અજનમન કમ
૨૮ અજનમન કર્ષણ ૨૯ અજનમન ક્રોધ ૩૦ અજનમન નિષે
૩૧ અજનમન કમ ૩૨ અજનમન કર્ષણ

૩૩ અજનમન ક્રોધ ૩૪ અજનમન નિષે ૩૫ અજનમન કમ
૩૬ અજનમન કર્ષણ ૩૭ અજનમન ક્રોધ ૩૮ અજનમન નિષે
૩૯ અજનમન કમ ૪૦ અજનમન કર્ષણ

૪૧ અજનમન ક્રોધ ૪૨ અજનમન નિષે ૪૩ અજનમન કમ
૪૪ અજનમન કર્ષણ ૪૫ અજનમન ક્રોધ ૪૬ અજનમન નિષે
૪૭ અજનમન કમ ૪૮ અજનમન કર્ષણ

૪૯ અજનમન ક્રોધ
૫૦ અજનમન નિષે
૫૧ અજનમન કમ
૫૨ અજનમન કર્ષણ

અનન્તાનું બંધીયનો ચોક્ક—૧ ક્રોધ, ૨ માન, ૩ માયા, ૪ લોભ.
૧ ક્રોધનો સ્વભાવ-પત્થરની તેડ ૨ માનનો સ્વભાવ-પત્થરનો થાંભલો,
૩ માયાનો સ્વભાવ-વાંસની જડ ૪ લોભનો સ્વભાવ-દિરમળ
રેશમનો રંગ. એ ચારની ગતિ નરકની, સ્થિતિ જાવ છવની,
ઘાત કરે સમ્પ્રદાયની.

અપ્રત્યાખ્યાની ચોક્ક—૧ ક્રોધ, ૨ માન, ૩ માયા, ૪ લોભ.
૧ ક્રોધનો સ્વભાવ=તલાવની તેડ ૨ માનનો સ્વભાવ=હાથી દાંતનો
થાંભલો, ૩ માયાનો સ્વભાવ=ઘેરાંનો રીંગ ૪ લોભનો સ્વભાવ=
નગરનો કીચડ. એ ચારની ગતિ તિર્થચની, સ્થિતિ એક વર્ષની,
ઘાત કરે આવકનાં બાર વ્રતની.

પ્રત્યાખ્યાની ચોક્ક—૧ ક્રોધ, ૨ માન, ૩ માયા, ૪ લોભ,
૧ ક્રોધનો સ્વભાવ=રેતમાં લકીર ૨ માનનો સ્વભાવ=વાંસનો
થાંભલો. ૩ માયાનો સ્વભાવ=ચાલતા બળધનો માત્રો. ૪ લોભનો
સ્વભાવ=ગાણનો ખંજન. એ ચારની ગતિ મરુબની, સ્થિતિ ચાર
મહિનાની, ઘાત કરે સાધુપણની.

સંજલનો ચોક્ક—૧ ક્રોધ, ૨ માન, ૩ માયા, ૪ લોભ
૧ ક્રોધનો સ્વભાવ=પાણીમાં લકીર, ૨ માનનો સ્વભાવ=ધાસનો
થાંભલો. ૩ માયાનો સ્વભાવ=વાંસની છાલ. ૪ લોભનો સ્વભાવ=
હાથી પતંગનો રમ. એ ચારની ગતિ દેવતાનો, સ્થિતિ પંદર
દિવસની, ઘાત કરે જ્યાખ્યાત ચારિત્રની.

નોકપાયના ૯ નવ વેદ—૧ હાસ્ય, ૨ રતિ, ૩ અરતિ,
૪ ભય, ૫ સોગ, ૬ દુર્ગંધ, ૭ ગ્રી વેદ, ૮ પુરૂષ વેદ, ૯
નપુંસક વેદ.

(૫) આયુષ્ય દર્મ ૪ પ્રકારે ભોગવે—૧ નારકીનો નારકીપત્ર

૨ નિર્યયનો નિર્યયપત્રે. ૩ મનુષ્યનો મનુષ્યપત્રે. ૪ દેવતાનો દેવતાપત્રે.

(૧) નામ કર્મ ૨૮ પ્રકારે બોગવે નામ કર્મના બે ભેદ
૧ મુખ્ય નામ કર્મ. ૨ અમુખ્ય નામ કર્મ.

મુખ્ય નામ કર્મ ૧૪ પ્રકારે બોગવે—૧ દંડારી ૨ગદ ૩
હથ્થારી ૪પ. ૫ હથ્થારી ગદ, ૬ હથ્થારી રસ, ૭ હથ્થારી
સ્પર્શ, ૮ હથ્થારી મતિ (ભાવવાની), ૯ હથ્થારી સિધ્ધિ (આનુષ્ઠની),
૧૦ દંડારી લાવડવા, ૧૧ હથ્થારી યોગસીદ્ધિ ૧૨ હથ્થારી ઉત્થાન,
કર્મ બધ, વીર, પુરુષાર, પરાક્રમ, ૧૩ હથ્થારી રાત્ર (દિગ્ગતી)
૧૪ માન્યારી સ્વર, ૧૫ પ્રિયતાગેન્ધર ૧૬ મનોન્ય રેવર

અમુખ્ય નામ કર્મ ૧૪ પ્રકારે બોગવે—૧ અનિષ્ઠાગી ૨ગદ,
૨ અનિષ્ઠાગી ૩પ ૩ અનિષ્ઠાગી ગદ, ૪ અનિષ્ઠાગી રસ, ૫
અનિષ્ઠાગી સ્પર્શ, ૬ અનિષ્ઠાગી મતિ, ૭ અનિષ્ઠાગી સિધ્ધિ
૮ અનિષ્ઠાગી લાવડવા, ૯ અનિષ્ઠાગી સિદ્ધિ ૧૦ અનિષ્ઠાગી
ઉત્થાન, ૧૧ બધ વીર પુરુષાર, પરાક્રમ ૧૨ દીન રાત્ર ૧૩
દીન રાત્ર ૧૪ અનિષ્ઠાગી ૧૫ માન્યારી ૧૬ માન્યારી

જાણપણના પચીસ બોલ

- ૧ દેવ અરિહંત, ગુરૂ નિમંત્ર, ધર્મ કેવલી પ્રરૂપ્યા એ ત્રણ અમુલ્ય રત્ન છે.
- ૨ જીવ, અજીવ, પાપ, પુન્ય, ધર્મ અધર્મ, વ્રત અવ્રત, આજ્ઞા અણુઆજ્ઞા, યથાર્થ જાણ્યા વિના સમકીર્ત નહીં, સમકીર્ત વિના ચારિત્ર નહીં તથા મુક્તિ નહીં, ઉઘાડે મોઢે બોલવું તે ધર્મ નહીં.
- ૩ સાધુનો ભેખ પહેરીને સાધુ નામ ધરાવવાથી સાધુ નહીં. જેમ પાંચમું ગુણસ્થાન પ્રાપ્ત થયા વિના આવક નહીં છ દ્રવ્ય, નવ તત્વ, ચાર ગતિ, છ કાય, દેવ ગુરૂ ધર્મ ઝાળખ્યાથી સમકીર્તી જાણવો.
- ૪ અસંપત્તી જીવતું જીવતું ઇચ્છતું તે રાગ, મરણ ઇચ્છતું તે દ્વેષ, સંસાર સમુદ્રથી તરવું ઇચ્છતું તે વિતરાગ દેવનો ધર્મ.
- ૫ જીવ જીવે તે દયા નહીં, મરે તે હિંસા નહીં, મારનાર હિંસક, નહીં મારે તે દયા.
- ૬ પૃથ્વીકાય, અપકાય, તેહિકાય, વાહિકાય. વનસ્પતિકાય અને ત્રસકાય. (જે દંદ્રિથી પંચેન્દ્રિ) એ છ કાયને મારે નહીં. મરણે નહીં, અને મારતાંને ભયું જાણે નહીં, તે દયા છે. ભય ન ઉપજાવે તે અભયદાન છે.
- ૭ આવક ચારે આદાર ભોગવે તે અવ્રત છે તેથી પાપ કર્મ ભાગે છે. દરાથી યા સર્વથી ત્યાગ કરે તે વ્રત છે સંવર ધર્મ છે. મન, વચન, કાયાના ગુણ લોભ પ્રવર્તવે તે નિર્જરા ધર્મ છે તેથી પુન્ય કર્મ ભાગે છે.

- ૮ મૃદસ્થ પાને ખાયપીએ છીજીને ખવરાવે પીવરાવે અને ખાનાં પીનાં પ્રત્યે બધું વળે તે અર્ધર્થ અગ્ર આશ્રય દ્વાર છે તેથી (અગુબા) પાપ કર્મ લાગે છે
- ૯ સર્વ સાચા જોગના ત્યાગ કરી પાંચ મદાચન પાને તે સાધુ દેગ પડી ત્યાગ દરે શુદ્ધ દેવ ગુરુ પર્મની આરાધના કરે. મંમાર સમપદ્ય અનિચ વળે. માધુજનાના બાવ રાખે. મમજ નિમંપની ઉપામના હો તે મમજુપામક.
- ૧૦ આઠે પાપ સ્થાનક નેવરાના ત્યાગ હો વજ્ઞ દરજ્જે વજ્ઞ લેમગી સાચા જોગ પચાવે. માધુ પ્રમાણે જોગી હો. પદિમા આઠે તથા પદોમમન મંથાં હો જેવું અરિય અગિયાર નાં તે સાચાજ છે તેમાં ગુરુઆન પંચમંજ છે તેથી તે માધુ ન રહેવાય ઉપામન રજ્ઞન મૂવમાં પડેલા આયવનમાં આચરજો મંથાંમાં જો અને મમજ મદમથજ રહેય છે

અસૂચતો નિર્દોષ અથવા દોષ સહિત આહાર પાણીએ (વહોરાયે) તો એકાંત પાપ થાય છે તેમાં લેશ માત્ર નિર્જરા નથી તેમ ભગવતી સૂત્રના આઠમા શતકના છઠ્ઠા ઉદેસામાં ભગવંતે કહ્યું છે.

૧૪ સાતા દીધાં સાતા થાય એવી પરપણા કરનારને ભગવાને સૂયગાંગ સૂત્રના ત્રીજા અધ્યયનના ચોથા ઉદેસામાં આર્ય માર્ગથી ન્યારો, સમાધિ માર્ગથી અલગો જૈન ધર્મની હેલનાનો કરનાર થોડા સુખને વાસ્તે ઘણાં સુખનો ગુમાવનાર અસત્ય પક્ષ નહીં છાડ્યાથી અમોક્ષતું કારણ અને લોહ વાણીયાની પેઠે ખૂરશે તેમ કહેલ છે.

૧૫ ત્રસ જીવને સાધુ અલ્પકમ્પા આણી બાંધે બંધાવે તથા બાંધતાને ભણું જાણું તેમ બાંધેલા જીવને અલ્પકમ્પા આણી છોડે, છોડાવે. છોડતાને ભણું જાણું તો ચોમાસી પ્રાયશ્ચિત્ત આવે નિસીધ સૂત્રના બારમા ઉદેસાના બેલ પહેલા બીજામાં કહેલ છે. તેમ જ કુટુંબલ નિમિત્તે બાંધે બંધાવે તથા ભણું જાણું તથા છોડે છોડાવે ને ભણું જાણું તો પૂર્વવત્ પ્રાયશ્ચિત્ત આવે તેમ તે જ સૂત્રના સતરમા ઉદેસાના બેલ પહેલા બીજામાં કહેલ છે.

૧૬ ચુલણી પિયા આવડને પોપામાં દેવતાએ ઉપસર્ગ દીધો અર્થ તેના ત્રણ દીકરાને તેની નજર સામે લાવી માર્યા તે વખતે સંસારની અસારતા જાણી દીકરાની અલ્પકમ્પા નહિ કરતાં ધર્મ ધ્યાનમાં સ્થિર રહ્યો, ચોથી વખત દેવતા જ્યારે ભદ્રાસાર્થ વાહિની (માતા)ને મારવા નિમીત્તે લેવા ગયો ત્યારે મોહવશ તેને છાણવા હિંચો ત્યાં પોપો ભાંગ્યો તેમ ઉપાસગ દશાંગ મુત્રના ત્રીજા અધ્યયનમાં કહ્યું છે અરલિક આદિ આવડે પજુ મોહઅલ્પકમ્પા આણેલ નથી.

૧૭ સાધુ મુનિરાજને સજિષ દેવેલી નહિ તેમ પણરૂઠા મુખના
 ઉચીસમા પદમાં કહેલ છે તેજુ સજિષ દેવેલી જાણ્ય પ્રજ
 ઉત્પત્તી પાંચ ક્રિયા સાને છે. તેમજ વૈકલ્પ અને આદારી
 સજિષદેવે ક્રિયા સાગલી કહેલ છે. બગવતી મુખ રાજ ૩ ઉદેસ
 ગારમાં વૈકલ્પ સજિષ દેવે તેને ખાચી કહેલ છે. તે લે આ-
 લાયકા લીધા વિના મદે તો વિરાધક કહેલ છે.

૧૮ અમંયનિને રાજ રેવા રેગરાવાના ત્યાગ અગાઉ પજુ ખાસ
 નેરા મારો ક્યાનું મુખમાં ચાલેલ છે ઉપામગ રમાં મુખના
 પદેલા અધિવનમાં આજુકજી મારો અન્યનિર્ધનિ, અન્ય
 નિર્ધનિ રેવને અને અન્ય નિર્ધનિ મજા અગિદન. મેલ તે
 મજા જગ માળુને રાજ રેવા રેગરાવાના ત્યાગ મિત્રનિ
 પ.મ. રેવ ૧૦ જે અમં.નિને રેવા રેગરાવામાં પર્મ રેવ
 તે. આ. રેવ ૧૦ મજા તેલ. અન્ય મુ. રેવ ૧૦ તેમજ જગ
 રા. તે. અન્ય ૧૦ મજા રેવ ૧૦ ત્યાગ દ્વંધર્મ પદાના
 ૧ મજા ૧૦ ૨

- ૨૧ સાતા વેદનિય, મનુષ્ય દેવતાનું આયુષ્ય, શુભ નામ અને ઉંચ ગાત્ર એ ચાર શુભ કર્મ છે તેથી પુન્ય બંધાય છે. તેની કરણી નિરવધ છે. વિતરાગની આજ્ઞામાં છે. ભગવતી સુત્ર શતક ૮ ઉદસા ૯ માં તેનો વિસ્તાર છે.
- ૨૨ સાધુ મુનિરાજ આહાર પાણી આદિ ભોગવે અને ઉપકરણાદિ રાખે તે નિરવધ છે, દસ વિકાલીક અધ્યયન ૪ ગાથા ૮ માં કહેલ છે કે જ્યેષ્ઠાયુક્ત આહાર કરતાં પાપ ભોગે નહિ, તેમજ અધ્યયન ૫ માં સાધુની ગાયરી અસાવધ છે. મોક્ષ મેળવવાનો હેતુ છે તેમ કહેલ છે. ભગવતી સુત્રના પહેલા શતકના નવમા ઉદસામાં સાધુ શુદ્ધ આહાર ભોગવતાં સાત કર્મ ઢીલાં પાડે તથા દશ વિકાલિક સુત્રમાં તેની શુદ્ધ ગતિ થાય તેમ કહેલ છે.
- ૨૩ મિથ્યાત્વી, ઉપવાસ, છાદિ તપ કરે અથવા સાધુ મુનિરાજને નિર્દોષ આહાર પાણી વહોરાવે તથા મન, વચન, કાયાના શુભ જોગ પ્રવર્તાવે તે નિર્વધ કરણી વિતરાગની આજ્ઞામાં છે તેથી પાપનો ક્ષય થાય છે ને પુન્ય બંધાય છે ભગવતી શતક ૮ ઉ. ૧૦ માં જ્ઞાન વિના ક્રિયા કરે તેને દશ આરાધક કહેલ છે ગ્રેધકુમારના જીવે હાથીના ભવમાં સસલાની દયા આણી પાતાનો પગ ઉંચો રાખ્યો ઘણું કષ્ટ સહ્યું તેથી પરિત સંસાર કરી મનુષ્યનું આયુષ્ય બાંધ્યું, ઉત્તરાધ્યયન અધ્યયન ૭ માં મિથ્યાત્વી ને નિર્જરા આત્મિ સુત્રતિ કહેલ છે, ભગવતી સુત્ર ૨૧૦ ૯ ઉ૦ ૩૧ માં અસોમ્યા કેવળીના અધિકારે પ્રથમ ગુણસ્થાનના ધણીને શુભ અધ્યવસાય શુભ પરિણામ, વિશુદ્ધ લેશ્યા ઉપજે તેમ કહેલ છે.
- ૨૪ સાધુ મુનિરાજને અચેત નિર્દોષ આહાર ભોગવવો કહ્યો, દ્વા વાસી આહાર પાણીમાં બે ઇન્દ્રિ આદિ જીવ હોય તે ભોગવે

નદિ. પરંતુ બે કન્ડિ આદિ કુલનુ આદિ ન હોય તેવો દીઠ
 વારી આદાર બેઝવવામાં હોય નદિ. ઉત્તરપચન અઠ ૮
 ગાથા ૧૨ માં રીતક પિઃ આદાર હોયો કહેલ છે. તથા
 આચાર્યે મુનરકંધ પરંતુ અઠ ૬ ઉઠ ૪ ગાથા ૧૩ માં
 બેઝવને દીઠ આદાર રીતે મેઝ કહેલ છે. ત્યાં મિત્રમાં
 વારી બાન કહેલ છે. પ્રથમ બેઝવરનુ અઠ ૧૦ માં રીતવગી
 અમતેઝ રેઝવરિત તેઝ આદાર કહી મારિયીયામે ઢેઝ ન
 કહેલો મેઝ કહેલ છે તેમજ 'લઘ' અઠવારે નાંખીને
 આદાર રીતે છે

શ્રી ચિત્રાગાય નમાઃ—

લોકાશાહની હુંડી—

દોહા— ॥ૐ॥ નમઃ પરમેષ્ઠિ પદ, પાત્રું મહા સુખદાર.
 દુરિત વિન દુરા દલે, વર્તે જય જયદાર. (૧)
 હુંડી જેહ લોકા તણી, અન્થે પુરાતન તેહ.
 તિશુમે આગમ સાક્ષિથી, બોલ ઉનહતર જેહ. (૨)
 સકલ સુગુણ શિરસેહરા, શ્રી કાલૂ ગણી રાય.
 તાસુ પસાયે ગુલાબ દહે, દોહા રૂપ બનાય. (૩)

સદ્ગુરુ વિનંતિ. (ખમાય દાદર!)

સદ્ગુરુ સદ્બુદ્ધિ બઢાના મુજે, મેરે સ્વામીનું ચરણોં
 લગાના મુજે (ટેક).

મહાવ્રત પંચ પંચ સમિતિ વર. તિન ગુપ્તિ ધર
 આહના મુજે ॥સદ્ગુરુ॥ (૧) આજ્ઞામે ધર્મ અધર્મ આણુ
 વિન યહી પાઠ પઢાના મુજે ॥સદ્ગુરુ॥ (૨) આત્મ નક્ષિ
 સિદ્ધિ સુખ પાવે. સોહી મારગ બતાના મુજે ॥સ.॥ (૩)
 અનાદિસે ભ્રમણુ કિયો ભવારયેં, અબ શિવરાહ દિખાના
 મુજે ॥સ.॥ (૪) જિન વાણી સુન જન સિયો અબ, સબ
 પાપો સેં છુટાના મુજે. ॥સ.॥ (૫) ભાવ દયા યહી સ્વ પરકી
 સુધ નિજ વરકી લગાના મુજે ॥સ.॥ (૬) ઉલઝ રહ્યો મોહ
 કર્મ જલમેં, સુમતિ દે સુલજના મુજે ॥સ.॥ (૭) સમકિત
 વ્રત પાયો હુલસાયો, આયો ચરણ નિભાના મુજે ॥સ.॥ (૮)

ગુણાશ્રયેદ આનંદ ભયો અતિ, મુખમે મુખ અશ પાના
મુત્રે ॥૨૩॥ (૬)

સોરઠા—મદર રંતાવજી મોંદરે, લોકા મુજ્જાલી વડી.
સરપ રૂપવદ નાંદરે, તેદના ઉપામય થડી. (૧)
ચિકમ મંચર જનરે, અઠારદ મન મુજ્જીસમે.
મુદ પરજન માનરે, રખી પૂર્વ નિદા નિમડીખી (૨)
નિજ અનુમારે રખરે, મુજ તનુ રંડ પાડ મુજ
ન્યાય મદર મુ વિરેવરે કદ નિમ.મુ કારવે (૩)

અથ છંડીકા બાણ.

તારે વે શુદ્ધ રવતઃ તત્વોક્તિ જનને દુયે કર્મો કે અન્ત કરતા જનને દે, અર્થાત તત્વોક્તિ જનનેસે મુક્તિ હોતી દે.

બોલ બીજો (દુસરા)

રાશી દો કહી ૧ જીવરાશી, ૨ અજીવરાશી, ત્રીસરી રાશી કહે જિજ્ઞાસે સાત નિન્દવ મેં છઠો નિન્દવ કહ્યો.

સાં સૂં ઉવવાઈ પ્રશ્ન ૧૯ મેં.

દોહા—રાશી દોય જીવર કહી. જીવ અજીવ સુજેય.
 તૃતીય રાશી કેછ કહે, તેહતો નિન્દવ હોય ॥૪॥
 ઉવવાઈ મુત્રે કહ્યો પ્રશ્ન ઉત્તરીસમે જાન.
 મિશ્ર રાશી ત્રીજી કહે, તે સાત નિન્દવમે માન ॥૫॥
 એક સમય કાર્ય ન હુવે, બહુ રતા યહ પેખ.
 જીવ હૈ એક પ્રદેશમે, દ્વિતીય નિન્દવ ધમ દેખ. ॥૬॥
 સાધુ સિંગ સાધુ નહીં, તૃતીય નિન્દવ ધમ ભાસ.
 ચોથુ નિન્દવ ધમ કહે, ચિહ્ન ગતિ ક્ષણ ૨ નાશ ॥૭॥
 ઇક સમય દો કિરિયા હુવે પંચમ નિન્દવ એહ.
 છઠા જીવ અજીવ મિલ, ત્રીજી રાશી કહેહ ॥૮॥
 કર્મ સર્પ કંચુકી પડે, જીવ તલે લાગાન્ત.
 સપ્તમ નિન્દવ જાણવો, કહે એકાન્ત વિરતન્ત ॥૯॥

મુત્રપાઠ—સેને ઇકે ગામાગર ઘુગર બાવ સન્નિવેષેસુ. જિ-
 એહકા ભવન્તિ તંજહા, બહુરતા, જીવ પદેસિયા,
 અવત્તિયા, સામુચ્છિયા, દોકિરિયા, તે રાશિયા, સ્વવૃદ્ધિ-
 યા ઇચ્છે તે સત્ત પંચય જિએહકા—

સૂં ઉવવાઈ પ્રશ્ન ૧૯ મો.

ભાવ્યર્થ—વે જો આમ આગર યાવત સન્નિવેષમે જો નિન્દવ

ਦੇਵੇ ਦੇ ਸੇ ਮੁਖੇ ਦੇ, ੧ ਭਰਮ ਮਖਣੇ ਮਾਂ ਦੇਵੇ ਸੇ ਮਖਣ ਮੇ ਨਹਿ ਦੇਵੇ
 (ਸਰਸਵਤੀ) ੨ ਸੇ ਮੇ ਮੇਵੇ ਦੇਵੇ ਦੇ ਸੇਵੇ ਮਖਣੇ ਨਾਮ (ਸਰਸਵਤੀ)
 ੩ ਮੁਖੇ ਦੇਵੇ ਦੇ ਮੇ ਮੁਖਣ ਦੇ ਵਾ ਨਹਿ (ਸਰਸਵਤੀ) ੪ ਸਿਖ-
 ੫ ਨਾਮੇ ਸੇਵੇ ਸੇਵੇ ਦੇਵੇ ੨ ਮੇ ਸਿਖਣ ਦੇਵੇ ਦੇ (ਸਰਸਵਤੀ)
 ੬ ਸੇ ਮੇ ਮਖਣੇ ਦੇ ਸਿਖਣ ਨਾਮ ਦੇ ਸੇਵੇ ਮਖਣੇ ਨਾਮ (ਸਰਸਵਤੀ)
 ੭ ਸਿਖਣ ੧ ਮੁਖਣ ੨ ਸਿਖਣ ੩ ਸੇਵੇ ਸੇਵੇ ਸੇਵੇ ਮਖਣੇ ਨਾਮ
 (ਸਰਸਵਤੀ) ੮ ਸੇਵੇ ਸੇਵੇ ਸੇਵੇ ਦੇ ਸੇਵੇ ਸੇਵੇ ਸੇਵੇ ਸੇਵੇ
 ਸੇਵੇ ਸੇਵੇ ਸੇਵੇ (ਸਰਸਵਤੀ) ੯ ਸੇਵੇ ਸੇਵੇ ਸੇਵੇ ਸੇਵੇ ਸੇਵੇ
 ਸੇਵੇ ਦੇਵੇ ਦੇ

ભાવાર્થ—જો સર્વ પ્રાણી યાવત સર્વ સંતવેકે મારનેકાં પ્રત્યાખ્યાન કહે
કિન્તુ એસા નહિ જાને કિ યહ જીવ હૈ, યહ અજીવ હૈ, યહ ત્રસ હૈ, યહ સ્થાવર હૈ,
એસા અજાની સર્વ પ્રાણજીવ જીવ સત્વ મારનેકે લાગ કિયે કહે તો ઉસકે
દુઃખમ્બખાણુ હૈ, કિન્તુ સુપ્રત્યાખ્યાન નહી.

બોલ ચોથો.

જીવ અજીવ નૈ જાણૈ નહિ, જીવ અજીવ દોનાને જાણે નહી,
તિણને સંયમ રી ઓળખાણુ નહી.

સાખ સૂ૦ દશવૈકાલિક અધ્યયન ૪ ગા. ૧૨ મી

દોહા—દશ વૈકાલિકમે કહ્યો તુયં અધ્યયને તાહી.

જીવ અજીવ જાણે નહિ. બારમી ગાથા માંહી ॥૧૨॥

જીવ અજીવ અજાણુતો, તસુ સંયમ કિમ હોય.

જાણી ત્યાગ કિયા થકાં, ચારિત્ર ગુણુ અવસોય ॥૧૩॥

મુત્રપાઠ—જો જીવે વિ ન યાણુઈ, અજીવે વિ ન યાણુઈ.

જીવા જીવો અજાણુતો, કહેસો નાહિય સંયમ ॥૧૨॥

દશ વૈકાલિક અ. ૪ ગાથા ૧૨.

ભાવાર્થ—જો જીવ કો બી નહિ જાને અજીવ કો બી નહિ જાને
જીવો અજીવો કો હી નહિ જાને ઉસકે સંયમ કહાં હૈ, અર્થાત જીવાજીવ
જાને વિના સંયમ નહિ હૈ.

બોલ પાંચમો.

સમ્યક્ત્વ વિના ચારિત્ર નહી, સમકિત વિના વ્રત નહી.

સાખ સૂ૦ ઉત્તરાધ્યયન અ૦ ૨૮ ગાથા ૨૬ મી

દોહા—સમ્યક્ત્વ વિના ચારિત્ર નહિ, નહિ સમકિત વિનવ્રત.

ઉત્તરાધ્યયન અષ્ટીસમે, શુભ્રતીસમી ગાથા સત્ત ॥૧૪॥

હર્ષન જ્ઞાન ધરી દુર્લભ, સમકિત ચારિત્ર પર્મ.

નિજરૂપ પુર્વ સમકિત હર્ષન, પામે ચારિત્ર પર્મ. ૧૧૪૧

મુગધા—નરિય ચરિત્ત સમક્ત નિદુર્ગ, હર્ષને ઉપદેશ,

સુમન ચરિત્ત ઉપદેશ, પુર્વે ચ સમક્તમા ૧૧૨૬

ભાગ્યપર્મ—સમક્ત મર્મન મુદ્ધ પદ્ય વિદ્ય મર્મન નર્મ તે પ
દે નવ મે ૧૨૫૦ જનને મુદ્ધ પદ્યને સમક્તમા તે પર્મ, મર્મન સમક્ત
તે પર્મ મર્મન મુદ્ધ ઉપદેશ તે પર્મ દે, ૧૨ તે સમક્ત મર્મન મર્મન
મર્મન મુદ્ધ દે

બોલ સાતમો.

અસંયતી અત્રતી અપચ્ચખાણી ને સૂઝતો અસૂઝતો,
પ્રાશુક, અપ્રાશુક દેવૈ તિણુને એકાન્ત પાપ કહ્યો.

સાં સૂં ભગવતી શ. ૮ ઉ ૬.

ટોહા—તથા રૂપ જે અસંયતી, વલિ અવિરતિ જેહ.

ચાર પ્રકારે આહાર તમુ, શ્રાવક પ્રતિ લાભેહ ॥૧૯॥

સચિત્ત અચિત્ત પ્રાશુક વહી, અપ્રાશુક અવધાર.

દેવૈ રૂપ સહિત વા, રૂપ રહિત નિરધાર. ॥૨૦॥

દિયાં હે પ્રભુ ? શુ કર્ય, ધમ ગૌતમ પુછત.

જિન કહે એકાન્ત પાપ કરૈ, નહી કાંઈ નિર્જરા હુન્ત ॥૨૧॥

અષ્ટમ શતકે ભગવતી, પદ્યમ ઉદેશા માંદિ.

એકાન્ત પાપ કહ્યો પ્રભુ, નિર્જરા કિંચિત નાહિ ॥૨૨॥

ગુનપાઠ—સગણો વાસગરસણું લન્તે તહા રૂવં અસંજય અવિરય

અપહિહય પચ્ચખાય પાવ કમ્મે, કાસુ એણુવા અકાસુ

એણુવા એસણિજ્જેણુવા, અણેસણિજ્જેણુવા અસણુ

પાણુ ખાઇમ સાઇમેણું, પહિલાલે માણુસ કિં કનજઈ,

ગાયમા! એગન્ત સોસે પાવે કમ્મે કનજઈ જુત્થિ

સે કાઇ નિવજરા કનજઈ,

સાં સૂં ભગવતી શ. ૮ ઉ. ૬

ભાવાર્થ—શ્રાવક હે ભગવાન તથા રૂપ અસંયતી, અત્રતી ઔર
નિસ્કે પાપ કર્મ કે સ્વયં નદિ એસે અપ્રસાખાણી પ્રાશુક અપ્રાશુક
સદેવ વા નિર્દેવ આહાર પદ્યી ખાદિમ સ્વાદિમ પ્રતિપાલના દુઆ રૂપ
કરતા હૈ. તમ ભગવાનને કહા હે ગૌતમ! એકાન્ત પાપ કર્મોપાર્જન
કરતા હૈ વહ કિંચિત નિર્જરા નહિ કરતા હૈ.

સોરઠા—એક પાત્રનું અર્થ છે. કેવળ જન પ્રદાં હમ કહેઃ
 એ રૂઠું આશય છે. તે તમુ આશ્વ પાપ દુષ્ટે ૩૩૩
 અથવા તમુ ગુરુ જન છે. રિયાં પ્રિયાત્વનું પાપદેઃ
 ઘડી અનુભવા આન છે રૂઠું તે તમુ પાપ નદી ૩૩૪
 હમ નિજમન અનુસાર છે સુચ વિરુદ્ધ જેઠો કહે.
 પિરુ તમુ દીનર માર છે. જુદિયલ ન્યાય વિગતીયે ૩૩૫
 ન રૂઠું સુચ એમ છે. પ્રત્યર્થો વા ગુરુ મમજ
 તે નિજમનથી કહે છે એમ છે બાવાય મમજા વિના ૩૩૬
 તપા ૩૪ છે એક છે. અનંતનીના બેખજન
 તમુ ગુરુ વિમ જાહે છે. માયા એક બેખજન ૩૩૭
 વધે રાગ મદિત વિમરિયે. મ. ૩૪ ગુરુ જાની ૩૩૮

અનુકમ્પા સંસાર રે, સ્નેહ રાગ યુત જે હુવૈ;
 આખ્યા પાપ અઠાર રે, તિજુમેં રાગ નવમું કહ્યો ॥૩૬॥
 અસંયતીનું જોય રે, અથવા અવિરતિ તથા.
 પુઃગલિક સુખ વંછે સોય રે, તે નિજ આજ્ઞા બાહિરે ॥૩૭॥
 કરણી જે કરે કોય રે, પુણ્ય પુઃગલ સુખ કારણે.
 તિજુમેં નર્મ ન હોય રે, પુણ્ય બન્ધ પિણુ હુવૈ નહિ ॥૩૮॥
 ભગવતી વૃત્તિ મંઝાર રે, અર્થ કિયો ઇચ્છુ પાડનું.
 મુક્તિ અભિલાષા ધાર રે, દીધાં પાપ એકાન્ત હુવૈ ॥૩૯॥
 તિજુ લેખે પિણુ તન્ત રે, અસંયતિ વા અવિરતિનું.
 દાન પાપ એકાન્ત રે, મોક્ષ માર્ગ નહિ જાણવો ॥૪૦॥
 એકાન્ત પાપનું અર્થ રે, અષ્ટાદશમું જો કરે.
 તો કામ ૨ મુત્રાર્થ રે, એકાન્ત પાઠ કહ્યા બહુ ॥૪૧॥
 સુખ શય્યા કહી ચાર રે, ઠાણંગે ચૈથા સ્થાન મં.
 એકાન્ત નિરજરા ધાર રે, મુનિ સમ ભાવૈ વૈદન સહૈ ॥૪૨॥
 જો સમભાવૈ ન સહૈ રે, તો પાપ એકાન્તે હુવૈ.
 ઇહાં મુનિ રે કિરુનું ગિણેહ રે, એકાન્ત પાપ મિથ્યાત્વનું ॥૪૩॥
 વાંસ ધુર શતક નિહાલ રે, અષ્ટમ ઉદ્દેસૌ કહ્યું.
 અમતીને એકાન્ત બાલ રે, એકાન્ત પંથિત સાધુને ॥૪૪॥
 અષ્ટમ શતક રે માંહિ રે, છડે ઉદ્દેસૌ ભગવતી.
 તથા રૂપ સંયતિ તાહિ રે, દિધાં એકાન્ત નિર્જરા હુવૈ ॥૪૫॥
 જો એકાન્તનું લેહ રે, દહલો લેહ એકહી કહે
 તો કામ ૨ મુત્રેહ રે, એકાન્ત અર્થ દહલું કિરુનું ॥૪૬॥
 તિજુનું એકાન્ત પાપ રે, અસંયતિ અવિરતિને.
 દિધાં જિન કટો આપ રે, પાઠમાંહિ પ્રગટ પછે ॥૪૭॥
 એક અન્ત દો રાજ રે, તેહના અર્થ છે જૂ જૂઆ
 એક તેહ કેવલ લગ્ન રે, અન્ત તેહ નિશ્ચય જાણવો ॥૪૮॥

॥૧॥ શ્રીઃ મંત્રાર્તે એ. નરમ મુદિતે રખતે.
 મન તેડ નિમિષ પાર એ. તેમ નામ મળ્યા વિશે ॥૨॥
 નિરુદ્ધ બચતી મંદિ એ. વિષ્ણુ અસંખ્ય અવિરતિને
 મેળાન પ પદિજ પાવ એ પ્રભુ આપ્યો તેડ મય તે ॥૩॥

શ્રીમદ્ ગાકમે.

દોહા—સાધુ ઘોડા લોકમેં, ઘણા અસાધુ જાન.

તે અસાધુ થકા બહુ ઇમ કહે, અમે સાધુ જુજુખાન ॥૫૩॥

દશ વૈકાલિક સાતમેં, અડતાલીસમી ગાથા તાહિ.

અસાધુને સાધુ કહણે નહીં, સાધુને સાધુ કહાઇ ॥૫૪॥

ગુનપાઠ—બહુવે ઇમે અસાધુ, લોચે બુચ્યન્તિ સાહુણે.

ન લવે જસાહુ સાહુતિ, સાહુ સાહુતિ આલવે ॥૪૮॥

દશ વૈકાલિક અં ૭ ગાથા ૪૮.

ભાવાર્થ—બહુત ઝંસે અસાધુ લોકમેં દે. જો કહતે દે હમ સાધુ દે. પરંતુ વિચજનોકા અસાધુએકા સાધુ નહીં કહના ચાહિયે.

બોલ દસમે.

સાધુરે સર્વ થકી પ્રાણાતિપાતરા ત્યાગ છીં તિણુ રે

અપચ્ચખાણુરી અપરિગ્રહરી કિરિયા નહીં,

સાં સૂં પત્રવણા પદ રરમેં.

દોહા—સર્વ પ્રકારે સાધુ રે, પ્રાણાતિપાતરા ત્યાગ.

અપચ્ચખાણુને પરિગ્રહ તણી તણુ કિરિયા નહીં લાગ ॥૫૫॥

બાવીસમે પદ આખિયો, પત્રવણારે માંહી.

પ્રાણાતિપાત નિવૃત્તિને, અત્રત પરિગ્રહ નાંહી ॥૫૬॥

ગુનપાઠ—પ્રાણાતિપાત વિચ્યસ્સણું લન્તે છવસ્સ પરિ-

ગાહિયા કિરિયા કન્જતિ? ગોયમા છો ઇણકે સમઠે,

પ્રાણાતિપાત વિચ્યસ્સણું લન્તે છવસ્સ અપચ્ચખાણુ

વતિયા કિરિયા કન્જતિ? ગોયમા છો ઇણકે સમઠે.

પત્રવણા પદ રર મું.

ભાવર્થ—આપણાં પોતાં જે અપરાધ જે છતાં નિત્યે દે ઉદે
પરિવર્તિ નિષ્કર્ષ હશે તે ?

ઉત્તર—જે જેમ જાણે અર્થ નિર્ણય કરે તે અર્થ નિર્ણય કરે તે
આપણે જાણે જે અપરાધ જે છતાં નિત્યે દે ઉદે અપરાધ-પણી
નિષ્કર્ષ હશે તે ?

ઉત્તર—જે જેમ જાણે અર્થ નિર્ણય કરે તે અર્થ નિર્ણય કરે તે

આણ અગીયારમો.

સાધુનો આદાર અમાવશ્ય હશે, મનમેં હશે,

માણ માથાનો તેજુ હશે, પાપ કર્મ રદિત હશે.

અનન્ય આત્મિકતા આ પાપામાં હશે મી.

દોહા—ઘણાં દિના રો નીપતું, શીતલ વાસી પિન્ડ,
 શાંતિ ભાવ ધરી લેવતા, મહાવીર ગુણ મન્ડ ॥૬૦॥
 પ્રથમ અંગમે દેખાયો, નવમ અધ્યયન ઉદાર
 ચોથા ઉદ્દેશા વિષે તેરમી ગાથા સાર ॥૬૧॥

સુતપાઠ—અવિ સૂદ્યં વા સુક્ષ્મં વા, સ્ત્રીય પિન્ડ પુરાણ કુમારસં
 અદુશુદ્ધસં પુલાગં, લઢે પિન્ડે અલદ્ધએ દવિએ ॥૧૩॥

ભાવાર્થ—ભગવાન શ્રી મહાવીર સ્વામી છઠસ્ય પણેમે બીજા દુઆ
 સુખા ઠંડા પુરાણા બહુત દિનોકા રંધા હુવા ઉડદકા તથા પુરાને ધાન્યકા
 બન્યા હુવા નિરસ ધાન્યકા બના દુઆ આદાર મિલતે સે શાન્તિ ભાવસે
 ભોગવને, યદી નહીં મિલતા તોભી શાન્તિ ભાવસે રહેતે.

બોલ તેરમો.

કેવલ જ્ઞાનીરી પ્રરૂપણા વિના આપ આપરી પ્રરૂપણા
 કરે તિણને કિંચિત માત્ર જાણપણો નહીં.

સા. સૂ. સુયગડાંગ અ. ૧ ઉ. ૨ ગાથા ૧૪ મી.

દોહા—કેવલી પ્રરૂપ્યા ધર્મ બિન, અપની મતિ અનુસાર.
 કરે પ્રરૂપણુ જેદને, જાણપણો ન લિગાર ॥૬૨॥
 ઇક ર માદલુ અમરૂ વસિ, કદૈ મહે છાં સર્વ જાણુ.
 પિત્રુ પ્રાણી સદુ લોકમેં, તેદના જેદ અજાણુ ॥૬૩॥
 તે કિંચિત નહીં જાણતા, કુર સુયગડાંગ માંદિ.
 પ્રથમ અધ્યયને જાણિયે, દ્વિનિય ઉદ્દેશે તાંદિ ॥૬૪॥

સુતપાઠ—માહણા સમણા એગે, સન્ને નાણુ સયં વએ.
 સન્ન લોગે વિ જે પાણુ, ન તે જાણુ કિંચિએ ॥૧૪॥

ਆਰਾਧ—ਜਲਮੇਂ ਸਿੱਕੇ ੨ ਖੜ੍ਹਾ ਆਇਆ ਸੀਸੇ ਦੇ ਮੇ ੧
 ੬੫ ਥਰ੍ਹੇ ਆਇਆ ਦੇ ਖੜ੍ਹਾ ਦੇਸੇ ਮੇਂ ਆਇਆ ਦੇ ਭਰੇ ਨੇ ੧
 ਆਇਆ ਨਦੀ ਆਇਆ ਦੇ, ਆਇਆ ਨਿਯਮਿਤਮੇਂ ਸਿੱਕੇ ੨ ਖੜ੍ਹਾ ਆਇਆ
 ਦੇ ੬੫ ਥਰ੍ਹੇ ਆਇਆ ਦੇ ਖੜ੍ਹਾ ਦੇਸੇ ਸਿੱਕੇ ਆਇਆ ਆਇਆ ਨਦੀ ਦੇ

ਆਲ ਆਇਆ.

ਆਇਆ ਨੇ ਆਇਆ ਨਦੀ ਮੇਂ ਆਇਆ ਆਇਆ ਆਇਆ ਆਇਆ
 ਆਇਆ ਨਦੀ.

ਆ ਆ. ਆਇਆ ਮ. ੨੦ ਮੇਂ

નહીં કરતે, વિતિગિચ્છા રહિત હૈ યાની સ્વયં જો જિનાશા માંહિકી કરણી કરતે હૈ ઉસકે ફલમાં સંદેહ નહીં રખતે, વે સત્રોકા અર્થ પામે હૈ, ગ્રહણુ કિયે હૈ, અર્થ પુછે હૈ, પ્રવચનોકે અર્થ કે સન્ન્યુષ હુએ હૈ, ઔર વિનય સહિત ગ્રહણુ કિયે હૈ, જિનકી અરિય ઔર અરિયકી મનન જિન વચનોસે રંગી હુછ હૈ, અર્થાત્ નિગ્રંથ પ્રવચનોમે લવલીન હો રહે હૈ, ઔર દુસરોકો જી એસાહી કહતે હૈકિ “આયુષ્માનો” નિગ્રંથ વચન હૈ સોહી અર્થ હૈ, સોહી પરમાર્થ હૈ, ઇનકે અતિરિક્ત સજ અનર્થ હૈ.

બોલ પંદરમો.

સમકિતીને નિસંક નિકંખ વિદગંછા, રહિત રહણો કહ્યો.

સાં સૂં ઉત્તરાધ્યયન અ. ૨૦ ગાથા ૩૧ મી.

ટોહા—શંક નહિ જિન વચનમે, કંખા અનમતિ નાંહિ.

કરણી ફલ સંદેહ નહીં, તે નિવિદગંછ કહ્યાહિ ॥૬૬॥

અમૂક દિક્ષી પરમત તણી, દખ પ્રસંસા આદિ.

અન્ય મન દ્રષ્ટિ કરે નહીં, ચિત્તમે ધરે સમાધિ ॥૭૦॥

ઉવવૂહ ગુણીના ગુણુ કરે, સ્થિરિ કારણુ સ્થિર હોય.

વતસલ લાવ સહુ થકી, ધર્મ પ્રલાવ ન જોય ॥૭૧॥

ઉત્તરાધ્યયન અર્થવિસમે, સમકિતના આચાર.

આરાધે તેહ સમકિતી, ઇકતીસમી ગાથા ધાર ॥૭૨॥

સુત્રપાઠ—નિસંકિખય નિકંખિય નિવિતિગિચ્છા અમૂહ—

—દિક્ષિય ઉવવૂહ ચિરીકરણે વચ્છડ પલાવણે અદ્.

ઉત્તરાધ્યયન અ. ૨૮ ગા. ૩૧ મી.

ભાવાર્થ—૧ જિન વચનો મેં શંકા નહીં કરે અર્થાત્ ભગવાને એક શરીર મેં અનન્તે જીવ આદિ અનેક વાતેં કહી હૈ સો સત્ય હૈ.

૨. નિર્ણયિત અર્થોનું એ અન્ય મતચાલે કરેને તે વડો
ઓ દીકરો દોષા ઐસી વાંછા ન કરે.

૩. નિર્ણયિતિચ્છા થાની એ તપ નિયમાલિ કરતો તપ
દુ મો ફક્તવક દોષી થા નહો ઐસી ચિત્તાવૃત્ત નહીં.

૪. અમૃત વિધિય અર્થોનું અન્યમત ચાલેંતી અર્થો પ્રાપ્ત
પ્રાપ્તિ એ રખો ઉતરી તરફ ચાલે ન કરે.

૫. ઉચ્ચ થાની મુઃપન્ન પુરેંયો મુઃપન્ન.

૬. વિધિ કરે અર્થોનું મતચાલે નિષ્કર મં.

૭. તમને થાની થા મંત્રે એક વિધિ માત્ર એક માત્ર.

૮. અમૃત અર્થોનું વિધિ પર્વ દી વિધિ માત્ર એ વડો
મત્રો એ અર્થ અર્થો કરે.

બોલ સતરમો.

પ્રવચન સોહી અર્થ, પ્રવચન સોહી પરમ અર્થ.

સાં સૂં ઉવવાઈ પ્રં ૨૦ મો.

ટોહા—પ્રવચન સોહી અર્થ હૈ, પ્રવચન સો પરમાર્થ;

ઉવવાઈ પ્રશ્ન વીસમે બાકી સર્વ અનર્થ. ॥૭૪॥

મુતપાઠ—અયમાઉસો હિગ્ગ-ચે પાવયણે અઠે, અયં, પરમઠે,
સે સે અણુઠે. ઉવવાઈ પ્રં ૨૦ મો.

ભાવાર્થ—હે આયુષ્માનો નિમંત્ર્ય પ્રવચન હી અર્થ હૈ મહી પરમાર્થ
હૈ, ઇત્તે સિવાય સર્વ અનર્થ હૈ.

બોલ અઢારમો.

કેવલિયારો આચાર સોહી છન્નસ્થરો આચાર. કેવ-
લિયારો અનાચાર સોહી છન્નસ્થરો અનાચાર.

સાખમુત્ર આચારંગ, અં ૨ ઉં ૬ ઠો.

ટોહા—કેવલિયારો આચારસો, છન્નસ્થરો આચાર.

કેવલિયારો અનાચાર તે, છન્નસ્થરો અનાચાર ॥૭૫॥

કુશલ પુરુષ ને કેવલી, નહીં બન્ધાય મૂકાય.

ને આરંભ્યો તિમ આરંભે, તે જુદિવન્ત કહાય ॥૭૬॥

પ્રથમ આચારંગે કહ્યો, દુજે અધ્યયન ઉદાર.

છઠ્ઠા ઉદ્દેશા વિષે, નિપુણ ન્યાય અવધાર. ॥૭૭॥

મુતપાઠ—કુસલે પુરુષો વલે લો મૂકે સે જં ચ આરંભે ને
ચ અચારંભે અણા રહઈ ચ છ આરંભે

સ્વ તેહ સ્વ માં પ્રક્ષેપવો, પર તેહ પરમાં જોય;
 તિજુસું દોય વત્તવ્યયા, ન્યાય હિયે અવગ્રોય ॥૮૩॥
 જિણુ પ્રજિત સિદ્ધાન્ત તે, સંક્ષેપે આખ્યાત;
 વલિ વિસ્તાર પ્રરૂપણા, કહે દ્રષ્ટાંત વિખ્યાત ॥૮૪॥
 વિશેષ કરી દરશાવતાં. પરિવધમે ઉપદેશ;
 મુનિ સ્વ સમય દૃઢાવતા. જિનોક્ત વચન હુમેશ ॥૮૫॥
 આગમ વચ તે સ્વસમય, તેહિજ માનણુ યોગ;
 વકતૃતા પર શાસની, જાણુ તાસ અયોગ ॥૮૬॥
 નૈગમ સંગહ વ્યવહાર જો, ઇચ્છે વકતૃતા તિન;
 સ્વ પર મિશ્ર ઈમ ત્રણુ હુવે, રૂણુ સૂત્ર દોય લીન ॥૮૭॥
 શાસ્ત્રાદિક ત્રણુ નયતિકા, ઇચ્છે વકતૃતા એક;
 સ્વ સમય તેહિજ સત્ય હૈ, પર તે સહુ અવિવેક ॥૮૮॥

મુત્રપાઠ—સે કિં ત વત્તવ્યયા? વત્તવ્યયા તિવિહા પત્તતા, તંગહા-
 ૧ સસમય વત્તવ્યયા, ૨ પરસમય વત્તવ્યયા, ૩ સસમય પર-
 સમય વત્તવ્યયા, સે કિં તં સસમય વત્તવ્યયા? સસમય
 વત્તવ્યયા—જાત્યણું સસમય આધ વિજ્ઞાન્તિ પણુ વિજ્ઞાન્તિ
 પરવિજ્ઞાન્તિ સધ નિંદ સિજ્ઞાન્તિ ઉવદંસિજ્ઞાન્તિ સે તં સસમય
 વત્તવ્યયા । સે કિં તં પર સમય વત્તવ્યયા? જાત્યણું
 પર સમય આધ વિજ્ઞાન્તિ જાવ ઉવદંસિજ્ઞાન્તિ સેતં પર-
 સમય વત્તવ્યયા । સે કિં તં સસમય પર સમય વત્તવ્યયા?
 જાત્યણું સસમય પર સમય આધ વિજ્ઞાન્તિ જાવ ઉવદંસિ-
 જ્ઞાન્તિ સે તં સસમય પરસમય વત્તવ્યયા । ઇયાણિકો
 ન જો કં વત્તવ્યય ઇચ્છંતિ? તત્ય હોગમ સંગહ
 વપહારો તિવિહં વત્તવ્યયં ઇચ્છંતિ તંગહા-સસમય
 વત્તવ્યય પર સમય વત્તવ્યયં સસમય પર સમય વત્તવ્યયં ।
 ઉજ્જુ મુજો દુવિહં વત્તવ્યયં ઇચ્છંતિ જાંગહા-સસમય

વળગ્યા પછી મમલ વળગ્યાં જતાં જતાં મમલ
 વળગ્યાં હા એમલ પડ્યાં હા પડ્યાં વળગ્યા
 -યા હા પછી મમલ પડ્યાં હા હા હા હા
 -યા હા હા હા હા હા હા હા હા હા
 હા મમલ વળગ્યા હા હા હા હા હા
 હા હા હા હા હા હા હા હા હા હા
 ૩ મમલ ૪ મમલ ૫ મમલ ૬ મમલ
 ૭ મમલ ૮ મમલ ૯ મમલ ૧૦ મમલ
 -યા હા હા હા હા હા હા હા હા હા
 હા હા હા હા હા હા હા હા હા હા

કરે, ઇસલિયે દોનોંહી પ્રકારકી વક્તવ્યતા હૈ શબ્દ ઓર સમલિરૂઢ ઓર એવં ભૂત નય કેવલ એક સ્વસમય વક્તવ્યતા કોહી માને, પરંતુ પર સમય વક્તવ્યતા કો નહીં ઇચ્છે. કયોં કિ જો પર સમય વક્તવ્યતા હૈ ઉસમે અનર્થ હૈ, અહેતુ હૈ, અસદ્ભાવ હૈ, ક્રિયા રહિત હૈ, ઉન્માર્ગ હૈ, કુઉપદેશ હૈ, મિટયા દર્શન હૈ, યહ સાત દોષ પર શાસ્ત્ર મેં હૈ, અતઃ એક સ્વસમય વક્તવ્યતા હી હૈ પર સમય વક્તવ્યતા નહીં.

બોલ વીસમો.

કેવલી પ્રરૂપિયો ધર્મ એકાન્ત પ્રધાન કહ્યો.

સાં સૂં પ્રં સૂયગાંગ અં ૬ ગાથા ૭ મી.

ટોહા—કેવલ જ્ઞાનિ ભાષિયો, તેહિજ ધર્મ એકાન્ત.
 ધુર સૂયગાંગે છકે સપ્તમી ગાથા તંત ॥૮૯॥
 પ્રધાન ધર્મ શ્રી જિન કહ્યો, તસુ નેતા વર્દમાન.
 શોભે સહુ દેવાં વિચે, ઇંદ્ર સમા શુભાખાન ॥૯૦॥
 સખ નેતામેં શ્રેષ્ઠ હૈ, કાર્યપ ગાત્ર ઉત્પન્ન.
 દિવ્ય ધર્મ જિનવર કહ્યો. તેહિજ ધર્મ મુખર ॥૯૧॥

મુત્રપાઠ—અણુતરં ધર્મ મિલું જિહ્વાલું, હોયા મુલ્લી કાસવ
 આમુપજો, ઇન્દેવ દેવાણુ મહાનુભાવે. રહસ્ય લેતા
 દિવિલું વિચિઠે. ॥૯॥

પ્રં સૂયગાંગ અધ્યયન ૬ કું.

ભાવાર્થ—પ્રધાન ધર્મ તે જિનેયસોંકા કહા દુગ્ધા, ઉત્કે નેતા દુનીય
 કાર્યપ ગૌપોત્ત મી મહાવીર સ્વામી હૈ. વે હજારો નેતાઓ મેં મુદ્દાસિત હૈ.

બોલ એકવીસમો.

કેવલી પ્રરૂપો ધર્મ યથાર્થ, સરલ શુદ્ધ માયા કપટાર્થ
રહિત કહ્યો. સાં સૂં સુચગડાંગ અ. ૫ ગાથા ૧ લી.

ટોહા—ધર્મ યથા તથ્ય આખિયો, જેહ માહણુ મતિવન્ત.

કપટ રહિત તેહ સરલ છે. જિનાકત ધર્મ મુ તન્ત. ॥૬૨॥

પ્રથમ સુચગડાંગે કહ્યો નવમ અધ્યયન રે માંહિ,

પહેલી ગાથાને વિષે, જિન કહ્યો ધર્મ કહાહિ. ॥૬૩॥

મુત્રપાઠ—કયરે ધમ્મે અકખાયે, માહણેણુ મતિમતા,

અણુ ધમ્મં જહા તત્થં, જિણાણુ ત સુલેહ મે. ॥ ૧ ॥

મ. સૂત્ર કૃતાંગે નવમ અધ્યયને ૧ ગાથા.

લાવાર્થ—માહણુ અર્થાત મત હતો ૨ એસા ઉપદેશ દે જિનક
વે મુનિ એસા ધર્મ કહે—અણુ અર્થાત સરલ માયા કપટાર્થ રહિત એસા
જિતેશ્વરોસે મુના દે વેસાહી ધર્મ કહે.

બોલ બાવીસમો.

જિણુ કરણીમેં કિચિત માત્ર હિંસા નહીં તે કરણી
જ્ઞાન રી સાર કહી.

સાં સૂં પ્રં સુચગડાંગ અધ્યયન ૧ ઉં ૪ ગાથા
૧૦ મી.

ટોહા—કિચિત માત્ર હિંસા નહિ, તે કરણી કરે આર્ય,

પુર સુચગડાંગે કહ્યો, જ્ઞાનસાર તેહ કાર્ય. ॥૬૪॥

અહિંસા સમગા ધર્મે, જ્ઞાન તખેા ઘડ સાર,

એહિજ ભણપણે સિરે, સાધ્યો શ્રી જગતાર. ॥૯૫॥
 પ્રથમાધ્યયને ચતુર્થે, ઉદ્દેશે દશમી ગાહ,
 અહિસામે વર્તતા, તે વિજ્ઞાની કહાહ. ॥૯૬॥

સૂત્રપાઠ—એવં નાણિણો સારં, જેન હિંસઈ કિચિણું,
 અહિંસા સમયં એવ, એતાવતં વિચાણિયા. ॥૧૦॥
 પ્ર૦ સૂત્ર કૃતાંગે ૧ અધ્યયને ૪ ઉદ્દેશે ૧૦ ગાથા
 ભાવાર્થ—જ્ઞાન પાનેકા નિશ્ચય કરેકે યહી સાર હૈ કિ કિચિત માત્ર
 બી હિંસા નહિ કરે અહિંસા ઓર સમતા ધરે, યહી જ્ઞાન વિજ્ઞાન હૈ.

બોલ તેવીસમો.

કેવલ જ્ઞાની ભાધ્યો ધર્મ સંદેહ રહિત કહ્યો.

સા૦ સૂ૦ પ્ર૦ સૂચકાંગ અધ્યયન ૧૦ ગાથા ૩ છ.

ટોહા—સંદેહ રહિતસુ આખિયો, કેવલી ભાપિત ધર્મ,
 આતમ વત પર પ્રાણી ગિણ, ન કરે હિંસા કર્મ. ॥૯૭॥
 શુદ્ધ આહાર લેવે સદા, સંચય ન કરે સિંગાર,
 સુચકાંગ દશમે કહ્યો, તીજ ગાથા સાર. ॥૯૮॥

સૂત્રપાઠ—સુચકખાય ધર્મે વિતિગિચ્છ તિણ્ણે,
 લાટે ચરે આય તુલે પયાસુ;
 આયં ન કુચ્છ ઇહ છવિયહી,
 ત્રયં ન કુચ્છ સુ તવસ્સિ સિકખૂ. ॥૩॥

ભાવાર્થ—સમાધિવન્ત પુરુષ કેવલી ભાપિત ધર્મકા સંદેહ રહિત
 માન કર, સર્વ જીવોકા અત્મતુલ્ય માનતા દુઆ નિર્દોષ અદ્વારકી ગવેષણા
 કરે વિચરે, અન્નવ્રમ જીનિવ્રમ કે વિષે પાપાસવ કરે નહી. એસે સુતપત્ની
 સાધુ ધન ધાન્યાદિ અદ્વાર ખદ્વીકા સંચય ન કરે.

બોલ ચોવીસમો.

આપરો છાંદો રૂંધે તેહિજ ધર્મ.

સાં સૂત્રાં ઉત્તરાધ્યયન અં ૪ ગાથા. ૮ મી.

ટોહા—છાંદો રૂંધે આપણો, તેહિજ ધર્મ ઉદાર

બહુ વર્ષ પૂર્વાં લગે, રોકે સ્વેચ્છાચાર ॥૯૬॥

પર છિન્દે જિમ અંધ લાંડુ, યોગ્ય પણા અવધાર

તિમ અપ્રમત્ત પાંડુ મુનિ, લોપે નહિ ગુરૂકાર ॥૧૦૦॥

શીખપણે કર્મ ક્ષય કરી, પામે મોક્ષ પ્રધાન,

ચોથા ઉત્તરાધ્યયનમે, અષ્ટમ ગાથા જાન ॥૧૦૨॥

સુત્રપાઠ—છન્દ નિરોધેજ ઉવેઇ મોકળ, આસે જહા સિખીયે

વશધારી, પુઠાં વામાઇ અ અપ્રમત્તો, તરહા

મુણી ખિખ મુવેઇ મોડળ ॥૮॥

ઉત્તરાધ્યયન અં ૪. ગાથા ૮.

સામાર્થ—અપના છન્દ અર્થાત્ અપની દૃષ્ટાક્ષ નિરોધ કરને સે મુક્તિ હોતી હે, જૈસે જાતિવન્ત અખ (ચોથા) મવારફી દૃષ્ટાનુમાર રહેનેસે યોગ્યતા પ્રાપ્ત કરકે દુઃખોસે છુટકારા પાતા હે. નંમે તી મુનિ પર્વ વા વર્ષો પર્વન્ત અપની દૃષ્ટા (છન્દ) કો રોકે ક ગુરુ. ૧. ૧. ૧. નવનેમે અપ્રમત્ત પને વિચરતા દુઆ મોક્ષ પ્રાપ્ત કરતા.

બોલ પચીસમો.

કેવલી પ્રરૂપો ધર્મ અહિસા સંયમો તવો કંથ્યા.

સાં સૂં દશ વંકાલિક અધ્યયન ૧ ગા. ૧ લી.

ટોહા—દશ વૈકાલિક મેં કહ્યો, ધુર અધ્યયન મજાર,
 ધુર ગાથા કેવલી પ્રણિત, અહિંસા ધર્મ સાર. ॥૧૦૨॥
 અહિંસા સંયમ તપો યહુ ધર્મ મંગલીક,
 તામુ નમે સર્વ દેવતા, જામુ ધર્મ મન ઠીક, ॥૧૦૩॥

મુત્રપાઠ—ધમ્મો મંગલ મુક્કિં, અહિંસા સંજમો તવો,
 દેવાવિ તં નમં સન્તિ, જસ્સ ધમ્મ સયામણો ॥૧॥
 દશવૈકાલિક અં ૧. ગાથા ૧ લી.

ભાવાર્થ—અહિંસા સંયમ તપ રૂપ ધર્મ ઉત્કૃષ્ટ મંગલ છે, જિનકા
 મન સદા ધર્મમાં છે ઉન્ને દેવતા બી નમરકાર કરતે છે.

બોલ છવીસમો.

અપચ્છન્દારી પ્રશંસા કરૈ કરાવેં કરતાને ભલો જાણે તો
 ચૌમાસી પ્રાયશ્ચિત કહ્યો.

સાં સૂત્રં નિશીથ ઉદ્દેશે ૧૧ મે.

ટોહા—નિરુજ્જ પ્રશંસા કરૈ અપચ્છન્દારી સોય.

પ્રાયશ્ચિત મુનિને કહ્યો નિશીથ આરહમે જોય ॥૧૦૪॥

મુત્રપાઠ—એ ભિક્ષુ અહાછન્દં પમ્મમ્મ પમ્મસં તં વા સાઇજજઇ
 ॥૧૮૭॥ નિશીથ ઉદ્દેશે ૧૧ મે.

ભાવાર્થ—જો સાધુ અપચ્છન્દ અર્થાત્ અપની ક્ષ્માનુસાર ચદનેવાલા
 અવિનીત છી પ્રશંસા કરે કરાવે અનુમોદે તે ચૌમાસી પ્રાયશ્ચિત આવે.

સૂત્રપાઠ—જે લિકખૂ જૂસી રાયછ અજૂસી રાયછયં વદછ
વદ તં વા સાઇજજઈ, જે લિકખૂ અજૂસરાઈયં
જૂસરાઈયં વદછ વદંતં સાઇજજઈ

નિશીથ ઉદ્દેશે ૧૬ મો.

ભાવાર્થ—જે સાધુ જૂસી રાયછ અર્થાત્ જ્ઞાન દર્શન ચારિત્ર શુશ્રૂક
ધારક અપને સે જડે મુનિરાજકો અજૂસી રાય કહે ઔર અજૂસી રાયછ
જે પ્રિય લક્ષ્મી કો જૂસી રાયછ કહે તો ચૌમાસી પ્રાયશ્ચિત.

બોલ તીસમો.

સરીખા સાધુ હોકર સરીખા સાધુવાંને સ્થાનક દેવે
નહીં, દેવાવેં નહીં દેતા પ્રતે ભલો જાણે નહીં, તો પ્રાય-
શ્ચિત કહ્યો.

સાં સૂં નિશીથ ઉદ્દેશે ૧૭ મે.

બોલ એકતીસમો.

સરીખી સાધ્વી હોકર સરીખી સાધ્વીને સ્થાનક દેવે
નહીં, દેવાવેં નહીં દેતાં પ્રતે ભલો જાણે નહીં, તો
પ્રાયશ્ચિત કહ્યો.

સાં સૂં નિશીથ ઉદ્દેશે ૧૭ મે.

ટાહા—સરીખા સાધુને મુનિ, ધાનકમે ન દંડરાય,
નિશીથ ઉદ્દેશે સતરમે, પ્રાયશ્ચિત કહવાય. ॥૧૧૨॥
હમદિજ સરખી સાધ્વી, સાધ્વિયાં પ્રતેમન,
પ્રાયશ્ચિત આવે તમુ, બે નંદી દેનિજ સ્થાન, ॥૧૧૩॥

સૂત્રપાઠ—જે ભિક્ષુ નિઝાંથે નિઝાંથસ સરિસગરસ સં તે ઉવાસે,
અન્તે ઉવાસે, ન દેધ ન દેયં તં વા સાધંન્નમ્,
જે ભિક્ષુણી ભિઝાંથી ભિઝાંથીએ સરિસયાએ સં તે
ઉવાસે ન દેધ તં વા સાધંન્નમ્.

સાં સું નિશીથ ઉદેશો ૧૭ મો.

ભાવાર્થ—જો સાધુ નિઝાંથ સદૃશ નિઝાંથો અપની નિઝાંથે ઉત્તર
રહને જૈસી જાહ હૈ વે ઉત્તરો નહો દેવે, નહો દેવાવે, ઓર નહો દેને
વાસેકી અનુમોદના કરે તો પ્રાયશ્ચિત આવે. જો સાધ્વી અપને જૈસી
સાધ્વીયેકો અપની નિઝાંથે રહા ઉપાશ્રય નહો દેવે, નહો દેવાવે, નહો
દેને હો ભક્ષા જાને તો પ્રાયશ્ચિત આવે.

બોલ બતીસમો.

અન્ય તીર્થાંકી ગ્રહસ્થકી વૈયાવચ્ચ કરે, કરાવે, કરતાં
પ્રતે ભલો જાણે તો પ્રાયશ્ચિત આવે.

સાં સું નિશીથ ઉત્ત ૧૧ મો.

ટોહા—અન્ય તીર્થાં વા ગ્રહસ્થકી, વૈયાવચ્ચ ક્રિયા હૈ દંડ,
ભલો જાણ્યા પિણુ દંડ હૈ, નિશીથ આરહવે મંડ. ॥૧૧૪॥
તેસાંદિક મર્દન દરે, મસલે દાબે પાવ,
ધોવે રંગે પ્રમાજે, લોદવાંદિક લગાય. ॥૧૧૫॥
તમુ તનમે દખી દરી, ગડ ગુગ્ગુલાંદિક કોય,
પૂજે ધોવે માલિસા કરે, વાલ છંદે અવલોય ॥૧૧૬॥
રૂધિર રાધ દાદે તમુ, તેલ લેપાંદિક લગાય,
ધૂપાંદિક દધ દરી, દ્વિમિ આદિ નિક્કસાય. ॥૧૧૭॥
કેશ સંવારે કાઠકરુ દન્તાંદિક ધોવાય,

બોલ સતાવીસમો.

બાલ મરણી પ્રશંસા કરે કરાવે અનુમોદે તો પ્રાય-
શ્ચિત કહ્યો. સાં સૂં નિશીથ ઉદ્દેશે ૧૧ મે.

ટોહા—મુનિવર બાલ મરણ તણી, કરે પ્રશંસા કોય,
કરતાં પ્રત્યે અનુમોદિયાં, દંડ નિશીથમેં .જોય ॥૧૦૫॥

સૂત્રપાઠ—બાલ મરણાણિ વા પસંસંધ પસંસં તં વા સાઈજજઈ.
નિશીથ ઉદ્દેશે ૧૧ મો.

ભાવાર્થ—બાલ મરણ અર્થાત્ વિના અનશન ક્રિયે મિથ્યાત સહિત
મરે ઉમકી પ્રશંસા કરે કરાવે ઔર ઉમકા અનુમોદન કરે તો પ્રાયશ્ચિત.

બોલ અઠાવીસમો.

જે સાધુ ગ્રહસ્થને અણતીર્થાને ૧ અસાણ. ૨ પાણ.
૩ ખાદિમ, ૪ સ્વાદિમ, ૫ વસ્ત્ર, ૬ પાત્ર, ૭ કમ્બલ,
૮ પાયપુચ્છણ, ચે આઠ બોલ દેવે દેવાવે દેતાને ભક્તો
જાણે તો ચૌમાસી પ્રાયશ્ચિત કહ્યા.

સાં સૂં નિશીથ ઉદ્દેશે ૧૫ મે.

ટોહા—અન્ય તીર્થાં વા ગ્રહસ્થને ચ્યાર પ્રકારે અદ્વાર,
વસ્ત્ર પાત્ર કમ્બલ વડી, પાયપુચ્છણ ધાર. ॥૧૦૬॥
ચે આઠ બોલ દેવે તમુ તથા દેવાવે તાય,
દતાં પ્રતે ભક્તે ભક્તિયાં, દંડ ચૌમાસી આય. ॥૧૦૭॥
નિશીથ ઉદ્દેશે પંદરદવે, બાખ્યો શ્રી જગનાર,

પક્ષપાત સદ્ધુ પરિહરો, જોવો નયણ ઉધાર ॥ ૧૦૮ ॥

મુત્રપાઠ—જે લિક્ષ્મી અણુ ઉત્થિએણવા, ગારત્થિએણવા,
પાણવા, ખાઈમંવા, સાઈમંવા, દેયઈ દેયંતં વા,
સાઈજનઈ. ॥ ૭૮ ॥

જે લિક્ષ્મી અણુઉત્થિ એણવા, ગારત્થિએણવા, વત્થ
પડિઆહંવા, કંબલંવા, પાય પુચ્છણં વા દેયઈ દેયં ત
વા સાઈજનઈ ॥ ૭૯ ॥

નિશીથ ઉદ્દેશે પંદરમો.

ભાવાર્થ—જે સાધુ અન્ય તીર્થોકો મહસ્થ કો આહાર પાતી
ખાદિમ સ્વાદિમ દેવે દિવાને દેતે હુએ કો જલા જાને તો પ્રાયશ્ચિત જો
સાધુ. અન્ય તીર્થોકો મહસ્થોકો વસ્ત્ર પાત્ર કમ્બલ પાદ (પગ) પુછણા દેવે
જિવાને દેતે હુએકો જલા જાને તો પ્રાયશ્ચિત.

બોલ ઓગણતીસમો.

જે સાધુ બૂસી રાઈ ને અબૂસી રાઈ કહૈ અબૂસી રાઈને
બૂસી રાઈ કહૈ તો ચૌમાસી પ્રાયશ્ચિત આવે.

સાં સૂં નિશીથ ઉં ૧૬ મો.

દોહા—જ્ઞાન દર્શન ચારિત્ર તણા, ધારક બૂસી જોહ,
તે સાધુ ગુણ આગરા, તસુ જે બૂસી વદેહ. ॥ ૧૦૯ ॥
વિરાધક જ્ઞાનાદિક તણા, વિષય લગ્નપટ્ટી જાન,
તે અબૂસીરાઈને બૂસી કહે, પ્રાયશ્ચિત તસુમાન. ॥ ૧૧૦ ॥
નિશીથ ઉદ્દેશે ચોળમે, તેરમ ચવદમ બોલ,
નિહાં નીચી ચાલી નીચી, જે સાધુ બોલ ॥ ૧૧૧ ॥

ઘસે હાંત મંજન કરે, દાન નાકનું મેલ કઢાય ॥૧૧૮॥
 નેત્ર રોગ યુત દેખકે, પ્રક્ષાલી સાફ કરેહ.
 સુરમાદિક ઘાલે તસુ, મૌહ બાલ સંવારે તેહ ॥૧૧૯॥
 પસિનાદિક સાફ કરી, સાતા દે ઉપજાય,
 તૃતીય ઉદ્દેશે જિમકહ્યા, પથપન બોલ ગિણાય ॥૧૨૦॥
 યાવત વિચરંતા મુની, અન્ય તીર્થિ પ્રતે દેખ.
 વા મહસ્થી પ્રત દેખકર, શિર હાંકે સુવિશેષ ॥૧૨૧॥
 ઇત્યાદિક વયાવચ ક્રિયાં, વલી કરાયાં તાહ,
 ભલો જાણ્યાં પિણુ દંડ કહ્યો, સૂત્ર નિશીથરેમાંહ ॥૧૨૨॥

મુત્રપાઠ—જે લિકખૂ અણુ ઉત્થિયસ્સ વા, ગરત્થિયસ્સ વા, પાયે
 સંખાહેજ્જ વા, પલિ મદ્દેજ્જવા, સંખાહુ તં વા, પલિ
 મહં તં વા સાંધંજ્જઈ, એવં જ્ઞવ તથયો ઉદ્દેસો ગમે
 ભ્રુયવો, અણુ ઉત્થિયસ્સવા, ગારત્થિયસ્સવા,
 અભિલાવો જાવ જે લિકખૂ ગામાણુ ગામ હુધંજ્જ માણે,
 અણુ ઉત્થિયસ્સ વા, ગારત્થિયસ્સવા, સીસ હુવારિયં.
 કરેઈ તં વા સાંધંજ્જઈ.

સા૦ સૂ૦ નિશીથ ઉદ્દેશે ૧૧ મો.

ભાવાર્થ—જે સાધુ અન્ય તીર્થોએ વા મહસ્થકા પગ મસતે મર્દન
 કરે અથવા કરતે દુએ કે લાલા જાને તે પ્રાચીન, જિસ પ્રકાર તીસરે
 ઉદ્દેશમે ૫૫ બોલ કહે દે ઉસી પ્રકાર ચતાં સર્વ કદના થયા.

૧ અન્ય તીર્થોએ વા મહસ્થકા પ્રમાણે. ૨ મર્દન કરે. ૩ તેલાદિ
 મસતે. ૪ લેગાદિ લગાવે. ૫ ધોવે. ૬ રંગે. ૭ અંસેદી ચરીરકા પ્રમાણે,
 મર્દન કરે. ૮ તેલાદિ મગતે. ૧૦ લેગવાટી લગાવે. ૧૧ ધોવે. ૧૨ રંગે,
 ૧૩ ચરીરકા મચ્ચુગ્મગ્મદિ દોષ ઉત્તે પ્રમાણે. ૧૪ મર્દન કરે. ૧૫ તેલાદિક

લગાવે, ૧૬ લોદ્રવાદિ લગાવે, ૧૭ ધોષે, ૧૮ રંગે, ૧૯ ગુમ્મકાદિકોંકો છેદે, ૨૦ રક્ત નિકાલે, ૨૧ પીપ નીકાલે. ૨૨ ધોષે, ૨૩ લેપ કરે, ૨૪ મર્દન કરે, ૨૫ ધૂપ દેવે, ૨૬ ગુલકી કૃમિ નિકાલે, ૨૭ નખ સુધારે, ૨૮ ગુલ્મ સ્થાનકે ખાલ છેદે, ૨૯ ભૌંહોકે, જંબકે, કાંખકે, દાદીકે, મૂંછકે, મસ્તકકે, કાનકે, નાકકે, આંખકે ઈતિ નવોં સ્થાનકે કથા છેદે, ૩૦ દાંત ધસે, ૩૧ દાંત ધુવે, ૪૦ દાંત રંગે, ૪૧ ઝાણ ધસે, ૪૨ ઝાણકા મૈલ નિકાલે, ૪૩ ઝાણ ધોવે, ૪૪ ખટાણ દેવે, ૪૫ રંગ ચઢાવે, ૪૬ લખ્ખે ઝાણકા કાટે, ૪૭ દીર્ઘ મૂંછ કાટે, ૪૮ આંખ સાફ કરે, ૪૯ આંખકા મૈલ નિકાલે, ૫૦ આંખ ધોવે, ૫૧ આંખકા શુદ્ધ કરે, ૫૨ અંજૂન સુરમાદિ ડાલે, ૫૩ ભૌંહાસે કથા સુધારે, ૫૪ આંખ, કાન, નાસિકા, દાંત, નખોંકા મૈલ નીકાલે, ૫૫ સ્વેદ (પસીના) પોંછે યાવત સાધુ મુનિરાજ ગ્રામાનુ ગ્રામ વિચરતે હુએ અન્ય તીર્થોં વા ગ્રહસ્થાંકા દેખ કર ઉનકા મસ્તકે જત વસ્ત્રાદિ સે ઢોકે ઈલાદિ વૈયાટલ કરે કરાવે કરતે હુએ કી અનુમોદના કરે તો પ્રાયશ્ચિત.

બોલ તેતીસમે તથા ચોતીસમે.

સાધુ આપ રહેતા હોય જિણુ સ્થાનકમે ન્યાતીલા વા અણુન્યાતીલા, શ્રાવક વા અશ્રાવકને આખી રાત વા આધી રાત રાખે તો પ્રાયશ્ચિત આવે.

સાં સૂં નિશીથ ઉદ્દેશો ૮ બોલ ૧૨ મો.

સાધુ રહેતા હોય જિણુ સ્થાનકમે ન્યાતીલા વા અણુ ન્યાતીલા, શ્રાવક વ અશ્રાવક, આખી રાત વા આધી રાત રહે ઉણાને નહોં નિપેધે તો પ્રાયશ્ચિત આવે.

સાં સૂં નિશીથ ઉદ્દેશો ૮ બોલ ૧૩ મો.

દોહા—સાધુ વસે તિણુ સ્થાનમે, નિજ ન્યાતી પ્રતે જન,
અથવા અણુ ન્યાતી પ્રતે, રાખ્યાં દંડ પિછાન. ॥૧૨૩॥
આવક હો અથવા વલી, અથાવક જો હોય,
સર્વ વા અર્ધ રાત્રિમે, રાખ્યાં પ્રાયશ્ચિત જોય. ॥૧૨૪॥
ઈમહિજ રહતાં હુયાં પ્રતે, નહિ નિષેધે તાસ,
નિશીથ ઉદ્દેશે આઠમે, પ્રાયશ્ચિત કહો જાસ. ॥૧૨૫॥

સૂત્રપાઠ—જે લિકખૂ છાયાગં વા અણાયગં વા ઉવાસયં વા અણુવાસયં વા
અન્તો ઉવસ્સયસ્સ અદ્ધવરાયં, કસિણુ વરાયં, સંવસાવેઇ,
સંવસા વંતા સાઇજજઇ ॥૧૨॥
જે લિકખૂ તં ન પડિયાએકખેઇ ન પડિયાઇ કખંતં
વા સાઇજજઇ ॥૧૩॥

સૂં નિશીથ ઉદ્દેશ ૮ મો.

સાવાર્થ—જો સાધુ યાત્રીને તથા અયાત્રીને, આવકને તથા અથાવકને
આપ નિત્ય સ્થાનમે રહેને હો ઉસી સ્થાનમે સર્વ રાત્રિ અથવા અર્ધ રાત્રિ
ઉનકે સાથ રહે વાવત્ અનુમોદે તો પ્રાયશ્ચિત ૦ રહેને હુએકા ન નિષેધે
અર્થાત્ મના ન કરે તો પ્રાયશ્ચિત આવે

સોરઠા—એક સ્થાન ઇક કદપરે. નિપ્પુમે મહસ્થી ને મુનિ,
રાખ્યાં પ્રાયશ્ચિત જદપરે. અર્ધ તથા સર્વ રાત્રિ તક. ॥૧૨૬॥
ઇક આંગણ ઉપરાન્તરે, સામાયક પૌરખ મહી કરે,
તે દામ ૨ ત્રિરતન્તરે, મુત્ર દેખ નિર્જય કરો. ॥૧૨૭॥

બોલ પૈત્રીસમો.

સાવધ દાનકી પ્રશંસા કરે, તિણુને પ્રાણી જીવાં કે
વધ વંછણુહારો કહ્યો,

સાં સૂં સૂયગડાંગ અં ૧૧ ગાથા ૨૦ મી.

દોહા—જો સાંસારિક દાનરી, કરે પ્રશંસા કોય,
વધ વંછે ખડકાયતું, સુયગડાંગે જોય. ॥૧૨૮॥
અધ્યયન ઇચ્છારહવાં ને વિષે, વીસમી ગાથામાંહી,
નિષેધીયાં વત્તમાનમેં, વૃત્તિ છેદ કહાહિ. ॥૧૨૯॥

સૂત્રપાઠ—જેય દાણું પસંસંતિ બહુ મિચ્છન્તિ પાણીભ્રુ।
જેયણું પઠિ સેડંતિ વિત્તિ ચ્છેય કરતિ તે ॥૧૩૦॥

ભાવાર્થ—જો દાનકી પ્રશંસા કરે સો પ્રાણી જીવોંકા વધ વંછતા હૈ
ઓર જો વત્તમાનમે નિષેધ કરે તો લેનેવાચેકી વૃત્તિકા છેદ કરે.

સોરઠા—મહાં કે પ્રશ્ન કરેહરે, સાવધ શબ્દ નહીં પાઠમે,
સમુચ્ચેદાન કહેહરે, તમુ ઉત્તર આગે મુલો. ॥૧૩૦॥
છટ્ટુ કાયરી ઘાત રે, મુનિને દતાં નહિ હુવૈ,
તે નિરવધ સાક્ષાત રે, તિણુરી પ્રશંસા બહુ જગદ. ॥૧૩૧॥
દાન શીલ તપ ભાવ રે, ચાર માર્ગ યદ મુકિતરા,
તે નિરવધ હંદરાવ રે, કરૈ જિન આજ્ઞા સદિતજો. ॥૧૩૨॥
શરીર અધિકરણ નાંહિ રે, પીહર હૈ પરકાયના,
યાવજીવ લગ તાહિ રે, મુનિરે દિસા ત્યાગ રે. ॥૧૩૩॥
તમુ દીધાં પુન્ય જાન રે, અશુભ કર્મ પિણુ કાય હુવૈ,
દિધાં મુખાવ દાન રે, આવક રે મત બારમૂં. ॥૧૩૪॥

દુર્લભ કહ્યા જિન રાય રે, શુદ્ધ દાન દાતા તિકા,
 દીધાં શુભ ગતિ જાય રે, દશ વૈકાલિક વિષે કહ્યો. ॥૧૩૫॥
 સુમુખ પ્રમુખ દશ તાય રે, મુનિને દાન દેઇ કરી,
 એકાવતારી થાય રે, કેઇક તિજુ ભવ મોક્ષમે. ॥૧૩૬॥
 પંચમ અંગ પિછાણુ રે, અષ્ટમ શત ઉદ્દેશ ધર,
 તથા રૂપ મુનિને જાણુ રે, આવક પરિભાલે તમુ. ॥૧૩૭॥
 એકાન્ત નિર્જરા હોય રે, કિંચિત માત્ર પિજુ પાપ નહીં,
 પુણ્ય બંધ અવલોચ રે, ઠામ ઠામ સૂત્રે કહ્યો. ॥૧૩૮॥
 સ્થાનાંગ નવમે જોય રે, નવ વિધિ પુણ્ય બન્ધે કહ્યો,
 નિર્વંધ નવો અવલોચ રે, મુનિને કહ્યે તે કહ્યા. ॥૧૩૯॥
 નમસ્કાર ક્રિયાં જાહિ રે, તેહને નિર્દોષ અત્ર ક્રિયાં,
 પુણ્ય તણો બન્ધ થાહી રે, નવહી સરીખા જાણીયે ॥૧૪૦॥
 તે મટિ ઇહાં જાન રે, નિરવંધ દાન ન લેખયો,
 વીસમી એકવીસમી પીછાણુ રે, ગાથા દેખ નિર્ણય કરો. ॥૧૪૧॥
 અસ્તી નાસ્તી યે દાય રે, પુણ્ય પાપની નહિ કહ્યે,
 વર્નમાનમે જોય રે, પૂજ્યાધી મુનિ નહિ વદે. ॥૧૪૨॥
 તેમ ઇહાં અવધાગ રે, નિષેધીયાં વર્નમાનમે,
 કરન્તી ગાજે ધાર રે, ક્રિયા તેહ વર્નમાનરી. ॥૧૪૩॥
 ક્રિયાં પ્રશંસા મોચ રે, વધ વંછજુદાગે કહ્યો,
 પ્રત્યક્ષ હી અવલોચ રે, સાવધ દાન ધર જાનયો ॥૧૪૪॥
 ઠામ ર જિન ગય રે, કૃપાત્ર જાન તજા કહ્યા,
 દસ દુઃખા અધિકાય રે, પદપાત તજ સાંભલો ॥૧૪૫॥
 મૃગા લેવાને દેખ રે, ગૌન્મ જિનરૂપ આય કરી,
 દુઃખ વિપાકમે લેખ રે, પુજ્યો કિ દયા દીન ॥૧૪૬॥
 મુત્ર ભગવતી માંદિ રે, અષ્ટમ ગાંઠે રખલો,
 ઇડે હૃદયે નાદિ રે, અમુંચનિ અવિરનિને. ॥૧૪૭॥

પાપ એકાન્ત જે થાય રે, સચિત અચિત પડિસાલીયાં,
 નિર્જરા કિચિત નાહી રે, પ્રત્યક્ષ પાઠ વિષે દહ્યો. ॥૧૪૮॥
 તથા સૂચગડાઅગેહ રે, નવમ અધ્યયન તેવીસમી,
 ગાથામે ઇમ લેહ રે, સાધુ વિન અનેરા પ્રતે. ॥૧૪૯॥
 દાન દેવો અવધાર રે, કારણ પાપ તણા તિકો,
 ભ્રમણ હેતુ સંસાર રે, ઇત્યાદિક બહુ સૂત્રમે. ॥૧૫૦॥
 વક્તી આનંદ આવક જાન રે, અન્ય તીર્થાંનિ દેણરા,
 કીધાં છ પચ્ચખાણુ રે, સપ્તમ અગે દેખલો. ॥૧૫૧॥
 જો ફેલ ન દહે કદેહ રે, સાવજ દાન તણા અશુભ,
 તે ભવિ કેમ જાણેહ રે, સુપાત્ર કુપાત્રજ દાનને. ॥૧૫૨॥
 નિવેધીયાં વર્તમાન રે, અંતરાય લાગે તસુ,
 વસિ વૃત્તિ છેલક જાન રે, દાન લેણુ વાલા તણી. ॥૧૫૩॥
 પ્રશંસીયાં જે દાન રે, પ્રાણુ ઘાત વાંચક દહ્યો,
 તે તે કીધાં દાન રે, તે હિંસક કિમ નહિ હુવે. ॥૧૫૪॥
 મુનિ વિન અપર શરીર રે, અધિકરણ પદ કાયતું,
 તસુ તીખો કિયાં સીર રે, હિંસાદિક કારજતણો. ॥૧૫૫॥
 અમત્ત માંહિ દહ રે, લેવે તે પિણુ અવિરતમે,
 દુલ્લે આશ્રવ સેવેહ રે, તિણુધી ન હુવે પુણ્ય બંધ. ॥૧૫૬॥
 કોઈ દહે શુભ પરિણામ રે, દાન દેણુવાલા તણા,
 તિણુસું પુણ્ય બંધ તામરે, તસુ ઉત્તર દિયે વિચારીયે. ॥૧૫૭॥
 સાતા વંછી એક રે, ધુર આશ્રવ સેવાવિયો,
 દુલ્લે બોલ અલીક રે, દુઃખ દુનરો મેરિયો. ॥૧૫૮॥
 તીજો ચોરી કરાય રે, પર સાતા પરિણામમે,
 દક મૈથુન સેવાય રે, સાતારા પરિણામમે. ॥૧૫૯॥
 ઇમ પરિમદ રખાય રે, દિન વંછી લાલ લાવમે,
 યદુ પંચાશ્રવ ન્યાય રે, જુદિવંત દિયે વિચારીયે. ॥૧૬૦॥

ધુર પંચમરે માંહિ રે, ધર્મ પુણ્ય જો હોય તો,
 વિચલા તાણુમે તાહિ રે, ધર્મ પુણ્ય પિણુ જનવો. ॥૧૬૧॥
 ન હુવે શુભ પરિણામ રે, પંચાશ્રવ સેવાવતાં,
 જિન આજ્ઞા વિન કામ રે, કીધાંથી ધર્મ પુણ્ય નહિ. ॥૧૬૨॥
 તિણુસું લોકિક દાન રે, પ્રશંસવો નહી મુનિ ભણી,
 પ્રશંસિયાંથી જન રે, ઈચ્છક પ્રાણી વધ તણું. ॥૧૬૩॥

બોલ છતીસમો.

વિષય સહિત ધર્મ બુરો, જિમ તાલ પુટ જહરખાયાં,
 કુરિતિસે હાથમે શસ્ત્ર સિયાં, કુવિધિ મંત્રજપિયાં મરણ પામે,
 તિમ ઇદ્રિયોકા વિષય સહિત ધર્મ પ્રરૂપે તે ઘણા જન્મ
 મરણ બંધાવે.

સાં. સૂં ઉત્તરાધ્યયન અ. ૨૦. ગાથાં ૪૪.

ટોહા—જિમ વિષ ખાયાં તાલપુટ, કુવિધિ શસ્ત્ર હાથ મળર,
 મંત્ર કુરિતિ જપિયાં થકાં, પામે મરણ તિવાર ॥૧૬૪॥
 તિમ વિષય સહિત જે ધર્મે છે, પ્રરૂપિયાં તમુજન.
 દુઃખદાય હોવે ઘણા જન્મ મરણ બહુ માન ॥૧૬૫॥
 ઉત્તરાધ્યયનમે જિન કહ્યો, વીસમા અધ્યયન રે માંહિ.
 ચાર ચાલીસમી ગાદમે, દ્વિસાધર્મ દુઃખદાય ॥૧૬૬॥

મુત્રપાઠ—વિસંતુ પીય જલ શસ્ત્ર ફડ, હણુઇ મર્યા જલ કુગાહિય.
 એસો વિધુએ વિસયોવ વતો, હણુઇ વેચાલઇવા વિવતો ॥૧૬૭॥
 ઉત્તરાધ્યયન અં ૨૦ મું.

બાવાઈ—જેસે શસ્ત્ર જલ પડે, કુવિધિ શસ્ત્ર મરણ કરેસે
 મોર કુરિતિ નહી મર જાનેને મનુ આપ દો પંને દિવ

વિષય સહિત ધર્મ પ્રરૂપના કરનેસે જન્મ મરણાદિકી વૃદ્ધિ હો તથા દુઃખદાઇ હો.

બોલ સાડત્રીસમો.

ભાષા ૨ કહી-૧ આરાધક, ૨ વિરાધક, વિરાધક ભાષામેં અવગુણ ૪ કહ્યા યથા-૧ અસંયમ, ૨ અવિરત, ૩ અપડિયાઇ, ૪ અપચ્ચક્રખાણ પાપ કર્મ.

સાં સૂં પત્રવણા પદ ૧૧ મે.

ટોહા—દાય પ્રકારે જાણવી, ભાષા જે બોલેહ,
આરાધક પ્રથમા કહી, દ્વિતીય વિરાધક જેહ. ॥૧૬૭॥
સઉપયોગ યથોક્ત જે, તે આરાધક જાન,
વિરાધક તેણુ પર અછે, બિન ઉપયોગ અચુકત પિછાન ॥૧૬૮॥
અવગુણ ચાર તિણમેં અછે, અસંયમ અત્રત અવલોય,
અપ્રતિહત અપચ્ચક્રખાણુ કર્મ, પત્રવણા ઇચ્છારમેં જોય ॥૧૬૯॥

સૂત્રપાઠ—ઇચ્છેયાઇ ભાન્તે ચત્તારિ ભાસાજ્ઞાયાઇ ભાસમાણે
કિં આરાહુએ વિરાહુએ? જોયમા ઇચ્છેયાઇ ચત્તારિ
ભાસાજ્ઞાયાઇ આડિત ભાસમાણે આરાહુએ હો
વિરાહુએ, તેણુ પર અસંનય, અવિનય, અપડિહત,
અપચ્ચક્રખાય પાવકરમે. પત્રવણા પદ ૧૧ મે.

ભાષાર્થ—હે જાગરાન શ્વે ચાર ભાષા જાતિ જાણને હુએ આરા-
ધક દે યા વિરાધક? દે જોતમ શ્વે ચાર પ્રકારી ભાષા ઉપયોગ સહિત
જૈસેજી જૈસે જોસે તે આરાધક દે, વિરાધક નહી. છોકે ઉપરાંત અસંયમ,
અવિરત, અપ્રતિહત, પાપ કર્મોશ અપ્રસાખ્યાન દે.

બોલ આડત્રીસમે.

મિત્ર ભાષા બોલ્યાં મહા મોહનીય કર્મ બંધે.

સાં સૂં દશાશ્રુતસ્કન્ધ અધ્યયન ૯ બોલ ૯ મો.

ટોહા—મિત્ર ભાષા બોલ્યાં થકાં, મહા મોહનીય બંધ,
નવમે બોલે આખિયો, શ્રીદશાશ્રુતસ્કન્ધ. ॥૧૭૦॥
જાણુંતો પરિધ વિષે, સાંચ જૂઠં બિહુ મેલ,
બોલે કપટ સહિતજે, મિત્ર વચ કુક્ષા ખેલ ॥૧૭૧॥

સૂત્રપાઠ—જાણુ માણુ પરિસએ, સચ્ચ મોસાઇ ભાસએ.

અખીજુ જ' જે પુરિસે, મહા મોહ પકકુવઇ. ॥૬॥

દશાશ્રુતસ્કન્ધ અ. ૯.

ભાવાર્થ—જો જાનતા દે કિ યહ જૂઠું દે તોજી સમામે બેડ
કર મિત્ર ભાષા બોલે, અર્થાત્ સચ્ચ જૂઠાં નિર્ણય ન હોવે એસી ભાષા
બોલે, મલાસસ ભાષા બોલે, કચેલકી વૃદ્ધિ કરે, સો મહામોહનીય કર્મ
ઉપાર્જન કરતા હે.

બોલ ઓગણચાલીસમે.

મિત્ર ભાષા હોડ છુટાવે, તિણને સમાધિ કહી

સાં સૂં પ્રં સૂયમદાંગ અ. ૧૦ ગાથા ૧૫ મી.

ટોહા—વચન ગુપિ પ્રાપ્ત મુનિ, પરમ સમાધિયન,
હોડ છુટાવે મિત્ર વચ, ગુબ લેરયા પર સન્ન ॥૧૭૨॥
ઘર હવે નદી મદા નાપિ, નદી હવાવે બેદ,
વજે કુંગ રી તરુ, હામ ગુચનગ્રંથનેદ ॥૧૭૩॥
સૂત્રપાઠ—શુતોવડવ્ય સમાધિ પતો, હેડ દમાહટકુ પરિચયેજાન

ગિહં ન છાયે છુવિ છાયેજ્ઞ, સમિરસ ભાવં પયહો પયાસુ.

॥ ૧૫ ॥

ભાવાર્થ—વચન શુદ્ધિવન્ત અર્થાત્ સાવલ વચન ગોપનેશ્વરે સમાધિ
ઔર શુભ લેશ્યાકે ધારકે અપને રહનેકે લીયે ધર છેવે નહીં, અન્યસે
છવાવે નહીં, સમભાવ ધારણ કરતા હુઆ મિશ્ર ભાષાકા લાગ કરે.

બોલ ચાલીસમો.

મિશ્ર ભાષા તથા અસત્ય ભાષા સર્વ પ્રકારે છોડની
કહી, સત્ય ઔર વ્યવહાર ભાષા બોલની કહી.

સાં સૂં દશવૈકલિક અ. ૭ ગા. ૧ લી.

ટોટ્ટા—સર્વ પ્રકારે અસત્ય, મિશ્ર, નહીં બોલે મુનિ બૈલુ,
સત્ય વ્યવહાર હી ભાષવે, ચાર ભાષામેં સૈલુ. ॥ ૧૭૪ ॥
દશવૈકલિકમેં કહો, સપ્તમધ્યયને સ્વચ્છ,

પહલી ગાથાને વિષે, સીખે સવિનય વચ્છ ॥ ૧૭૫ ॥

સૂત્રપાઠ—ચઉવહં ખલુ ભાસાણું પરિસંખાએ, પએલુવં,
દોવહં તુ વિણુયં સિકખે, દોણુ ભાસિજ્ઞ સવ્વસો ॥ ૧ ॥

દશવૈકલિક અ. ૭ મું.

ભાવાર્થ—ચાર પ્રકારકી ભાષા હૈ જિસમેં સત્ય ઔર વ્યવહાર તે
વિનયપૂર્વક સીખે કિન્તુ અસત્ય ઔર મિશ્ર ભાષા સર્વથા પ્રકારે નહીં બોલે.

બોલ એકતાલીસમો.

મિશ્ર ભાષારા ધણીરો વચન અવક્રાંત્ય કહો, અણુ
વિભાસી બોલનહાર કહો, અજ્ઞાનવાદી કહો, પુછ્યાં રો

જવાબ દેવા અસમર્થ કહ્યો, મિત્ર ધર્મ પ્રરૂપણે વાલો આપ-
રો મત થાપવા લણી છલબલ માંડતો કહ્યો.

સાં સૂં પ્રં સૂયગડાંગ અધ્યયન ૧૨ ગાથા ૫ મી.

ટોહા—મિત્ર ભાવ પ્રાપ્ત થકો, મિત્રનું બોલણુહાર,
બોલે બિના વિચારીયો, અજ્ઞાનવાદી ધાર ॥ ૧૭૬ ॥
જાપ દેવા સમરથ નહીં, પુછ્યાંથી અવજોય,
મિત્ર ધર્મ પ્રતે સ્થાપવા, છલબલ માંડે સોય ॥ ૧૭૭ ॥
આત્મ અક્રિયા માનકર કુન પ્રકૃતિ ક્ષય મુક્તિ,
ઇમ ઈક પપ ઇમ દોય પપ, સાંખ્ય દર્શની ઉક્તિ. ॥ ૧૭૮ ॥
પ્રથમ સૂયગડાઅગ્રેહ કહ્યો. દ્વાદશધ્યયને પેખ.
મિત્ર વક્તા અવક્તા હૈ, પંચમી ગાથા પેખ. ॥ ૧૭૯ ॥

સૂતપાઠ—સમ્મિસ્સ ભાવં વ ગિરા ગડીએ, સે મુમ્મુહ હોઇ.
અણાણુંવાઇ, ઇમં હુ પકખં ઇમમેસ પકખં,
આહંસુ છલાય તણંચ કમં ॥ ૫ ॥

પ્ર સૂત કૃતાંગે દ્વાદશમધ્યયને.

ભાવાર્થ—મિત્ર ભાવો પ્રાપ્ત હોઈ, પ્રમ કરને વાલો ઉત્તર દેતે
અસમર્થ દોતે દે. ઔર મૌન ધારણ કરને દે બે અજ્ઞાનવાદી કબી કયા
કરે કબી કયા કરે, કસ તગદમે કબી એક પડી કબી રો પડી દોને દે,
ઔર છલબલ કરે અપના મન સ્થાપન કરને દે.

બોલ બેતાલીસમા.

સાધુરી આગા બાર્ ધર્મ શ્રદ્ધે તિણને કામભોગમે
ખૂતો કહ્યો, દિસારો કરણુદાર કહ્યો.

સાં સૂં પ્રં આચારંગ અધ્યયન ૬ ઉદ્દેશો ૪ યો.

દોહા—સાધુરી આજ્ઞા બિના, શ્રદ્ધે ધર્મ ઉદાર,
 તે કામ ભોગમે ખૂતિયા, હિસારા કરણહાર. ॥૧૮૦॥
 પ્રથમ આચારંગે કહ્યો, ષષ્ઠમધ્યયન મળાર,
 ચૌથા ઉદેશા વિષે, સાંભલજ્યો વિસ્તાર. ॥૧૮૧॥
 બ્રહ્મચર્ય વસતા થકાં, આજુ ન મન માનેહ,
 માનનીય હોઈ લોકમેં, ઇમ ધારી ઘર છોડેહ. ॥૧૮૨॥
 તે કામ ભોગ શૂદ્ધી છતાં, ચુર્છિત વિષય મળાર,
 સમાધિ માર્ગ જિન ભાષિયો, તે નહીં સેવેલગાર. ॥૧૮૩॥
 આર્ય વ શુદ્ધ સાધુ તસુ, શિક્ષા દે દિણુ વાર,
 તો તેહની નિંદા કરે, વે દ્વિગુણ મૂર્ખ ઇમ ધાર. ॥૧૮૪॥

સુત્રપાઠ—વસિતા વંભ ચેરંસિ આણું તં ભો તિ મણુ માણા
 અગ્ધાયં તુ સોચાણિ સમ્મ સમણુત્તા જિ વિરસામો,
 એગે હ્વિકખમ્મતે અસંભવેતા વિડ્ઝમાણુ કામેહિંગિહ્ધા
 અણ્ણો વણ્ણા સમાહિ માધાએ મજ્જમે સયંતા
 સત્થારમેવ ફરસં વદંતિ, સીલ મતા ઉવ સતાં સંખાએ
 રીયમાણા અસીલા અણુવય માણુસ્સ મિતિયામંદસ્સ બાલયા,
 પ્ર. આચારંગે ષષ્ઠમધ્યયને ચતુર્થેદિશે.

ભાવાર્થ—કિતનેક સાધુ દોહર આજ્ઞા અનાદર કરતે હુએ વિષય
 લમ્પટી દોહર ઉનમેં લિખા હો જાતે હે, મેં સખત માનનીય દોહંગા
 એસા વિચાર કરકે દિષ્ટા અંગીકાર કરને દે, બ્રહ્મચર્ય ધારને હે, પરંતુ
 ગુર્વાતા પ્રમાણુ મોક્ષ માર્ગમેં નહીં ચલને, કામ દન્ધસે સુખમેં મર્જિન
 દોહર વિષયોંકી ઔર ખ્યાન દે શુદ્ધિ હો તીર્યકર ભાષિત ને સમાધિ
 માર્ગ દે ઉસકા સેવન નહીં કરતે; યદિ ઉન્હે કાષ ખન્ધી રિક્ષા રેવે તો
 ઉનકી નિંદા કરતે હે, ગુર્વાતા વિના જાખને મનમાના હિસા ધર્મ પ્રાપ્તને
 હુએ સુખસે જીવ એસા વિચારકે જટ હુએ, વે બાલ, મન્દ બુદ્ધિવાને.

શુદ્ધાચારકે પાલનેવાણે સાધુઓંસે દેવભાવ રખકે નિંદા કરનેમ્ તત્પર હે
અતઃ વેદુદુમ્ને મૂર્ખ હૈ.

ટોહા—વસિ તિલુહિજ ઉદ્દેશે કહ્યો, ધર્મ કહે આજ્ઞા ખાર.

પ્રાણુ છવ હિંસકે તિહા, અસંયમ અર્થી ધાર. ॥૧૮૫॥

અધર્મર્થી બાલ તે, આરમ્ભાર્થી જેહ,

હજે હણાવે પ્રાણીને, લડો જાણતા તેહ. ॥૧૮૬॥

દુકખર ધર્મ જિનવર કહ્યો, તે પાલન સમર્થ નાહિ,

તખ તસુ કરે અબહુલના, તત્પર હિંસા માહિ. ॥૧૮૭॥

તે આજ્ઞા બાહિર થઇ, ધર્મ પ્રરૂપ એમ,

જિન આજ્ઞા નહીં માનતે, બ્રહ્મ કયા નિજ નેમ ॥૧૮૮॥

મુત્રપાઠ—અહમકો તુમંસિ જામ બાણે આરંભકી અણુવય માણે,

હજ પાણે ધાય પાણે હજુ જોયાવિ સમણ જાણમાણે,

ધોરે ધમે દીદિએ ઉવહમળું અજાણાએ.

એસ વિસજણે પિતદે વિચાહિતે તિવેચિ.

મ. આચારંગ સૂત્રે વદમધ્યયને ચતુર્થેદિશે

ભાવાર્થ—સંયમને બટ દુએશે સત્પુરુષ હસ તરફ બોધ રતે છે
કિ તે પુરુષ તું પ્રાણીઓંનો દિશા કરતા છે, દિશાજ ઉપદેશ રેત્ય છે,
અન તું દિશાજ ચાલનેવાણા છે, અજાન છે. અધર્મજ અર્થી છે. તીર્થકરને
તા અદિશા ધર્મ આરાધના દુખર કદા છે, કિન્તુ તું આઠા બાદર નેત્ર
આઠા બાદિર ધર્મ પ્રરૂપના છે, ધર્મનો ઉપેશ કરતા છે, હમસિયે તું મન છુદિ છે.

બોલ તંતાલીસમો.

આજ્ઞા બાહિર ધર્મ કદસ્કી તિજુરા તપ અને નિયમ
બ્રહ્મ કયા, તિજુને મૂર્ખ કયો. સંસારને પાર પામનો નહી

કહ્યો. સાં સૂં આચારંગ અધ્યયન ૨ ઉદ્દેશો ૨ જો.

ટોહા—કહસી ધર્મ આજ્ઞા બિના, તિણરા તપ અરૂ નેમ.

બ્રહ્મ કહ્યા ધુર અંગમે, દ્વીતિય અધ્યયને એમ. ॥ ૧૮૯ ॥

દુજે ઉદ્દેશો દેખ દ્યો, પરિસહ ઉપસર્ગ પાય,
આજ્ઞા બાહિર હોયકે, શિથિલ થઇ મોહ વર્તાય. ॥ ૧૯૦ ॥

કહે મેં અપરિમહી અહૂં, પિણુ ભોગ મિલ્યાં ભોગાય,
તથા ભોગ મિલવા તણા, કરત અનેક ઉપાય. ॥ ૧૯૧ ॥

તે ભેષ લગવે સાધૂનું, સેવે કામ વિકાર,
વાર ૨ મોહ મેં ફર્યા, જે નહીં પામે પાર ॥ ૧૯૨ ॥

સૂત્રપાઠ—અણાણાએ પુકૂવિ, છોણિયકુંતિ મંદા મોહિણુ પાઉડા,
અપરિગહા ભવિસ્તામો, સમુકાએ લહે ક્રમે અભિગાહંતિ,
અણાણાએ મુણિણો પડિલેહતિ, એત્યં મોહે પુણો પુણો
સએણા છો પારાએ.

આચારંગે દ્વીતિયધ્યયને દ્વીતિય ઉદ્દેશે.

ભાવાર્થ—અણાણી મૂર્ખ જીવ પરીવહ ઉપસર્ગ આને સે. આત્મા
બાહિર હોકે સંયમસે બ્રહ્મ હોને દે. ઔ કહતે દે હમ અપરિમહી દે
દીક્ષા લેકે મુનિશ્ર વેશ લગતે દે, ક્રમ ભોગ પ્રાપ્ત હોનેસે અભિમહણુ
કરતે દે. કામાદિ પ્રાપ્ત કરનેકા ઉપાય કરતે રહતે દે. હસ તરહ આત્મા
બાહિર ધર્મ કહેનેવાલે જો દે વે બાર ૨ મોહમે ફરે દુએ મંત્રારાધ
પાર નહીં પાવે.

બોલ ચુંમાલીસમો.

આજ્ઞા બારે ઉધમ, આજ્ઞામાંહિ આલસ્ય, એ દો
બોલ મેંત હોજ્યો, યહ કુશલ પુરૂષ લગવાનનુકી શ્રદ્ધા છે,

સાં. સૂં. આચારાંગ અ. ૫ ઉ ૬.

દોહા—કુશલ પુરૂષ મહાવીરની, યહ શ્રદ્ધા હૈ સાર,
આજામે ઉઘમ સદા, નહીં ઉઘમ આજા બાર. ॥ ૧૯૩ ॥
ઉઘમ આજા બાહિરૈ, આજામે આલસ્ય,
યહ દોનૂં મત હોય જ્યો, ઇમ ભાખ્યો કુશલસ. ॥ ૧૯૪ ॥
ધુર આચારાંગે કહ્યો, પંચમ અધ્યયને પેખ,
છકા ઉદેશા વિપૈ, જિન દર્શન ઇમ લેખ ॥ ૧૯૫ ॥

સૂતપાઠ—અણાણાએ એગે સોવઠાણે, આણાએ એગે નિરવઠાણે.
એતં તે માહોઉ, એ થં કુસલસ દંસણું.
આચારાંગ પચમ અધ્યયને ષષ્ઠમેદેશે

ભાવાર્થ—કિતનેક આઠા બાહિર વિપરીત પ્રતિભે ઉઘમી વર્તે દૈ
ઔર કિતનેકી જિનાઠાનુકુલ પ્રતિભે નિરવમી ટાને દૈ. અનઃ યહ દોનો
અર્થાત્ આઠામે આલસ્ય ઔર આઠા બાહિર ઉઘમ કબી ન ટોવે, યહી
કુશલ પુરૂષ ભગવાન મહાવીરના દર્શન દૈ

બોલ પીસતાલીસમો.

પ્રવચન સે વિરૂદ્ધ પ્રરૂપને વાત્તાને ભગવાન નિન્દવ
કહ્યાં. સાં. મૂં. ઉવવાઇ પ્રશ્ન ૧૬ મો.

દોહા—પ્રવચન વિરૂદ્ધ પ્રરૂપનુ કહે તે નિન્દવ માર,
મુત ઉવવાઇ મે કહ્યો, ઉત્તીસમ્યાં પ્રશ્ન મતર ॥ ૧૯૬ ॥
સખ નિન્દવ પ્રવચન તજા, ભાખ્યા શ્રી જગનાર,
કરના અમુદ પ્રરૂપનુ શ્રદ્ધા તામ અમાર. ॥ ૧૯૭ ॥

સૂતપાઠ—હવે તે સજ પચમ જિ. ૯. ૬. ૩.
ઉવવાઇ પ્રશ્ન ૧૬ મો.

ભાવાર્થ—યહ સાતો પ્રવચનક નિહવ હૈ (કતિ)

બોલ છંતાલીસમો

રાગ દ્વેષ દોનું પાપ કહ્યા દોનાંસે ન્યારા રહે સો
સંસારમેં નહીં રૂલે.

સાં સૂં ઉત્તરાધ્યયન અ. ૩૧ મું ગાથા ૩ છ

દોહો—રાગ દ્વેષ દો પાપ હૈ અવર્તે પાપ મગર,
જે લિકખૂ ન્યારા રહે, તે ન રૂલે સંસાર. ॥ ૧૯૮ ॥
ઉત્તરાધ્યયને આખિયો, છકતીસમ અધ્યયને જાન,
તીછ ગાથાને વિષે ભાખ્યો શ્રી ભગવાન. ॥ ૧૯૯ ॥

સૂત્રપાઠ—રાગ દોસે ય દો પાવે, પાવ કમ્મ પવતણે.
જે લિકખૂ રૂપલયે નિથં, સે ન અચ્છઈ મંડડે. ॥ ૩ ॥
ઉત્તરાધ્યયન અ. ૩૧ મું

ભાવાર્થ—રાગ દ્વેષ યે દોનો પાપ હૈ, પાપ કમ્મે હી પ્રવર્તે હૈ
અર્થાત્ કિસીપે રાગ કરનેમેની પાપ હૈ, ઓર દ્વેષ કરનેમેની પાપ હૈ,
ઇસ કિયે સાધુ રાગ દ્વેષ કિસી પરની ન કરે, વે સંસાર રૂપી
મંડલમેં ભમણુ નહીં કરતે હૈ.

બોલ સુડતાલીસમો

કોઇ ઇમ કહું સાતા દિયાં સાતા હોય, તિણુ ઉપર
ભગવાન છવ બોલ પ્રરૂપ્યા—૧ આર્ય માર્ગસે વેગલી;
૨ સમાધિ માર્ગસે ન્યારો, ૩ જિન ધર્મરી હેલણા રો
કરણુદાર, ૪ અમોક્ષારો કારણુ, ૫ યોડા મુખારે કારણુ

ઘણાં મુખારો હારણહાર, ૬ લોહ વાણિયાનીપરે ઘણો
જૂરસી સાં સૂં સૂયગડાંગ અ. ૩ ઉદ્દેશો ૪ ગા. ૬

દોહા—સાતા દિયાં સાતા હુવૈ, ઇમ કો કહે અવિચાર,
તિણ ઉપર છટ બોલ ઇમ, લાખ્યા શ્રી જગતાર. ॥ ૨૦૦ ॥
શાક્યાદિક ઇકે એક જે, વાસ્તવીર્થી જેહ,
પરિયહુધી કરતાં થકાં, તે જે ઇમ લાપેહ. ॥ ૨૦૧ ॥
સાતા સે સાતા હુવૈ, એમ કહે જે કોય,
તે આર્ય માર્ગસે વેગલા, સમાધિ સે અલગા હોય. ॥ ૨૦૨ ॥
વસિ હેલણહાર જિન ધર્મના, તે અલપ મુખારે કાજ,
ઘણાં મુખાંને હારતા, અચ્છે અમોક્ષરે કાજ ॥ ૨૦૩ ॥
લોહ વાણિયાનીપરે, ઘણા જૂરસી જેહ,
સાતા દિયાં સાતા હુવૈ, જે કોઇ એમ વરેહ. ॥ ૨૦૪ ॥

મૂવપાઠ—ઈહ મે ગેહ બામંતિ, સાનં સાતેણ વિજ્ઞિતિ.
જે તત્થ આરિઅંમગ્ગ, પરનંચ સમાદિઓ. ॥ ૬ ॥
માણ્ય અવ મજ્જતા, અપેણું હુપપા જાહુ
એનરસ અમોક્ષાઓ, અથ હારિઅગ્ગરહ. ॥ ૭ ॥

ભાવાર્થ—પદા એક એક એવા કહે તે કિ માત્રમે માતા દોતી
તે, અર્થે મુખ એવં મુખ ગેના તે, એવા કહેતાવે આનં માને મે
૧૫૩ તે ૧ ૫૪મ ગણવિગા અને ૨૨૩ જે જિન નવુ ૧ માને તે
૬૪મે ૬૩ તે ૨ જિન માહી નિહા અને ૧૬૬ તે ૩ અલપ મુખો
વિને જુદા મોહક કહેવા વેળે તે ૪ અનુચિત ૧૦૫ તે ૫ શૌરે મે
૬૬ રજિસી નવ ૧૦૫ ૫૪૨૦૦ ૬.

સોરઠા—ઈહ ઇમ વાચને, કહાં મુનિ નિજ તવ આશ્રમી,
ઉપસર્ગદી કરતા વાચને, કહે આત દિયાં આત ફેક મરેડા

તપ લોચાદિ અનેક રે, કરતાં કંઈ હુવૈ ઘણા,
 ભૂખ તૃષાદિ વિશેષ રે સહ ન સકે તખ ધમ કહો. ॥૨૦॥
 પિણુ અન્ય અન્યને દૃખ રે, અનુકમ્પા આણી કરી,
 ભોજન વસ્ત્ર સુવિશેષ રે, સાતા દિયાં સાતા હુવૈ. ॥૨૦૮॥
 ધમ નિજ મન અનુસાર રે, સૂત્ર વિરૂદ્ધ જો કો કહે,
 તસુ ઉત્તર અવધાર રે, છુદ્ધિવન્ત હિયે વિચારયે. ॥૨૦૯॥
 ક્ષુધા નિવારણ કામ રે, આહાર ઉદક મુનિ આચરે,
 વસ્ત્ર કલ્પનિક આમ રે, પહિરે ઓઢે ખાવ રે. ॥૨૧૦॥
 અથવા નિજ તનુ નીસાર રે, વ્યાવચ્ચ કરાવે શિષ્ય કને,
 દૈવે વસ્ત્ર અરૂ આહાર રે, અન્ય મુનિની વૈયાવચ્ચ કરે ॥૨૧૧॥
 એમ અનેક પ્રકાર રે, સાધર્મી સાધુ જની,
 કરતા સાર સંભાર રે, નવ લઘુ વૃદ્ધ મુનિવર તણી. ॥૨૧૨॥
 તે સાતા અવધાર રે, નિરવધ છે જિન આણુમે,
 કરે કરાવે સાર રે, કે આદેશ અરૂ ઉપદેશે. ॥૨૧૩॥
 મુનિ ખિન અપર શરીર રે, અધિકરણ પદ્ કાયનૂં,
 તસુ તીખી કિયાં શરીર રે, હિંસાદિક કારજતણા. ॥૨૧૪॥
 પ્રથમ ઉદેશા માંદિ રે, સપ્તમ શતકે ભગવતી,
 સામાયકમે તાહિ રે, આવક આતમ અધિકરણ. ॥૨૧૫॥
 તે ખિન સામાયક લેહરો, શૃદ્ધસ્થીતણા શરીરજો,
 તે અધિકરણ કહેહ રે, શસ્ત્ર પૃષ્ઠ્યાદિ છઠીં તણા. ॥૨૧૬॥
 તસુ તીખી કરે કોય રે, અવૃત્ત સેવાવિ કરી,
 તાસુ ધર્મ કિમ હોય રે, હમ સાવચ સાના દિયાં. ॥૨૧૭॥
 શેવૈ અવૃત્ત પાપ રે, પ્રથમ કરણ શૃદ્ધસ્થીતિકો,
 દખો રિધર ચિત્ત ધાય રે, હજે કરણ સેવાવિયાં. ॥૨૧૮॥
 ધર્મ પુન્ય કિમ થાય રે, કુન અનુભવાં તૃતીય કરણ,
 હિયે વિચારો ન્યાય રે, જિન આજ્ઞા ખિન ધર્મ નહીં ॥૨૧૯॥

ઘોડશમૂં અનાયાર રે, સાતા પૂછ્યા શુદ્ધસ્થની,
 દશવૈકલિક અવધાર રે, તીજે અધ્યયને કહ્યો. ॥૨૨૦॥
 મુનિ શુદ્ધસ્થની જાન રે, તિલુહિજ અધ્યયનને વિષે,
 વૈયાવચ્ચ ક્રિયાં પિછાણુ રે, અનાયાર અસાવીસમું. ॥૨૨૧॥
 ભૂમિ કર્મ કરેલ રે, શુદ્ધસ્થની રક્ષા નિમિત્ત,
 પ્રાયશ્ચિત્ત આવેલ રે, નિશીથ ઉદ્દેશે તેરહવે. ॥૨૨૨॥
 માર્ગ બતાયાં દંડ રે, સૂત્ર નિશીથ માંહિ કહ્યો,
 બતાવે ઔપધાદિ સુમંડ રે, શુદ્ધસ્થને તો પ્રાયશ્ચિત્ત. ॥૨૨૩॥
 જીવ સંસાર મજાર રે, અસાતા બાહુ પાવી રહ્યા,
 સ્વ સ્વ કર્મ અનુસાર રે, ઇન્દ્રિય વિષય વિકારથી. ॥૨૨૪॥
 તમુ સેવાયે ભોગ ઉપભોગ રે, ખાણા પીણા આદિ,
 ત્યાં રે મિત્રાયાં ભોગ રે, હજે કરણે પાપ છે. ॥૨૨૫॥
 નિજ ખાણા પીણા લેલ રે, શ્રાવક અવૃત્તમે ગિણે,
 તો પરને ખવાવ્યાં તેલ રે, કિમ ધર્મ શ્રદ્ધ સમક્રિતિ. ॥૨૨૬॥
 અસંખ્ય એકેન્દ્રિય જીવ રે, માન અસાતા તમુ કરે,
 પંચેન્દ્રિયને સાતા અતીવરે, ક્રિયાં ધર્મ કિલુ વિષ હુર્યે. ॥૨૨૭॥
 મોહ અનુકર્યા આજુ રે, સાતાવંછે નિજ પરતગી,
 તે શાવધ હી પિછાણુ રે, જિન આજ્ઞા નર્દી તેદુર્મે. ॥૨૨૮॥
 ઉપદેશ ત્યાગ કરાય રે, ઘટાયે અવૃત્ત શુદ્ધસ્થની,
 તપ ચારિત્ર બહાય રે, મુજિ માન માદમુ કરે ॥૨૨૯॥
 ચિદુગતિ શ્રમણ મિત્રાય રે, જા જન્મ નર ન મૃત્યુ રે,
 આતમ શુભ પ્રકાશ રે, નિગરણ માતા ન રૂ. ॥૨૩૦॥
 તે મરિ કરાં જીવ રે, શાવધ માતા જાન ॥
 અપરની અવહાય રે, પંચગામી જિન પામે નર્દી ॥૨૩૧॥
 સાંસારિક ઉપકાર રે, સાંસારિકનુ માન રે,
 જિન ધર્મ નર્દી વિનાર રે, જિન આજ્ઞા જિન કાર્યે ॥૨૩૨॥

તિણું કહ્યો જિનરાય રે, જે કોમક ઇક ઇમ વદે,
 સુખ દિયાં સુખ થાય રે, તે આર્ય માર્ગસે વેગલા. ॥૨૩૩॥
 યાવત જૂરસી તેહ રે, લોહ વાણિયાની પરે,
 સૂરે જે લાવેહ રે, તેહ સત્ય કરિ જાણવો. ॥૨૩૪॥

બોલ અડતાલીસમો.

સાધુ હોકર અનુકમ્પારે વાસ્તે ત્રસ જીવાંને બાંધે
 બંધાવે બાંધતાને અનુમોદે, તથા અનુકમ્પા કરિ બંધ્યા
 જીવને છોડે છોડાવે, છોડતાં પ્રતે ભલો જાણે તો ચૈમાસી
 પ્રાયશ્ચિત, સાં સૂં નિશીથ ઉ. ૧૨ બોલ ૧ તથા ૨.

દોહા—મુનિ અનુકમ્પા આણકર, ત્રસ જીવાને જોય,
 તણાદિક પાશે કરિ, બાધ બંધાવે કોય. ॥ ૨૩૫ ॥
 અથવા બંધિયા રખકર, છોડે દોરાવે તાસ,
 બાંધ્યા દોડ્યા ભલો જાણિયાં, પ્રાયશ્ચિત ચૈમાસ. ॥ ૨૩૬ ॥
 નિશીથ ઉદરે બારમે, પહેલે જુને બોલ,
 યહ કહણા આસા બાહર હૈ, આંખ દિયારી બોલ ॥૨૩૭॥

સૂતપાઠ—જે લિકખૂ કોણુ પડિયાએ, અણૂંરિયં તસ પાણુ ભંધ.
 તણુ કાસણુવા સુંજ પાસણુવા, ચમ્મપાસણુવા રજ્જુ
 પાસણુવા મુત પાસણુવા બંધઈ બંધ તંવાસાઈ જૂઈ ॥૧॥
 જે લિકખૂ બંધ લયવા, મુય ઇ મુયં તં વા સાઈજૂઈ ॥૨॥
 નિશીથ ઉદરે ૧૨ મં.

ભાવાર્થ—જે સાધુ અનુકમ્પાકે લિયે અન્ય ત્રસ પ્રાણીઓની ભતિ
 અર્થાત ત્રસ જીવોમા પાસડી યેરીએ, રજ્જીની યેરીએ, દંત્વાદિક યેરીએ
 બાંધે બંધાવે બાંધતો અનુમોદે તો ચૈમાસી પ્રાયશ્ચિત ॥૧॥ કૈસેરી બંધે

હવે ત્રસ છરેઈં દેખ અનુકમ્પા કરકે છૌડે, છાણવે ઔર અનુભેદે
ઔમાસિક પ્રાયશ્ચિત્ત ॥૨॥

સૌરહા—શબ્દ અર્થ અજ્ઞાને હરે, તે કેઈકે ઈલાં ઈમ કહે,
કોણુ દીન ભાવેહ રે, બાંધ્યા છાણ્યાં દંડ હૈ. ॥૨૩॥
તતોત્તર વિજ્ઞ કહ્યો એથ રે, દીન ભાવ ઇલાં સ્થૂં હુવૈ,
ત્રસ પ્રતિ બાંધ્યા તેથ રે, ગરીબ ભાવ હોવૈ કિણતણો. ॥
મુનિવર દીનજ હોય રે, ત્રસ બાંધ કિણ કારણે,
હદા દીન ત્રસ લેય રે, તો સાધુ અનુકમ્પ કરિ ॥
તથા બંધિયા પ્રત રખરે, દીન પત્થા મુનિસ્થૂં કરે,
લે દીન અનુકમ્પા લેખરે, સાવધ તિણ મું પ્રાયશ્ચિત્ત કરે
ન્યાય દષ્ટિ અવલોચ રે, લધુ ચૂર્ણિ જિન દાસ કું
તિલાં કોણુ શબ્દ લેય રે, કોણુ અનુકમ્પ અર્થ.

જિનદાસ આચાર્યકૃત લધુ ચૂર્ણિકા નિકા

ભણિઓ, કોણુશુંતિ—કારણ અનુકમ્પા પ્રતિજ્ઞાયા

સૌરહા—જો કહે દીનુદસ કાજરે, કોણુ શબ્દ તણા :
તો કોઈલ દીનુદસ બાજરે, તેડ પાડ ન્યારો અ.
રાખ દશમ ઉદેશ કે, નમીય મૂનમે રખશે,
બાંધે વા છારેશ કે કોઈલ બાવાએ તદા ગમ
તદા દીનુદસ નિમિત્તરે, મુનિ ત્રસ પ્રાણી રખા
બાંધે છૌડે કનરે તે. પ્રાર્થકાન હૈ મુનિ જા

મુવપાડ—તે કિણુ કેડેડ બલિયાન અનુકમ્પા ત્રસ
તદા પાડાજુડા ત્રસ મુનિ પાડાજુડા ત્રસ

તે કિણુ કેડેડ બલિયાન અનુકમ્પા ત્રસ

શબ્દકોશ ૧૨૨

૧

ભાવાર્થ—જો સાધુ કૌતુહલ નિમિત્ત અન્ય ત્રસ પ્રાણિયોંકા ધાસકો

ઝેરીસે યાવત સૂતકો ઝેરીસે ખાંધે, બંધાવે બાંધને કા અનુભોદે તો પ્રાપ્તિ ॥૧॥

જો સાધુ કૌતુહલકે નિમિત્ત અન્ય ત્રસ પ્રાણિયોંકો છોડે છોડાવે છોડતેકા અચ્છા
જાને તો પ્રાપ્તિ ॥૨॥

સોરઠા—કૌતુહલ કાજ સુનિરાજ રે, બાંધ્યા છોડ્યાં ત્રસ પ્રતિ,
દંડ કહ્યો જિન રાજ રે, સતરહવેં ઉપદેશ નિરીધમે. ॥૨૪૬॥
ખારમા ઉદ્દેશ મગર રે, કોહુણુ તે અનુકમ્પકરિ,
બાંધ્યા ખોલ્યા દંડ ધારરે, ત્રસ જ્યાં પ્રતિ આખિયો. ॥૨૪૭॥
ઈમ બિહું સ્થાને જોય રે, પાઠ શબ્દ છે જુ જુઆ,
કોહુણુ અનુકમ્પ હોય રે, કોહલ તે કૌતુહલ કહ્યો. ॥૨૪૮॥
ત્રસ જ્યાં રે માંદિ રે, મનુષ્ય તિર્યચ સહુ આવિયા,
તસુ અનુકમ્પા લ્યાહિ રે, બાંધે ખોલે સુનિતકા. ॥૨૪૯॥
પ્રાયચ્છિત કહ્યો તિહિવાર રે, સૂત્ર વચનતે સત્ય હે,
શૃદ્ધસ્થની સાર સંભાર રે, સાવધ જાન યુનિ નહીં કરૈ. ॥૨૫૦॥
શૃદ્ધસ્થ તણા જે કામ રે, તે કરવું કલ્પે નહીં,
કદા અકલ્પનિક કામ રે, પામ્યા શૃદ્ધસ્થ અનુકમ્પ કરિ. ॥૨૫૧॥
તેસાદિ મર્દન કરે હરે, યુનિ તત્ત્વ શાન્તિ પમાયવે,
યહ દોષ ઉપજે હરે, દ્વીતિય શ્રુત સ્કન્ધે ધુરઅંગે. ॥૨૫૨॥
તિહાંપિણુ કોહુણુહી શબ્દ રે, તમુ અનુકમ્પા અર્થ છે,
એમ છતાં પિણુ લખે રે, કહ્યો કોહુણુ શબ્દ સારખો. ॥૨૫૩॥
તથા અજીવિકા નિમિત્ત રે, અર્થ કરે કોહુણુ તણા,
તે પિણુ હૈ વિપરીત રે, છતાં યુનિને કાંઈ આજીવિકા. ॥૨૫૪॥
દિહાં હીન મુત્ર વિપેદ રે, કોહુણુ તે આજીવિકા,
જે સૂત્રાર્થ ન જાણેદ રે, તે મનકલ્પિત અર્થ કરે. ॥૨૫૫॥
વસિ કહે ઇમ વાય રે, અનુકમ્પ સાવધ ન દુવે,

દુવે તસ છવેકાં દેખ અનુકમ્પા કરે છૌં, છોણવે ઓર અનુમેદે તો
ઔમશિક પ્રાપ્તિ ॥૨॥

સોરઠા—શબ્દ અર્થ અજા ને હરે, તે દેઈક ઈલાં ઈમ કહે,
કોણુ દીન ભાવેહ રે, બાંધ્યા છાડ્યાં દંડ હૈ. ॥૨૩૮॥
તતોત્તર વિજા કહ્યો એથ રે, દીન ભાવ ઇલાં રૂપુ' હુયે,
તસ પ્રતિ બાંધ્યા તેય રે, ગરીબ ભાવ હોયે કિણતલો. ॥૨૩૯॥
મુનિવર દીનજ હોય રે, તસ બાંધ કિણ કારણે,
કદા દીન તસ લેય રે, તો સાધુ અનુકમ્પ કરિ ॥૨૪૦॥
તથા બંધિયા પ્રત દેખરે, દીન પણા મુનિરૂપુ' કરે,
લે દીન અનુકમ્પા લેખરે, સાવધ તિણુ સૂં પ્રાપ્તિત કહ્યો ॥૨૪૧॥
ન્યાય દષ્ટિ અવસોય રે, લધુ ચૂર્ણિ જિન દાસ કૃત.

તિહાં કોણુ શબ્દ લેય રે, કોણુ અનુકમ્પ અર્થ. ॥૨૪૨॥

જિનદાસ આચાર્યકૃત લધુ ચૂર્ણિકા ભિક્ષુ-પુવ્વ
ભણિઓ, કોણુણ્તિ-કારણ અનુકમ્પા પ્રતિજ્ઞાયા ઇત્યર્થઃ

સોરઠા—લે કહે કૌતુહલ કાગરે, કોણુ શબ્દ તણા આરથ,
તો કોહલ કૌતુહલ બાગરે, તેદ પાડ ન્યારે અઈ. ॥૨૪૩॥
રાખ દગમ હેદેગ રે, નમીય મૂલમે દેખયે,
બાંધે વા હોગ રે કોહલ બાગ્યાએ તદા ગમ્મ ને. ॥૨૪૪॥
તદાં કૌતુહલ નિમિત્તે, મુનિ તસ પ્રાણી દેખકર,
બાંધે હાં નતે ને, પ્રાપ્તિત ને મુનિ જાણી. ॥૨૪૫॥

મૂલપાઠ—જે ભિક્ષુ ૧૦૮૩ જીવ્યાન અનુકમ્પા તમ પાત્રુભવતિ
તદા પાત્રુભવતિ તમ પાત્રુભવતિ તમ પાત્રુભવતિ

નંબર ૧૫૭૫

જે ભિક્ષુ ૧૦૮૩ જીવ્યાન અનુકમ્પા તમ પાત્રુભવતિ તમ પાત્રુભવતિ

૨૫૭૫ ૧૨૫

નંબર ૧૫૭૫

લાવાર્થ—જે સાધુ કૌતુહલ નિમિત્ત અન્ય ત્રસ પ્રાણિયોકા ધાસકો
ઝરીસે વાવત સૂનકી ઝરીસે બાંધે, બંધાવે બાંધને કો અનુભોદે તો પ્રાપ્તિ ॥૧॥
જે સાધુ કૌતુહલકે નિમિત્ત અન્ય ત્રસ પ્રાણિયોકો છોડે છોડાવે છોડતોકા અમ્મ
જાને તો પ્રાપ્તિ ॥૨॥

સોરઠા—કૌતુહલ કાજ મુનિરાજ રે, બાંધ્યા છોડ્યાં ત્રસ પ્રતિ,
દંડ કહ્યો જિન રાજ રે, સતરહવેં ઉપદશ નિશીથમે. ॥૨૪૬॥
બારમા ઉદ્દેશ મજાર રે, કોહુણુ તે અનુકમ્પકરિ,
બાંધ્યા ખોલ્યા દંડ ધારે, ત્રસ છતાં પ્રતિ આપિયો. ॥૨૪૭॥
ઈમ બિહુ રથાને જોય રે, પાઠ શબ્દ છે જૂ લુગ્યા,
કોહુણુ અનુકમ્પ હોય રે, કોહલ તે કૌતુહલ કહ્યો. ॥૨૪૮॥
ત્રસ છતાં રે માંદિ રે, મનુષ્ય તિર્યચ સહુ આવિયા,
તમુ અનુકમ્પા લ્યાહિ રે, બાંધે ખોલે મુનિતકા. ॥૨૪૯॥
પ્રાયચ્છિત કહ્યો તિહિવાર રે, સૂત્ર વચનતે સત્ય હો,
શૃદ્ધસ્થની સાર સંભાર રે, સાવધ જાન મુનિ નહીં કરે. ॥૨૫૦॥
શૃદ્ધસ્થ તણો જે કામ રે, તે કરવું કલ્પે નહીં,
કદા અકલ્પનિક કામ રે, પામ્યા શૃદ્ધસ્થ અનુકમ્પ કરિ. ॥૨૫૧॥
તેલાહિ મર્દન કરે દરે, મુનિ તનુ શાન્તિ પમાયવે,
યદ દોષ ઉપજે દરે, દ્વીતિય સુત સ્કન્ધે ધુરઅંગે. ॥૨૫૨॥
તિહાંપિણુ કોહુણુદી શબ્દ રે, તમુ અનુકમ્પા અર્થ છે,
એમ ઇહાં પિણુ લખે રે, કહ્યો કોહુણુ શબ્દ સારખો. ॥૨૫૩॥
તથા અષ્ટવિકા નિમિત્ત રે, અર્થ કરે કોહુણુ તણો,
તે પિતૃ હૈ વિપરીત રે, ઇહાં મુનિને કાંઈ અષ્ટવિકા. ॥૨૫૪॥
કિહાં હીન મુત્ર વિપેદ રે, કોહુણુ તે અષ્ટવિકા,
જે મુત્રાર્થ ન જાણેદ રે, તે મનકલ્પિત અર્થ કરે. ॥૨૫૫॥
વસિ કદૈ ઇમ વાય રે, અનુકમ્પ સાવધ ન દુવે,

નિર્વંધ હી કહેવાય રે, તત્તોતર ન્યાય વિચારીયે. ॥૨૫૬॥
 અનુકંપા રે હાજ રે, દેવકીનાં પદ્મુત પ્રતે,
 મુલસાં ધરે સમાજ રે, મેલ્યાં હરણુ ગવેષિ સુર. ॥૨૫૭॥
 અનુકંપા ચિત્ત આણુ રે, ડાલહો પૂર્ણ કિયો દેવતા,
 જ્ઞાતા સૂત્ર વખાણુ રે, અભય કુમાર તણો તદા. ॥૨૫૮॥
 શ્રીકૃષ્ણ ઈંદ્ર ઉપાર રે, મેલી વૃદ્ધ તણે ઘરે,
 અંતગઢ સૂત્ર મળાર રે, અનુકંપા કરિ તેહની. ॥૨૫૯॥
 ભોગ પ્રાર્થના કીધ રે, રથજી દેવી જિન નાગિ પ્રતે,
 તે અનુકંપા કરી પ્રસન્નિ રે, જ્ઞાતા નવમાધ્યયનમે. ॥૨૬૦॥
 હત્યાદિક બાહુ હામ રે, અનુકંપા કરીને બાહુ,
 કીધા સાવધ હામ રે, તે સાવધ અનુકંપા હમ. ॥૨૬૧॥
 સાંસારિક ઉપકાર રે, તેહથી મુનિ ન્યારા થયા,
 શ્રી જિન આજ્ઞા બાર રે, કાર્ય કિયાં પ્રાયશ્ચિત દુયે. ॥૨૬૨॥
 તેમ હતાં અવસાય રે, અનુકંપા અર્થે મુનિ,
 ત્રસ બાંધે મૂકે કોય રે, તો ચીમારી પ્રાયશ્ચિત. ॥૨૬૩॥

બોલ ઓગણપચાસમે.

મોક્ષરો માર્ગ જાણે નહીં નિળ ને શ્રીભગવાનરી આજ્ઞારો
 લાભ નહીં.

સા. ૭ મુ. ૭ પ્રથમ આચારાંગ અ. ૬ કે. ૪.

દોષ—માર્ગ માર્ગ જાણે નહીં. પ્રથમ આચારાંગ મોક્ષ,

લાભ નહીં જિન આજ્ઞાને. તુરં ન્યાયવને તદિ. ॥૨૬૪॥

દેવતા સંધ્યા રિતે બાહ્ય અર્ચનગણ

મહાભક્તી વીરને માર્ગ વિષે કહિયાર. ॥૨૬૫॥

તિણું સું તપથી નિજતનું, લોહી માંસ સુકાય,
 બ્રહ્મચર્ય બસવેં કરી, માનનીય કહવાય. ॥૨૬૬॥
 પ્રથમ ઇન્દ્રિયાં વશ કરી, પિણુ મોહ ઉદયતે ખાલ,
 વિપયાશક્ત હોવા થકી, ન સકે બન્ધન ટાલ. ॥૨૬૭॥
 પલિ પ્રપંચ કરે ઘણો, એહવો પુરૂષ અચાણુ,
 મોહ તિમિરમેં વર્તતો, કિમ પામે જિણુ આણુ. ॥૨૬૮॥

સૂત્રપાઠ—હરણુ ચરો મગ્ગો, વીરાણું અણીયદું ગામીણું, વિર્ગિય
 મંસ સોલિયં એસ પુરિસે દવીએ વીરે જાયાણુજે
 વિયાહિએ જે ધુણાતિ સમુસ્સયં વસિતા બંભચેરંભિ,
 હોતેહિં પલિ છત્તેહિં આચાણુ સોય ગઢિયે ખાલે અવો-
 ચિછન્ન બંધણુ અણુલિક્કત સંજેએ, તમંસિ અવિજણુઓ,
 આણુએ લંલો લુતિય તિવેમી.

શ્રીઆચારાંગ પ્રસૂત્રે થમ શ્રુત રકથે ચતુર્થ અધ્યયને

ભાવાર્થ—મુકિત પાને વાલે વીર પુરૂષો કા માર્ગે બહુતલી કડિનહૈ,
 ઇસલિયે હે મુનિ તપચર્યાદિ કરકે માંસ રક્તો શુદ્ધ કર, જો પુરૂષ
 સદૈવ બ્રહ્મચર્યપૂર્વક રહ કર તપસે શરીરો દમતે હૈ વે મોહ પ્રપ્ત કરને
 વાલે વીર પુરૂષ માનનીય હોને હૈ ઓર જો પુરૂષ શર્યાતમે કદાચિત્ ઇન્દ્રિયોકો
 વશ કરકે વર્તે હૈ ઓર પીઠે મોહકે જોશમે આકે વિષયોં મે આશક્ત હો ગયે
 હૈ એસે ખાલ (અજ્ઞાની) પુરૂષ કિસી બન્ધનસે નહીં છૂટતે ઓર પ્રપંચ
 રહિત નહીં હોતે અતઃ એસે અજ્ઞાન પુરૂષો મોહમય અન્ધારમેં વર્તતે હુએ
 ભગવાનકો આજ્ઞાકા લાભ નહીં હોતા હૈ.

બોલ પચાસમે

બ્રાહ્મણને જિભાયા તમતમા કહી.

સાં સૂં ઉં અં ૧૪ ગાથા ૧૨

દોહા—વિષ્ણુ જિભાયાં તમતમા, કહ્યો ભૃગુના પુત્ર,
 ઉત્તરાધ્યયને ચતુર્થે, ગાથા બારમી સુત્ર. ॥ ૨૬૯ ॥
 વેદ ભણ્યા નહીં ત્રણ શરણ, નહીં આતમ ઉદ્ધાર,
 બોળન જિભાયાં તમતમા, પહોંચે નરક મજાર. ॥ ૨૭૦ ॥
 સુત જાયાં નહીં શિવ ગતિ, તે માટે અવધાર,
 શુદ્ધસ્થાશ્રમ નહીં રહ્યાં હૃદયે, લેરયાં સંયમ ભાર. ॥ ૨. ૧ ॥

સૂત્રપાઠ—વેદા અહિયા ન ભવંતિ તાણું, ભુક્તા દિવ્યા નિતિ તમે
 તમેજી, જાયાય પુતા ન હવંતિ તાણું, દોણા મતેઅથુ મતેજ
 ધૃત્યે ॥ ૧૨ ॥

ઉત્તરાધ્યયને અ. ૧૪

ભાવાર્થ—વેદ પઠ નેસેદી ત્રણ શરણ નહીં દોતા. બોળન દેનેસે તમતમામે
 જાને દે બીર પુત્રાદિ દોનેસે સંસાર સમુદ્ર નહીં તિરતે, અતઃ અદો તાતજ
 તુમ્હારે વચનોઠા દેસે સ્વીકારમ.

સૌરઠા—દોહા કોઈ શુદ્ધિ લગાવરે, કદૈ ભૃગુગુણનો શુદ્ધસ્થા,
 તથુ વચ કેમ મનાવરે, વા તમાતમ મિથ્યાન દુર્યે. ॥ ૨૭૨ ॥
 તથુ ઉત્તર શુચિચારરે, ન્યાય દ્રષ્ટિ અવરોડિયે,
 ઈલા રહવી ગાથા મજારરે, ભગવનમજુપર હમકદ્યો ॥ ૨૭૩ ॥
 બોલે વચન વિમાસરે, તૂર્ય પડે હમ આખિયો,
 તો મિથ્યા વચ કિમ તાસરે, મજુપર તામ સમપિયો ॥ ૨૭૪ ॥
 સાચા મુન વચ માનરે, ભૃગુ પિત્ર મંચમ સિયો,
 નિન મન માંચા જાનરે, નિજ મન બોરો મદિયો ॥ ૨૭૫ ॥
 કદૈ દુર્યે મિથ્યાનરે, પર્મ મદિ જિભાવિયા
 ને સુખે પિત્ર ચાવરે, પાપ જાન જાન વિયાં ॥ ૨૭૬ ॥
 અવધુરી મજારરે, અન્યાસરે અન્યાસરે ઉ.
 સૌરઠા નરક વિસ્તારરે તમતમાનું અર્થે હમ. ૨૭૭ ॥

બોલ એકાવનમો

ભોજિતા દ્વિજા વિપ્રા નયન્તિ તમ સોપિયત
મસ્તરિમન રૌદ્ર રૌરવાદિકે નરકેષુ વાક્યાસંકારે-

સોરઠા—તથા સુયગડાઅંગ મળરરે, આર્દ્ર મુનિપિણુ ધર્મ કહ્યો,
દ્વિતિય શ્રુતરકન્ધે ધારરે, અધ્યયન છકાને વિષે. ॥ ૧૭૮॥
રનાતક દાય હુળરરે, વિષયાસક્ત વિપ્રાં પ્રતે.
જાવે નરક મળરરે, ભોજન જિભાયાં મધ કહ્યો. ॥ ૧૭૯॥
માંસ લોહુપી જેહરે, એકાન્ત અર્થી ખાણુરા,
ઘર ઘર લમતા તેહરે, પેટ ભરાધ કારણે. ॥ ૧૮૦ ॥
બ્રહ્મ ક્રિયા ન પાલેહ રે, હિંસા ધર્મ પ્રસન્નતા,
વક્ત્રી નિષેધના તે કરેહ રે, પ્રધાન દયા ધર્મ તેહની. ॥૧૮૧॥
હીનાચારી એકરે, એહવા પ્રતે જે લભાવતાં,
જાવે નરક મળર રે, મુરાવતાર જિહાંહી રહ્યો. ॥ ૧૮૨ ॥

સૂત્રપાઠ—સિજાયે ગાણું તુઓ જે સહસ્ત્રે,
જે લોયએ જિતિએ કુલાલ યાણું, સે ગચ્છઈ લોહુપા સંપગાછે,
તિં વા તિાવી છુરગાહી સેવી ॥ ૪૪ ॥

દયા વરંધમ્મ ઉગંછમાણે, વહાવહં ધમ્મ પસંસ માણે,
એગંપિ જે લોય અયઇ અસીલં, જિવેાણી સમ્મઇ કઓ મુરેહિં ॥ ૪૫ ॥

સૂત્ર કૃતાંગે દિ. શ્રુત-ષટ્મધ્યયને.

ભાવાર્થ—આર્દ્ર કુમાર મુનિએ જાણ્યોને કેટલકે યે હજાર વિપ્રોએ જિભાનેસે
પ્રપચ્છા સંધ ઉપાર્જન કરે દેવતા રોતા દે તન આર્દ્ર કુમાર મુનિને ઉત્તર
દિવાકિ જે યે હજાર સ્નાતક આગિધ્યાર્થે જલધ્યર્થે જિવા રહિત પર પરમે
મિજા માંગે વાગે કુપાત જાણ્યોને જિભાનેસે મહા તીવ્ર વેદના વાહી નરકમે
જાવે દે જ્યોત્કિ જે પ્રધાન દયા ધર્મ દે ઉમ્મરી તો જેનંદા કરને દે આર

દિસા ધર્મથી પ્રશંસા કરતે હૈ એસે એક કો જી બોજન કરાવસે સુરમતિ તો
જહાંથી રહી પરંતુ નરક ગતિ પ્રાપ્ત હોની હૈ.

બોલ બાવનમો

સાધુ રે સર્વ થકી અકારહ પાપ રા ત્યાગ છે પિણુ
દેશ થકી નહીં.

ટોહા—સર્વ પ્રકારે ત્યાગિયા, પાપ અકારહ જાન,
ઉવવાઇ પશ્ત એકવીસમેં સાધુ મહા ગુણુ ખાન ॥ ૨૮૩ ॥
ગામાગર અરૂ નગરમેં, યાવત્ સતી વેગ,
ઇક ઇક મનુ એહવાચ્છ છે. સંભળજો મુનિદોષ. ॥ ૨૮૪ ॥
અખારંભ અપરિમણી, ધાર્મિક ધર્મ હંધ,
યાવત્ ધર્મની વૃત્તિ કલ્પ ગુણીલ મુખતિ શિષ્ટ ॥ ૨૮૫ ॥
આનંદકારી મુની તોકા, સર્વ પ્રખ્યાતિપાત,
યાવત્ સર્વ પરિમણુ થકી, નિવૃત્ત તેદ મુખતત. ॥ ૨૮૬ ॥
કોષ ખાન મયા અરૂ. લોભ થકી મુનિ તેદ.
જાવ મિથ્યા હર્માન રાજાથી. પ્રતિ વિગત્યા છે તેદ ॥ ૨૮૭ ॥
સુખ આરંભ સમારંભ વર્ણ. કમળ કમલમુ જાણ.
પચન પચાવન તેદના, સર્વથા ક્રિયા પચાખાન ॥ ૨૮૮ ॥
કમળ પીલળ નર્મના, તાલન જાપ અને જાન.
પરિ કલેષથી નિવૃત્ત થયા હાલે વયા મર્મ પચ જાણ.
મર્મ થકી નદવા જાણુ વર્તિ મર્મન લી જાણ.
તેવ વિલેપન આરિના, હી જાણુ જાણુ જાણુ.
જાણુ જાણુ જાણુ જાણુ જાણુ જાણુ જાણુ.
મર્મ પ્રાણે હોંડિયા, જાણુ જાણુ જાણુ જાણુ ॥ ૨૮૯ ॥

કષ્ટ પરિતાપ પર પ્રાણિને હોતે જોઈ ઉપાય,
યાવજ્જીવ નિવર્ત્યા તેહથી તે અણુગાર કહાય. ॥ ૨૮૨ ॥
ધરીયા ભાષા સમિતિ સુત, નિર્મેય વચન જ તન્ત,
તસુ આગે કરકે મુનિ, વિચરે મહા ગુણુવન્ત. ॥ ૨૮૩ ॥

સૂત્રપાઠ—સેને ઇમે ગામાગર નગર જાવ સન્નિ વેસેસુ મણ્યા
ભવન્તિ તંજહા, અણુરમ્ભા, અપરિગ્ગહા, ધમ્મિયા, ધમ્મિકા
જાવ ધમ્મેણુ એવ બિતિ કીયે માણા, સુસીક્ષા, સુવ્યા
સુપડિયાણુંદા, સંવાઓ, પાણુંધ વાયાઓ, પડિભિરયા,
જાવ સંવાઓ પરિગ્ગહાઓ પડિભિરયા, સંવાઓ
કોહાઓ માણાઓ માયાઓ, લેહાઓ, મિન્છા
કંસણુ સદ્ધાઓ, પડિભિરયા, સંવાઓ
આરમ્ભ સમારમ્ભાઓ, પડિભિરયા, સંવાઓ કરણ
કરાવણુઓ પડિભિરયા, સંવાઓ પયણુ પયાવણુ.
ઓપડિભિરયા સંવાઓ કોદ્દણુ પીદ્દણુ તજ્જણુ
તાડણુ વહુ બંધ પરિ કિલેસાઓ પડિભિરયા, સંવાઓ
વડાણુ મદણુ વણુકે વિલેવન, સદ્ધરિસ રસ રૂવં ગંધ મ-
દ્વા લંકા રાતો પડિ વિરયા, જે પાવણુએ તહુપગારે સા
વજ્જ લેગો વહિવા કમ્ભતા પરપાણુ પરિયાવજ્જ કરા
કજ્જન્તિ તતોવિ પડિ વિરયા, જાવજ્જીવાઓ, સે જહા
નામઓ અણુગારા ભવન્તિ, ધરીયા, સમિયા ભાસાસ
મિયા જાવ ઇણુ મેવ છિગંધ પાવણુ પુરાઓ ઠાઓ
વિદરન્તિ.

ઉત્તર પ્રશ્ન ૨૧ મો.

ભાવાર્થ—વેળે પ્રામ આગર નગર યાવત્ કનિવેશમે મનુષ્ય હોતે તણ્યા—
સર્વથા જોઈ કીયેકે આરમ્ભ રહિત, સર્વથા મુખવાદ રહિત, સર્વથા અદ્ય

રહિત સર્વથા મૈથુન રહિત, સર્વથા ધાતુમાત્ર પરિગ્રહ રહિત હોતેદે. ગિન્દોઝી
 ધર્મકી ઈટ દૈવાત્ત ધર્મકી વૃત્તિ ક્ષપને દુએ વિચરતે દે, વેમુશીલશુદ્ધાચારી
 સુરતિ અચ્છાકાર્ય કર આનંદ માનનેવાસે સર્વ પ્રકાર તોન કરણ તોનયોજને
 પ્રાણનિપાતમે નિરૂત દુએ ચાવત્ પરિગ્રહ નિરૂત દુએ તૈસેદી સર્વો પ્રકારસે
 કોષ માન માયા લોભ ચાવત્ મિથ્યા દર્શન શક્યસે નિરૂત દુએ સખ
 તરદ આરગ્મ સમારગ્મસે નિરૂત દુએ એવં ખચન ખચાવનાદિ ડિગાસે
 નિરૂત દુએ સખ તરદમે કુટન પીટન તર્જન તાડન બખ બખન કસેશસે
 નિરૂત દુએ એવં સખ તરદમે રનાન, પીટીમાન, નિલકાદિ વિવેપનસે નિરૂત,
 શબ્દરપદ્ય મન્ધમાસા અલંકાર આદિમે સર્વનઃ નિરૂત દુએ ઔરબી સાવલ
 કામયોગોપાદિ કર્મમે અન્ય પ્રાણિકા પરિતાપ દોષ એસે કાર્યસે જનન ક્રુત
 પર્વન્ત સર્વથા નિરૂત દુએ વે અજગરવાની રાખુ દેતેદે, વે છપાં સમિતિ-
 વન્ત ભાયામમિનિવન્ત ચાવત્ ડિલ પ્રજિન નિમય પ્રત્યક્ષા ભાગેકર વનો
 અનુમામી બને વિચરત દે.

બોલ ત્રેપનમો

સાધુરા ભંડઉપકરણ પરિગ્રહમે નદી કુલા મૂ-
 હા રાખેતો પરિગ્રહ લાગે ઇમ કુયો.

સા. મૂ. દર્શવિકાલિક અ. ૬ ગાથા ૨૧ મી

દોહા—વરે પાવને કમ્પન, પાવ પૂજા આદિ

સંકમ સર્જા અથ ભુનિ પાવ તર અમમાપ ॥ ૨૨૮ ॥

તે પરિગ્રહમાદિ નદી જલ તા માત્ર પૂત્ર મદારી,

મૂર્ત્યોપી પરિગ્રહ કદંબ, મદારાદિ મુનુપી ॥ ૨૨૯ ॥

દર્શવિકાલિક ભાગે ૭૫ અવિવન મળ,

કાવીકામી ૨૨૫ મળ, ૭૫ નેદી કદંબ ૧ ૨૨૬ ॥

મુવપાઠ—જાપિ વચ્ચે વધારે, કિંમત પાડવા
 તંપિ સેવન દર્શાવે છે. જે કંઈ કંઈ ૧૩-૧
 નસો પરિચરો પુરું કરીને પાડવા
 મુવપાઠ પરિચરો પુરું કરીને પાડવા
 દશ વેદાલિંગ અ. ૬ મુ. ૨૧ મુ.

भावार्थ—ले कर पावन हंमन शक्तिमान् भवति ॥ १ ॥
परिग्रहे नदी श्री सन्तान भवति ॥ २ ॥
दावे तो परिग्रहे ॥ ३ ॥ भवति ॥ ४ ॥

બોલ ચોપનચો

साधुरे नव होटी पच्छिमावृत्त ६६५
सा.स. १३६५

सा. सं. दशवैश्विदि २-४

दोहा—त्रिविध त्रिविध नर देशीये, सुदि भव्यापदे
 शनैःशक्तिभे शो, यमुष अयमने अ. १. २. ३.
 यमुष एव निभाये प्रते, ह्यु ह्युने अ. १. २. ३.
 यमुषेति न ह्युषं प्रति अ. १. २. ३.
 सुनपा—यमुषेति

सुनपाठ—उठेहि छलेहि एव निराश्रय न भव ॥ २४ ॥
समारम्भेभ्य नैवेद्यं अग्रे समुद्दिश्य
समारभते नि अग्रे समुद्दिश्य
ये तिविष्टुं तिविष्टुं
न इरेमि नभारवेमि इत्यं पृ
ध्वनैः प्रविष्टं जन्मयन् ४३
सुनपाठ—न भू एव निराश्रय न भव ॥ २४ ॥

... ..
... ..
... ..

પ્રધાને યાવન્ત્ય પર્વત વેસા કરે નદી અન્યસે કરાવે નદી
કરેકા અજા જાને નદી દસ તરફ નવ કોટી પચ્છખાન દે.

બોલ પંચાવનમો

આચારજની આજ્ઞા બિના આહાર કરે કરતાને બલો
બલો તો પ્રાયશ્ચિત કહ્યો સા. સૂ. નિશીતઉ-૪ બોલ ૨૨ મો

ટોહા—આચાર્યની આજ્ઞા બિના, અરૂ બિન દીધાં આહાર,
જે સાધુજી ભોગવે પ્રાયશ્ચિત તથા ધાર. ॥ ૨૬૮ ॥
ઈમ કહ્યો મુત્ર નિશીધમે, ચૌથે ઉદ્દેશે મગર,
ગુરૂ આજ્ઞા બિન ભોગવ્યાં, આખ્યો કંડ ઉપાર, ॥ ૩૦૧ ॥

મુત્રપાઠ—જો સાધુ આચાર્ય કે બિના દિયે ચારેં પ્રકારકા
આહાર કરે કરનેકો બલો જાને તો પ્રાયશ્ચિત.

બોલ છપ્પનમો

પુણ્ય પાપસે જીવને જીવને પચનો દીધો કદયો.

સા. સૂ. ઉતરાધ્યયન અ. ૧૦ ગાથા ૧૫ મી.

ટોહા—પુણ્ય પાપસે જીવને. પચનો રંભો સોય,
રશમે ઉતરાધ્યયનમે, પનરમી ગાથા કંતય ॥ કંતય ૩ ॥
જવ સંસારે સંસારજી. શુભાગુભ કર્મ પ્રભા.
પ્રમાદ પ્રમાદ વદોલે પત્રુ કરાકોઈ, નમતંતુ વિનવ. ૧૧ ૩૦૨

મુત્રપાઠ—જો જવ સંસારે, સંસારજી મુદા મુદા કરનેકા
જીવે પમાય જહુલો, મુખય કેવલ ભાવભાવમે
ઉતરાધ્યયને ૧૦

ભાવાર્થ—ઐસે ભવ સંસારમે પ્રમાદી છંવ શુભાશુભં કર્મ કરે
પરિભ્રમણ કરતા હે ઇસંધિયે હે ગૌતમ, સમય માનભી પ્રમાદ મંત કર.

બોલ સત્તાવનમે

પુન્ય પાપને ખપાવણા કહયો

સા. સૂ. ઉત્ત. અ. ૨૧ મું ગાથા ૨૪ મી

ટોહા—પુન્ય પાપ બેહૂં લણી ખપાવણા સુવિશાલ,
ઉત્તરાધ્યયને એકવીસમે, ચોખીસમી ગાથા ન્હાલ. ॥ ૩૦૩ ॥
દ્વિવિધ ખપાયાં શીઘ્ર તે, પુન્યપાપ અસરાલ,
અપુનરાગમ ગતિ લહી, લવાળિધ તરયો સમુદ્રપાલ. ॥ ૩૦૪ ॥

સૂત્રપાઠ—હુવિહ ખવે ઉચ પુણ્યાપાવં નિર્ગળે સંવાઓ વિખ્ય મુક્તે
તરિતા સમુદ્ર મહાલબોધં, સમુદ્રપાલે અપુણાગમ
ગચ્છેતિવમ્ભિ.

ઉ. અધ્ય. ૨૧મું ગાથા ૨૪ મી.

ભાવાર્થ—પુન્યપાપ દોનોમ્મ ક્ષય કર ઈચેસી અવસ્થાકા પ્રાપ્ત હો
મદાપ્રભાવિક ભવ સમુદ્ર હે હિસે તૈર કર પુનઃ વાપિમ્મ ન આના પડે ઐસી
ને સિદ્ધ ગતિ હે સો સમુદ્રપાલ મુનિ પ્રાપ્ત હુયે.

બોલ અઠાવનમે

ઉસત્રા પાસત્યા અર્થાત્ દીલા શિથિલાચારીને
વન્દના કરે પ્રશંસા કરે કરાવે કરતાને લલો જણે તો
પાયશ્વિત્ત કહયો.

સા. સૂ. નિશીય ઉદ્દેશ ૧૩ બોલ ૪૨-૪૩-૪૪-૪૫.

દોહા—જે મુનિ પાસત્યાપતે, વન્દના કરે કરાય,
 કરતાંને ભલો જાણિયાં, ચૌમાસી પ્રાયશ્ચિત વ્યાપ ॥ ૩૨૫ ॥
 દાપી મૂલ ઉત્તર ગુણે, તે ઉસત્તા કદવાય,
 તેહને પિતૃ વાંઘા થકાં, ઈમદિજ દુઃખ મુપાય. ॥ ૩૨૬ ॥
 વસિ પાસત્યા ઉસત્તાતણી, કરે પ્રસાંસા દેાય,
 પ્રાયશ્ચિત ચૌમાસી તમુ, નશીથ તેરહવેજેય ॥ ૩૨૭ ॥

મુતપાઠ—જે સિકખૂ પાસત્યં બંદ્ય વંદંત વા સાધુઃ ॥ ૪૧ ॥
 જે સિકખૂ પાસત્યં પસંસંતિ, પસંસંત વાસા ઇઝ્ય ॥ ૪૨ ॥
 જે સિકખૂ ઉસણું વંદ્ય બંદંત વાસાઇઝ્ય ॥ ૪૩ ॥
 જે સિકખૂ ઉસણું પસંસે છે પસંસં તવા સાધુઃ ॥ ૪૪ ॥

નિશીય ઉ. ૧૩

ભાવાર્થ—જે ભિક્ષુ પાસત્યા અર્થાત શિષિયાચારીકા વન્દે વન્દે
 અનુભોદે તો પ્રાયશ્ચિત ॥ ૪૨ ॥ જે ભિક્ષુ શિષિયાચારીકા પ્રસાંસા કરે કરે
 અનુભોદે તો પ્રાયશ્ચિત ॥ ૪૩ ॥ જે ભિક્ષુ ઉસજાવાનો મન ઉત્તર ગુણે તે
 લગને વાંઘે વન્દે વન્દાવે અનુભોદે તો પ્રાયશ્ચિત ॥ ૪૪ ॥ જે ભિક્ષુ
 ઉસજાની પ્રસાંસા કરે કરાવે અનુભોદે તો પ્રાયશ્ચિત ॥ ૪૫ ॥

બોલ ઓગણસાઠમે

જે સાધુ મદસ્થકી ઓપધિ કરે કરાવે કરતાં પ્રતે
 અનુભોદે તો પ્રાયશ્ચિત.

સા. મુ. નિશીય ઉ. ૧૨ મો, બોલ ૧૩ મો

દોહા—મદસ્થકી અર્થાત કરે, જે સાધુ મુનિરાય.

નોંધેય ઉચે જાણવે હંદ કદવો જિનગાય ॥ ૩૨૮ ॥

મુતપાઠ—જે સિકખૂ શિષિ નિરિધ્ય કરે હંદંત વા સાધુઃ ॥ ૧૩ ॥

લાવાર્થ—જે સાધુ મહસ્થાની ઔષધિકરે કરાવે કર્તવ્ય અનુમોદેતો પ્રાયશ્ચિત.

બોલ સાઠમો

સામાયક દો કહી, ૧. આગાર સામાયક ૨. અણુગાર

સામાયક સા. સૂ. ઠાણાંગ ઠાણે ૨ ઉ. ૩ જો.

દોહા—સામાયક દાવિષ કહી, આગાર અને અણુગાર,
સ્થાનાંગ ઠાણે દુસરે, તીજ ઉદ્દેશ મગર. ॥ ૩૦૬ ॥
આગાર સામાયક મહસ્થરે, કરે આગાર રહિત,
અણુગાર અણુગારરે, તે આગાર રહિત. ॥ ૩૧૦ ॥

સૂત્રપાઠ—દુવિધે સામાયકે પશ્ચુતે તંજહા—આગાર
સામાયકે ચેવ અણુગાર સામાયકે ચેવ,
સ્થાનાંગે દ્વિતીય સ્થાને.

લાવાર્થ—દો પ્રકારની સામાયિક કહી તથા—આગાર સામાયિક, અર્થાત્
મહસ્થ આવકે મુદુર્તાદિકો મર્યાદ સહિત સામાયિક, દુસરી અણુગાર સામાયિક
યાની સાધુકે જે મદાબૂત રૂપ માનવજીવન પર્યંત હૈસે આગાર રહિત.

બોલ એકસઠમો

ચારિત્ર દોય કહયા—૧. આગાર ચારિત્ર ૨. અણુગાર

ચારિત્ર સા. સૂ. સ્થાનાંગઠાણે ૨ ઉ. ૧

દોહા—ચારિત્ર ધર્મ દ્વિવિધ કહયો, આગાર અણુગાર જાણ,
સ્થાનાંગ ઠાણે દુસરે પદ્યે દેદેય પિદાજ ॥ ૩૧૧ ॥

મુત્રપાઠ—ચરિત્ત ધર્મે દુર્વિહિ પશ્વતે તેજહાઃ—આગાર સચિત્ત
ધર્મેયેવ; અણાગાર ચરિત્ત ધર્મેયેવ,
સુ. સ્થાનાંગ દ્વિતીય સ્થાને.

ભાવાર્થ—ચરિત્ત ધર્મ કે દો ભેદ પ્રરૂપે તલચાઃ—આગાર ચરિત્ત
ધર્મસો ગૃહસ્થ સમ્પન્ન સદ્ગિત સધુલપને જુત આદરે, અણાગાર ચરિત્ત
ધર્મસો મદસ્થાત્રમશ સુર્વચા ત્યાગ કરે પંચમદાનુત આદરે.

બોલ બાસકમે

ધર્મ દોય કહ્યા—૧. શ્રુત ધર્મ ૨. ચારિત્ર ધર્મ

સા. મુ. કાણાંગ કા. ૨ ઉ. ૧.

દોહા—દોય ધર્મ જિન આખીયા, મુન ચારિત્ર ઉદાર,
મુન તે આગમ જિન કથિન, ચારિત્ર તે અનપાર ॥૩૧૨॥
સ્થાનાંગ સ્થાને દુસરે, પ્રથમા ઉદેશ મળર,
બોલે પચ્ચીસમોને ચિર, કહ્યો ધર્મ વિસ્તાર. ॥૩૧૩॥

મુત્રપાઠ—દુર્વિહિ પં. નં. મુખધર્મે યૌ ચરિત્ત ધર્મે યૌ.
કાણાંગ કા. ૨

ભાવાર્થ—દુર્વિહિ ૧૩ કો ૧: ૫૭ સને ૫૬ પર્વ ૨. પ્રથમા કા. ૧
૧ કુલપર્વ કાલકાં ૧૫ ૨. અગિય પર્વ ૫૫ ૩૬૫ ૧૯

બોલ ત્રેમકમે

કર્મ સપાવાળી કચ્છી દોય કહી—મંથમ આંત નપ.

મુ. મુ. કિન્નરપાત્રન અ. ૨૮ મેં માયા ૩૬ મી.

દોહા—કરણી કર્મ ખપાવવા, દોય કહી જિનરાય,
 ઉત્તરાધ્યયન અઠવીસમેં, છતીસમી ગાથાતાય. ॥ ૩૧૪ ॥
 પૂર્વ સંચિત કર્મ તે, તપ સંયમથી ખપાય,
 હીન કરણ સખ દુઃખ તણો, મહાન્નપિ કરણી કરાય. ॥ ૩૧૫ ॥

સૂત્રપાઠ—ખવેતા પુનઃ કર્મમાર્ગ, સંજમેણ, તવેણય.
 સંવ દુઃખ પહીણુકા પછમંતિ મહેસિણે તિવેમી ॥ ૩૬ ॥
 ઉત્તરાધ્યયન અ. ૨૮ મું.

ભાવાર્થ—સતે પ્રકારે સંયમસે ઓર બારે પ્રકાર તપસે પૂર્વ સંચિત
 કર્મોકા ક્ષય કરે ઓર જન્મ જન્મ મૃત્યુરૂપ સર્વ દુખોસે રહિતાર્થે મહાન્નપિ
 કરણી કરે.

બોલ ચોસઠમે

માર્ગ દોય કહ્યા—૧. ભગવાનરો પ્રરૂપો માર્ગ ઓર
 ૨. પાખંડિયારો પ્રરૂપો માર્ગ
 સા. સૂ. ઉ. અ. ૩૩ મેં ગાથા ૬૩ મી.

દોહા—દોય માર્ગ હૈ જગતમેં, એક પાખંડી કહાય,
 દ્વિતીય માર્ગ હૈ જિન કથિત, તેહ પરમ સુખદાય. ॥ ૩૧૫ ॥
 ઉત્તરાધ્યયન તેળીસમેં, કેશી શ્રમણ પૃષ્ઠત
 તખ ગાયમ ઇહ વિધિ કહો, તે મુણિ જ્યો ધરિ ખંત ॥ ૩૧૬ ॥
 કૃપ્રવચન પાખંડીના સર્વે ઉન્માર્ગ ગઈત,
 સન્માર્ગ જે જિન કહો, ઉત્તમ માર્ગ તે તંત. ॥ ૩૧૭ ॥

સૂત્રપાઠ—કૃપવચણ પસણી, સત્તે ઉન્મગ પઠિયા,
 સન્મગ તુ જિણકખાયં, એ સમગે હિ ઉત્તમે. ॥ ૬૩ ॥

મુત્રપાઠ—ચરિત્ત ધર્મે દુવિહિ પણ્ણતે તંજહાઃ—આગાર સચિત્ત
ધર્મેએવ; અણાગાર ચરિત્ત ધર્મેએવ,
સુ. સ્થાનાંગ દ્વિતીય સ્થાને.

ભાવાર્થ—ચરિત્ત ધર્મ કે છે બેદ પ્રરૂપે તથા—આગાર ચારિત્ત
ધર્મો ગૃહ્ય સમ્પન્ન સદ્ગત રમૂસપને જૂન આદરે, અણાગાર ચારિત્ત
ધર્મો પ્રવરધામમ્મ સર્વથા ત્યાગ કરે પંચમદાનૂત આદરે.

બોલ બાસઠમો

ધર્મ દોય કહ્યા-૧. શ્રુત ધર્મ ૨. ચારિત્ર ધર્મ

સા. સુ. કાણાંગ કા. ૨ ઉ. ૧.

દોડા—દોય ધર્મ જિન આખીયા, મુત્ર ચારિત્ર ઉદાર,
મુત્ર તે આગમ જિન કથિત, ચારિત્ર તે અનધાર. ॥૩૧૨॥
સ્થાનાંગ સ્થાને હસરે, પ્રથમા ઉદેગ મળર,
બોલે પચ્ચીસમાંને વિરે, કહ્યો ધર્મ વિસ્તાર. ॥૩૧૩॥

મુત્રપાઠ—દુવિહિ પં. નં. મુઅધર્મે ચેત ચરિત્ત ધર્મે ચેત.
કાણાંગ કા. ૨

ભાવાર્થ—દુવિહિ ૫૩ દો ૩: થાગ રાજે ૧૨ પવ ૬. પ્રમાણ ૧૭૧
૧. શ્રુતધર્મ કાણાંગ કા. ૨ ચરિત્ર ધર્મ ૫૫ ૩૦ ૧૦ ૧૬

બોલ ત્રેસઠમો

કર્મ સખારાગી કહ્યો દોય કહ્યો—મંપમ ચોગ તપ

સા. સુ. ઉત્તરગાથાન અ. ૧૮ મં. ગાથા ૩૬ મી.

દોહા—કરણી કર્મ ખપાવવા, દાય કહી જિનરાય,
 ઉત્તરાધ્યયન અઠવીસમે, છતીસમી ગાથાતાય. ॥ ૩૧૪ ॥
 પૂર્વ સંચિત કર્મ તે, તપ સંયમથી ખપાય,
 હીન કરણ સખ દુઃખ તણો, મહાઝાપિ કરણી કરાય. ॥ ૩૧૫ ॥

સૂત્રપાઠ—ખવેતા પુનઃ કર્મમાર્ગ, સંજમેણ, તવેણય.
 સંજ દુકખ પહીણકા પછમંતિ મહેસિણે તિવેમી ॥ ૩૬ ॥
 ઉત્તરાધ્યયન અ. ૨૮ મું.

ભાવાર્થ—સતર પ્રકારે સંયમસે ઔર બારે પ્રકાર તપસે પૂર્વ સંચિત કર્મોકા ક્ષય કરે ઔર જન્મ જગ મૃત્યુરૂપ સર્વ દુખોસે રહિનાર્થ મહાઝાપિ કરણી કરે.

બોલ ચોસઠમો

માર્ગ દાય કહ્યા—૧. ભગવાનરો પ્રરૂપેા માર્ગ ઔર
 ૨. પાખંડિયારો પ્રરૂપેા માર્ગ
 સા. સૂ. ઉ. અ. ૩૩ મેં ગાથા ૬૩ મી.

દોહા—દાય માર્ગ હૈ જગતમે, એક પાખંડી કહાય,
 દ્વિતીય માર્ગ હૈ જિન કથિત, તેહ પરમ સુખદાય. ॥ ૩૧૫ ॥
 ઉત્તરાધ્યયન તેળીસમે, કેશી શ્રમજુ પૂછત,
 તખ ગોયમ ઇહ વિધિ કહો, તે મુજિ નયો ધરિ ખંત ॥ ૩૧૬ ॥
 કુપ્રવચન પાખંડીના સર્વ ઉન્માર્ગ ગહંત,
 સન્માર્ગ લે જિન કહો, ઉત્તમ માર્ગ તે તંત. ॥ ૩૧૭ ॥

સૂત્રપાઠ—કુપવચણ પસણડી, સંવે ઉન્મગ પઠિયા,
 સમગ્ર તુ નિજકપાયં, એ સમગ્રે હિ ઉત્તમે. ॥ ૬૩ ॥

દે, હિંસા કરના પ્રાણુતિપાત આશ્રવ દાર હે, ઔર મિત્યા શ્રદ્ધનાં પ્ર લાગ કર સમ શ્રદ્ધના સમ્યક્ત્વ સંવર દાર હે. ધર્મીતરુદ્ધ હિન્સાકા લાગ કરે સો અહિન્સા સંવર દાર હે તાત્પર્ય કર્મ આનેક જો દાર હે સો ખુદ્દે દાર હે ઉનકા બંધ કરે સો સંવર હે. ધર્મ પ્રકાર આશ્રવ ઔર સંવરકા રુણ અલગ અલગ હે.

બોલ છાસઠમે

કરણી ચાર કહી- ૧. ઇહ લોકરે હિત ૨. પરલોકરે હિત ૩. કીર્તી વર્ણુ શબ્દ વ પૂજા સ્નાધારે હિત ૪. નિરજરારે હિત ઇણુ ચાર પ્રકારમે સે એકાન્ત કર્મ નિર્જરારે હિત તપ કરણો કહયો.

સા. સ્ત્ર. દશવૈકલિક અ. ૬૩. ૪.

દોહા—કરણી ચાર પ્રકારની, કહી દશવૈકલિક માંહિ,
 નવમાં અધ્યયનને વિષે, ચૌથે ઉદ્દેશે તાહિ. ॥ ૩૨૨ ॥
 ઇહ લોક અર્થ તપ નહિ કરે, વલિ નહિ પરલોકને હેત,
 વર્ણુ સ્નાધા શબ્દાદિ નિમિત્ત, ન કરે તપ સંકેત. ॥ ૩૨૩ ॥
 એકાન્ત નિર્જરા કારણે, તપ કરણો કહ્યો સોય,
 સમાધિ હુવે ચૌથે પદે, તમુ ગુણુ સ્લોકે જોય. ॥ ૩૨૪ ॥
 નિત્ય વિવિધ ગુણુ હોત હૈ, આસ રહિત તપ આસજા,
 નિજરાઅર્ધી પાપ ક્ષય કરે, તપ સમાધિ સદા સંયુજા. ॥ ૩૨૫ ॥

સૂત્રપાઠ—ચઉવિહા ખણુ તવ સમાધિ ભવઈ તંજદ્વાઃ—નો ઇહ લોગકૃયાએ તળ મહિ દિગ્ગત, નો પરલોગકૃયાએ તવ મહિ દિગ્ગત, નો કિતિ વણુ સદ સિલોગકૃયાએ તવ મહિ દિગ્ગત, નસથ નિર્જરકૃયાએ તવ મહિ દિગ્ગત ચક્રત્યં

ભાવાર્થ—કુપ્રત્યક્ષ હેં મો પાખંડિયોએ હદા દુષ્ણ ઉ-માર્ગ દે ઉક્ષમે
જાને વાણે સર્વ કુમાર્ગ જ રહે દે ઓર જો જિનેશ્યોએ હદા દુષ્ણ દે મો
મ-માર્ગ દે મો હી ઉત્તમ અર્થનું ક્રેટુ દે.

બોલ પાંસકમે

સંવર ગુણ અને આશ્રવ ગુણ જુદા જુદા કળ્યા.

સા. સૂ. પ્ર. આચારાંગ અ. ૪ ઉ. ૨.

દોહા—સંવર ગુણ ન્યાયો કહ્યો, આશ્રવ ગુણ કહ્યો ન્યાય.

પ્રથમ આચારાંગ મનુષ્ય પે, જુદિયંત કહે વિચાર ॥૩૧૮॥

જેલ આશ્રવ દાર છે, તે રોકણ મંવર થાય.

ખોણ્યાં આશ્રવ દૈનકે, દર્મ ગુણ અભય કદાય ॥૩૧૯॥

દર્મ બંધનાં રેતુ તે, પ્રવચ્યાં આશ્રવ રોણ.

તમુ ત્યાગ દિયાં મંવર દુષ્ટે, દર્મ જુદા જુદા ગુણ જોય ॥૩૨૦॥

આશ્રવનું અનુભવ દુષ્ટે, અનુભવનું આશ્રવ.

પ્રાકૃતે નિતુ નિતુ બારમે, પૃથક પૃથક મનુ મર્વ ॥૩૨૧॥

મૂલપદ—જે અનુભવ તે પરિણમ, જે પરિણમ તે અનુભવ, જે

અનુભવ તે અનુભવ, જે અનુભવ તે અનુભવ

પ્ર આચારાંગ અ. ૪ ઉ. ૩

ભાવાર્થ—જે અનુભવ તે પરિણમ, જે પરિણમ તે અનુભવ, જે

અનુભવ તે અનુભવ, જે અનુભવ તે અનુભવ

અનુભવ તે અનુભવ, જે અનુભવ તે અનુભવ

અનુભવ તે અનુભવ, જે અનુભવ તે અનુભવ

અનુભવ તે અનુભવ, જે અનુભવ તે અનુભવ

અનુભવ તે અનુભવ, જે અનુભવ તે અનુભવ

ભાવાર્થ—સમસ્ત વસ્તુઓકે જાનનેવાલે જાગવાનું દેવલગ્નને સાક્ષી તરીકે ઉપરોક્ત જો ક્રિયાઓકે બેઠા બનાવે તથા દો પ્રકારકી પ્રતા બતાવે ઉન્હો અગ્ની તરફ સમજકે કર્મોકે કરણોસે દૂર રહે સો મુનિ કહ્યાતે હે.

બોલ અડસઠમે

ધર્મ દોય કહ્યા. આગાર ધર્મ ૧, અણાગાર ધર્મ ૨.
સા. સૂ. ઉવવાઈ સમવશરણું ઇધકારમે.

દોહા—ધર્મ દોય પ્રકારનું, કહ્યો ઉવવાઈ માંહિ.
આગારને અણાગારે, તે જુનમે ધર્મ કહ્યાહિ. ॥ ૩૨૯ ॥
સર્વ પ્રકારે મુજહો, આગાર તે અણાગાર,
પ્રવચ્ચા અંગિકાર કરી, અણાગાર ધર્મ ધાર. ॥ ૩૩૦ ॥
હિન્સા સર્વ પ્રકારસે, મૃયા સર્વ પ્રકાર,
ચારી મૈથુન પરિમદ, સર્વ પ્રકાર નિવાર. ॥ ૩૩૧ ॥
સર્વ પ્રકારે ત્યાગિયો, રાત્રિ ભોજન જેહ,
અહો આયુષ્યમાન તે, અણાગાર સામાઈ કહેહ. ॥ ૩૩૨ ॥
એ ધર્મ સીખ્યા ઉઠિયા, નિર્મથ નિર્મથની જાન,
તે આરાધક જિન આજુના, ધર્મ ભાખ્યો જાગવાન. ॥ ૩૩૩ ॥
આગાર ધર્મ દ્વારા વિધ, આખ્યો શ્રી જિનરાય,
પંચ અકૃત્ર તીનગુન, ચાર સિખાવનમાંય. ॥ ૩૩૪ ॥
હિ સા જૂઠા અન્ત કુન, મૈથુન પરિમદ જાન,
રઘૂવ યદી ત્યાગન કિયા, તે પંચ અણુવનમાન ॥ ૩૩૫ ॥
દિશિ ઉપભોગ પરિભેગની દીધી જે મર્યાદ,
નિરમ્યાં અનયે દંડસે યદ તીનું ગુણવન ભાષ. ॥ ૩૩૬ ॥
સામણ દશવગસિયં, પાપદ અતિધિ સંવિજાન.

ભાવાર્થ—સમસ્ત વસ્તુઓકે જનનેવાડે ભગવાન કેવલજ્ઞાનસે સાક્ષત દેખકે ઉપરોક્ત જે ક્રિયાઓકે બેઠ જતાયે તથા દો પ્રકારકી પ્રતા જતાઈ ઉન્હે અગ્ની તરફ સંમગકે કર્મોકે કારણસે દૂર રહે સો મુનિ કહવાતે હે.

બોલ અડસઠમે

ધર્મ દોય કહ્યા. આગાર ધર્મ ૧, અણાગાર ધર્મ ૨.
સા. સૂ. ઉવવાઈ સમવશરણુ ઇધકારમે.

ટોહા—ધર્મ દોય પ્રકારનું, કહ્યો ઉવવાઈ માંહિ.
આગારને અણાગારે, તે જૂનમે ધર્મ કહાહિ. ॥ ૩૨૯ ॥
સર્વ પ્રકારે મુજહો, આગાર તે અણાગાર,
પ્રવર્ત્યા અંગિકાર કરી, અણાગાર ધર્મ ધાર. ॥ ૩૩૦ ॥
હિન્સા સર્વ પ્રકારસે, મૃધા સર્વ પ્રકાર,
ચારી મૈથુન પરિમદ, સર્વ પ્રકાર નિવાર. ॥ ૩૩૧ ॥
સર્વ પ્રકારે ત્યાગિયો, રાત્રિ ભોજન બેહ,
અહો આયુધમાન તે, અણાગાર સામાર્થ કહેહ ॥ ૩૩૨ ॥
એ ધર્મ સીખ્યા ઉઠિયા, નિર્મથ નિર્મથની જન,
તે આરાધક જિન આજુના, ઈમ ભાખ્યો ભગવાન. ॥ ૩૩૩ ॥
આગાર ધર્મ દ્વારા વિદ્ય, આખ્યો શ્રી જિનરાય,
પંચ અકૃત્ર તીનગુરુ, ચાર સિખાવનમાંય. ॥ ૩૩૪ ॥
હિ સા જૂઠ અદત કુન, મૈથુન પરિમદ જન,
રઘૂવત થકી ત્યાગ ન ક્રિયા, તે પંચ અકૃત્રમાન. ॥ ૩૩૫ ॥
દિશિ ઉપભોગ પરિમેગની દીધી બે અર્થદ,
ખિરમ્યાં અનથ દંડસે યદ તીનું ગુરુત્ર લાખ. ॥ ૩૩૬ ॥
સામાધ દરાવનાસિરં, પાપદ અતિથિ સંવિભાગ.

ચ:૨ સિખાટ્ટી એડુદૈ, સર્વ દ્વાદશ વૃત સાગ. ॥ ૩૩૭ ॥
 અપશ્ચિમ મર્ત્તિ લે, સંવેદનુ લુપ્તન કરત,
 આગાર સામાઈ ધર્મ ચે, અડે આયુષામત. ॥ ૩૩૮ ॥
 ઈન્ન દિન ધર્મ મે ઉદિયા, સીખ્યો યદ વૃત ધર્મ,
 રિયરે આવક આવિકા, તે આસા આરાધકધર્મ. ॥ ૩૩૯ ॥
 લે લે અવિરતિ નિવૃત્તિયા, તે તે આવક ધર્મ,
 ધર્મ નહિ આગારમે, યદ જિન શાસનધર્મ. ॥ ૩૪૦ ॥

મુદ્રપાઃ—ધર્મવિદ્ય આર્થકથંતિતં જ્ઞાન:-આગારધર્મં ચ ૧, અનુગાર
 ધર્મં ચ ૨, તાવ ઈદં ખગુ સંબતો સંબતાએ મુદે ભવિતા
 આગારાએ. અનુગારિયં પંચથ રાઈ, સંબતો પાળાઈ
 વાવાએ વેરમજું. સંબતો મુગાવાયાએ વેરમજું. સંબતો
 અદિના દાનુએ વેરમજું. સંબતો મેદુનાએ વેરમજું.
 સંબતો પરિગાએ વેરમજું. સંબતો રાઈ ભોપાએ
 વેરમજું. અપમાડે આગાર સામાઈએ ધર્મ પળન
 વચસ ધર્મસ્ય શિક્ષાએ. ઉદિયે જિગંથ જિગંથિયા
 વિદ્યમજું આનુએ આરાદયે ભવિ. આગાર ધર્મ
 દ્વાદશ વિદ્ય આર્થકથં જ્ઞાન-વિદ્ય અનુગારિ નિ.
 મુગાવાઈ અગારિ શિક્ષા વચઈ, પચઅનુગારઈ જ્ઞાન-
 મુગાએ પ.ગાઈ વ.વાએ વેરમજું. મુગાએ મુગાવાએ
 વેરમજું. મુગાએ અદિના દાનુએ વેરમજું. મુગા તાંતે.
 દ્વાદશવિદ્ય મુગાએ પચઅનુગારા વેરમજું નિવૃત્તિ અગાર.
 જ્ઞાન-વિદ્ય. ઉદિયે જિગંથ જિગંથિયા અનુગાર
 વેરમજું. અગારિ શિક્ષા વચઈ, પચઅનુગારઈ જ્ઞાન-
 વિદ્ય મુગાએ અગારિ શિક્ષા વચઈ. અગારિ શિક્ષા
 વચઈ. અનુગારિ શિક્ષા વચઈ. અગારિ શિક્ષા વચઈ.

ધર્મે પણુતે હ્યસ્ય ધર્મસ્સ સિકખાએ ઉવદિએ સમણો-
વાસએ સમણો વાસિયાવા વિહરમાણે આણાએ આણાહએ
ભવંતિ—

ભાવાર્થ—ધર્મ દો પ્રકારકા કહા સો કહતે હૈ—આગારિક ધર્મ તો ગૃહવાસમે

રહતાં હુઆ ધર્મ પાને ૧. અણાગારિક ધર્મ ગૃહવાસ ત્યાગ કર સાધુ ધર્મ પાને સો
નિશ્ચય કરેકે સર્વથા પ્રકાર મુણ્ડ હોકે આગારસે અનાગાર હો સર્વથા પ્રકાર
પ્રાણાતિપાતસે નિટતે, સર્વથા પ્રકાર મૃષાવાદસે નિટતે, સર્વથા પ્રકાર ચોરીસે
નિટતે, સર્વથા પ્રકાર સ્ત્રીસંગસે નિટતે, સર્વથા પ્રકાર પરિગ્રહસે નિટતે, સર્વથા
પ્રકાર રાત્રિ ભોજનસે નિટતે, હે આયુષ્યમાન યહ અણાગાર સામાર્થ ધર્મ પ્રણ્યા હૈ,
યહી ધર્મ સીખા હૈ, ઈસી ધર્મમે હોં હૈ, સાધુ તથા સાધ્વી ઉપરોક્ત પંચ-
મહાવ્રત ૩૫ધર્મ પાલતે હુએ વિચરને હૈ આગાર ધર્મ બારહ પ્રકારકા કહા હૈ
સો કહને હૈ—પંચ અણુવ્રત ત્રીન શુશ્રુવ્રત ચાર સિખાવ્રત ઈસ પ્રકાર દ્વાદશ વ્રત
૩૫ ધર્મ કહા સો કહતે હૈ—સ્થૂલ સે પ્રાણાતિપાત સે નિટતે ૧, સ્થૂલ સે
મૃષાવાદ સે નિટતે ૨, સ્થૂલ સે ચોરી કર્મ સે નિટતે ૩, સ્વઃ સ્ત્રી સે
હી સંતોષ અર્થાત્ ૫૨ સ્ત્રી કે લાગ ૪, સ્થૂલ સે પરિગ્રહ સે નિટતે ૫,
(ઉપરોક્ત પંચ અણુવ્રત કહે) ત્રીન શુશ્રુ વ્રત ઈસ પ્રકાર—દિયિ મર્ષાદ
અર્થાત્ દશોં દિશા મે મર્ષાદ ઉપગ્રન્ત જાને કા લાગ ૬, ઉપભોગ પરિભોગ
હી મર્ષાદ ૭, અનર્થ દણ્ડ પરિહાર ૮, (ચાર સિખા વાને ચોટી સમાન
વ્રત ઈસ પ્રકાર) સામાયક એક મુદ્દત પ્રમાણુ સાવધ જોગોં કે 'લાગ' ૯,
દેશાવકાસી કાલ હી મર્ષાદ કરેકે ઈચ્છા પ્રમાણુ સાવધ જોગોં કા લાગે
૧૦, પોગક ઉપરામ ૧૧, અનિચિત્તવિચાર અર્થાત્ શુદ્ધ સાધ, સાધિયોં
કા નિર્દુર્વણુ ચડેકે પ્રકાર ૧૨, દસ પ્રકાર દ્વાદશવ્રત ધર્મ
પાલતા હુઆ મર્જાન્તે સંવેચણુ સંચારાદિક કરે, વ્રતોં મેં કોઈ દોષ લગા
ઉપક્રા પ્રાપ્તિયત લોક આરાધક હોના એસા વ્રતમયી ધર્મ આવક આવકોં
સે સીખા હૈ ઈસી ધર્મ મેં હોં હૈ, ઈસી ધર્મ મેં વિચરને હુએ જિન
આસા કા આરાધક હોને હૈ ।

ભાવાર્થ—ધ્યાન કિતને ? ધ્યાન ચાર પ્રકાર કે પ્રકારે, આર્તધ્યાન ૧-
રાત્રધ્યાન ૨-ધર્મધ્યાન ૩-શુકલધ્યાન ૪.

બોલ સીતેરમો

સાધુ અસંયતીને ઉભો રહે, જૈઠ સો ઉભો રહે, આવ,
ભાવે, કામંકર, ઇમે ન કહે.

સાં સૂં દશવૈકાલિક અ-૭ ગા. ૪૭મી

દોહા—અસંયતીને નહિ કહે, ઉભો રહે વા જૈસ,
સયન આવ અરૂ જાવનું, કાર્ય કરે ઇમે ન કહેસ. ॥૩૫૦॥
સાવચકારી બચન ઇમે, ન કહે પ્રજાવંત,
ધીર વીર ને સંયતી, ઇમે ભાખ્યો ભગવંત. ॥૩૫૧॥
દશ વૈકાલિક આખિયો, સસેમ અધ્યયન મગર.
ગાથા સૈતાલીસમી, છુદ્ધિવંત કરો વિચાર. ॥૩૫૨॥

સૂત્રપાઠ—તહેવા સંજયં ધીરો, આસએહિ કરે હિવા,
સય ચિદૃપયાહિતિ, નેવં ભાસેજી પશુલુવં ॥૪૭॥
દશવૈકાલિક અ. ૭મું.

ભાવાર્થ—વૈસેલી સાધુ અસં તી કે જોડો ઉઠી આવો ભગો
કાર્ય કરો જૈસી સાવચ ભાગા પ્રજાવંત ન કહે.

દોહા—એ ગુણાત્તર બોલ ઇમે, આખ્યા આગમ માંય,
લોકાજી સંમદ કિયા, તિજુમું લોકાહુ-ડી કદાય. ॥૩૫૩॥
પ્રગટ પંચમ અર્કજે, લિજુ મદા ગુણધાર,
શ્રી જિન આજ્ઞા શિર ધરી, પ્રગટ કિયો ઉન્નિયાર. ॥૩૫૪॥
રથા તથ્ય બોલખાવિયો, ચદ પ્રભુ તેરાપન્થ,
પાડે મદામત પંચ સમિતિ, તીન ગુપ્ત નિર્મથ ॥૩૫૫॥

શ્રમણોપાશક શ્રમણનું, નહિ શ્રી જન મતમે શીર,
 સમકિત ધર્મ સાધર્મી કુન, આવકનું લઘુવીર. ॥ ૩૬૮ ॥
 શ્રી શ્રી કાલગણપતિ, પ્રતપા જેમ દિનન્દ,
 તમુ અનુમહ દિન દિન ઇવક, ગુલાબચન્દ આનન્દ. ॥ ૩૭૦ ॥
 શત ઉત્તીસ તિયાંસિયે, વિક્રમ સમ્પત એહ,
 જોડ રચી હુડી તણી, જયપુર નગર વિષેહ. ॥ ૩૭૧ ॥

॥ કલશી ॥

(ચાલ ગીતક છન્દ)

ગુણ રયન બયન જિનેશ કેશ, અતિ લલેશ જાનિયે,
 જે હલુયા જે જિમ સય તથ્ય, સુઅથ્ય પથ્ય વખાનિયે.
 ધરિ આસના પ્રતીતિ રીતિ, વિનીત કેરી આનિયે,
 મુગુર વાચા સર્વ સાંચા, અધિક આજા માનિયે. ॥ ૧ ॥
 તજ કપડ લપટ મિથ્યાતની, નિજ આધિની મુદ્ધ લ્યાવિયે,
 અમત ઘડાવી પ્રત બઢાવી, આતમ લાવે આવિયે.
 મુખ સમ્પદા નિજ ઘરઘણી, ગુણવંતનાં ગુણ ગાવિયે,
 હલે ગુલાબચન્દ આનન્દ અતિહી, મુગુર સેયાં પાવિયે. ॥ ૨ ॥

॥ અથ રવામી શ્રી બીજનજી કૃત ॥

॥ આવક ગુણ સર્જાય ॥

(૧ રીર કુશા રીર એ રી)

સિન સિન જાણેરે આવક જીવને, જાણે અજીવ પુન્ય પાપીય ॥

આશવને જાણેરે કર્મ લગાવને, સંવર યલે સંતાપીય ॥

લગવંત લાખ્યારે આવક ચદવા ॥ ૧ ॥

દ્વિસા ધમે ઉધાપિયો, દયામયી ધર્મે દિપાય,
 કહણી કરણી એકસી, આગમ ન્યાય બતાય. ॥૩૫૬॥
 શ્રી જિનધર્મ અનાદિરો, હુવા અનન્ત અરિહન્ત,
 જે જિમ લાખ્યો નિમ કહ્યો, નિશંકસું બિન્નુ સન્ત. ॥૩૫૭॥
 તમુ પદ ભારીમાલજી, તીજે પાદ રૂપિરાય,
 જયગણિ ચીધે પાદવર, પંડિત પ્રસિદ્ધ કહાય. ॥૩૫૮॥
 મધરા સમ મધરા ગણી, પંચમ પદ અવસોય,
 પાદ હડે માજુક ભક્ષા, સક્ષમ રાક્ષ ગણીધર જોય. ॥૩૫૯॥
 વર્તમાન શાસન મળી, અજમ પાદે જાન,
 મુખાના મુરતરસમા, કાલુગળી ગુજમાન. ॥૩૬૦॥
 દિન દિન વૃદ્ધિ જ્ઞાનની, ચારિય ગુરુ કપકાય,
 દિન દિન મુખ સમ્પન્નિ બરે, મુગુર તજે મુપસાય. ॥૩૬૧॥
 દિન દિન રિદિ સમ્પન્ને, વીર્ય લલિત પ્રગાથ,
 દિન દિન મુઃ શુદ્ધિ બરે, સિદ્ધિ નેત્રી યાય. ॥૩૬૨॥
 સમક્ષિત મન મુખ પાસિયાં, શીમે વાચિતન કાજ,
 દુખ દોદમ દુઘાસે, પામે અવિચલ રાજ. ॥૩૬૩॥
 બિન્નુ દુન જયચાર્યે દુન, મધ માંદિ કપકાય,
 બાળ ન્યાય બચાવિયા, પ્રમા પંજ મુખાવ. ॥૩૬૪॥
 તમુ અનુમતે ને ઉદાં, દોદા મેઝા માંદિ,
 ન્યાય દદય જિયિત પંજ, રેખ રેખ રિરિ તદિ. ॥૩૬૫॥
 મુરખા જે જિમ દદય, ને નિમ વિખા રંજ મધાન,
 મે.લ ન્યાય અ.ચા દુરે, ને બિન્નુમિ દુકાં જન. ॥૩૬૬॥
 અકર મુઃ દિવંતિ, તદિ મુખ મન વિજય,
 મુઃ મુદિ બાળ વર્મે, મે.મા રેલ રેખ. ॥૩૬૭॥
 વિવગુ રિત જન વિજે, અંદર ન કાંચ દલ,
 મુખ મળી મુખજન, કદ પ ને રાખ ૧૩૬૮

અમરોપાશક અમલનું, નહિં શ્રી જન મતમે શીર,
 સમકિત ધર્મે સાધર્મી કુન, આવકનું લઘુવીર. ॥ ૩૬૮ ॥
 શ્રી શ્રી કાલગણપતિ, પ્રતપા જેમ દિનન્દ,
 તસુ અનુમહ દિન દિન ઇધક, ગુલાબચન્દ આનન્દ. ॥ ૩૬૯ ॥
 શત ઉત્તીસ તિયાંસિયે, વિક્રમ સમ્પત એહ,
 ભોક રચી હુન્ડી તણી, જયપુર નગર વિષેહ. ॥ ૩૭૧ ॥

॥ કલશ ॥

(ચાલ ગીતક છન્દ)

ગુણ રયન બયન જિનેશ કેરા, અતિ લક્ષેરા જાનિયે,
 જે કહ્યા જે જિમ સય તથ્ય, સુઅશ્ય પથ્ય વખાનિયે.
 ધરિ આસના પ્રતીતિ રીતિ, વિનીત કેરી આનિયે,
 સુગુર વાચા સર્વ સાંચા, અધિક આછા માનિયે. ॥ ૧ ॥
 તજ કપડ લપટ મિથ્યાતની, નિજ આયિની સુધ દયાવિયે,
 અમત ઘડાવી પ્રત બડાવી, આતમ ભાવે આવિયે.
 મુખ સમ્પદા નિજ ઘરઘણી, ગુણવંતનાં ગુણ ગાવિયે,
 કહે ગુલાબચન્દ આનન્દ અતિહી, સુગુર સેયાં પાવિયે. ॥ ૨ ॥

॥ અથ રવામી શ્રી બીજનજી કૃત ॥

॥ આવક ગુણ સર્જાય ॥

(૧ રેરે કુશા રેલે એ રેશી)

સિન સિન જાહેરે આવક જીવને, જાહે અજીવ પુન્ય પાપોજી ॥

આશવને જાહેરે કર્મ લગાવતો, સંવર યાહે સંતાપોજી ॥

ભગવંત શાખ્યારે આવક ચદવા ॥ ૧ ॥

નિરજરા પાણે દીસે બંધને, કરણી કરે નિજુ હોતો ॥
મુદિત તમું મુખ જાણે સાશ્વતા ઉઘડ્યા અભયંતર નેતો ॥ ૭ ॥ ૨ ॥
પાને પરખે રે ગુરુને અકલ મું અન્તરંગ જ્ઞાન વિચારો ॥
ભેગ રખી આવક જાણે નદી, દેખે શુદ્ધ આચારો ॥ ૭ ॥ ૩ ॥
પૂર્ણને જાણે માલા રતનાં તણી, અવૃત્ત અનર્થે ખાણો ॥
દેખા દરીયા પિત્રુએ જૂરી, ત્યાગે માંડી જાણો ॥ ૭ ॥ ૪ ॥
આશરિયા છુન સાધુ માંદિલા, યે મદારે જિન મર્મો ॥
દેવ રદયા જ કાંમ સંસારનાં, નિજુનું બંધન જાણે કર્મો ॥ ૭ ॥ ૫ ॥
આવક જાણે શ્રી છન આજ્ઞા, જાણે મર્મ અપર્મો ॥
નિજુ કરણી ને નદિ જિન આજ્ઞા, તે બંધન જાણે કર્મો ॥ ૭ ॥ ૬ ॥
પરથા પાખંડિયોરે આવક નદિ કરે, નદિ કરે નિજુનું બાનો ॥
નીચા મઆક આવક નદિ કરે, નદિ કરે ઉચા દાપો ॥ ૭ ॥ ૭ ॥
જામાયે નિજુને લાગે નદી, નદી કરે ફૂડી તાણો ॥
મર્મ માંદારે જૂઠ બોલે નદી, પાણે શ્રીજિન આજ્ઞા ॥ ૭ ॥ ૮ ॥
ગુરુને રેખે રાજ લખાવના, ને ગુરુને કરે નીમણો ॥
લખા લેખે રે રે નદી, આ જિન મામજુરી પાણે ॥ ૭ ॥ ૯ ॥
કુનુ પંડાને રે નિજાં આંજન, રૂઝ અનન્તો કાણે ॥
જામાયે ગુરુને રે નદી, જામાયે રમન મંજાણે ॥ ૭ ॥ ૧૦ ॥
કુનુને જાણે રે નદી, જાણે નિજુને રે ॥
જાણે નવનવ ને પાણી, રે નદી જાણે નિજાણે ॥ ૭ ॥ ૧૧ ॥
જાણે રજાને જાણે અનન્ત, જાણે નિજુને રે ॥
જાણે રે નદી જાણે રુખે, જાણે રે નદી જાણે ॥ ૭ ॥ ૧૨ ॥
જાણે રે નદી જાણે રુખે, જાણે રે નદી જાણે ॥ ૭ ॥ ૧૩ ॥
જાણે રે નદી જાણે રુખે, જાણે રે નદી જાણે ॥ ૭ ॥ ૧૪ ॥
જાણે રે નદી જાણે રુખે, જાણે રે નદી જાણે ॥ ૭ ॥ ૧૫ ॥
જાણે રે નદી જાણે રુખે, જાણે રે નદી જાણે ॥ ૭ ॥ ૧૬ ॥
જાણે રે નદી જાણે રુખે, જાણે રે નદી જાણે ॥ ૭ ॥ ૧૭ ॥
જાણે રે નદી જાણે રુખે, જાણે રે નદી જાણે ॥ ૭ ॥ ૧૮ ॥
જાણે રે નદી જાણે રુખે, જાણે રે નદી જાણે ॥ ૭ ॥ ૧૯ ॥
જાણે રે નદી જાણે રુખે, જાણે રે નદી જાણે ॥ ૭ ॥ ૨૦ ॥

ખારા વૃત્તરે આદરતો રહે, અવૃત્ત જે આગારોછ ॥
 પાતે સેવે સેવાવે અવરને, તિલુમે નહીં અદ્વે ધર્મ સિંગારોછ ॥ ભ ॥ ૧૫ ॥
 વ્યાજ ઉધારોરે ધન લ્યાવે પારકો, ઘરરો કામ ચલાયોછ ॥
 ધર્મ ખતાવેરે ધન લ્યાવી પારકો, ઇસડો ન કરે અન્યાયોછ ॥ ભ ॥ ૧૬ ॥
 લોક કહે છે રે નિદક પાપિયો, તે નિન્દા નરક લે જાયોછ ॥
 આવક નિન્દારે નહિ કરે કેહની, જિન શાસમાંહિ આયોછ ॥ ભ ॥ ૧૭ ॥
 જેતલા દ્રવ્ય છે લોકા લોકમે, જાણે તિલુરો ન્યાયોછ ॥
 દ્રવ્ય ખેત્ર કાલ ને વસિ ભાવસું, જાણું ગુણ પર્યાયોછ ॥ ભ ॥ ૧૮ ॥
 માસા મર્મ ન બોલે કેહને, ન કરે કૂડી વાતોછ ॥
 કૂડ કથન નહિ કરે શ્રી જીનમતી, નહિ કરે દગો નં વાતોછ ॥ ભ ॥ ૧૯ ॥
 ઝાઝા બોલ ન બોલે કેહને, ગુણ કર ગહર ગંભીરોછ ॥
 ચર્યા કરતાં રે વચ્ચે બોલે નહીં, જેમ છાણી પીવે નીરોછ ॥ ભ ॥ ૨૦ ॥
 લોક સુણે વખાણુ સાધાં આગલે, નહિ પાડે તિલુમે વેદોછ ॥
 કર્મ ઘણાં પૈલો સમજે નહીં, ન કરે ક્રોધને ખેદોછ ॥ ભ ॥ ૨૧ ॥ ઈતિ ॥

॥ અથ જિન આણું ધર્મ સ્તવનમ્ ॥

(રાગ આસાવરી)

ભવિકા જિન આણું ધર્મ ધારો, ચેતો માનોં કહયો હમારોરે ॥
 ॥ ભાવિકાજિન ॥ એ આંકડી ॥
 શ્રી તીર્થ પતિ ધર્મ ધુરંધર, જગ વસલ મુખકારી ॥
 અનન્ત જ્ઞાન દરશન ચારિત્ર ધર, તમુ કીજે નમરકારી રે ॥
 ॥ ભ ॥ જિન ૭ ॥ ૧ ॥
 જ્ઞાન દર્શન ચારિત્ર તપ નીકા, ત્રોક્ષ માર્ગ ચે ચારો ॥
 શ્રીજીન આણુમે ચિહ્ન આપા, ઉત્ત્રાધ્યયન અધિકારોરે ॥
 ॥ ભ ॥ જિન ૭ ॥ ૨ ॥

સંવર ને બલિ નિરજરારે, ધર્મ થે રાય પ્રકારે ॥

થે ભલરીન આરાધ્યાં ચેતન, પામૈં ભવતું પારેરે ॥

॥ ભ ॥ જિનઃ ॥ ૩ ॥

પંગ મદાવૃત સાધુ કેરા, આવકના વૃત પારે ॥

જિન આબામેયે વિદુ આયા, અવિરત રદ ગમ ન્યારેરે ॥

॥ ભ ॥ જિનઃ ॥ ૪ ॥

મર્થ વૃતપારી સંજનિ કદિયે, અવિરત અસંજનિ પારે ॥

વૃત્તાવૃતી મમત્રા પારાક, તે વૃત જિન આબુ મંગારેરે ॥

॥ ભ ॥ જિનઃ ॥ ૫ ॥

માયકનેં ખાત્રાં પીત્રાં તે, માયય લેગ બ્યાપારે ॥

જિન મુનિ આજુ ન રવેં નિજરી, ધર્મ ન દોરેં સિગારેરે ॥

॥ ભ ॥ જિનઃ ॥ ૬ ॥

ખાત્રાં પીત્રાં ને ધન ધાન્યારિક, અવિરતમે અપિકારે ॥

ઉચ્ચઃ મુખમણ્ડલ મંદો, પાઠ રખ રૂઝ પારેરે ॥

॥ ભ ॥ જિનઃ ॥ ૭ ॥

મુજ આત્રાંમં મુઠો ધર્મ છે, અત્યારન મંબાપા ॥

મામ જિનેપર વીર પરમેષ્વર, ભાખી મયા નંત મારેરે ॥

॥ ભ ॥ જિનઃ ॥ ૮ ॥

તેદ ધર્મનં ર.૧ કો છે, ર.૧૧ જિન મંબારે ॥

અદિત દે જિન રાંબર, તદાં મંજલ તપ મારેરે ॥

॥ ભ ॥ જિનઃ ॥ ૯ ॥

મુજ અત્યાર જિન રેદર દી.૧. અ. ૧૦૦૦ રિયારે ॥

અ.૧૫ મ. ૧૦૦૦ અત્યારે, ર.૧૫ અ. નં અત્યારે ॥

॥ ભ ॥ જિનઃ ॥ ૧૦ ॥

નિરવધ કાય માંહિ આજ્ઞા, જિન યુનિ દેએક ધારી ॥

સાવધ માંહિ આજ્ઞા મત જાણે, નહીં સંદેહ લિગારોરે ॥

॥ ભ ॥ જિનઃ ॥ ૧૧ ॥

કરણ કરાવણ વલિ અનુમોદન, ચેહ તીનૂં એકસારે ॥

શ્રી જિન આજ્ઞા શિરધારી જે, તખ હોવૈ નિસ્તારોરે ॥

॥ ભ ॥ જિનઃ ॥ ૧૨ ॥

કેઈ આજ્ઞા મેં પાપ જતાવૈ, ધર્મ જિન આજ્ઞા બાહારે ॥

દાનૂં બાતાં અશુદ્ધ પ્રરૂપૈ, તે કિમ પામૈ લય પારોરે ॥

॥ ભ ॥ જિનઃ ॥ ૧૩ ॥

શ્રી જિન મતકા સાધૂ બાજૈ, લાપૈ બિના બિચારે ॥

કુદધાન્ત દઈ લોલાને, બહકાવૈ નિરધારે રે ॥

॥ ભ ॥ જિનઃ ॥ ૧૪ ॥

જો ધારૈ તિરહોં હોવૈ તો, શુદ્ધ સાધુ ગુરુ ધારો ॥

લેય ધારધારી સંગત તજને, અન્તર જ્ઞાન બિચારે રે ॥

॥ ભ ॥ જિનઃ ॥ ૧૫ ॥

જો પુરી સમજ પડે નહિ તો, શુદ્ધ જષા નવકારો ॥

ગુણવન્તો દા ગુણ ગાઈને, અશુભ કર્મ સખ ટાળો રે ॥

॥ ભ ॥ જિનઃ ॥ ૧૬ ॥

નિન્દા વિકથા દુર તજને, મુત્ર યુજોં મુખકારો ॥

પિત્ર આજ્ઞા બાહર ધર્મ દહિને, પરલય મત બિગારો રે ॥

॥ ભ ॥ જિનઃ ॥ ૧૭ ॥

અહિંસા ધર્મ મુખમું દહિને, મ દરો હિંસા પ્રચારો ॥

હીજાચારી કૃત મન્ય બાંચકે, અદ્યો વચ્ચ મનહારો રે ॥

॥ ભ ॥ જિનઃ ॥ ૧૮ ॥

હંમ હંમ જિન આગમમાંહી, આણા અધિક દહારો ॥
 ધારો જિન અજાં ધર્મ નોક, ગુલાબ કહો ગુપ્ત કરો રે ॥
 ॥ ભ ॥ જિનઃ ॥ ૧૬ ॥ ધનિ ॥

॥ અથ જિન માર્ગ સ્તવનમ્ ॥

(રામ ઉત્તરમે)

શુદ્ધ મગ સાંચો ભૂલે મન જાય, પ્યારે તોને કહું છું સમજાય ॥
 ॥ શુદ્ધ ॥ એ આંકડી ॥

દાન શીલ તપ ભાવયે ગારે, ગોવપુર કેશ રાદ ॥
 લુપ્તો પંપ છાંઁ અજ પ્રાણી, લપે આનમ ગુપ્ત ગાદ ॥ મુ ॥ ૧ ॥
 દાન ગુપ્તારે દાદિસેઢે, ભાવો થી જિનગાય ॥
 ચિત્ત વિન પાત્રતીનું શુદ્ધ ખિલિયાં, મન વંછિત ફલ પાપ ॥ મુ ॥ ૨ ॥
 ચિત્ત શુદ્ધ દાનરેનો, ધીન શુદ્ધ વચ્ચ કદાચ ॥
 પાત્ર ગુપ્તારે જનિયે, જે ન દાંડું પદ કાચ ॥ મુ ॥ ૩ ॥
 રેવાં દાન દાન ગુપ્તારે મંગિત કર્મ દાચ ॥
 કુપ્તારે મગ આપિયેઢે, નિર્ધર પદ પાપ ॥ મુ ॥ ૪ ॥
 મોંધ દાંડું આપિયેઢે, પંચમુદ્રેશ મોંધ ॥
 કુપ્તારે ને કુપ્તારે હંમ, બેવાં નિરુદ્ધ પાપ ॥ મુ ॥ ૫ ॥
 અમંગળી આ દિવસિયે, અજમ મન કદાચ ॥
 જી દરેશ મંગલ પુરે, જીત પ્રતિ મનગાય ॥ મુ ॥ ૬ ॥
 મંગલ અમિત જે મુ અજમ, પ્રતિ દાચ ॥ મુ ॥ ૭ ॥
 જિન કદે મોંધ ને પદ દુરે, નિરુદ્ધ નિરુદ્ધ ॥ મુ ॥ ૮ ॥
 અનંદ મગ વિન અનિવર, નિરુદ્ધ ॥ મુ ॥ ૯ ॥
 અનંદ ને જીતે અનિવર, નિરુદ્ધ ॥ મુ ॥ ૧૦ ॥
 જીત ને જીતે અનિવર, નિરુદ્ધ ॥ મુ ॥ ૧૧ ॥
 જીત ને જીતે અનિવર, નિરુદ્ધ ॥ મુ ॥ ૧૨ ॥

તિજુસું દાન કુપાત્રનાં રે, ફલ અતિ કટુક કહાય ॥
 હિન્સક લાજિ હિન્સા કરિ, દીધાં ધર્મ કિહાંથી થાય ॥ શુ ॥ ૧૦ ॥
 સાવધ દાન પ્રશંસિયાં રે, ઘાતક કહિયે તાહિ ॥
 મુયગણઅંગ બારમેં અધ્યયને, વીસમી ગાથા માંહિ ॥ શુ ॥ ૧૧ ॥
 દાન નિષેધાં લેજુ વાલાની, વૃતિનૂં છેદક થાય ॥
 તિજુ દારજુ વર્તમાન કાલમેં, મૂન કરે મુનિરાય ॥ શુ ॥ ૧૨ ॥
 પદ કાયાં રે રક્ષા નિમિત્તે, પુન્ય નહીં કહ્યોં તાયયે ॥
 પિજુ મુયગણઅંગમેરે, ભાષ્યો શ્રીજિનરાય ॥ શુ ॥ ૧૩ ॥
 વક્ત્રી પંથમ અધ્યયન મેરે, બલીસમી જે ગાહ ॥
 દાન દેતાં લેતાં તિજુ અવસાર, મુનિ ન કહૈ હાં નાં ॥ શુ ॥ ૧૪ ॥
 ભ્રમજુ હેતુ સંસારનોરે, મહસ્થી લણી જે દાન ॥
 દેવો ત્યાગ્યોં મુનિવરે, મુયગણઅંગ જન ॥ શુ ॥ ૧૫ ॥
 વક્ત્રી પ્રાયશ્ચિત ઔમઃસનુંરે, અનુમોદ્યાંથી આય ॥
 નિશીધ ઉદેશે પનર મેરે, ભાષ્યો શ્રીજિનરાય ॥ શુ ॥ ૧૬ ॥
 આવકનો જે ખાણો પીણો, અવૃતમેં કહ્યો તેહ ॥
 મુત્ર મુયગણઅંગ દુષ્ટે, શ્રુતકર્મ, દ્વિતિય અધ્યયન વિષેદ ॥ શુ ॥ ૧૭ ॥
 ભાવ શસ્ત્ર અવિરત કહ્યોરે, કાણાં અંગ દશમે કાંજુ ॥
 તેહશસ્ત્ર તીખો કિયાંથી, ધર્મ પુણ્ય મન જાણુ ॥ શુ ॥ ૧૮ ॥
 આવકની જે આત્મારે, અવિરતની અપેક્ષાય ॥
 શસ્ત્રઅછે છ કાયનોરે, નિર્મલ વિચારે ન્યાય ॥ શુ ॥ ૧૯ ॥
 સામાવિકમે પજુ કહીરે, અધિકરજુ જિનરાય ॥
 ભગવતી સપ્તમ શાનકમેરે પ્રથમ ઉદેશ માંય ॥ શુ ॥ ૨૦ ॥
 ખાણાં પીણાં પદરત્રારે, ત્યાગ્યાંથી દુષ્ટે ધર્મ ॥
 ભોગ્યાં ભોગ્યાં વલિ અનુમોદ્યા, બંધે અમુક્ અધર્મ ॥ શુ ॥ ૨૧ ॥
 સાત્ય દિયાં સાત્ય હુવેરે, દમ અન્ય તીર્થ કહન્ત ॥
 મુયગણઅંગ શ્રીજિન ભાષ્યો, તે મુલીઅથ વિરતન્ત ॥ શુ ॥ ૨૨ ॥

સમ્યક જ્ઞાન દર્શન થકીરે, તત્ત્વ યથા તથ્ય જાણુ ॥

કર્મ રૂકે ચારિત્રધી રે, તપસૂં કર્મ ખોદાણુ ॥ શુ ॥ ૩૬ ॥

જિન ભાષિત યહુ માર્ગ છેરે, અન્ય અન્ય મતિ જાન ॥

ગુલાબ કહૈ ભલ ભાવસે રે, સાધ્યાં શિવ સુખ સ્થાન ॥ શુ ॥ ૩૭ ॥

॥ અથ અસંજમ જીવિતવ્ય વર્જનિય હાલ ॥

(આજ નન્દન વન જોગી આયો, જોગીરો રૂપ સવાયો હે મા ॥ ઈસ આલમે ॥)

અસંજમ જીતવ મત કોઇ વંછો, વરજ્યો શ્રી જિનરાયોરે લો;

॥ એ આંકડી ॥

જીવણો નાહિ બંછણોં, કાણા અંગ દશમાં માંહયોરે લો;

કુન સુયગડાંગ દશમ અધ્યયને, ગાથા ચોવીસમી તાહયોરે ॥

॥ લો ॥ અ ॥ ૧ ॥

અણુ આદર દેતા મુનિ બિચરે, શ્રી સુયગડાઅંગ માંહયો રે લો

અસંજમ જીવિતવ્યનાં અરથી, તે બાલ અજ્ઞાની કહાયો રે ॥

॥ લો ॥ અ ॥ ૨ ॥

સંજમ જીતવ કહ્યો દોહિલો, અસંજમ જીવ નાંહયો રે લો;

બાર અનન્ત પાયો ભવ ભવમે, ગરજ સરી નહિ કાંપો રે ॥

॥ લો ॥ અ ॥ ૩ ॥

સંસારિક જીવાંનો જીવણોં, બંછયા ધર્મ ન થાયો રે લો ॥

સરાગી રૂપ્યાં રાગ ઉપજે, દેખીશું દેષ સવાયો રે ॥

॥ લો ॥ અ ॥ ૪ ॥

વંછે સંસારિક જીવણોં મરણો, એ રાગ દેષ કહિવાયો રે લો ॥

રાગ તે દશમું દેષ બારમું ભગવન્ત પાપ બતાયોરે લો ॥ અ ॥ ૫ ॥

ઈન્દ્ર પરીક્ષા કરણ મુનિની જીજ્ઞાસ રૂપ બતાયોરે લો ॥

મિથિલા નગરી અગ્નિશું બગતી, નમિરાય પ્રતે દરશાયોરે લો

॥ અ ॥ ૬ ॥

મિથિલાપુરી જન બલના રખી, નમો નામ રૂપિરાયોરે હો ॥

રદામાં ન જોયે કુજા ન આંગી, હિતરાધેયન માંહયોરે લેા ॥ અ ॥ ૭ ॥

६६५। अमुं त्वं मे गुणभू, संजममे सर द्यापोरु तेः ॥

એ મિથિલા જન બલિયો મહારો, કિમિત બલેન તાદુરોડે લો ॥ ૨૫ ॥ ૮ ॥

મુર નિરૂપિત દ્વારામ ઉડે, પાડ રિતે દમ અતેરે યા;

અગ્ર દેવ દેખી અનુકરણ કરિ, જાંવે બંધાવે સરાપોરે સિ ॥ અ. ૬ ॥

અથવા ઝાંઝિરા રેખા દ્વારા પ્રતિ, કૃષ્ણ મન મુનિ દ્વારાયેરે રેા:

જીવન બલિ અનુભવે, તે શ્રીમતી મારિય જાણે છે ॥ અ ૧૦ ॥

ସ୍ୱର୍ଗୀ ମିତ୍ର: ଶରୀର ଶାନ୍ତି, ପାମାଣି ଶୁଭ ଶାନ୍ତି ଶାନ୍ତି

પ્રતિ ત્રીન મુખ આગળ મરણ, રોષિ નોંધિ પ્રત્યક્ષે સ્થાન આપી ન

મ.ન. મહતી રાજી પ.મ.મ. ૩૫૦ ૫૫૨૩ ૧૦૦૦ ૩૦

બાંધે પ.મ. ૫૧ ને ૪ કસો. ૬૫૨૧ કસો. અંતર: ૩૦ ॥ ૨૫ ॥ ૧૨ ॥

માનવ નમો જગદીશ્વર્યે, શ્રદ્ધાજી બેઠી મધુકે ભરે છે...

ଶ୍ରୀ ୧୪ ମଧ୍ୟ ପଞ୍ଚମ ସଂହିତା, ଗ୍ରନ୍ଥ ଅବସରରେ ଗ୍ରନ୍ଥର ଅନ୍ତିମ ଶ୍ଳୋକ ୧୩ ॥

କ୍ଷମା କରନ୍ତୁ ଶ୍ରୀ ମଧୁସୂଦନ ଚନ୍ଦ୍ର ସିଂହ

[illegible]

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय । ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ।

... ..

[illegible]

1. The first group of people who are affected by the disease are those who are in the early stages of the disease.

... ..

1. The first step is to identify the problem or question that needs to be answered. This involves understanding the context and the specific requirements of the task.

1. The first step is to identify the problem or question that needs to be answered. This involves understanding the context and the specific requirements of the task.

[illegible]

જે સંસારિક જીવાની કરૂણા, કરે ઉપકાર-રનેહ દયાયોરે લો ॥
તે ઉપકાર સંસાર તણો છે, જિન ધર્મ નહીં તિણ માંયોરે લો ॥

॥ અ ॥ ૧૯ ॥

જીવ જીવે તે દયા ન જાણે, મરે તે હીંસા નાહયોરે લો ॥
મારજીવાલો દિનસક પાપી, નહીં મારે તે દયા સુખ દાયીરે લો ॥

॥ અ ॥ ૨૦ ॥

યહ સંસાર સમુદ્ર ધરી તિરે, વંછતૂતિરણું પરાયોરે લો ॥
ગુલાબ કહૈ કન્ય તે નર જાણે, જે રાગ ને દ્રેષ ખપાયોરે લો ॥

॥ અ ॥ ૨૧ ॥

॥ અથ દયા ધર્મ વર્ણન ઠાલ ॥

નાથ દેસે મનકો દેહ છુડાયો, તથા આવત મેરી મલિયનમે જિરધારી ॥ ઈસ આસમે ॥

કરો તુંમ દયા ધર્મ મુખકારી, યાતૈ જલહી હોય નિસ્તારી ॥

॥ કરો ॥ એ આંકડી ॥

પૃથિવી અપ તેઉ વાયુ વનસ્પતિ, ત્રણ જીવ અધિક અપારી ॥

એ પરકાય હણે મત કોઇ, જિન આગમ અધિકારી ॥

॥ કરો ॥ ૧ ॥

સર્વ પ્રાણ જૂત જીવ સત્ત્વ પ્રતિ, નહિ હણવા મુ વિચારી ॥

દૈકરિ તાડવા નહીં ત્યાને, તેન અજઝ વિચળા કહયારી ॥

॥ કરો ॥ ૨ ॥

ન પારે ઘેતળા આકર તણી પરૈ, કિણહી કાર્ય મંતરી ॥

ન પરિતાપવા પીસા રેખને, વસિકિલામનાન કરણી ત્યારી ॥

॥ કરો ॥ ૩ ॥

ઉપદ્રવ ન રેણું કિણહી જીવને, કમ ભાખ્યા નગતારી ॥

તીન દાસના જિનનીયે વાણી, દ્વિતિય મુખગંગા જહારી ॥

॥ કરો ॥ ૪ ॥

એમ દિન પ્રથમ અંગમે ભાખ્યા, લેવો નયન ઉધારી ॥
જીવ દિનસા કિયાં પાપ ઘણેરો, મત હલો એમ વીચારી ॥

॥ કરો ॥ ૫ ॥

ગીનમ પૂછ્યો પંચમ અંગે, પૃથ્વી હાથ મજારી ॥
લેનાં વેના કેવલી હાથે, જિન કહે કાન્ત ઉધારી ॥

॥ કરો ॥ ૬ ॥

એક પુરુષ કેહ જન્મનો આંધો, પગહીન ખીન કાયા સારી ॥
જન્મનો બદ્ધરો જન્મનો ગૂંચા, તનમે રોગ અપારી ॥

॥ કરો ॥ ૭ ॥

ત્રણ પુરુષ તરુ ખાગ ભાલે કરિ, હર બેર કોપ મારી ॥
વેના દોરે અંધ પુરુષને, ઉપાં ભેપાં નિજારી ॥

॥ કરો ॥ ૮ ॥

નિજાની અધિક કષ્ટ પૃથ્વીને, લેનાં હાથ મજારી ॥
ઈમ ધારર પંચુ પ્રતિ, વેન આગમને અધિકારી ॥

॥ કરો ॥ ૯ ॥

નિર્યાદ જામી કંઈ વનગદનના, મુનિયે હાથ નિજારી ॥
અમ ગોપમે અર્ધ નિજમે, એક અમંચ કદવારી ॥

॥ કરો ॥ ૧૦ ॥

ક્યાં ક્યાં બેઠીને પ્રવર અમંચ, પ્રવર ક્યાં મજારી ॥
ક્યાં અમંચ હે ક્યાં ક્યાં ક્યાં, ક્યાં અમંચ કદવારી ॥

॥ કરો ॥ ૧૧ ॥

ક્યાં ક્યાં ક્યાં જીવ અમંચ, કદવાં ન અર્ધ પારી ॥
ક્યાં અર્ધ દિનસા જીવે ક્યાં જીવ જીવે ક્યાં ક્યાં ॥

॥ કરો ॥ ૧૨ ॥

જીવ અમંચ જીવ અર્ધ ક્યાં ક્યાં, કદવાં ન અર્ધ પારી ॥
અર્ધ અર્ધ ક્યાં ક્યાં ક્યાં, ક્યાં ક્યાં ક્યાં ક્યાં ॥

॥ કરો ॥ ૧૩ ॥

હિંસા ક્રિયામેં ધર્મ ન કદાપિ, આગમ માંહિ સુનારી ॥
એકેન્દ્રી માર પચેન્દ્રિ પોખ્યાં, ધર્મ પૂન્ય નાહિ અનારી ॥
.. ॥ કરો ॥ ૧૪ ॥

દેવલ પડિમા કરે કરાવે, પૃથ્વી કાય વિહારી ॥
કહયો અહોત અબોધનૂં કારણ, ધૂર અંગે જગતારી ॥
.. ॥ કરો ॥ ૧૫ ॥

જય હુલિયામેં દોષ જ હોવે, હુલિયાં ન દોષ ઉચારી ॥
એ આર્ય અનાર્યનાં વચન કહયાં, જિન આચારંગ સંભારી ॥
.. ॥ કરો ॥ ૧૬ ॥

એમ જાણી પરમ ધર્મ એ, કરિયે અહિંસા મુખકારી ॥
શુભાખચન્દ્ર કહે ધન્ય શુદ્ધ સાધુ, ચરણ કમલ બલિહારી ॥
.. ॥ કરો ॥ ૧૭ ॥

॥ કલશ ॥

મુખકાર આવક ધર્મ કરિયે, બૃત દ્વાદશ રૂપહી,
સંસાર પારાવાર તરિયે, કહયો શ્રીજિન ભૂપહી ॥
અવિરત સેવાં અને સેવાયાં, અનુમોદા હુવે પાપહી,
શુભાખ કહે ઇમ શુદ્ધ અધી, કરો શ્રીજિન જાપહી ॥ ૧ ॥

॥ શ્રી લિલ્લ ગણી કૃત હાલ ॥

આગમ રહિસ અનુપમવહી, સ્વામ લિલ્લું સાર;
શુદ્ધ શ્રદ્ધા શોધી સહી, બહી આચાર વિચાર ॥ ૧ ॥
દાન મુપાત્રે દાખિયો, સંત મુનિને સાર;
અસંજનિને આપિયાં, એકેન પાપ અસાર ॥ ૨ ॥
જગવતી અષ્ટમ શતક બલ, પદ્મ હિરેશ આપ;
અસંજનિને આહાર દે, પ્રભુ કહયો એકેન પાપ ॥ ૩ ॥

૬ શુદ્ધધને દાન તે, અનુભવે અભૂતારઃ
 નિરીધ પનરમે નિરખયો. રંડ ચૌમાસી ધાર. ॥૪॥
 આચર દાન પ્રસંસિયા, દ્વિસારો બાંધબુદ્ધારઃ
 મુષગણઅંગ મુરમે, આખ્યો મુનિ આચાર. ॥૫॥
 આવક સામાયક મને, અધિકરતુ અનિ જાતુઃ
 ભાગવતી સમમ રાતક બસ, પ્રથમ ઉદેસે પિતાતુ. ॥૬॥
 વ્યવય શુદ્ધિની વર્તુલી, અતુલ્યારમે આભઃ
 રાસૈભાસિક રખયો, તીજે આપેને તામ. ॥૭॥
 માવતો ખાલો સર્વ, અતુલમે અધિકારઃ
 વર્તુ ઉચ્ચાષ બીમમે, બસિ મુગાંગ વિચાર ॥૮॥
 ઉચ્ચાસિ જિતવર અખી, શાધી વિશખુ રયામ.
 બસે મંદેધે વર્તુડે, મુવ માખ મુખ રામ ॥૯॥

॥ દાસ રૂર મી ॥

(૧-મી દલે ૧ ન મુદ્રા ૧૦ મે ૧૦)

પ્રથમ ભાગને પરખો ઉત્તરારવાન ઉર્ધ્વ મુગાની
 વિષ નિખાઈ તમામ, અદેશ અવજલુકાવે ॥
 મુગાની મેલ દુષમ રૂર રૂરી ૧૧ ॥
 અર્ધ મુનિ રમ અધિક, મુગાની રૂર મુગાની
 અર્ધ મુનિ રમ અધિક, મુગાની રૂર મુગાની

અર્ધ મુનિ રમ અધિક, મુગાની રૂર મુગાની
 અર્ધ મુનિ રમ અધિક, મુગાની રૂર મુગાની
 અર્ધ મુનિ રમ અધિક, મુગાની રૂર મુગાની
 અર્ધ મુનિ રમ અધિક, મુગાની રૂર મુગાની

દેતો લેતો વર્તમાન દખને, મૂન કહી તિણ કાલ; । સુ૦ ।
 પંચમ અધ્યેતે પરચરો, સૂયગડાઅંગ સંભાલ ॥ સુ૦ ॥ ૫ ॥
 દુઃખી મૃગા લોહા દખને, પ્રભુને ગૌતમ પુછત, । સુ૦ ।
 કિંદવ્યા દાન કિસો દિયા, વિપાક મુત્રમે જૃતત. ॥ સુ૦ ॥ ૬ ॥
 અવૃત ભાવ શસ્ત્ર ભાખિયો, કાણા અંગ દશમે કાણા, । સુ૦ ।
 કોણ અવૃત સેવાયાં ધર્મ કહે, જિન મારગરા અગ્રણુ. ॥ સુ૦ ॥ ૭ ॥
 નવ પ્રકારે પુણ્ય નીપજે, નવમા કાણામે નહાલ, । સુ૦ ।
 નતુંહી કહયા સહી, સમચે મનવચન સંભાલ. ॥ સુ૦ ॥ ૮ ॥
 કરણી ધર્મ અધર્મની કહો, જુમુઝ દોનું મુગણુ, । સુ૦ ।
 આચારંગ ચૌથા અધ્યયનમે, તીલ મિશની કરણી મગણુ, ॥ સુ૦ ॥ ૯ ॥
 આજ્ઞામાહે ધર્મ આખિયો, બોલવો જુગતો ન બહાર, । સુ૦ ।
 ઉત્કૃષ્ટો ચર્યા આચારંગમે, છકે અધ્યયનરે દુનૈ બિચાર. ॥ સુ૦ ॥ ૧૦ ॥
 જિન આજ્ઞા તજા અગ્રણુને, સમકિત દુર્લભ મુગણુ, । સુ૦ ।
 આચારંગ ચૌથે અધ્યયનમે, ચૌથે ઉદ્દેશે પિછાણુ, ॥ સુ૦ ॥ ૧૧ ॥
 ઉદમ કરે આજ્ઞા બિના, આજ્ઞામે આલસ આય, । સુ૦ ।
 મુગુર કહે બે બોલ હોજયો મતી, આચારંગ પાંચમારે છકામાં. ॥ સુ૦ ॥ ૧૨ ॥
 આજ્ઞા લોપી છાનૈ ચલે આપરે, જ્ઞાન રહિત ગુરુ હીગુ, । સુ૦ ।
 આચારંગ દુગ્ધ અધ્યયનમે, છકે ઉદ્દેશે મુચીન. ॥ સુ૦ ॥ ૧૩ ॥
 પ્રમાદી દ્રવ્ય લિંગી પાસત્યા, વીર કહયા આજ્ઞા બાર અવધાર, । સુ૦ ।
 આચારંગ ચૌથા અધ્યયનમે, પિત્ર ધર્મ ન કહયો આજ્ઞા બાર. ॥ સુ૦ ॥ ૧૪ ॥
 સાંધુ છાડ્યો ઉન્માર્ગ સર્વથા, આદર્યો માર્ગ ઉદાર, । સુ૦ ।
 આવસગ ચૌથા અધ્યયનમે, સાંધું છાડ્યો તે અધિક અસાર. ॥ સુ૦ ॥ ૧૫ ॥
 ચાર મંગલ ઉત્તમ શર્ણુ ચિદુ, કેવલી પ્રરૂપો ધર્મ મંગલીક, । સુ૦ ।
 એહિજ ઉત્તમ શરણુ પિત્ર એહનો, તંત આવસગમે તહતીક. ॥ સુ૦ ॥ ૧૬ ॥
 ધ્યાદિક બોલ અનેક છે, આગમમે અધિકાય, । સુ૦ ।
 દેવામી ભિક્ષુ શોધશોધને, આહી રીત દિયા બોલખાય. ॥ સુ૦ ॥ ૧૭ ॥

પાખંડિયા પ્રભુ પન્થ ઉત્થાપિયો, ઉલ્લખ્યો જિન બચન અમોલ, । મુઠા
 ભિક્ષુ આગમ ન્યાય ચોધી ભક્ષા, પ્રગટીધી પાખંડીરી પોલ ॥ મુઠા ॥ ૧૮ ॥
 સાવધ દાનમેં ધર્મ અધ્યાયને, મનિદીન નદાએ ફેન્ક માંય, । મુઠા
 દેવામી મુત્ર ન્યાય સમ્માલને, ભૂત અવૃત દીધી બનાય, ॥ મુઠા ॥ ૧૯ ॥
 ધર્મ આગન્યા બારે ખારને, બેઠ ખારયાં માંડ્યો ભ્રમ જલ, । મુઠા
 ધીર નીચ આજ્ઞા ભિક્ષુ થાપને, બાહુ જિન બચ થાધ્યા વિશાલ.

॥ મુઠા ॥ ૨૦ ॥

આગન્યા બારે ધર્મ પાખંડયા આદરયાં, ચરભિક્ષુ પુઠપો ઈમજાય, । મુઠા
 આગન્યા બારે ધર્મ કિજુ પૂરિયો, હમુએ પ્રાને નામ બનાય

॥ મુઠા ॥ ૨૧ ॥

વિકલ કદે મહારી માતા બાંજારી, રિયો તિમુએ રહન, । મુઠા
 ચેરયાના પુત્ર તરું વસિ ખરા ન્યાય પ્રાપ્યા ફરજન ॥ મુઠા ॥ ૨૨ ॥
 હયાદિક આજ્ઞા ઉપરે, અગમી ન્યાય પ્રાપ્યા મુખદાય, । મુઠા
 બાળ્યા બિજા બિજા બેઠ બાંડીપરે, કમર ન મપી ફાંચ ॥ મુઠા ॥ ૨૩ ॥
 વાઝ દાય કદી એ બાળમી, માખ દાન આજ્ઞા ઉપર માર, । મુઠા
 વાંડી માંડ તારી બહુ બચન, તિ સંધ મુલ મખ નંત માર ॥ મુઠા ॥ ૨૪ ॥

॥ ભિક્ષુ દેવામ કુન ॥

જિન ધર્મનો જિન આજ્ઞા હિં જિન ધર્મ જિન કો જિન ધર્મ,

૧૫૭

આજ્ઞા બારે ધર્મ કો જિન હિં જિન ધર્મ જિન કો જિન ધર્મ,

૧૫૭

જિન ધર્મ જિન આજ્ઞા હિં જિન ધર્મ જિન કો જિન ધર્મ,

૧૫૭

જિન ધર્મ જિન આજ્ઞા હિં જિન ધર્મ જિન કો જિન ધર્મ,

૧૫૭

ધર્મ છતોં જિન આગન્યા, આજ્ઞા નહીં તો ધર્મ નહીં કોય, ॥ ભ૦ ॥ ૩ ॥
 વેશ્યા પુત્રને પૂછાં કરૈ, થાંરી કુણુ માય ને કુણુ તાત, ॥ ભ૦ ॥
 તો ઓ નામ ખતાવૈ કિણુ તાતરો જ્યું, આ આજ્ઞા ખારલા ધર્મની ખાત. ॥ ભ૦ ॥ ૪ ॥

વેશ્યારો અંગ જાત ઉપનો, ઉણુરો કુણુ હુવૈ ઉદરી ને ખાપ, ॥ ભ૦ ॥
 જ્યું આજ્ઞા ખારે ધર્મ ને પુણ્ય તણી, જિન ધર્મી તો કુણુ કરૈ થાપ. ॥ ભ૦ ॥ ૫ ॥

વેશ્યારો અંગ જાત ઉપનો, ઉણુ લખણુ હુવૈ ઉદરીને ખાપ, ॥ ભ૦ ॥
 જ્યું આજ્ઞા ખારે ધર્મને, પુણ્ય તણી લેપ ધારી કર રહયા થાપ. ॥ ભ૦ ॥ ૬ ॥

ઈણુ આજ્ઞા ખારલા ધર્મ રો ધણી, કુણુ આજ્ઞા દેવે જોડ્યાં હાથ, ॥ ભ૦ ॥
 દેવ શુર મુન સાજ ન્યારા હુવા, ઈણુરી ઉત્પત્તિરો કુણુ નાથ. ॥ ભ૦ ॥ ૭ ॥

હુણુ જીવ મંજરી ને ચીતરા, હલસું કરે પર પ્રાણીની ઘાત, ॥ ભ૦ ॥
 જ્યું હુણુ હિંસા ધર્મી જીવણ હલસું ઘાલે લોકાંરે મિથ્યાત. ॥ ભ૦ ॥ ૮ ॥

॥ દોહા ॥

પુણ્યરી કરણી પરવડી, શ્રી જીન આગમ સિન્ધ,
 લિઙ્ગપૂ તાસ લલી પરૈ, પ્રગટ કરી પ્રબન્ધ. ॥ ૧ ॥

નિર્જરારી કરણી નિર્મલ, જિન આજ્ઞામેં જાણુ,
 તે શુભ જોગ નિર્વઘ્યાં, પુણ્ય બન્ધ પહિછાણુ. ॥ ૨ ॥

વિરૂઢ આજ્ઞા ખારલી, સાવધ કરણી સોય,
 પાપ બન્ધે તેહથી પ્રગટ, નિજથી પુણ્ય મ જોય. ॥ ૩ ॥

શુદ્ધ બહિરાવે સાધને, કહિ નિર્જરા એકન્ત,
 ભગવતી અદ્ભુત શતક લલ, છકે ઉદેશે મુચિન્ત. ॥ ૪ ॥

ગુણ લાભો આઉંસખર, તમ બંધ ત્રીન પ્રકાર,
 દિન્યા જૂઠું મેરે નહીં, સંગ જાણી રે સાર. ॥
 બદિરાયે વંદના દરિ, આદાર મનોજા ઉદાર,
 બમરની પંચમ માત્ર બસ, છડે ઉદેશ ચિતર. ॥
 વંદનાના ફલ વર્ણ્યા, નીચ માન કાય નારાં,
 ઉગ મેનનો બંધ હમ ઉતારાવયન ઉદાર. ॥
 વ્યવસ્થા દીપ્ત બંધ બાસિ, તીર્થેકર પુરવ તામ,
 મુજનીસમ માની દુદ્યો, ઉતારાવયને આમ. ॥
 ધ્યાનિક આજ્ઞા નિદાં, પુરવનો બંધ વિદ્યાર,
 સમય શોધ મિત્રજુ સખર, આખી ઉદ્ધમ આર. ॥

॥ ८१३ १३ ३० ॥

(2.4.19) $\mathcal{L} = \mathcal{L}_1 \oplus \mathcal{L}_2 \oplus \mathcal{L}_3$

[illegible]

આખ્યો જ્ઞાતારે આઠમા અધ્યયનમેરે લાલ, વીસ બોલ
 તિર્યંકર પુણ્ય બંધાય હો । ભ૦ । વીસુંહી નિર્વંધ વર્ણવ્યારે લાલ,
 શ્રી જિન આજ્ઞામેં સોભાય હો ॥ ભ૦ ॥ ૫ ॥ સૂત્ર વિપાકમેં
 સુખાહુ તણોરે લાલ, ગોતમ પુછા કરી પ્રભુ પાસ હો । ભ૦ ।
 'કિંદુઆ' ઇચ્છુ દાન દિસો દિયોરે લાલ, વારૂ નિર્વંધ કરણી
 વિમાસ હો ॥ ભ૦ ॥ ૬ ॥ અશ્વકમ્પા સર્વ ઇવાંરી અણિયાંરે લાલ,
 પ્રાણીને દુઃખ નહીં ઉપખય હો । ભ૦ । સાતાં વેદની તિજુરે
 બંધે સહીરે લાલ, શતક સાતમેં ભગવતી મુહાય હો ॥ ભ૦ ॥ ૭ ॥
 કરણી આઠ કર્મ બંધની કહીરે લાલ, ભગવતી આઠમારે નવમે
 ભેદ હો । ભ૦ । તિજુમેં નિર્વંધ કરણી પુણ્ય તણીરે લાલ, સાવધ
 પાપરી કરણી સંવેદ હો ॥ ભ૦ ॥ ૮ ॥ જ્યણા સું સાધુ આહાર
 કરે જિહારે લાલ, પાપ ન બંધે પિછાણ હો । ભ૦ । સાધુરી
 ગાયરી અસાવજ સહીરે લાલ, દશવૈકલિક દેખ હો ॥ ભ૦ ॥ ૯ ॥
 અધ્યયન પંચમે આખિયોરે લાલ, બાણુંમી ગાથા વિશેષ હો । ભ૦ ।
 સાત કર્મ ઢીલા પડે સહીરે લાલ, શુદ્ધ આહાર કરતાં સાર હો
 ॥ ભ૦ ॥ ૧૦ ॥ પહિલે શતક ભગવતી નવમેં પેખદ્યોરે લાલ,
 એહવા શ્રી જિન વચન આરાધ હો । ભ૦ । ઇત્યાદિ બહુ બોલ
 અનેક છેરે લાલ, શ્રી જિન આજ્ઞામેં સોાય હો ॥ ભ૦ ॥ ૧૧ ॥
 તિજુસું નિર્જરા હુવે પુણ્ય બંધે તિહારે લાલ, સ્વામી એલખાયા
 મુત્ર લેય હો । ભ૦ । સાવજ કરણી આજ્ઞા બારે સહીરે લાલ,
 પ્રગટ ધાખ્યો પાખંડ્યાં પુણ્ય દો ॥ ભ૦ ॥ ૧૨ ॥ લિકખુ આગમન્યાય
 શોધી ભસારે લાલ, જ્યાંરી થદા દેખાઈ જળૂન હો । ભ૦ । તંત
 કાલ કહીએ તેરમીરે લાલ, નિરવંધ કરણી પુણ્યરી નિર્દોષ હો
 ॥ ભ૦ ॥ ૧૩ ॥ લિકખુ એલખાઈ ભાંત ભાંતમૂરે લાલ, મિલે
 તિજુસું અવિચલ ભાસ હો ॥ ભ૦ ॥ ૧૪ ॥

આખ્યો જ્ઞાતારે આઠમા અધ્યયનમેરે લાલ, વીસ બોલ
 તિર્થેકર પુણ્ય બંધાય હો । ભૌ । વીસુંહી નિર્વધ વર્ણવ્યારે લાલ,
 શ્રી જિન આજ્ઞામેં સોભાય હો ॥ ભૌ ॥ ૫ ॥ સૂત્ર વિપાકમેં
 સુખાહુ તણોરે લાલ, ગોતમ પુજા કરી પ્રભુ પાસ હો । ભૌ ।
 'દિદ્ધ્યા' ઇચ્છુ દાન કિસો દિયોરે લાલ, વારૂ નિર્વધ કરણી
 વિમાસ હો ॥ ભૌ ॥ ૬ ॥ અણુકમ્પા સર્વ જીવાંરી અણિયાંરે લાલ,
 પ્રાણીને દુઃખ નહીં ઉપજાય હો । ભૌ । સાતાં વેદની તિણુરે
 બંધે સહીરે લાલ, શતક સાતમેં ભગવતી સુહાય હો ॥ ભૌ ॥ ૭ ॥
 કરણી આઠ કર્મ બંધની કહીરે લાલ, ભગવતી આઠમારે નવમે
 ભેદ હો । ભૌ । તિજુમેં નિર્વધ કરણી પુણ્ય તણીરે લાલ, સાવધ
 પાપરી કરણી સંવેદ હો ॥ ભૌ ॥ ૮ ॥ જયણા સું સાધુ આહાર
 કરે જિહારે લાલ, પાપ ન બંધે પિછાણુ હો । ભૌ । સાધુરી
 ગાયરી અસાવજ સહીરે લાલ, દશવૈકલિક દેખ હો ॥ ભૌ ॥ ૯ ॥
 અધ્યયન પંચમે આખિયોરે લાલ, બાણુંમી ગાથા વિશેષ હો । ભૌ ।
 સાત કર્મ ઢીલા પડે સહીરે લાલ, શુદ્ધ આહાર કરતાં સાર હો
 ॥ ભૌ ॥ ૧૦ ॥ પહિલે શતક ભગવતી નવમેં પેખડ્યોરે લાલ,
 એહવા શ્રી જિન વચન આરાધ હો । ભૌ । ઈત્યાદિ બહુ બોલ
 અનેક છેરે લાલ, શ્રી જિન આજ્ઞામેં સોાય હો ॥ ભૌ ॥ ૧૧ ॥
 તિજુસું નિર્જરા હુવે પુણ્ય બંધે તિહારે લાલ, સ્વામી એલખાયા
 સુત્ર જોય હો । ભૌ । સાવજ કરણી આજ્ઞા બારે સહીરે લાલ,
 પ્રગટ થાખો પાખંજાં પુણ્ય હો ॥ ભૌ ॥ ૧૨ ॥ લિકખુ આગમન્યાય
 શાધી ભસારે લાલ, જ્યાંરી યદા દેખાઇ જમૂન હો । ભૌ । તંત
 ઠાલ કહીમે તેરમીરે લાલ, નિરવધ કરણી પુણ્યરી નિર્દોષ હો
 ॥ ભૌ ॥ ૧૩ ॥ લિકખુ એલખાઇ ભાંત ભાંતમૂરે લાલ, મિલે
 તિજુસું અવિચલ આશ હો ॥ ભૌ ॥ ૧૪ ॥

॥ દોડા ॥

મુગધે સમયે કદી, અનુકર્યા અપિકાર,
 જિજ્ઞાસુ તણ બલી પડે, શીખ સાગા તંત્ર સાર. ॥ ૧ ॥
 એવ અપંગતી જેદને, એવજ વાળે ભજ,
 શાવજ અનુકર્યા સદી, પ્રાદ રાગ મદિ માજ ॥ ૨ ॥
 મરણે પંચમે દેખમદી, એવજ રાગ વિચાર,
 પાપ આગમે પ્રમા, જમજ કરારે બાર ॥ ૩ ॥
 પ્રાદશન અનુકર્યમે, આગા ન રિપે આપ,
 પજ ૧૧૪ ગાવજ પે, પ્રમા રાગ દે પાપ ॥ ૪ ॥
 તણે વડે ને મદી, થી એવ આગા માજ,
 પાપ રાગે પાગો, ને નિરંય બજાર ॥ ૫ ॥
 નિરંય રાગ નિર્મલી, ગાવજ અપિર અમાજ,
 વિરિંચ મુગ નિરંય મજા, આમ રિપે નંગાર ॥ ૬ ॥
 પ્રાથિજ આપે પ્રમા, અગિદન આગા ભજ,
 અનુકર્યા મજા પે, બાર દિપે વિચાર ૨૭ ॥
 ગાવ બેમ આપે પ્રમા, એ ગાદી ૧૫,
 બજ અગારે અગારે, મનને ગાપી માર ૩૬ ॥
 આ ૧૫ પે. પે. પાપે ગુણ દુરે અગાર,
 બજ ગાવજ અગારે, રિપે, પાપે કને અંગાર ૧૬ ॥

દાવ ૧૬ મી

(સંસ્કૃત સંસ્કૃત સંસ્કૃત સંસ્કૃત સંસ્કૃત)

અનુકર્યા ગાવ અગારે, અગારે અગારે કદી અગારે ગાવ
 અનુકર્યા ગાવ અગારે, અગારે અગારે ગાવ અગારે
 અનુકર્યા ગાવ અગારે, અગારે અગારે ગાવ અગારે

વાઘ સિંહ હિંસક જીવ વિલોકી, માર ન કહે મતિવન્તોજી : -
 મતી માર નહીં કહે રાગ આણી મુનિ, સૂગણંગ એકવીસમેં સંતોજી. ॥૨॥
 વીર અસંજમ જીતવ વરજ્યો, દશમેં સૂગણંગ દયાલોજી, .
 દશમે ઠાણે વક્ત્રી આચારંગમેં, વાંડ વચન અનેક વિશાલોજી. ॥૩॥
 ઉતરાધ્યયન બાવીસમેં અધ્યેને, નેમ પાછા ફિરયા જીવહાલોજી,
 એસા જીવહાલે મુઝ અર્થે, વાંડ ફલ પરભવન વિશાલોજી. ॥૪॥
 મિથિલા નગરો બસતી ઝાણુ નમિમુનિ, રહામે ન લેયો સોયોજી, .
 ઉતરાધ્યયનરે નવમેં અધ્યયને, કુરણુ સાવજ નાણુ કોયોજી. ॥૫॥
 મનુષ્ય તિર્થેય દેવ માંહોમાંહી, વિમલ દેખી વિશેષોજી,
 જીત હાર વાંછણી વરજી જિન, દશવૈકાલિક સાતમેં દેખાજી. ॥૬॥
 વાયરો વર્ષાશીત તાવડા કંઠહ, ઉપદ્રવ રહિત મુકાલોજી,
 બોલ સાત્તુંહી વાંછણા વરજ્યા, દશવૈકાલિક સતમેં દયાલોજી. ॥૭॥
 દુનિ આચારંગ અધ્યયન ફસરે, પ્રથમ ઉદ્દેશે મુપન્યોજી,
 માંહોમાં મુહુરથ સહતા દેખીને મુનિ, માર મન મારન કહે મહન્તોજી. ॥૮॥
 તીન આત્મરૂપ તીજા ઠાણારે તીજે, દેલો ઉપદેશ હિંસક દેખીજી,
 ન સમજે તો મૂન રાખણો નિરમલ, બલિ એકન્ત બલો વિશેષીજી. ॥૯॥
 ઉતરાધ્યયનરે ઇકવીસમેં અધ્યયને, તરકરને મારતો દેખી તાયોજી,
 સમુદ્ર પાલ કિયો વરસંજમ, મોહ કુરચા નારી મનમાંયોજી. ॥૧૦॥
 સમયે અનુક્રમ્યા કહી તે સાગ્મસો, લક્ષ્મી આજ્ઞા થકી મીંડ લીજ્યોજી,
 પ્રભુ આજ્ઞા દેવે તેતો નિર્વધ પ્રત્યક્ષ, આજ્ઞા નહીં તે સાવજ
 એલખીજ્યોજી. ॥૧૧॥
 અલુક્રમ્યા મુલસારો આણી, મુર હરણ ગવેષી સોયોજી,
 પુત્ર દેવકીરા મહેલ્યા પ્રત્યક્ષ, અન્તગઢ મેં અવલોયોજી. ॥૧૨॥
 ઈંદ્ર ઉપાડ મૂકી કૃષ્ણ ચારણ, અલુક્રમ્યા પુરવની આણીજી,
 અન્તગઢ દશમેં પાંડ અનોપમ, જિન આજ્ઞા નહીં બળીજી. ॥૧૩॥
 ઉતરાધ્યયન બારમેં અધ્યયને, અનુક્રમ્યા હરકેરીની આણીજી,

॥ દોહા ॥

મુખને મધન રહી અગમ્ય અર્થિત,
 શિખરુમ બહી પે. એક દુઃખ તેમ મર ૧૧૮
 હવ અગમ્યી જેદને હવર રુઈ અર,
 સુરજ અગમ્ય મરો મેદ રુવ મરિ અર ૧૧૯
 મરોડ પંચેડ રૂમરૂ, હવર રુમ ચિતર,
 ૫૫ અગમ્યે પ્રમદ જમર રૂમે બર ૧૨૦
 મેદરુમ અગમ્યે, અમ ન હિં અર
 રુ રૂરુ સુરજ પે પ્રમ રુમ દે ૫૫ ૧૨૧
 તમેડ રુઈ ને મરો શી હવ અમ સર,
 ૫૫ રુમે પરો ને નિરે રૂર ૧૨૨ / ૫૫
 નિરે રૂર નિરેલી, સુરજ અરિ અમર,
 ચિરે મર નિરે મુખર, રુમ હિં રુમર ૧૨૩
 પ્રમિત અર પ્રમદ અરિદન અમ બર,
 અગમ્ય સુરજ પે બર દિરે ચિતર ૧૨૪
 રુવ મેમ અર રુમે ને રૂમી રુવ
 રુ અગમ્ય બરુરુ મરને રૂમી મુર ૧૨૫
 અર ૫૫ પીયં થાં, રુમ દુરે હવરુ
 રુ સુરજ અગમ્ય હિં ૫૫ રૂમે રૂમર ૧૨૬

" દોહા ૧૪ મી "

(૧૦ ૫૫ ૫ અગમ્યી મરુ ને રુમે)

અગમ્ય રમ હવની અગી જર્ને રુર સુર નિરુ રુમેડ,
 રુમે ને અગમ્ય રુમેલી નિમીષ જર્ને નિરુરુરુ
 રુમ શિખરુ નિરુરુ હિં મુરુ ૧૨૭

વાઘ સિંહ હિંસક જીવ વિલોકી, માર ન કહે મતિવન્તોજ :
 મતી માર નહીં કહૈ રાગ આણી મુનિ, સૂગણંગ એકવીસમે સંતોજ ॥ ૨ ॥
 વીર અસંજમ જીતવ વરજ્યો, દશમે સૂગણંગ દયાલોજ,
 દશમે ઠાણે વક્ત્રી આચારંગમે, વારૂ વચન અનેક વિશાલોજ ॥ ૩ ॥
 ઉતરાધ્યયન બાવીસમે અધ્યેને, નેમ પાછા ફિરયા જીવન્હાલોજ,
 એણા જીવહુણે મુઝ અર્થે, વારૂ ફલ પરભવન વિશાલોજ ॥ ૪ ॥
 મિથિલા નગરો બલતી ઝાણુ નમિમુનિ, રહ્યો ન લેયો સોયોજ,
 ઉતરાધ્યયનરે નવમે અધ્યયને, કુરણુ સાવજ નાણુ કોયોજ ॥ ૫ ॥
 મનુષ્ય તિર્થંચ દેવ માંહોમાંહી, વિમલ દેખી વિશેષોજ,
 જીત હાર વાંછણી વરજી જિન, દશવૈકાલિક સાતમે દેખાજ ॥ ૬ ॥
 વાયરો વર્ષાશીત તાવડ કસલ, ઉપદ્રવ રહિત મુકાલોજ,
 બોલ સાતુંહી વાંછણા વરજ્યા, દશવૈકાલિક સતમે દયાલોજ ॥ ૭ ॥
 હજે આચારંગ અધ્યયન દુસરે, પ્રથમ ઉદ્દેશે મુખન્યોજ,
 માંહોમાં શુદ્ધસ્થ લક્ષ્મી દેખીને મુનિ, માર મન મારન કહે મહન્તોજ ॥ ૮ ॥
 ત્રીન આત્મરૂપ ત્રીજા ઠાણારે ત્રીજે, દેણુ ઉપદેશ હિંસક દેખીજ,
 ન સમજે તો મૂન રાખણુ નિરમલ, બલિ એકન્ત લણુ વિશેષીજ ॥ ૯ ॥
 ઉતરાધ્યયનરે ઇકવીસમે અધ્યયને, તસ્કરને મારતો દેખી તાયોજ,
 સમુદ્ર પાલ લિયો વરસંજમ, મોહ દુરજા નાણી મનમાંયોજ ॥ ૧૦ ॥
 રામથે અનુકંપા કહી તે સાગમલો, લક્ષ્મી આજ્ઞા થકી મીંદ લીજ્યોજ,
 પ્રભુ આજ્ઞા દેવે તેતો નિર્વંચ પ્રત્યક્ષ, આજ્ઞા નહીં તે સાવજ
 બોલખીજ્યોજ ॥ ૧૧ ॥
 અણુકંપા મુક્તસારો આણી, સુર હરણુ ગવેષી સોયોજ,
 પુત્ર દેવકીરા મહેત્યા પ્રત્યક્ષ, અન્તગત મેં અવલોયોજ ॥ ૧૨ ॥
 ઈંદ્ર ઉપાડ મૂડી કૃષ્ણ આવર, અણુકંપા પુરુષની આણીજ,
 અન્તગત દશામે પાંડવ અનોપમ, જિન આજ્ઞા નહીં લાળીજે ॥ ૧૩ ॥
 ઉતરાધ્યયન બારમે અધ્યયને, અનુકંપા હરકેશીની આણીજ,

પાત્રાંને ડિપા પાત્રા પદા હતાં, પ્રત્યક્ષ મ.પ.પ વિષયોળીય. ॥૧૮॥

રેખા રેખીરે કશુ કશી જિનમયા, અદામિ રેખા માંડાનેય,

નયમિ આપયને જાતા માંડે ન્દાતે, અનર્થ દુષ્ટ ક્રોધાનેય. ॥૧૫॥

કોઈ કદે કશુજરમ છે કશુ, અનુક્રમ નહીં આજીય,

અનુક્રમ કશુ રવા અનુક્રમ, કિ કશુ રમતા નામ અમર,

માંડેય. ॥૧૬॥

કશી નેમ જીવંતે અનુક્રમ, અનુક્રમ પદ આજીય,

નિમ્ન અનુક્રમો આર્થ કુરુદાસીકામિ, ગાયત્ર નિર્વેષ કશુજરમ

માંડેય. ॥૧૭॥

સમ્યક્ જિન મેય ગજ ભવ માંડા, અનુક્રમ મુમયરી આજીય,

પ્રત સંસાર મનુષ્ય આગુ પ્રમા, પ્રથમ આપયન જાતામિ

વિષયોળીય. ॥૧૮॥

જિન મર્મરી અનુક્રમ નિમને, રૂઝ ભોગમયા પારણી રાજીય,

પ્રથમ આપયન જાતા માંડી પ્રત્યક્ષ, જિદાં જિન આજા કિમ

જાણીય. ॥૧૯॥

અભયકુમારની કર અનુક્રમ, રાદસો પૂરેયો પારણીયે રેખેય,

એ પિતૃ જ્ઞાનરે પ્રથમ આપયને, સામ્યત સાવજ જલે રવય-

મેયોય. ॥૨૦॥

શીતલ તેજુ લેશયા ગુહલી રવામી, અનુક્રમ ગોમાલાની આજીય,

સૂત્ર ભગવતી પનરમે રાતકે, જુનિ માંડે સરમ ચખાળીય ॥૨૧॥

પત્રવળા સૂત્રરે છત્રીસમે પદ, લાંબી તેજુ ક્રોધાં ક્રિયા લાનેય,

તિગુરા દાય ભેદ ઉજી શીતલ તેજુલે, શીતલ તેજુ ક્રોધી વીર

સાનેય. ॥૨૨॥

કહી સાધુરી હથે હથાં વેધને ક્રિયા, નહીં સાધુરે ક્રિયા નિહાલીય,

પિતૃ ધર્મ અન્નરાય સાધુરે પાટી વેધ ભગવતી સોલમારે તીજે

લાલીય. ॥૨૩॥

પાત્રાંને ડીધ પાત્રા પદા હાકરે, મન
 રેજા રેવીરે કરજા કરી જિનમયા, -
 નવમ અંગયને સાગા માંદે રહ્યાં, અન
 કોઈ કંઈ કડુજરયા ઉં કરજા, અનુક્રમ
 અનુક્રમ કરજા હયા અનુક્રમ, એ કડુજ

કરી નેમ છાંરી અનુક્રમ, અનુક્રમ
 તિજ અનુક્રમને અર્થ કુરુદીકાને, અનુક્રમ

સામ્યજા જિન મેષ ગજ ભવ સામ્યજા, અનુક્રમ
 પ્રત સંસાર મનુષ્ય આનુ પ્રત, પ્રથમ અર્થ

જિન મર્મરી આનુક્રમ નિમને, રૂપ ભોગ્યને પદ
 પ્રથમ અંગયને સાગા માંદો પ્રત્યક્ષ જિહાં જિન =

અભયક્રમારની કર આનુક્રમ, રોડીયા પૂરવે પારજ
 એ પિત્ર જ્ઞાતરે પ્રથમ અંગયને, સામ્યજા સાવજ દાં.
 મેષ

શીતલ તેજુ સેરયા મેદલી રવામી, અનુક્રમ મારાલાની
 સૂત જાગવતી પતરમે રાતકે, વૃતિ માંદે સરાગ વખાણી
 પત્રવજા સૂતરે છત્રીસમે પદ, લખી તેજુ દેશ્યાં ક્રિયા લા
 તિજરા દાય ભેદ ઉજી શીતલ તેજુજે, શીતલ તેજુ ક્રેડી
 સામે

કહી સાધુરો હવે છવાં વેધને ક્રિયા, નહીં સાધુરે ક્રિયા નિદ
 પિત્ર ખર્મ અન્તરાય સાધુરે પાડી વેધ જાગવતી સોલમારે
 સાલી

ઈત્યાદિક અનેક બોલાં મળે, આજ્ઞા દે જિનરાય,
 જડે હિંસા હોવે છે જીવરી, તડે પાપ લાગે છે આય. ॥ ૬ ॥
 ઈમ કહીને જિન આજ્ઞામળે, થાયે પાપ એકંત,
 હિંવે ઓલખાઈ જિન આગન્યાં, તે સુલુખ્યે મતિવંત. ॥ ૭ ॥

॥ ઢાલ પહેલી ॥

(ભવિષ્ય સેવેરે સાધ સયાણા. એ દેશી)

જે જે કારજ જિન આજ્ઞાં સહિત છે, તે ઉપયોગ સહિત કરે કોય,
 તે કારજ કરનાં ઘાત હોવે જીવાંરે, તિમુરે સાધુને પાપ ન હોયરે.

ભવિષ્ય જિન આજ્ઞા સુખકારી ॥ એ આંકડી ॥ ૧ ॥

જ્યાં તણી ઘાત હુઈ સાધુથી, ત્યાંરે સાધુને પાપ ન લાગે,
 જિન આગન્યા પિણુ લોપી ન કહીજે, વલે સાધુરે વૃત ન ભાંગેરે.

॥ ભવિઃ ॥ ૨ ॥

આ અચરજ વાલી વાત ઊઘાડી, કાચારે હિંવે કેમ સમાવે,
 જ્યાં જિન આજ્ઞા ઓલખી નહીં પૂરો, તે જિન આજ્ઞામે પાપ બતાવેરે.

॥ ભવિઃ ॥ ૩ ॥

નદી ઉતરે જવ શુદ્ધ સાધુને, આજ્ઞા દે શ્રી જિન આપ,
 જો નદી ઉતરતાં પાપ હોવે તો, આજ્ઞા દે ત્યાંને પિણુ પાપરે.

॥ ભવિઃ ॥ ૪ ॥

ઈમરથ સાધુ નદી ઉતરે જખ, ત્યાંને કેવલી આજ્ઞા દે સોય,
 પોતે પિણુ કેવલી નદી ઉતરે છે, પાપ હુસીતો દાયાંને હોયરે.

॥ ભવિઃ ॥ ૫ ॥

જો નદી ઉતરે છે કેવલ જ્ઞાની, ત્યાંને પાપ ન લાગે લિગાર,
 તો ઇમરથને પાપ કિણુ વિંધ લાગે, આ દાયાંરે એક આચારરે.

॥ ભવિઃ ॥ ૬ ॥

ધર્મ્યાદિક અનેક બોલાં મહે, આજ્ઞા દે જિનરાય,
જડે હિંસા હોવે છે જીવરી, તડે પાપ લાગે છે આય. ॥ ૬ ॥
ધર્મ કહીને જિન આજ્ઞામહે, થાયે પાપ એકંત,
હિંચે એલખાઈ જિન આગન્યાં, તે સુણજ્યો મતિનંત. ॥ ૭ ॥

॥ ઢાલ પહેલી ॥

(ભવિષ્ય સેવેર સાધ સયાણ. એ દેશી)

જે જે કારજ જિન આજ્ઞા સહિત છે, તે ઉપયોગ સહિત કરે કોય,
તે કારજ કરનાં ઘાત હોવે જીવાંરો, તિજુરો સાધુને પાપ ન હોયરે.

ભવિષ્ય જિન આજ્ઞા સુખકારી ॥ એ આંકડી ॥ ૧ ॥

જીવાં તણી ઘાત હુઈ સાધુથી, ત્યાંરો સાધુને પાપ ન લાગે,
જિન આગન્યા પિણુ લોપી ન કહીજે, વડે સાધુરો વૃત ન ભાંગેરે.

॥ ભવિં ॥ ૨ ॥

આ અચરજ વાલી ઘાત ઊઘાડી, કાચારે હિંચે કેમ સમાવે,
જ્યાં જિન આજ્ઞા એલખી નહીં પૂરો, તે જિન આજ્ઞામેં પાપ બતાવેરે.

॥ ભવિં ॥ ૩ ॥

નદી ઉતરે જવ શુદ્ધ સાધુને, આજ્ઞા દે શ્રી જિન આપ,
જે નદી ઉતરતાં પાપ હોવે તો, આજ્ઞા દે ત્યાંને પિણુ પાપરે.

॥ ભવિં ॥ ૪ ॥

ઇમરથ સાધુ નદી ઉતરે જળ, ત્યાંને કેવલી આજ્ઞા દે સોય,
પાતે પિણુ કેવલી નદી ઉતરે છે, પાપ હુસીતો દોયાંને હોયરે.

॥ ભવિં ॥ ૫ ॥

એ નદી ઉતરે છે કેવલ જ્ઞાની, ત્યાંને પાપ ન લાગે લિંગાર,
તો ઇમરથને પાપ કિણુ વિદ્ય લાગે, આ દોયાંરો એક આચારરે.

॥ ભવિં ॥ ૬ ॥

છમ્મસ્થને કેવલી નદી ઉતરે જળ, દાયાંસ્થું હોયે જ્યાંરી ઘાત,
જે જીવ મુઆ ત્યાંરો પાપ લાગેતો, દાયાંને લાગે પ્રાણ્ણતિપાતરે.
॥ ભવિઃ ॥ ૭ ॥

કેવલ જ્ઞાની - નદી ઉતરે ત્યાંને, પાપ ન લાગે કોય,
તો છમ્મસ્થ સાધુ નદી ઉતરે જળ, ત્યાંને પિણુ પાપ ન હોયરે.
॥ ભવિઃ ॥ ૮ ॥

કોઇ કહે કેવલીને તો પાપ ન લાગે, નદી ઉતરતાં જોગ રહે શુદ્ધ,
પિણુ છમ્મસ્થને પાપ લાગે નહિરો. આ પ્રત્યક્ષ વાત વિરુદ્ધરે.
॥ ભવિઃ ॥ ૯ ॥

જિણુ વિધ કેવલી નદી ઉતરે તિમ, છમ્મસ્થ જો ઉતરે નાંહી,
તો ખામીછ તિણુરે ઈર્ષા મુમતિમં, પિણુ ખામી નહિં કર્તવ્યમાંહિરે.
॥ ભવિઃ ॥ ૧૦ ॥

તે ખામી પડે તે અજ્ઞણપણે છે, ઇરિયાવહિ પરિક્રમણે થાય,
વલે અધિકી ખામિજણે ઈર્ષા મુમતિમં, તો પ્રાચિત લે ઉતારે પાપરે.
॥ ભવિઃ ॥ ૧૧ ॥

સાધુ છમ્મસ્થ નદી ઉતરે તે કર્તવ્ય, સાવજ મ જણો કોય,
જો સાવજ હોયે તો સંજમ લાગે, વિરાધકરો પાંત હોયરે.
॥ ભવિઃ ॥ ૧૨ ॥

આગે નદી ઉતરતાં અનન્ત, સાધાને ઉપનો છે કેવલ જ્ઞાન,
ત્યાં નદી માંહિ આડેપા પૂરો કરીને, પહોંતા પંચમી ગતિ પ્રધાનરે.
॥ ભવિઃ ॥ ૧૩ ॥

કેઇ કહે સાધુ નદી ઉતરે ત્યારે, ઈતરી દિસાગે છે આગાર,
તિણુરો પાપ લાગે પિણુ વૃત્ત ન લાગે, ઈમ કહે તે મૃદુ મિયારરે.
॥ ભવિઃ ॥ ૧૪ ॥

જો સાધુરે દિસારો આગાર હોયે તો, નદી ઉતરતાં મોક્ષ ન જાય,
દિસાગે આગારને પાપ લાગે જળ, ચક્રેના ગુણ જાણું ન પાવેરે.
॥ ભવિઃ ॥ ૧૫ ॥

કોઇ કહે નદી ઉતરે જળ સાધુને, લાગે અસંખ્ય હિંસા પરિહારે,
તિજુરે પ્રાયશ્ચિત લિયાં બિન શુદ્ધ નહીં છે, ઇમ કહે તિજુરે હિયેછ
અંધારે. ॥ ભવિં ॥ ૧૬ ॥

જો નદી ઉતર્યાંરો પ્રાયશ્ચિત વિન લીધાં, તે સધુ શુદ્ધ નહીં થાવે,
તો નદી માંહિ સાધુ મરે તે અશુદ્ધ છે, તે મોક્ષમાંહિ કયુંકર જાયરે.
॥ ભવિં ॥ ૧૭ ॥

સાધુ નદી ઉતર્યાં માંહે દોષ હુવેતો, જિન આગન્યા દે નાહીં,
જિન આગન્યાં દે તિહાં પાપ નહીં છે, થે સોચ દખો મન માંહિરે.
॥ ભવિં ॥ ૧૮ ॥

નદી ઉતરે ત્યારો ધ્યાન કિસો છે, કિસી લેરયા કિસા પરિણામ,
જોગ કિસા અધ્યવસાય કિસા છે, લલા ભુલ પિછાણું તામરે.
॥ ભવિં ॥ ૧૯ ॥

એ પાંચું લલા છે તો જિન આજ્ઞા છે, માઠ મેં જિન આજ્ઞા ન કોય,
પાંચું માઠાસ્યું તો પાપ લાગે છે, પાંચું લલાસ્યું પાપ ન હોયરે.
॥ ભવિં ॥ ૨૦ ॥

હમસ્થને કેવલી નદી ઉતરે જળ, તારે હમસ્થ કેવલી આગે,
હમસ્થ ઉતરે છે કેવલીરી આજ્ઞાસ્યું, ત્યાંને પાપ કિસ્સે લેખે લાગેરે.
॥ ભવિં ॥ ૨૧ ॥

જિન શાસનુચાર તીર્થ માંહિ, જિન આગન્યા છે મોટી,
કોઇ જિન આગન્યાં માંહિ પાપ જતાવે, તિજુરી શ્રદ્ધા છે ખોટીરે.
॥ ભવિં ॥ ૨૨ ॥

હયરો દાષો જાય પડે જલ માંહિ, પિજુ જલ માંહિ લાગી લાય,
તો કિસી દોઢ વો કરે દંઘઢ, કિસી દોઢ સાતા હોવે તાયરે.
॥ ભવિં ॥ ૨૩ ॥

ન્યું જિજુ આજ્ઞા માંહિ પાપ હોવે તો, કિજુરી આજ્ઞા માંહે ધર્મો,
કિજુરી આજ્ઞા પાલ્યાં શુદ્ધ ગતિ જાય, કિજુરી આજ્ઞાસ્યું કોટ કમેરે.
॥ ભવિં ॥ ૨૪ ॥

છાંડા આવે છે તિજુ માંહિ સાધુ, માતરો પરડે દિસાં જાવે,
તિજુરે છે પિજુ જિનજરી આજ્ઞા, તિજુમે કુજુ પાપ ખતાવેરે.

॥ ભવિઁ ॥ ૨૫ ॥

સાધુ રાતે લજુ વડી નીત દોનૂંહી, પરજુ જાવે અઢાંહિ,
વડે સિજ્યાય માટે રાતે થાનક બારે, જાવે આવે અઢાયાં માંહિરે.

॥ ભવિઁ ॥ ૨૬ ॥

ધ્યાદિક સાધુ રાતે કામ પડે જખ, અઢાયાં આવે ને જાવે,
તિજુને પિજુ છે જિનજરી આજ્ઞા, તિજુમે કુજુ પાપ ખતાવેરે.

॥ ભવિઁ ॥ ૨૭ ॥

રાતે અઢાયાં અપકાય પડે છે, તિજુરી ઘાત સાધુધી થાય,
ઓ પિજુ ન્યાય નદી જિમ જલો, તિજુને પાપ કિસી વિધ થાયરે.

॥ ભવિઁ ॥ ૨૮ ॥

નદી માંહિ વહેતી સાધવીને, સાધુ રાખે હાથ સંભાવે,
તિજુ માંહિ પિજુ છે જિનજરી આજ્ઞા, તિજુમે કુજુ પાપ ખતાવેરે.

॥ ભવિઁ ॥ ૨૯ ॥

ધર્મ સમિતિ ચાલતાં સાધુરું, કદા જવ તણી હોવે ઘાત,
તે જવ મુઆરો પાપ સાધુને, લાગે નહીં અંશ માતરે.

॥ ભવિઁ ॥ ૩૦ ॥

તે ધર્મ સમિતિ વિના સાધુ ચાલે, કદા જવ મરે નયિ કોય,
તો પિજુ સાધુને દિસા હડિ કાયરી લાગે, કર્મ તણે બંધ હોયરે.

॥ ભવિઁ ॥ ૩૧ ॥

જવ મુઆ તિહાં પાપ ન લાગે, ન મુઆ તિહાં લાગે પાપ
જિજુ આજ્ઞા સંભાલો જિજુ આજ્ઞા જોવો, જિજુ આજ્ઞામે પાપ મ
થાપોરે ॥ ભવિઁ ॥ ૩૨ ॥

જખ કોઇ કહે જુદરૂંથી હાથ્યાં ચાલ્યાં વિજુ, સાધુને કિમ વદિરાવે,
હાલજુ ચાલજુરી તો નહિ જિન આજ્ઞા, ચાલ્યાં વિજુ તો વાદરાવળી
નાવેરે. ॥ ભવિઁ ॥ ૩૩ ॥

ખેડા હોય તો ઉઠ વહિરાવે, ઉભો હોય તો ખેડ વહરાવે,
ખેડન ઉઠજુરી તો નહીં જિન આજ્ઞા, તો ખારમો પ્રત કેમ નિપજવેરે.

॥ ભવિઁ ॥ ૩૪ ॥

જો જિન આજ્ઞા ખારે પાપ હોવે તો, હાલજી ચાલજુરો પાપ થાવે,
સાધાને વહરાયાંરો ધર્મ તે ચોવડે, કેમ ઈસડી ચરચા લ્યાવેરે,

॥ ભવિઁ ॥ ૩૫ ॥

કેમ કહે ચાલજુરી તો જિન આજ્ઞા નાહીં, તોહી ચાલ વહરાયાંરો ધર્મ,
જિન આગન્યા બિન ચાલ્યો તિજુને, સામ્યો નહીં પાપ કર્મરે.

॥ ભવિઁ ॥ ૩૬ ॥

ધનુ વિધ કુહેત લગાવે અજ્ઞાની, ધર્મ કહે જિન આજ્ઞા ખારો,
હિવે જિન આગન્યાં માંહે ધર્મ અદજુરા, યે જવાબ હિયા માંહે ધારોરે.

॥ ભવિઁ ॥ ૩૭ ॥

મન વચન કાયારા જોગ તીનૂંહી, સાવધ નિર્વધ જાણુ,
નિર્વધ જોગારી શ્રીજિન આજ્ઞા, તિજુરી કરંજો પિઠાજુરે.

॥ ભવિઁ ॥ ૩૮ ॥

જોગ નામ વ્યાપાર તણેં છે, તે ભલા ને ભૂંડા વ્યાપાર,
ભલા જોગારી જિન આજ્ઞા છે, માઠા જોગ જિન આજ્ઞા ખારરે.

॥ ભવિઁ ॥ ૩૯ ॥

મન વચન કાયા ભલા પ્રતાવો, શુદ્ધસ્થને કહે જિનરાવો,
તે કાયા ભણી કિંજુવિધ પ્રવતવિ, તિજારો વિવરો મુજોચિત્ત લાયોરે.

॥ ભવિઁ ॥ ૪૦ ॥

નિર્વધ કર્તવ્યરી છે શ્રી જિન આજ્ઞા, તિજુ કર્તવ્યને કાયા જોગ જાણુ,
તિજુ કર્તવ્યરી છે શ્રી જિન આજ્ઞા, તિજુ કર્તવ્યને કરો આગીવાજુરે.

॥ ભવિઁ ॥ ૪૧ ॥

સા'ને આદાર દાધાંસ્યૂં વહરાવે, ઉઠ ખેડ વહરાવે કોય,
તે વહરાવજુરો કર્તવ્ય નિર્વધ છે, તિજુમે શ્રી જિન આગન્યા હોયરે.

॥ ભવિઁ ॥ ૪૨ ॥

નિર્વંધ કર્તવ્ય શુદ્ધસ્થી કરે છે, ત્યાં આગન્યાં જે જિનરાય,
તે કર્તવ્ય તો કાયાસ્થૂં કરસી, પિત્રુ ન કહેથે ચલાવો કાયરે.
॥ ભવિઽ ॥ ૪૩ ॥

નિર્વંધ કર્તવ્યરો આગન્યાં દીધાં, પાપ ન લાગે કાય,
હાલજી ચાલજીરો આગયાં દીધાં, શુદ્ધસ્થસ્થું સંભોગ હોયરે.
॥ ભવિઽ ॥ ૪૪ ॥

બેસો સુયો ઉભો રહો ન જાવો, શુદ્ધસ્થને સાધુ ન કહે આમ,
દશવૈકાલિકરે. સાતમે અધ્યયન, સંતાલીસમી ગાથામે તાંમરે.
॥ ભવિઽ ॥ ૪૫ ॥

ઉભારો કર્તવ્ય બેસારો કર્તવ્ય, કરણાં કહે જિનરાય,
પિત્રુ બેઠન ઉઠનરો નહીં કહે શુદ્ધસ્થને, થે વિચાર જેઓ મનમાંયરે.
॥ ભવિઽ ॥ ૪૬ ॥

નિર્વંધ કર્તવ્યરો આગન્યાં દીધાં, નિર્વંધ ચાલવો તે માંહે આયો,
કર્તવ્ય છેડને ચાલજીરો આજ્ઞા દેવે તો, શુદ્ધસ્થરો સંભોગી થાયરે.
॥ ભવિઽ ॥ ૪૭ ॥

શુદ્ધસ્થરે દ્વાર પડ્યો કપગદિક, જમ સાધુસું જાણી નાચે માંહે,
જમ કોઈ શુદ્ધસ્થ બેસો કરે કપગદિક, સાધુને મારગ દેવે તાહિરે.
॥ ભવિઽ ॥ ૪૮ ॥

સાધાંને મારગ દેવે જાવજી આવજીરો, તે કર્તવ્ય નિર્વંધ થાખો,
જો કપગદિકરે કામ બેસો કરે તો, સાવધ કામ છે જેઓરે.
॥ ભવિઽ ॥ ૪૯ ॥

તિત્રુરયું સાધુ કહે શુદ્ધસ્થને, મહાને જાવગાં રો જાયાં માંહે,
પિત્રુ કપગદિક બેસો કરો સાંચરને. ઈસી ન કાઢે ચાકરે.
॥ ભવિઽ ॥ ૫૦ ॥

શુદ્ધસ્થરો ઉપધિ કરે આનેખાલે, બેસાયવા ઝાંચવાદિ કરે કામ,
તે પિત્રુ કર્તવ્ય નિર્વંધ જાણે, નહીં ઉપધિ ઉપર પરિત્રામરે.
॥ ભવિઽ ॥ ૫૧ ॥

કુઈ શ્રી જિન આગન્યા બારે અજ્ઞાની, ધર્મ કહે છે તામ,
તે લોલા લોકાંને ભ્રમમે પાડે, લેઈ અનેક બોલાશે નામરે.
॥ ભવિં ॥ ૫૨ ॥

આવકરી માંહેાં માંહેાં કરે વિચાવચ, વડી સાતા પૂછે ને પૂછાવે,
તિજુમે શ્રી જિન આજ્ઞા મૂળ ન દિમે, તિજુમાંહેાં ધર્મ બતાવેરે.
॥ ભવિં ॥ ૫૩ ॥

આવકરી માંહેાં માંહેાં વ્યાવચ કીધી, તિજુ દિયો શરીરશે રાજ,
છવ કાયાશે રાજ તીખો કોધો, તિજુસ્થું આજ્ઞા ન દે જિનરાજરે.
॥ ભવિં ॥ ૫૪ ॥

શુદ્ધરથીરી વ્યાવચ કીધી તિજુ રે, અઠાઠસમેા અણાચાર,
સાતા પુછ્યાંરે અણાચાર સે.ળમેા, તિજુમે ધર્મ નહીં છે લિગારરે.
॥ ભવિં ॥ ૫૫ ॥

શરીરાદિકને આવક પૂજે, માતરાદિકને પરડે પૂજે,
હત્યાદિક કારજરી નહીં જિન આજ્ઞા, ધર્મ કહે ત્યને સવલો ન સૂજેરે.
॥ ભવિં ॥ ૫૬ ॥

શરીર પૂજે માતરાદિક પરડે તે તો, શરીરાદિકશે છે કાજ,
તે ધર્મ તણે એ કાર્ય હુવે તો, આગન્યાં દેતા જિનરાજરે.
॥ ભવિં ॥ ૫૭ ॥

તે પૂજણે પરડણે ન કરે ભયક, તો કાયા ધીર રાખણી એક ઠામ,
પિજુ હસ્તાદિકને વિજુ ચંપાયાં, રહણી નાવે તામરે.
॥ ભવિં ॥ ૫૮ ॥

લઘુ વડી નીન તણી અબાધા, ખમણી ઠમણી ન આવે તામ,
પૂજે પરડે તેઈ સાવધ કર્તવ્ય છે, જિન આજ્ઞાશે નવિ કામરે.
॥ ભવિં ॥ ૫૯ ॥

કા વડી જુદિ ત્યાંને સમજ ન પડે તે, રાખણી નિજુ પ્રતીત,
આગન્યા માંહેાં પાપ આજ્ઞા બારે ધર્મ, ઠસરી ન કરણી અનિતરે.
॥ ભવિં ॥ ૬૦ ॥

જિન આગન્યા માંહે પાપ કહે છે, જ્યારી મતી ઘણી છે માડી,
જિણુ આગન્યા બારે ધર્મ કહે, ત્યારે આમ અકલ આડી પાડીરે.

॥ ભવિં ॥ ૬૧ ॥

જિન આગન્યા માંહે પાપ કહતાં, મૂરખ મૂલ ન લાજે,
વક્તી ધર્મ કહે જિન આગન્યાં બારે, તે પંડિત પાખંડીયામે બાજેરે.

॥ ભવિં ॥ ૬૨ ॥

જિન આજ્ઞા માંહે પાપ કહે છે, તે છુડે છે કર કર તાણાં,
વક્તે ધર્મ કહે જિન આગન્યાં બારે, તે તો પૂરાછે મુઠ અજાણેરે.

॥ ભવિં ॥ ૬૩ ॥

સમત આકારાને વર્ષ દકનાલે, જોઠ મુઠ તીજ ને શુકવાર,
જિન આગન્યા ઉલખાવણુ કાજે, જોઠ કીધી છે પર ઉપગારે.

॥ ભવિં ॥ ૬૪ ॥

દોહો—જિન શાસણમે આજ્ઞા બડી, આલખે તે બુદ્ધિવાન,
નયાં જિણુ આજ્ઞા નવિ આલખી, તે જીવ છે વિકલ સમાન ॥ ૧ ॥

દોષ કરણી સંસારમે, સાવધ નિર્વધ જાણુ,
નિર્વધમે જિણુ આગન્યા, તિગ્રસું પામે પદ નિર્વાણુ. ॥ ૨ ॥

સાવધ કરણી સંગ્રારની, તિગ્રમે જિન આગન્યા નદી દોષ,
કર્મ બંધે છે તેહથી, ધર્મ મ જાણો કે.ય. ॥ ૩ ॥

કિહાં કિહાં છે જિણુ આગન્યાં, કિહાં કિહાં આગન્યા નાંદ,
બુદ્ધિવંત કરો વિચારણાં, નિરણાં કરો ઘટ માંદ ॥ ૪ ॥

દાસ બીજી

(૬ બુદ્ધિવારીએ થી પૂજારી નામરી-એ દેશે)

દોષ કરે પચ્ચખાણુ નીકારસી, તિગ્રરી આગન્યા દા જિન આખરો,
રવામીજી

કોઈ દાન દે લાખાં સંસારમેં, પૂછ્યાં આપ રહો સુખચાપહો,
સ્વામીજી હું બલિહારીહો-૨ શ્રી જિનજીરી આગન્યા ॥ ૧ ॥
જિન આજ્ઞા સહિત નૌકારસી, કીધાં કટે સાતઆઠકર્મહો । સ્વાગ ।
કોઈ દાનદે લાખાં સંસારમેં, તેતો આપરો લાંખ્યો નહીં ધર્મહો ।

॥ સ્વાગ ॥ હું ॥ ૨ ॥

અતર મુહૂર્ત ત્યાગે એક ભૂંગડા, તિજુરી આગન્યાદો જિનરાજહો । સ્વાગ ।
કોઈ જીવ જુગાવે લાખાં દામદે, તડે આપ રહો મૌન સાજહો ।

॥ સ્વાગ ॥ હું ॥ ૩ ॥

અતર મુહૂર્ત ત્યાગે એક ભૂંગડા, તેતો આપરો સીખાયો ધર્મહો । સ્વાગ ।
તિજુસ્ત્યું કર્મ કટે જીવરા, ઉતકૃષ્ટો પામે સુખ પરમહો ।

॥ સ્વાગ ॥ હું ॥ ૪ ॥

કોઈ જીવ જુગાવે લાખાં દામદે, તેતો આપરો સીખાયો નહીં ધર્મહો । સ્વાગ ।
ઓતો ઉપકાર સંસારનો, તિજુસ્ત્યું કરતા ન જાણ્યાં આપ કર્મહો ।

॥ સ્વાગ ॥ હું ॥ ૫ ॥

કોઈ સાધાને વિહરાવે એક તિજુકલો, તિજુરી આજ્ઞાદો આપ સાખ્યાતહો,
કોઈ આવક જિભાવે કોણંગમે, તિજુરી આજ્ઞા ન દો અંશમાતહો ।

॥ સ્વાગ ॥ હું ॥ ૬ ॥

સાધાને વિહરાવે એક તિજુકલો, તિર્મરે બારમુંત્રત કહ્યો આપહો । સ્વાગ ।
તિજુસ્ત્યું આજ્ઞા દીધી આપતેહને, વલે કરતા જાણ્યાં તિજુરા પાપહો ।

॥ સ્વાગ ॥ હું ॥ ૭ ॥

કોઈ આવક જિભાવે કોણંગમે, તેતો સાવધ દામો જાણ્યો આપહો । સ્વાગ ।
ઉજુ જનકાય શસ્ત્ર પોષિયો, તિજુને લાગોછ એકંત પાપહો ।

॥ સ્વાગ ॥ હું ॥ ૮ ॥

કોઈ કરે વ્યાવચ આવકાં તણી, તડે પિજુ આપરેછ મૌનહો । સ્વાગ ।
ઉજુ તીખો કીધોછ શસ્ત્ર જનકાયનો, તે કર્તવ્ય જાણ્યો આપ જાણુનહો ।

॥ સ્વાગ ॥ હું ॥ ૯ ॥

કોઈ ઉઘાડે મુખ ભણે છે સિધંતને, કોણંગમે ગુણે છે નવકારેહો । સ્વાગ ।
તિજુમે આપતણી આગન્યા નહીં, તિજુમે ધર્મ ન સરથો લિગારહો ।

॥ સ્વાગ ॥ હું ॥ ૧૦ ॥

ઉઘાડે મુખે ગુણે છે નવકારને, તિજુ પાઉકાય મારયા અસંખ્યહો । સ્વાગ ।
તિજુમે ધર્મ શ્રદ્ધે તે ભોલાયકા, ત્યારે લાગા કુચુરાંરા ઠંકહો ।

॥ સ્વાગ ॥ હું ॥ ૧૧ ॥

જયભાસ્તું ગુણે એક નવકારને, તિજુસ્તું કોડ ભવાંરા કટે કર્મહો । સ્વાગ ।
તિજુમે આપતણી છે આગન્યાં, તિજુરે નિચેહી નિર્જરા ધર્મહો ।

॥ સ્વાગ ॥ હું ॥ ૧૨ ॥

કોઈ સાધુ નામ ધરાયને, પ્રશંસે છે સાવધ દાનહો । સ્વાગ ।
ત્યાં ભેપ ભાંડયો ભગવાનરો, ત્યારે ઘટમાંહે ધાર અજ્ઞાનહો ।

॥ સ્વાગ ॥ હું ॥ ૧૩ ॥

મૌન કહી છે સાધુને સાવધ દાનમે, તેતો અન્તરાય પડતી જાણહો । સ્વાગ ।
તિજુરો ફલતો સૂતમે ખતાવીયો, તિજુરી બુધ્ધીવન્ત ફરસી પિછાણહો ।

॥ સ્વાગ ॥ હું ॥ ૧૪ ॥

પ્રદેશી રાજા કહો કેરી સ્વામને, મારે તો ચડતો પૈરાગહો । સ્વાગ ।
મહારે સાત સહસ્ર ગાંવ ખાલસે, તિજુરા કફ ચાર ભાગહો ।

॥ સ્વાગ ॥ હું ॥ ૧૫ ॥

એક ભાગ રાણ્યાં નિમતે કફ, દુઝે ભાગ કફ ખજાનહો । સ્વાગ ।
તીઝે ભાગ ધાણ હાથી નિમત કફ, ચાવે ભાગ કફ દેવાદાનહો ।

॥ સ્વાગ ॥ હું ॥ ૧૬ ॥

ચાફે ભાગ સાવધ કામોં જાણુને, મૌન સાચ રહ્યા કેરી સ્વામરો । સ્વાગ ।
એ ઉપે કિંજુદિકમે ધર્મ જાણુવા, તો તિજુરી કન્યા પ્રગળા નાનરો ।

॥ સ્વાગ ॥ હું ॥ ૧૭ ॥

સાવધ કર્નવ્ય ચાફે ભાગ રાજરા, ત્યાંને ઇચાંની દિવા અવ્ય નરો । સ્વાગ ।
તિજુસ્તું ચાર ખરાખર જાણુને, મૌન સાચ રહ્યા મનિજાતહો ।

॥ સ્વાગ ॥ હું ॥ ૧૮ ॥

દાન દેવા મંગલ દાન શાલમેં, પ્રદેશી નામે રાખનહો, । સ્વાઁ ।
સાત સહસ્ર હુંતા ગાંવ ખાલસે, તિલુરી ચૌથી પાંતીરે દેવાદાનહો.
॥ સ્વાઁ ॥ હું ॥ ૧૯ ॥

ચાર ભાગ કર આપ ન્યારો હુવો, તિલુ બળુચો સંસારનો માગહો, । સ્વાઁ ।
તિલુ તિથ ન કીધી તિલુ રાજરી, રહ્યો મૂકતચું સન્મુખ ભાગહો.
॥ સ્વાઁ ॥ હું ॥ ૨૦ ॥

આતો દાન આરાને ભોલાયને, તિલુ પૂછી નદિસે વાતહો, । સ્વાઁ ।
ચવદે પ્રકારે દાન સાધને, તેતો રાખ્યો નિજ પોતારે હાથહો.
॥ સ્વાઁ ॥ હું ॥ ૨૧ ॥

ચોથો ભાગ દાન તાલકેકરી, નહીં રાખ્યો પોતારે હાથહો, । સ્વાઁ ।
તીનું ભાગનયું ઇજને પિલુ થાપિયો, ઇવકાય જીવાંરી બાણી ઘાતહો.
॥ સ્વાઁ ॥ હું ॥ ૨૨ ॥

સાઠા સતરેસો ગાંવ દાન તાલકે, દિનદિન પ્રતે મહેરા પાંચ ગાંવહો, । સ્વાઁ ।
ત્યાંરે હાંસલરો ધાન રંધાયને, દાન શાલા મંગલ ઠામઠામહો.
॥ સ્વાઁ ॥ હું ॥ ૨૩ ॥

દાસવા ગાંવ બાણીજ્યો ખાલસે, તેતો ચોથે આરેરા છે ગાંવહો, । સ્વાઁ ।
હાંસલ પિલુ આવતો બાણીજ્યો ઘણે, નેપે ખજુ હુતી ઘણી અમામહો.
॥ સ્વાઁ ॥ હું ॥ ૨૪ ॥

હાંસલ આયો હુવે એક એક ગાંવરો, દશ સહસ્ર મજુરે ઉન્માનહો, । સ્વાઁ ।
દિન દિન પ્રતે મહેરા પાંચ ગાંવરો, ઉલ્લો પચાસ હજાર મજુ ધાનહો.
॥ સ્વાઁ ॥ હું ॥ ૨૫ ॥

છજુ લેખે એક વરસ તણા, પૂણાં દાય કોઠ મજુ ધાનહો, । સ્વાઁ ।
અધિકો એહો તો આપ બાણી રહ્યા, અટકલચું કહ્યો ઉન્માનહો.
॥ સ્વાઁ ॥ હું ॥ ૨૬ ॥

પાણી પાંચ કોઠ મજુરે આસરે, પૂણાં દાય કોઠ મજુ રાંધ્યા ધાનહો, । સ્વાઁ ।
અગન એક કોઠ મજુ બાણીજ્યો, લૂણ છે હાખાં મજુરે ઉન્માનહો.
॥ સ્વાઁ ॥ હું ॥ ૨૭ ॥

નિત્ય ધાન હજારાં મણ રાંધતાં, અગન પાણી હજારાં મણ જાણુહો, ।સ્વાઃ।
મણાખંધ લૂણ પિણુ લાગતો, વાઉકાયરો બહોત ઘમસાણુહો.

॥ સ્વાઃ ॥ હું ॥ ૨૮ ॥

ફવારાદિક અનેક પાણી મઝે, વડી વનસ્પતિ પાણી માંયહો, ।સ્વાઃ।
ધાન હજારાં મણ રાંધતાં, તિહાં અનેક મુઆ વસકાયહો.

॥ સ્વાઃ ॥ હું ॥ ૨૯ ॥

કિન કિન પ્રતે મારે છવકાયને, વડી અનંત છયાંરી કરે ઘાતહો, ।સ્વાઃ।
ત્યાંરી હીંસારો પાપ ગીણુ નહિ, ત્યારે હિંસા ધર્મરો મિથ્યાતહો.

॥ સ્વાઃ ॥ હું ॥ ૩૦ ॥

એડવા દુષ્ટ હિંસા ધર્મી જીવડા, કેઇ જાણુ છે અજ્ઞાની સાધહો, ।સ્વાઃ।
તિમુરે ઘટમાંહિ ઘોર અંધાર છે, તે તો નિયમા નિશ્ચે છે અસાધહો.

॥ સ્વાઃ ॥ હું ॥ ૩૧ ॥

કેઇ જીવ જીવાયામે પુન્ય કહે, કેઇ મિથ્ર કહે છે મુઠહો, ।સ્વાઃ।
એ જ્ઞાનું જુગાછે બાપડા, કર કર મિથ્યાતરી રૂઠહો.

॥ સ્વાઃ ॥ હું ॥ ૩૨ ॥

જીવ ખાધાં જીવાયાં ભલે જાણીયાં, તીનુંહી કરણું છે પાપહો, ।સ્વાઃ।
આ શ્રદ્ધા પ્રશ્ની છે આપરી, તે પિણુ દેવે છે અજ્ઞાની ઉત્થાપહો.

॥ સ્વાઃ ॥ હું ॥ ૩૩ ॥

કેઇ જીવ જીવાયે છે તેડનાં ચાખા કહે અજ્ઞાની પ્રજામહો, ।સ્વાઃ।
કહે ધર્મનંત મિથ્ર હુવે નહિ, જિવ જીવાયાં વિનુ તામહો.

॥ સ્વાઃ ॥ હું ॥ ૩૪ ॥

જીવ ખાવજુરા પ્રજામ કે અનિ જુરા, જીવાવજુરા પિત્ર ખારા પશ્વિજામદો,
મુંહી જોડા ને નહાખ પ્રમમે, લે લે પરિજામા ન નાન ના

॥ સ્વાઃ ॥ હું ॥ ૩૫ ॥

કેઇ કહે જીવનંત માર્યાં વિના, ધર્મ ન હુવે તામદા ।સ્વાઃ।
જીવ માર્યાં પાપ જાને નહીં, ચાખા વાનિજ નિજ પશ્વિજામદો

સ્વાઃ ॥ હું ॥ ૩૬ ॥

કેમ કહે જવાંને માર્યાં વિના, મિશ્ર ન હુવે તામહો, । સ્વા૦ ।
તે જીવ મારણુરી સાની કરે, લે લે પરિણામાંરો નામહો.
॥ સ્વા૦ ॥ હું ॥ ૩૭ ॥

કેમ ધર્મને મિશ્ર કરવા ભણી, હવકાયરો કરે ઘમસાણહો, । સ્વા૦ ।
તિજુરા પ્રણામ ચોખા કહયાં થકાં, પર જવાંરા છુટે પ્રાણહો.
॥ સ્વા૦ ॥ હું ॥ ૩૮ ॥

જિજ્ઞુ ઓળખ લીધી આપરી આગન્યા, ઓળખ લીધી આપરી મૌનહો,
જિજ્ઞુ આપને પિણુ ઓળખ સિયા, તિજુરે ટલસી માઠી માઠી જૂનહો.
॥ સ્વા૦ ॥ હું ॥ ૩૯ ॥

જિજ્ઞુ આજ્ઞા નવિ ઓળખી આપરી, ઓળખી નવિ આપરી મૌનહો,
તિજુ આપને પિજુ ઓળખ્યા નવિ, તિજુરે બન્ધસી માઠી માઠી જૂનહો.
॥ સ્વા૦ ॥ હું ॥ ૪૦ ॥

કેમ જિજ્ઞુ આજ્ઞા બારે ધર્મ કહે, જિજ્ઞુ આજ્ઞામાંહે કહે પાપહો, । સ્વા૦ ।
તે દાનૂં વિધ બુઝાછે બાપગ, કુડો કર કર અજ્ઞાની વિલાપહો.
॥ સ્વા૦ ॥ હું ॥ ૪૧ ॥

આપરો ધર્મ આપરી આગન્યા મરે, નહીં આપરી આજ્ઞા બારહો, । સ્વા૦ ।
જિજ્ઞુ ધર્મ જિજ્ઞુ આગન્યા બારે કહે, તે તો પૂરાછે મૂંઢ ગિવારહો.
॥ સ્વા૦ ॥ હું ॥ ૪૨ ॥

આપ અવસર રખને બોલિયા, આપ અવસર રખી સાજી મૌનહો, । સ્વા૦ ।
જિહાં આપ તણી આગન્યા નવિ તે કરણી છે ભજક જખૂનહો.
॥ સ્વા૦ ॥ હું ॥ ૪૩ ॥

ભેન ધાર્યાં સાવર દાન ધાપિયો, તિજુદાન રતું દયા ઉત્થપ ગયાહો, । સ્વા૦ ।
વરે દયા કહે હવકાય બચાવિયાં, તિજુરતું દાન ઉત્થપ ગયો તાયહો.
॥ સ્વા૦ ॥ હું ॥ ૪૪ ॥

હકાય જવાંને જવાં મારને કેમ દાન દેવે સંસારરે માંયહો, । સ્વા૦ ।
તિજુરે વારને હવકાય જવાંનણી, દયા રહી નહીં તાયહો.
॥ સ્વા૦ ॥ હું ॥ ૪૫ ॥

કોઈ દાન દેવે તિલુને વરજીને, જવ ખયાવે છવકાયહો. ॥ સ્વા૦ ॥
 તે જવ ખયાયાં દયા ઉત્થપે, તિલુસ્યું ન્યારા રહયાં સુખ થાયહો.
 ॥ સ્વા૦ ॥ ૪૬ ॥

છવકાય જવાંને મારી દાનદે, તિલુદાન સ્યું મુક્ત ન જાયહો. ॥ સ્વા૦ ॥
 વડે ફીર ખયાવે છવકાયને, તિલુસ્યું કર્મે કરે નહીં તાયહો.
 ॥ સ્વા૦ ॥ ૪૭ ॥

સાવધ દાન ક્રિયાંસ્યું દયાઉત્થપે, સાવધ દયાસ્યુંઉત્થપેઅભયદાનહો. ॥ સ્વા૦ ॥
 સાવધ દાન દયાછે સંસારના, યાંને ઓળખેતે શુદ્ધિવાનહો.
 ॥ સ્વા૦ ॥ ૪૮ ॥

ત્રિવિધે ત્રિવિધે છવકાય હજુવી નહીં, આદયા કહી જિજુરાયહો. ॥ સ્વા૦ ॥
 દાન દેગે સુપાત્રને કહયો, તિજસ્યું મુક્તિ સુખે સુખે જાયહો.
 ॥ સ્વા૦ ॥ ૪૯ ॥

દાન દયા દાનું મારગ મોક્ષરા, તેતો આપરી આજ્ઞાસહિતહો. ॥ સ્વા૦ ॥
 યાને રૂડી રોત આરાધિયા, તે ગયા જમારો જીતહો.
 ॥ સ્વા૦ ॥ ૫૦ ॥

આપ તળી આજ્ઞા ઓસખાયવા, જોડ કીધી નવાંરાહર મહારહો. ॥ સ્વા૦ ॥
 સમત અકારે ને વડે ચમાસેલી, મદાશુક સાતમ જુદુરૂપતિ વારહો.
 ॥ સ્વા૦ ॥ ૫૧ ॥

હું બસિદારો હો હું બસિદારોહો શ્રી જિનજીરો આગન્યા. ॥ ૫૨ ॥

॥ દોહા ॥

શ્રી જિન ધર્મે જિન આજ્ઞા મહે, આજ્ઞા ખાતે નહિ જિન ધર્મે.
 તિજુરું પાપકર્મ લાને નહીં, વડી કર આગજા કર્મ ॥ ૧ ॥
 કેડ મૂક નિપાતી જમ કરે, જિજુ આજ્ઞા ખાતે જિન ધર્મે,
 જિન આજ્ઞા મહે કરે પાપ છે, તે જુવા અજ્ઞાતી જમ ॥ ૨ ॥

જિણુ આજ્ઞા બારે ધર્મ કહે, જિન આજ્ઞા માંહે કહે પાપ,
 તે કિણુહી સૂત્રમે' છે નહીં, યુહીં કરે મુઠ વિલાપ. ॥ ૩ ॥
 કહે ધર્મ તિહાં દવાં આગન્યાં, પાપ છે તિહાં કરાં નિવેધ;
 મિથ્ર ડિકાણે મૌન છે, એહ ધર્મના ભેદ. ॥ ૪ ॥
 ધસડી કરે છે પદ્મપદ્મ, તે કરે મિથ્રરી થાય,
 તે છુડા ખોરા મત બાંધને, શ્રી જિન વચન ઉત્થાપ. ॥ ૫ ॥
 કેઈ મિથ્ર તો માને નહીં, માને હિસામે' એકાંત ધર્મ,
 તે પણુ છુડે છે બાપડા, ભારી કરે ॥ કર્મ. ॥ ૬ ॥
 જિન ધર્મ તો જિણુ આજ્ઞા મહે, આજ્ઞા બારે ધર્મ નહીં લિગાર,
 તિજુમે' સાખ સૂત્રરી દે કહું, તે મુજબનો વિસ્તાર. ॥ ૭ ॥

॥ ઢાલ ત્રીજી ॥

॥ છવ મારે તે ધર્મ આઠો નવિ—એ દેસી ॥

આજ્ઞામે' ધર્મ ॥ જિનરાજ્યો, આજ્ઞા બારે કહેતે મુઠરે,
 વિવેક વિકલ મુઠ છુડ વિના, તે છુડે છે કર કર ફેરે,
 શ્રી જિન ધર્મ જિન આગન્યાં તિહાં ॥ ૧ ॥
 જ્ઞાન દર્શન ચારિત્ર ને તપ, એતો ગ્રાક્ષરા મારગ ચ્યારે,
 યાંચારાંમે જિનજરી આગન્યા, યાંવિના નહીં ધર્મ લિગારે.
 ॥ શ્રી ૦ ॥ ૨ ॥
 યાંચારાં માંહલા એક એકરી, આજ્ઞા માંહે જિનેંદર પાસરે,
 તિજુને દેવે જિનેંદર આગન્યા, જળ ને પામે મનમે' હુલાસરે.
 ॥ શ્રી ૦ ॥ ૩ ॥
 યાંચારાં વિના માંહે કેઈ આગન્યા, તો જિનેંદર સાજે મૌનરે,
 તો જિન આગન્યા વિના કરણી કરે, તે કરણી છે અજક જળૂનરે.
 ॥ શ્રી ૦ ॥ ૪ ॥

વીસાં ભેદે રૂકે કર્મ આવતાં, બારે ભેદે કટે બન્ધિયાં કર્મરે,
ત્યાને દેવે જિજ્ઞેષર આગન્યા, ઓહિજ જિજ્ઞે ભાષ્યો ધર્મરે.

॥ શ્રી૦ ॥ ૫ ॥

કર્મ રૂકે તિજુ કરણીમેં આગન્યા, કર્મ કટે તિજુ કરણીમેં ભણરે,
યાં દોયાં કરણી વિના નવિ આગન્યા, તે સગણે સાવધ પિછાણરે.

॥ શ્રી૦ ॥ ૬ ॥

દેવ અરિહનને શુર સાધ છે, કેવલી ભાષ્યો તે ધર્મરે,
ઔર ધર્મમેં નહીં જિન આગન્યા, તિજુર્યું લાગે છે પાપ કર્મરે.

॥ શ્રી૦ ॥ ૭ ॥

જિન ભાષ્યામેં જિનશરી આગન્યા, ઔરાંરી ભાષ્યામેં ઔર ભણરે,
તિજુર્યું શર ગુદ ગત ભાવે નહીં, વલી પાપ લાગે છે આણરે.

॥ શ્રી૦ ॥ ૮ ॥

કેવલી ભાષ્યો ધર્મ મંગલીક છે, ઓહિજ ઉત્તમ ભણરે,
શરણે પિજુણો છબુ ધર્મરે, તિજુમેં શ્રીજિન આજ્ઞા પ્રમાણરે.

॥ શ્રી૦ ॥ ૯ ॥

કામ કામ સૂત્ર માંહે દેખણો, કેવલી ભાષ્યો તે ધર્મરે,
મોન સાગે નિહાં ધર્મરે નહિ, મોન સાગે નિહાં પાપ કર્મરે.

॥ શ્રી૦ ॥ ૧૦ ॥

મોન સાગણિયો ધર્મ માણે વણે, બેચ પારયાં પર્યો ભણરે,
ખાંચ ખાંચ બૂટે છે બાપા, તે મૂંચરા મૂક અભણરે.

॥ શ્રી૦ ॥ ૧૧ ॥

ધર્મને શુક્લ દાનું પ્યાનમેં, જિજ્ઞે આજ્ઞા તીલી વાન્યારે,
આર્ત રોદ પ્યાન માંડે જિજ્ઞે યાને પ્યાવે તે ... ન ...

॥ શ્રી૦ ॥ ૧૨ ॥

તેજુ પદ્મ ગાલ લેરયા બલી, ત્યાંને જિન આન વા ને નિર્મલ ધર્મરે,
તીન માલી લેરયામેં આજ્ઞા નહીં, નિર્મલ બને છે પાપ કર્મરે.

॥ શ્રી૦ ॥ ૧૩ ॥

આર મંગલ ચાર ઉત્તમ કંદ્યા, ચાર શરણ કંદ્યા જિનશરણે,
એ સગલાં જિન આગન્યા મહે, આજ્ઞા વિન આજી વંતુ નાશરે.

॥ શ્રીઃ ॥ ૧૬ ॥

ભલા પ્રજામહે જિન આગન્યા, માંડ પરિણામ આજ્ઞા બંધે,
ભલા પરિણામાંથી નિર્જરા નિપરે, માંડ પરિણામાં પાપ દાંડે.

॥ શ્રીઃ ॥ ૧૭ ॥

ભલા અધ્યવસાયમે જિન આગન્યા, આજ્ઞા બારે માંડ અધ્યવસાયરે,
ભલા અધ્યવસાયમાં નિર્જરા હુવે માંડ અધ્યવસાયમાં પાપનંધાયરે.

॥ શ્રીઃ ॥ ૧૮ ॥

ધ્યાન લેશ્યા પ્રજામ અધ્યવસાયરે, ચાકે ભલામે આજ્ઞા બંધરે,
ચાકે માંડમે જિન આજ્ઞા નહીં, વારા હુણારી કંદ્યા પિંડાબુરે.

॥ શ્રીઃ ॥ ૧૯ ॥

સર્વ મૂળ ગુણને ઉત્તર ગુણે, દેશ મૂળ ઉત્તર હુણ દેશરે,
દોષાં ગુણમે જિનશરી આગન્યા, આગન્યા બારે હુણ નાપ કોરે.

॥ શ્રીઃ ॥ ૨૦ ॥

અર્થ પરમ અર્થ જિન ધર્મ છે, દેવચંદ્ર મુખમાં મંથાયરે,
તિજુમે તો જિનશરી આગન્યા, એવ અંતર્ધર્મે આજ્ઞા નિરિંતાયરે.

॥ શ્રીઃ ॥ ૨૧ ॥

સર્વ વ્રત ધર્મ આમાં તણે, દેશવ્રત આરંભે ધર્મરે,
યાં દોષાં ધર્મમે જિનશરી આગન્યા, આજ્ઞા બારે અંધભ્રમીઃ મંદે.

॥ શ્રીઃ ॥ ૨૨ ॥

ઉજડો ધર્મ છે જિનશરણે, તેવો શ્રી જિન આજ્ઞા મુદિતરે,
મુગત ભરા અજોગ અશુદ્ધ કંદ્યા, તેવો જિનઆજ્ઞાવંતુ વિવરીરે.

॥ શ્રીઃ ॥ ૨૩ ॥

આજ્ઞા લોપ છોડે ચાલે આપરે, તે જ્ઞાનપ્રદિ કંઈતું અસીધાયરે,
આચારંગ અધ્યયન ફેરે, જેવું જોડા દિશ્ય મંદે.

॥ શ્રીઃ ॥ ૨૪ ॥

વીસાં ભેદે રૂકે કર્મ આવતાં, બારે ભેદે કટે બન્ધિયાં કર્મરે,
ત્યાને દેવે જિજ્ઞૈષર આગન્યા, ઓહિજ જિજ્ઞ ભાષ્યો ધર્મરે.

॥ શ્રી૦ ॥ ૫ ॥

કર્મ રૂકે તિજુ કરણીમેં આગન્યા, કર્મ કટે તિજુ કરણીમેં ભણુરે.
યાં દાયાં કરણી વિના નવિ આગન્યા, તે સગસો સાવધ પિછાણુરે.

॥ શ્રી૦ ॥ ૬ ॥

દેવ અરિહનને ગુરુ સાધ છે, કેવલી ભાષ્યો તે ધર્મરે,
ઔર ધર્મમેં નહીં જિન આગન્યા. તિજુરયું લાગે છે પાપ કર્મરે.

॥ શ્રી૦ ॥ ૭ ॥

જિન ભાષ્યામેં જિનજીરી આગન્યા, ઔરાંરી ભાષ્યામેં ઔર ભણુરે,
તિજુરયું અવ ગુરુ ગત ભવે નહીં, વલી પાપ લાગે છે આણુરે.

॥ શ્રી૦ ॥ ૮ ॥

કેવલી ભાષ્યો ધર્મ મંગલીક છે, ઓહિજ ઉત્તમ ભણુરે,
શરણ પિજુલ્યો છજુ ધર્મરે, તિજુમેં શ્રીજિન આગા પ્રમાણુરે.

॥ શ્રી૦ ॥ ૯ ॥

કામ કામ સૂત્ર માંહે દેખલ્યો, કેવલી ભાષ્યો તે ધર્મરે,
મોન સાગે નિહાં ધર્મકો નહિ, મોન સાગે નિહાં પાપ કર્મરે.

॥ શ્રી૦ ॥ ૧૦ ॥

મોન સાગજિયો ધર્મ માંહે ઘણો, કોવ પારયાં પર્યો ભણુરે,
ખાંચ ખાંચ બૂટે છે બાપડા, તે મૂવરા મૂક અભણુરે.

॥ શ્રી૦ ॥ ૧૧ ॥

ધર્મને ગુરુસ દાનુ પ્યાનમે, જિજ્ઞ આગા દીધી ચારંચારે.
આન રોડ પ્યાન મડા જિહુ યાને પ્યારે તે આગા ખરેરે.

॥ શ્રી૦ ॥ ૧૨ ॥

તેજુ પદ મારસ દેરયા બલી, ત્યાંને જિન આગન્યા ને નિર્જરા પમરે,
તીન માંડી દેરયાને આગા નહીં, તિજુરયું બૂટે છે પાપ કર્મરે.

॥ શ્રી૦ ॥ ૧૩ ॥

ચાર મંગલ ચાર ઉત્તમ કહયા, ચાર શરણા કહયા જિનરાયરે,
એ સગલાછે જિન આગન્યા મહે, આજ્ઞા વિન આછી વસ્તુ નકાયરે.
॥ શ્રી૦ ॥ ૧૪ ॥

ભલા પ્રણામમેં જિન આગન્યા, માઠા પરિણામા આજ્ઞા બારે,
ભલા પરિણામાંથી નિર્જરા નિપજે, માઠા પરિણામાં પાપ હારે.
॥ શ્રી૦ ॥ ૧૫ ॥

ભલા અધ્યવસાયમેં જિન આગન્યા, આજ્ઞા બારે માઠા અધ્યવસાયરે,
ભલા અધ્યવસાયસું નિર્જરા હુવે માઠા અધ્યવસાયસું પાપબંધાયરે.
॥ શ્રી૦ ॥ ૧૬ ॥

ધ્યાન લેશ્યા પ્રણામ અધ્યવસાયછે, ચાકું ભલામેં આજ્ઞા બાહુરે,
ચાકું માઠામેં જિન આજ્ઞા નહીં, ચારા શુભારી કરબો પિછાહુરે,
॥ શ્રી૦ ॥ ૧૭ ॥

સર્વ મૂળ ગુણને ઉત્તર ગુણે, દેશ મૂળ ઉત્તર ગુણ દાયરે,
દોયાં ગુણામેં જિનજીરી આગન્યા, આગન્યા બારે ગુણ નાય કોયરે.
॥ શ્રી૦ ॥ ૧૮ ॥

અર્થ પરમ અર્થ જિન ધર્મ છે, ઉવવાઇ સૂયગાંગમાંયરે,
તિજુમેં તેા જિનજીરી આગન્યા, રોપ અનર્થમેં આજ્ઞા નવિ તાયરે.
॥ શ્રી૦ ॥ ૧૯ ॥

સર્વ વ્રત ધર્મ સાધાં તણા, દેશવ્રત આવકરે ધર્મરે,
યાં દાયાં ધર્મમેં જિનજીરી આગન્યા, આજ્ઞા બારેતો બંધસ્તસીકર્મરે.
॥ શ્રી૦ ॥ ૨૦ ॥

ઉજલો ધર્મ છે જિનરાજરો, તેતો શ્રી જિન આજ્ઞા સદિતરે,
મુગત બ્રાહ્મ અજોગ અશુદ્ધ કહયો, તેતો જિનઆજ્ઞાસ્તું વિપરીતરે.
॥ શ્રી૦ ॥ ૨૧ ॥

આજ્ઞા લોપ છોડે ચાલે આપરે, તે જ્ઞાનાદિક ધનસું ખાલીધાયરે,
આચારાંગ અધ્યયન ફરે બોલો છડા ઉદેશ મંયરે.
॥ શ્રી૦ ॥ ૨૨ ॥

આજ્ઞાસું રૂકે તે ધર્મ માંદરો, ઝોલવો ચિન્તવે સાધુ મન માંયરે,
આજ્ઞા બિન કરવો જિહાંડી રહ્યો, રૂડા બોલવો પિણુ નવિ થાયરે.
॥ શ્રી૦ ॥ ૨૩ ॥

આજ્ઞા માંદૂલો તે ધર્મ માંદરો, ઝોર સર્વ પારકો થાયરે,
આચારંગ છૂટા અધ્યયનમેં, પહેલે ઉદ્દેશે જોય પિછાણરે.
॥ શ્રી૦ ॥ ૨૪ ॥

આગન્યા માંહે સંજમ નેતપ, આગન્યામેં જાનૂં પરિજ્ઞામરે,
આગ્યા સહિત ધર્મ આછો નવિ, જિણુ કહ્યો પરાલ સમાનરે.
॥ શ્રી૦ ॥ ૨૫ ॥

આગ્રવ નિર્જરારો મહણુ ભુલો કહ્યો, તે જાણુસી જિનઆજ્ઞારો જાણુરે,
આચારંગ ચોધા અધ્યયનમેં, પહેલે ઉદ્દેશે જોય પિછાણરે.
॥ શ્રી૦ ॥ ૨૬ ॥

નિર્વંધ ધર્મ ચતુરવિધ સંઘછે, તે આગ્યા સહિત વંછે અનુસન્તાનરે,
આચારંગ ચોધા અધ્યયનમેં, તીજે ઉદ્દેશે કહ્યો ભગવાનરે.
॥ શ્રી૦ ॥ ૨૭ ॥

તીર્થકર ધર્મ કીધો તિડો, મોક્ષરો મારગ શુદ્ધ વેસરે,
ઝોર મોક્ષરો મારગ કેા નહીં, પાંચમેં આચારંગ તીજેઉદ્દેસરે.
॥ શ્રી૦ ॥ ૨૮ ॥

જિણુ આજ્ઞા બારસી કરણી તણા, ઉધમ કરે આજ્ઞાની કોયરે,
આજ્ઞા માંદૂસી કણ્ણીરો આલસકરે, ગુરુ કહે રિષ્ય તેનેદોયમ હોયરે.
॥ શ્રી૦ ॥ ૨૯ ॥

કુમારગ તણી કરણીકરે, મુમારનરો આગસ હોયરે,
એ દોનૂદિ કરણી દુરગતનણી, આચારંગ પાંચમેં અધ્યયન તેયરે.
॥ શ્રી૦ ॥ ૩૦ ॥

જિણુ મારગસ અજાણુને, જિણુ ઉપદેશનો સાધ ન હોયરે,
આચારંગસ ચોધા અધ્યયનને તીજ ઉદ્દેશે ન જાયરે.
॥ શ્રી૦ ॥ ૩૧ ॥

જ્યાં દાન સુપાત્રને દિયો, તિણુમેં શ્રી જિન આગ્યા જાણુરે,
કુપાત્ર દાનમેં આગન્યાં નહીં, તિણુરી જુદરી કરજો પિછાણુરે.

॥ શ્રી૦ ॥ ૩૨ ॥

સાધ વિના અનેરા સર્વને, દાન નહીં દે માઠો જાણુરે,
દીધા ભ્રમણુ કરે સંસારમે, તિણુસ્યું સાધ કિયા પચ્ચખાણુરે.

॥ શ્રી૦ ॥ ૩૩ ॥

સૂયગડાંગ નવમા અધ્યયનમે, વીસમી ગાથા જોયરે,
વલે દીધાં ભાંગે પ્રત સાધરો, જન આગન્યા પિણુ નવિ કોયરે.

॥ શ્રી૦ ॥ ૩૪ ॥

પાત્ર કુપાત્ર દોતુંને દિયા, વિકલ કહો દોયાંમે ધર્મ રે,
ધર્મ હુસ્સી સુપાત્ર દાનમેં, કુપાત્રને દિયાં પાપ કર્મ રે.

॥ શ્રી૦ ॥ ૩૫ ॥

ક્ષેત્ર કુક્ષેત્ર શ્રી જિનવર કહો, ચોથે ઠાણે ઠાણા અંગ માંયરે,
સુક્ષેત્રમેં દિયાં જિન આગન્યા, કુક્ષેત્રમેં આગ્યા નહિ કાય રે.

॥ શ્રી૦ ॥ ૩૬ ॥

આહાર પાણીને વલે ઉપાધિક, સાધ દેવે શુદ્ધસ્થને કોયરે,
તિણુને ચોમાસી દંડ નિશીધમેં, પનરમે ઉદ્દેશે જોયરે.

॥ શ્રી૦ ॥ ૩૭ ॥

શુદ્ધસ્થને દાન દે તિણુ સાધુને, પ્રાયશ્ચિત આવે કિધો અધર્મરે,
તો તેહિજ દાન શુદ્ધસ્થ દેવે, ત્યાને કિણુ વિધ હોસી ધર્મરે.

॥ શ્રી૦ ॥ ૩૮ ॥

અસંજમ છોડ સંજમ આદર્યો, કુશીલ છોડ હુવો બ્રહ્મચારરે,
અણુ કલ્પણીક અકાર્ય પરદરે, કલ્પ આચાર કિધો અંગીકારરે.

॥ શ્રી૦ ॥ ૩૯ ॥

અજ્ઞાન છોડને જ્ઞાન આદર્યો, માઠી કોયા છોડી માઠી જાણુરે,
જલ્લી કિયાને સાધુ આદરી, જિણુ આજ્ઞાસ્યું ચતુર મુનજુરે.

॥ શ્રી૦ ॥ ૪૦ ॥

મિથ્યાંત છોડ સંમ્યક્ત આદરયો, અબોધ છોડ આદરયો બોધરે,
ઉન્માર્ગ છોડ સનમાર્ગ લિયો, તિલુસ્થું હોસી આતમા મુદ્ધરે.
॥ શ્રી૦ ॥ ૪૧ ॥

આંઠ છોડે તે જિન ઉપદેસ્યું, પાપ કર્મ તણા બંધ જાણરે,
જિજ્ઞ આજ્ઞાસ્થું આંઠ આદરયાં, તિલુસ્થું પામે પદ નિર્વાણરે.
॥ શ્રી૦ ॥ ૪૨ ॥

હામ હામ મુતમે દેખણો, જિજ્ઞ કર્મ જિજ્ઞ આજ્ઞામે જાણરે,
તે મુઠ મિથ્યાતી જાણે નહીં, મુહીં છુટે છે કર કર તાણરે.
॥ શ્રી૦ ॥ ૪૩ ॥

હું કહિ કહિને કેરલો કહું, આજ્ઞા બારે નહીં ધર્મ મૂળરે,
આજ્ઞા બારે ધર્મ કહે તેહની, શદ્ધા મુળ વિના જાણે કુળરે.
॥ શ્રી૦ ॥ ૪૪ ॥

॥ દોહા ॥

ભેયધારી વિગરાયલ જૈનરા, તે કું કપારી ખાન;
તે આગન્યા બારે ધર્મ કહે, ત્યારે ઘરમે ઘોર અજ્ઞાન. ॥ ૧ ॥

ત્યાને ઠીક નહી જિન ધર્મરી, જિજ્ઞ આન્યારી પિજુ નહી ઠીક;
ત્યાને પરીવાર વિવેકવિકલ મીલ્યા, ત્યામે વાજે પૂજમેધીક. ॥ ૨ ॥

ને બચા ઉંદ જ્યું આને ચલે, પાછળ ચાલે જેમ કતાર;
બોહણા છુટે છે બાપડ, બચા જુઠારી સાર. ॥ ૩ ॥

હવે વડે વિદ્યાર જિન આગન્યા, આલખ્યે જીવિયાન;
તિજુરા બાવ ભેદ પ્રગટ કરે, તે મુજુને સર્વ દેઈ કાન. ॥ ૪ ॥

॥ દાસ ચોટી ॥

(વિજુ કૃત સંપ્રદાયના નામ)

આજ આગન્યક મન ઉપર, તિજુને સ્વચરણ પાવ્ય નાન. આગન્યકનરે
તેદિજ સ્વચરણ મુદ્ધરે કરે, તિજુને શ્રી જિન કન ન જાન બાવિજનરે
શ્રી જિન પને જિન આગન્યા નહી ॥ ૧ ॥ ૪૫ ॥ ૧ ॥

શ્રાવક સામાયક પોસો કરે, તિજુમેં પિણુ સાવધરા પચ્ચખાણુ, । ૧૭૦ ।
તેહિજ સાવધ કામો છુટા કરે, તિજુમેં પિણુ જિણુ ધર્મ મ જાણુ,
॥ ૧૭૦ ॥ ૨ ॥

ધર્મ કહે સાધુ જિન આગન્યા મત્તે, આજ્ઞાખારે ધર્મ કહેતે મુઠ, । ૧૭૦ ।
તિણુ શ્રી જિન ધર્મ ન ઓલખ્યા, તિણુ જલ્લી મિથ્યાતરી ૩૬.
॥ ૧૭૦ ॥ ૩ ॥

જિણુ ધર્મરી જિન આગન્યા દેવે, જિણુધર્મ સિખાવે જિનરાય, । ૧૭૦ ।
આજ્ઞા ખારે ધર્મ કિણુ સીખાવિયો, તિજુરી આજ્ઞા દેવે કુણુ તાય.
॥ ૧૭૦ ॥ ૪ ॥

કેઇ આગન્યા ખારે મિથ્ર કહે, કેઇ ધર્મ પિણુ કહે આજ્ઞાખાર, । ૧૭૦ ।
તિજુને પૂછિજે ઓ ધર્મ કિણુ કહ્યો, તિજુરો નામ તું ચૌડે બતાય.
॥ ૧૭૦ ॥ ૫ ॥

છણુ મિથ્રને ધર્મરો કુણુ ધણી, તિજુરી આજ્ઞા કુણુ દે જોડયાં હાથ, । ૧૭૦ ।
દેવગુરુ મૌન સાઝ ન્યારા હુવે, એની ઉત્પત્તરો કુણુ નાથ.
॥ ૧૭૦ ॥ ૬ ॥

કેઈ વેશ્યારા પુત્રને પૂછા કરે, થારી મા કોણુ ને કોણુ તાત, । ૧૭૦ ।
ત્યારે ને નાંવ બતાવે કિણુ બાપરો, જ્યું આ મિથ્ર વાલારી છે વાત.
॥ ૧૭૦ ॥ ૭ ॥

વેશ્યારા અંગ જાતનો ઉપનો, તિજુરો કોણુ હુવે ઉદરિને બાપ, । ૧૭૦ ।
જ્યું આજ્ઞા ખારે ધર્મ ને મિથ્રરી, જિણુ ધર્મરી કરસી કોણુ થાપ.
॥ ૧૭૦ ॥ ૮ ॥

વેશ્યારે અંગ જાતનો ઉપનો, એજ લક્ષણનો હુવે ઉદરીને બાપ, । ૧૭૦ ।
જ્યું જિન આગન્યા ખારે ધર્મને મિથ્રરી, કેઈ કરેછે પાખરી થાપ.
॥ ૧૭૦ ॥ ૯ ॥

કેઈ કહે મહારી માતા છે વાંઝગી, તિજુરો કું હું આતમ જાત, । ૧૭૦ ।
જ્યું મુરખ કહે જિણુ આગન્યા વિના, કરણી કીધાં ધર્મ સાખ્યાત.
॥ ૧૭૦ ॥ ૧૦ ॥

બાપ વિષુ બેઠો નિચે હુવે નહીં, જ્યું જિણુ આજ્ઞા વિના ધર્મ ન હોય,
જિન આજ્ઞા હોસી તો જિણુ ધર્મ છે, આજ્ઞા વિના ધર્મ ન હોય.

॥ ભગ ॥ ૧૧ ॥

મા વિણુ બેઠારો જન્મ હુવે નહીં, જન્મે તે વાંઝ ન હોય, ॥ ભગ ॥
જ્યું જિન આજ્ઞા વિના ધર્મ હુવે નહીં, જિન આજ્ઞા તિહાં પાપ ન હોય.

॥ ભગ ॥ ૧૨ ॥

ગુણ પંખી ને ચોર દારું લણી, ગમતી લાગે અંધારી રાત, ॥ ભગ ॥
જ્યું ભારી કર્મોં છવ તેહને, જિણુ આજ્ઞા બાહરણો ધર્મ સુહાત.

॥ ભગ ॥ ૧૩ ॥

કાગ નિમોલીએ રતિ કરે, લંડ મુરાને મીણો આવે દાય, ॥ ભગ ॥
જ્યું કાગ લંડ મુરા જેહવા માનવી, રિજે આજ્ઞા બાહરણી કરણી માંય.

॥ ભગ ॥ ૧૪ ॥

ચોર પરદારા સેવતુ કુશીલિયા, તે તો સેરી જોયે દિન રાત, ॥ ભગ ॥
જ્યું આજ્ઞા બાહર ધર્મ મદાયવા, ઉંધી કર કર અજ્ઞાની વાત

॥ ભગ ॥ ૧૫ ॥

ગુણવદિકરી આજ્ઞા માંને નહીં, તેતો અપહંદા અવનિત, ॥ ભગ ॥
જ્યું કેઈ જિણુ આગળ્યા વિણુ કરણી કરે, તે પિણુ કરણી ઉ વિપરીત.

॥ ભગ ॥ ૧૬ ॥

દુષ્ટ છવ મેંઝરીને ગિયરા, હસણું કરે પર છવાંરી ધાન, ॥ ભગ ॥
એહવા દુષ્ટ મિત્ર મદારા ધણી, હસરણું ધાણે ચિકણોંદે મિથ્યાન.

॥ ભગ ॥ ૧૭ ॥

ચિત્તરૂપક દુષ્ટાંન્યાન બારે કરે, તે ચિત્તરૂપક કિંદે ન્યાનબદા ॥ ભગ ॥
તેહનો ધર્મ જિન આગળ્યા બારણો, જિનમે કમન જાણે બારી વાર

॥ ભગ ॥ ૧૮ ॥

ન્યાનઆદે તે ન્યાનમાંડે નહીં, જિનને નહીં લેમ, ॥ ભગ ॥
જ્યું જિણુ આજ્ઞા વિનાધને અજેહનો કોઈ જાગીત નહીં મનેખાંડ

॥ ભગ ॥ ૧૯ ॥

જો આજ્ઞાવિન કરણીમેં ધર્મ છે, તો જિન આજ્ઞારો કામ નકોય, । ૬૦ ।
તો મન માની કરણી કરસી તેહને, સગલી કરણી ક્રિયાં ધર્મ હોય.

॥ ૬૦ ॥ ૨૦ ॥

જિજ્ઞુઆજ્ઞા બારલી કરણી ક્રિયા, પાપનહીં લાગે ને ધર્મ થાય, । ૬૦ ।
તો કિજુ કરણીસું પાપ નીપજે, તિજુ કરણીરો તું નામ બતાય.

॥ ૬૦ ॥ ૨૧ ॥

જ્ઞાન દર્શન ચારિત્ર તપ, એ ચારહીં છે આજ્ઞા માંય, । ૬૦ ।
યાંચારાં માંહે તો ધર્મ જિજુ કહ્યો, યાં વિના ઓર નવિ બતાય.

॥ ૬૦ ॥ ૨૨ ॥

ધર્મ પુછ્યાંરો જાબ ન ઉપજે, જુઠં બોલે બજાય બજાય, । ૬૦ ।
વિકલાને વિગોવણુ પાપીયા, જિજુ આગ્યા બારે ધર્મ શ્રદ્ધાય.

॥ ૬૦ ॥ ૨૩ ॥

આજ્ઞા બારે ધર્મ કહે, તે પિજુ છે આગન્યા બાર, । ૬૦ ।
ધજુ સરધા સું જુડ છે બાપડા, તે ભવ ભવમેં હોસી ખુવાર.

॥ ૬૦ ॥ ૨૪ ॥

જિજુ આગન્યા બારે ધર્મ કહે, તે વિગરાયલ જૈનરા જાણુ, । ૬૦ ।
ત્યાંરી અભિન્તર કુટી છે માંદલી, તે અંધારે ઉગો કહે લાણુ.

॥ ૬૦ ॥ ૨૫ ॥

શ્રી જિન આગન્યા વિન કરણી કરે, તેતો દુરગતીરા આગીવાણુ, । ૬૦ ।
જિજુ આજ્ઞા સહિત કરણી કરે, તિજુસ્યું પામે પદ નિરવાણુ.

॥ ૬૦ ॥ ૨૬ ॥

આજ્ઞા બારે ધર્મ કહે તેહની, એડ દીધી છે ખૈરવા મઝાર, । ૬૦ ।
સમત આજ્ઞારે ચાલીસમે, આસોજ વિદ પાંચમ ધાવર વાર.

॥ ૬૦ ॥ ૨૭ ॥

॥ અથ શ્રદ્ધા ઉપર સંગ્રામ. ॥

(દેશી પારસીઓ.)

દેવ ગુરુ ધર્મ શુદ્ધ આરાધ્યાં, સમકિત હોવે તંત સારસી,
 યથા તથ દિલ માંદિ દરસાવે, જિમ મુખ દેખે આરસી,
 શ્રદ્ધા વિન પ્રાણી એલો જનમ યૂહી હારસી ॥ શ્લોક ॥ ૧ ॥

વરસ ઇમાસી તપ બહુ કીધા, જ્યન્ય પદ નવકારસી,
 મુરમુખ ભોગ રહ્યો ચિદુગતમે, નહીં પાપો ધર્મ વિચારસી ॥ શ્લોક ॥ ૨ ॥

સંકા કંપા દુરગતિ લે જ્યાવે, તે નર દુર નિચારસી,
 સાચી શ્રદ્ધા જે નર ધારે, તે નર આતમ તારસી. ॥ શ્લોક ॥ ૩ ॥

કુગુરુ સંગત નરભવ હારી, દુરગત માંય પધારસી,
 ભવ ભવ માંદિ રહે ચિદુ ગતમે, નહીં હુવે પ્રુકારસી. ॥ શ્લોક ॥ ૪ ॥

પા પા પાપા રદ ગયા થોયા, સંસ્કૃત ને ફારસી,
 વિના વિચારી ખોટી ભાયા બોલે, તે કિમ પાર ઉતારસી. ॥ શ્લોક ॥ ૫ ॥

શુદ્ધ સાધંને આલ રહેને, કુખ ગયા કાલી પારસી,
 કોઈ શુદ્ધ સાધરી કીર્તી બોલે તે નર જનમ મુખારસી ॥ શ્લોક ॥ ૬ ॥

શુદ્ધ સાધંરી નિશા કર કર, આતમ કેમ ઉતારસી,
 નરકા ભવે મદા દુખ પાવે, પરમાધારી મારગી ॥ શ્લોક ॥ ૭ ॥

ઈમ સાંજલ ઉત્તમ નર નારી, સીખ સતગુરુ કી પારગી,
 શુદ્ધ સાધંરી કરકર સેવા, આતમ કારજ ચાગી ॥ શ્લોક ॥ ૮ ॥

શુદ્ધ સાધંરી મુખી શ્રદ્ધા વસતા નનન મારગી
 મુખી મદારગુ સિત ગજબાં, આચાનમન નિચાગી ॥ શ્લોક ॥ ૯ ॥

શુદ્ધ આધાર ગુજા પદે, દુગત દુખ રહાગી,
 જનમ મરન બેખ મીલ ભવે, પાપ મુન અપાગી ॥ શ્લોક ॥ ૧૦ ॥

મરન ભવ સાધંનુ મને, એવું પુન પાપાગી,
 રૂન જાખંદિ નિચા રન, સિત નર પાગી ॥ શ્લોક ॥ ૧૧ ॥

ગુણ વિના સેવા કરે સાધારી, નહીં ગરજ સરે લિંગારસી,
 કોઈહીણ આચારી આપહી કુબે, તિહાં તુલકેમ નિસ્તારસી. ॥ શ્ર૦ ॥ ૧૨ ॥
 સુર સુખ સેવે જે નર પાવે, તપ કર દેહી ગાળસી,
 પંથઆશ્રવ પરહરો પ્રાણી, મમતા મનરી મારસી. ॥ શ્ર૦ ॥ ૧૩ ॥
 તિરયા તિરે ને તિરસી ઘણા, નહીં કરે પાપ લીંગારસી,
 ઉતમ વચણ ધરે શિર ઉપર, તે ઉતરે ભવ પારસી ॥ શ્ર૦ ॥ ૧૪ ॥
 ઉગણીસે વીસ વિદ ચવદસ. માસ કાર્તિક સુખ કારસી,
 શહર રાજગઢ દિપમાલિકા, જોડ કરી તંત સારસી. ॥ શ્ર૦ ॥ ૧૬ ॥

॥ અથ અનાથી મુનિકો સ્તવન. ॥

રાય શ્રેણિક રય વાડી ગયા, દીકા મુનિ એકંત,
 રૂપ દેખી અચરજ થયો, રાય પુછેરે કુંજુ વૃતાંત,
 શ્રેણિકરાય હુરે અનાથી નિમંથ, મેં તો લીધેરે સાધુજીરે પંથ. ॥ શ્ર૦ ॥ ૧ ॥
 કોસમ્બી નગરી હુતી, પિતા મુજ પ્રબળ ધન,
 પુત્ર પરવાર ભરપુરસ્થું, તિજીરે હું કુંવર રતન. ॥ શ્ર૦ ॥ ૨ ॥
 એક દિવસ મુજ વેદના ઉપની, માસ્થું ખમિય ન જાય,
 માતપિતા દુરયા ઘણાં, ન સક્યારે મુજ વેદના બંધાય. ॥ શ્ર૦ ॥ ૩ ॥
 પિતાજી મદારે કારણે, ખરચ્યા બહોળા દામ,
 તોપિજુ વેદના ગઈ નહીં, એહવોરે અધિર સંસાર. ॥ શ્ર૦ ॥ ૪ ॥
 માતા પિત્રુ મારે કારણે, ધરતી કુંખ અધાય,
 ઉપાય તો ક્રિયા ઘણા, પિત્રુ મદારે રે મુખ નહીં ધાય. ॥ શ્ર૦ ॥ ૫ ॥
 બન્ધુ પિત્રુ મદારે હુતા, એક દિવરના ભાય,
 ઓપધ તો બાહુ વિધ ક્રિયા, પિત્રુ કારી ન લાગી કાય. ॥ શ્ર૦ ॥ ૬ ॥
 બનોહો પિત્રુ મદારે હુતી, મેટી નાની તાય,
 બાહુ વિધ લુણ દિતારતી, પિત્રુ મદારેરે મુખ નહીં ધાય. ॥ શ્ર૦ ॥ ૭ ॥

ગોરડી મન ગોરડી ગોરડી અબસા બાસ,
 દેખ વેદના મહાયરી ન સકીરે, મુજ વેદના બંદાય. ॥ શ્રેઽ ॥ ૮ ॥
 આંખ્યાં બહુ આંખુ પડે, સિંચ રહી મુઝ કાય,
 ખાણપાણ વિભુયા તણ, પિણ મહારેરે સમાધી ન થાય. ॥ શ્રેઽ ॥ ૯ ॥
 ગ્રેમ વિવ્રુધી પદમણી, મુજસ્થું અલગી ન થાય,
 બહુવિધ વેદનામેં સહી, વનિતા રહીરે વિલખાય. ॥ શ્રેઽ ॥ ૧૦ ॥
 બહુ રાજ વૈદ બોલાવિયા, ક્રિયા અનેક ઉપાય,
 ચન્દન લેપ લગાવિયા, પિણ મહારેરે સમાધી ન થાય ॥ શ્રેઽ ॥ ૧૧ ॥
 જગમેં કોઈ કિણરે નહીં, તવમેં થયોરે અનાથ,
 વિતરાગજરે ધર્મવિના, નાહી કોઈરે મુગતિરે સાથ ॥ શ્રેઽ ॥ ૧૨ ॥
 વેદના જાણે માહુરી, તો લેઉં સંજમ ભાર,
 ઈમ ચિન્તનતાં વેદના મર્ઝ, પ્રભાતે થયો અજુગાર ॥ શ્રેઽ ॥ ૧૩ ॥
 ગુણ ગુણ રાગ ચિન્તવે, મન મન એન્દુ અજુગાર,
 રાયગ્રેણીક સમકિત લીવી, યાંદી આયોગે નગરમાંઝાર ॥ શ્રેઽ ॥ ૧૪ ॥
 અનાધી ટરા ગુણ ગાવનાં, કંઈ કર્યાંની કોડ,
 ગુણ ગુણ મુન્દર ઈમ ભણે, વધાને ચન્દુએ બેઠે યેઃ ॥ શ્રેઽ ॥ ૧૫ ॥

॥ અથ જિન કહી સાધુકી દાસ ॥

જિન કહી કહ ઉદરિને લેવે, પરિસ્રાદા રાઉ સમ પારજાનાન,
 આશોરા વિવિધ પ્રકારના ઉપરે, તોઈ ઉદરિ ન જાણે જિન દાસ
 ગુર વીરાણે એક મુઝ મારજ ॥ મુ. ૧ ॥
 માસમાસ ખમજુ કોઈ કરે નિરંજન, કંઈય કરે કંઈ એક ચિન્તનરે,
 પવન પુરવન સદે સુખભાઈ રાજકોઈ ન જાણે, મુનિ મનનરે ॥ મુ. ૨ ॥
 માસ જાણવર ટાં રહો મર્જન, તેણે કુલ જિનજી જિન કોરે,
 નેન જિનજી રાઉ સમ જાણે રાઉ, મુનિ કહ જાણારે ॥ મુ. ૩ ॥

લાલ અલાલ સહ સમલાવે, વડી જીવ મરણ સમાનેરે,
નિન્દા સ્તુતિ સુખદુઃખ સમચિત, સમગિલે માનઅપમાનેરે.

॥ શ્લોક ॥ ૪ ॥

ખાવીસ તેત્રીસ સાગર તોઈ, જીવ વસિયા નરક મઝારેરે,
તો કિંચીત દુઃખસ્થું સુ' દલગિરી, એમ વિમાસે અણગારેરે.

॥ શ્લોક ॥ ૫ ॥

મેઘ સરીખા મોરાં મુનિચર, કિયો પાદુપ ગમણું સંધારેરે,
ખોલીમે' જીવં છતાં તન ત્યાગ્યો એક માસ પહેલી ગુણ ધારેરે.

॥ શ્લોક ॥ ૬ ॥

શાલીભદ્રને ધનોં સરીખા, જ્યાંરો સુખ માલ તન શ્રીકારેરે,
ત્યાંપિણ માસ માસખમણ તપ કીધા, વલે પાદુપ ગમણું સંધારેરે.

॥ શ્લોક ॥ ૭ ॥

રોગ રહિત તીર્થકરના તન, તે પિણ લેવે કષ્ટ ઉદારેરે,
તો સહજાંહી રોગાદીક ઉપના આપ, તો સમા પરિણામાં સહે શરવીરેરે.

॥ શ્લોક ॥ ૮ ॥

હત્યાદિક મુનિ સહામો રખી, તે કષ્ટ પડ્યાં નહીં કાચારે,
અદ્ય કાલમે' શિવ સુખ પામે, શર શિરોમણી સાચારે.

॥ શ્લોક ॥ ૯ ॥

નરકાદિક દુઃખ તિમ્ર વેદના, જીવ સહિ અનંતી વારેરે,
તો કિંચીત વેદના ઉપના મહામુનિ, સહે આણી મન દુષ્ અપારેરે.

॥ શ્લોક ॥ ૧૦ ॥

એ વેદનાથી હુવે કર્મ નિર્જરા, એ વેદનાથી કરે કર્મરે,
પુનરા ધાર બંધે ગુણ લેજે, વડી હુવે નિર્જરા કર્મરે.

॥ શ્લોક ॥ ૧૧ ॥

સમચિત વેદન સુખરો કારણ, એ વેદનાથી કરે કર્મરે,
મુર શિવના સુખ સહે અનોપમ, વડી હુવે નિર્જરા કર્મરે.

॥ શ્લોક ॥ ૧૨ ॥

સમભાવે સદ્ધર્મ હોવે નિર્જરા એકંત, અસમભાવે સદ્ધર્મ હોવે પાપ એકંતોરે,
 દાંડાં અંગ થોથે ઠાણે શ્રીજિન સાધ્યો, ધમ જાણી સમચિત સહે સંતોરે.
 ॥ શુભ ॥ ૧૩ ॥

॥ અથ બારે ભાવના ઉપર ઢાલ ॥

(નમિનાથ અનાયાસે નાથોરે-એટલી)

આદિનાથ અરિહન્ત આખ્યાતોરે, વડા પુત્ર ભરત વિખ્યાતોરે,
 અનિત્ય ભાવના ભાઈ સાખ્યાતોરે, મહામુનિ મોટકા નિત્ય વંદારે. ॥ ૧ ॥
 ગઠ મઠ મંદિર પાલ પ્રકારોરે, નર ઈંદ્ર મુરેન્દ્ર સારોરે,
 નિત્ય નહીં સદુ નરનારો, ॥ મહામુનિ ॥ ૨ ॥
 અશરણ ભાવના રૂપિ અનાધીરે, એક જિનધર્મ છવરો સાધીરે,
 સંયમ પાલી મુગલ સંઘાલી, ॥ મહા ॥ ૩ ॥
 સંસાર ભાવના સાલિભદ્ર ભાડરે, અધિક વૈરાગ મન આડરે,
 સંયમ લેછ સર્વાર્થ સિદ્ધિ પાછ, ॥ મહા ॥ ૪ ॥
 નમિરાય રૂપિયર જાણીરે, એકત્વ ભાવના ઉર આણીરે,
 મુનિ જાય પહુતા નિરવાણી, ॥ મહા ॥ ૫ ॥
 પંખીનો પર ભાવના ભડ ભાડરે, કુવર મૃદા પુત્ર ઉર આડરે,
 સંયમ લિપો પરવાર સમજાઈ, ॥ મહા ॥ ૬ ॥
 ચોથા ચક્રી મનન કુમારોરે, અમુગ ભાવના ભાઈ અપાંગોરે,
 રાજ છાંડી સંયમ ગ્રા પાંગો, ॥ મહા ॥ ૭ ॥
 સમુદ્ર પાલ એકાલી દોરે, આદ્ય ભાવના નિરોરે,
 રોનું મુનન નવા કને પાડ, ॥ મહા ॥ ૮ ॥
 જાંબળી કેરી દુઝરીઝ નાન જાન, ॥ મહા ॥ ૯ ॥
 દર કેરી મુનન નાન, ॥ મહા ॥ ૧૦ ॥
 નિર્મલ નિર્જન જાન, ॥ મહા ॥ ૧૧ ॥
 નરજન નાન, ॥ મહા ॥ ૧૨ ॥

લોક સાર લાવના લીવ લાંગીરે, શિવરાજ રૂપેશ્વર જાગીરે, ૧૧
 પ્રભુપે સંયમ લેઈ વૈરાગી, ॥ મહા ॥ ૧૧ ॥
 અઠાણુવે પુત્ર આચારે, આદેશ્વરજી સમજાચારે,
 બોધ દુર્લભ લાવના લાયા, ॥ મહા ॥ ૧૨ ॥
 ધર્મ રૂચી રૂપિરાયારે, ધર્મ લાવના તે લાયારે,
 કયા પાલી સવાર્ય સિદ્ધિ પાચારે, ॥ મહા ॥ ૧૩ ॥
 એવારે લાવના જે લાયેરે, તે નર મહા સુખ પાચેરે,
 બેગો મુગત નગરમેં જાવે, ॥ મહા ॥ ૧૪ ॥
 સમત ત્રેણુવે વરસ અમરોરે, કાલીવડ નવમી લોભવારોરે,
 લોક કોધી માલવા ગાંવ મઠારો, ॥ મહા ॥ ૧૫ ॥

॥ અથ શિયલની નવ વાડની ઢાલ ॥

શ્રી સતગુરુ પાય નમી કરી, શ્રી જિનવરની વાણીરે,
 ઉતરાધ્યયન સોજામે અધ્યયન, બ્રહ્મચાર્યારી વાડ વખાણીરે.
બ્રહ્મચારી નવ વાડ વિચારી ॥ ૧ ॥
 શ્રી પશુ પંડક તિહાં પાનક, બ્રહ્મચારી તિહાં ઘણેરે,
 મુસા મંઝારી ને દ્રવ્ય તે, પ્રથમ વાડ ધમ પાણેરે. ॥ અં ॥ ૨ ॥
 શ્રી કથા કરે નહીં મુનિવર, સુર નરનો મન રાણેરે,
 નીર ચણે લીંબુરી વાતરુંમુલંતા, દુહી વાડ ઈમ બોણેરે. ॥ અં ॥ ૩ ॥
 પીડ ફલગ સેજ્યાં નહીં બેડે, નારી બેડે તિજુ દાગેરે,
 વાક દૂનતા એસજુના આયે, બડકાવર ફલ ના મોરે. ॥ અં ॥ ૪ ॥
 નહુ ધરી નારી રૂપ નિરખે, ફર્યે અંગ ઉપંગેરે,
 નઝર જાખ્યો સુરજથી દખ્યાં, ચોથી વાડ તત લંબેરે. ॥ અં ॥ ૫ ॥
 નરહુ શીલવન્ત લીતર અન્તર, ન મુત્તે અંઝરનો ઝમકોરે,
 હાંસ વિલાસ રૂદન સેવક, દુન્ટા ગાજે મોર ઇમકોરે. ॥ અં ॥ ૬ ॥

પૂર્વેલા દામ ભોગ મતિ ચિતારે, તિજુસ્તું આરત ઉપજે અધિકારે,
 અજ વધે ઈધિજરી સંગત, છાછ વઘાઉ દષ્ટતોરે. ॥ ૫૭ ॥ ૭ ॥
 સરસ આહાર વિગય વડી અધિકો, ભોગવ્યાં વિગય ધાય વધતોરે,
 સનિપાત વધે દુધ મિઝી પીધાં, તિજુસ્તું લેઈ લીઝેતું સદતોરે. ॥ ૫૮ ॥ ૮ ॥
 અતિમાત્ર અધિકો છમે, દામ ભોગ વિગય રસ જાગેરે,
 સેરરા કંપમે રાય સેર ઉરે તો આડમી વાડ ઇમ ભાંગેરે. ॥ ૫૯ ॥ ૯ ॥
 ચાવા ચંદન ચરચે અંગા, આભુપણુ અતિ અંગારે,
 છગન મગન હુવે વેસવજુવે, નવમી વાડ મત ભાંગારે. ॥ ૬૦ ॥ ૧૦ ॥
 રતન અમોલક અધિક અનોપમ, તિજુ તિજુને રેખાવેરે,
 શંકારે હાથસ્તું ખોસી લેવે, જ્યૂં શીલરતન ન ગમાવેરે. ॥ ૬૧ ॥ ૧૧ ॥
 શીલ પાલેને ગુખીયા હોસી, અખી હેત્તી નર નારીરે,
 મુગ વચન જો કહે સવળા, તો મુગન જાસી મતપારીરે. ॥ ૬૨ ॥ ૧૨ ॥

—જ્યાચાર્ય કૃત—

॥ શ્રી લિખણુજી સ્વામીકે ગુણુષી હાલ ॥

સ્વામ લિજ્જુ પ્રગરે, જગ માંહે કીર્તી ધરે,
 મી જિન આજ્ઞા શિર ધરી, પર ન્યાય વાતા કહીરે.

કહીરે સ્વામ સાચા અંગન વાચા કહીરે ॥ સ્વા ॥ ૧ ॥

આગુંચ ઉત્તરપ્રયતનનં, દિજુ આર પંચમ માંદિરે,
 જિન વિના શિવ પંચ તોડી, સંત નંત સાદીરે. ॥ સ્વા ॥ ૨ ॥

સમન અગ્રસા તોળા પડે, મુગ સંધ તુદિ ધરે,
 પક મુસિયા માંદિ પદરુ, નું વેલ પ્રત્યક્ષ ચાદીરે. ॥ સ્વા ॥ ૩ ॥

હાસા મુનિ આને દુગા, તલ પડે તુદિ ધરે,
 તેમ ચરજ મુતુદિ કારી, વચક રવજ નિહારે, નિહારે ॥ સ્વા ॥ ૪ ॥

સ્વામ પદસા વારિય, નિન્નમવળી કર લાડી રે,
 જાણે પેર કોઈ કંઈ, રહન મુરજ ચાદીરે. ॥ સ્વા ॥ ૫ ॥

સ્વામ લિખુ સમરિયા, ઉગણીસ ચવટે મંદિરે,
બીઠાસર ચોમાસમે, જય જય કીર્તી થમરે. ॥ સ્વા૦ ॥ ૬ ॥

॥ શ્રી લિખણી સ્વામીકે ગુણકી ઢાલ ॥

નન્દનવન લિખુ ગણમેં વસોરી, હેલ પ્રાણુ જવે તો તોએપગમખીસોરી
નંદન. ॥ ૧ ॥

ગણુ માંહિ જ્ઞાન ધ્યાન શોભેરી, હેલ દીપક મંદિર માંહિ જિસોરી.
॥ નં૦ ॥ ૨ ॥

અવનીતકી દેશના ન દીપેરી, હેલ ગણિકા તથે શિશુગાર જિસોરી.
॥ નં૦ ॥ ૩ ॥

ઘસોઠકરો લણવો ન શોભેરી, હેલ નાક વિના ઓતો મુખડો જિસોરી.
॥ નં૦ ॥ ૪ ॥

દુઃખદાઠ ખુદ લેવા સરીપોરી, હેલ નંદક ઘસોઠક વમણુ જિસોરી.
॥ નં૦ ॥ ૫ ॥

શાસણમેં રંગ રતા રહોરી, હેલ મુરશિવ પદ માંહિ વાસ વસોરી,
॥ નં૦ ॥ ૬ ॥

ભાગવતે લિખુ ગણુ પાપોરી, હેલ રતન ચિંતામણુ પિણુ ન હસોરી.
॥ નં૦ ॥ ૭ ॥

ગણુપતિ કોખ્યાં ગાઠા રહોરી, હેલ સમચિત શાસણુ માંહિ હુલસોરી.
॥ નં૦ ॥ ૮ ॥

અઃકોઠ ચિતમેં મ આજોરી, હેલ મોહ કર્મરો તજદો નસોરી.
॥ નં૦ ॥ ૯ ॥

બેલ ખીસારયાંરા ન યાદ કરોરી, હેલ અચળ રહો પિણુ મતિરે મુસોરી.
॥ નં૦ ॥ ૧૦ ॥

વાર વાર સું કહિયે તુનેરી, હેલ અગિ પલે પેતો ગણુમેં વસોરી.
॥ નં૦ ॥ ૧૧ ॥

ઉગણીસે ગુણતીસ ફાગણુરી, હેલ જય જય આજુમેં મુખ વિકસોરી.
॥ નં૦ ॥ ૧૨ ॥

—શ્રાવક ચોભણ કૃત—

॥ શ્રી ભિક્ષુગણિકે ગુણાકી દાસ ॥

માલી ફંક ઈજી જવરે, કનક કામણી રાય
 ઉલજ રદયો નિકલ સકું નહીરે, દર્શણરે પગેરે વિઠાય
 સ્વામીજીરા દર્શણ દિજી વિધ હોય. ॥ ૧ ॥

કૃષ્ણ રૂદિરયું રાચિયોરે, અન્તરાય મુજેય,
 મંગલીક દર્શણ શ્રીપૂજ્યનારે, મુગત પહુચાવે સોય. ॥ સ્વાગ ॥ ૨ ॥

સંસારરો મુખદુખ ભોગવ્યાં રે, કર્મ તણા બંધ હોય,
 દર્શણ નજીક વન ત્રિસોરે, કર્મ ચિંતા રહે ખોય. ॥ સ્વાગ ॥ ૩ ॥

દાન દયા બોધ બીજને રે, નિરદેશ લીજ્યો પાય,
 પરદેશ મુજુ વિરતરે રે, જ્યું ચોનેશ રતન જડાય. ॥ સ્વાગ ॥ ૪ ॥

ચોરી જતરી આઠ બોગતુ તમેરે, ઈજી ભવ પર ભવરોય,
 ખરચી પુરવ ભવનણીં, શ્રીપૂજ વિના કુજુમોય. ॥ સ્વાગ ॥ ૫ ॥

સાથે મોતીજ્યું વાયકશ્રી પૂજ્યનારે, નિરદેશ લીજ્યો પાય,
 જ્ઞાન સાગર આપ્યાં વિનારે, જીવ નેલ કિમ પાઈ. ॥ સ્વાગ ॥ ૬ ॥

સોમ દર્શણ શ્રી પૂજ્યના રે, નિરદેશ લીજ્યો પાય,
 સાગર જ્યું મુજુ પૂજનારે, સાગર જ્યું કેમ યસાય. ॥ સ્વાગ ॥ ૭ ॥

મુજુ વિના દર્શણ બેસના રે, કર કર કુંડે સોય,
 પૂજવિના દર્શન કિરા કુરે, આપ સમો નહીં કોય. ॥ સ્વાગ ॥ ૮ ॥

પાપાં યાલી ઈંત જગનંત, તિખતુજી કિષ્ટે વિભોય,
 તિપીએરજુ મુજન જાંતેરે જુવનજાંતેરે વિજનનિય. ॥ સ્વાગ ॥ ૯ ॥

પુરિં અવર પાવના રે, કનુરી નવ વિધાય
 જુવિજાઈંતુ જાંતે, જાંતેરે લીજ્યો નવન ॥ સ્વાગ ॥ ૧૦ ॥

ખીન કાલ જાંતેરે, જાંતેરે નીજાલી મુજુ રેય
 જાંતેરે જાંતેરે જાંતેરે, જાંતેરે જાંતેરે જાંતેરે ॥ ૧૧ ॥

કૃષ્ણકો મન મેલથી રે, વાદલ વરસે સોય,
 પપડ્યા મોર પુકારતા, બચું મહે વાટ રહ્યા સર્વ જોય. ॥ સ્વા૦ ॥ ૧૨ ॥
 દર્શણ શ્રી છ દુવારમેં રે, સેવક દીપક જોય,
 ભાણભસો જલઉગસી, શોભો ચરણાસ્યું કમલ લગોય. ॥ સ્વા૦ ॥ ૧૩ ॥

—જ્યાચાર્ય કૃત—

॥ અથ મુનિગણ વર્ણનકી ઢાલ ॥

મુખિન્દ મોરા લીધુને ભારી માલ, વીરગાયમરી જોડીરે સ્વામીમારા,
 અતિ ભસોરે મોરા, સ્વામ ॥ ૧ ॥ મુખિન્દ મોરા.
 આપ માંહિ તથા ગણમેં જાણુ, શુદ્ધ સંજમ જાણોતીરે, ॥ સ્વા૦ ॥
 રહિયો સહિ રે મોરા, ॥ ૨ ॥ મુખિન્દ મોરા.
 ઠાગાસ્યું રહિવારા પથખાણુ, પલિ અનન્ત સિધ્ધારી સાખેરે, ॥ સ્વા૦ ॥
 સમ સહીરે મોરા, ॥ ૩ ॥ મુખિન્દ મોરા.
 અવગણ ખોલણુરા ત્યાગ, ગણમેં અથવા ખાહિર રે, ॥ સ્વા૦ ॥
 બેહુ તણે રે મોરા, ॥ ૪ ॥ મુખિન્દ મોરા.
 મુનિવર જે મહા ભાગ્ય, એહ મર્યાદ આરાધે રે, ॥ સ્વા૦ ॥
 દિત ઘણેરે મોરા, ॥ ૫ ॥ મુખિન્દ મોરા.
 તીજે પદ રૂપ રાય, ખેતસીછ મુખકારી રે, ॥ સ્વા૦ ॥
 મુનિ પિતારે મોરા, ॥ ૬ ॥ મુખિન્દ મોરા.
 સમ કમ ઉદધિ ગુહાય, હેમ હનરી ભારી રે, ॥ સ્વા૦ ॥
 ગુણ દત્તારે મોરા, ॥ ૭ ॥ મુખિન્દ મોરા.
 જય જરા કરણુ જિહાવ, દિધગાડી દીપકસારે, ॥ સ્વા૦ ॥
 મહામુનિરે મોરા, ॥ ૮ ॥ મુખિન્દ મોરા.
 ગણપતિમેં સિરતાજ, વિદેહ હેવ પ્રમદીયારે, ॥ સ્વા૦ ॥
 મહામુનિરે મોરા, ॥ ૯ ॥ મુખિન્દ મોરા.

- અમિયચંદ્ર અણુગાર, મહાતપસ્વી વૈરાગીરે, ॥ સ્વા૦ ॥
 ગુણિયોરે મોરા, ॥ ૧૦ ॥ મુજિન્દ મોરા.
- છત સહોદર સાર, લીમ જવર જપકારીરે, ॥ સ્વા૦ ॥
 અતિભયોરે મોરા, ॥ ૧૧ ॥ મુજિન્દ મોરા.
- કોદર તપસ્વી કર, રામમુખરૂપિ રૂઝારે, ॥ સ્વા૦ ॥
 રાજતોરે મોરા, ॥ ૧૨ ॥ મુજિન્દ મોરા.
- શિવસાધક શિવશૂર, સતીદાસ મુખકારી, ॥ સ્વા૦ ॥
 ગાજતોરે મોરા, ॥ ૧૩ ॥ મુજિન્દ મોરા.
- ઉભય પિપ્પલ વર્ષમાન, સામરામ યુગ બંધવરે, ॥ સ્વા૦ ॥
 નેમરૂપેરે મોરા, ॥ ૧૪ ॥ મુજિન્દ મોરા.
- હીરવખત ગુણખાણ, ધિરપાલ રૂતેમુખપીયરે, ॥ સ્વા૦ ॥
 દ્રમરૂપેરે મોરા, ॥ ૧૫ ॥ મુજિન્દ મોરા.
- રાકરને દરનાથ, અખપરામ મુખરામજરે, ॥ સ્વા૦ ॥
 ઇંધરે મોરા, ॥ ૧૬ ॥ મુજિન્દ મોરા.
- રામરાત્રી શિવસાધ, જ્ઞાન માતીગચારે, ॥ સ્વા૦ ॥
 રમીયરે મોરા, ॥ ૧૭ ॥ મુજિન્દ મોરા.
- હયાદિક બહુ સંગ, વલી સમળી મુખકારીરે, ॥ સ્વા૦ ॥
 લીપનીરે મોરા, ॥ ૧૮ ॥ મુજિન્દ મોરા.
- કડુ મહામુનુજ, તીન બંધવમાત્રરે, ॥ સ્વા૦ ॥
 અર્જુનરે મોરા, ॥ ૧૯ ॥ મુજિન્દ મોરા.
- નગમં શિવગાર, રૂતેમ રૂતેમ અગીરે ॥ સ્વા૦ ॥
 લીપનીરે મોરા, ॥ ૨૦ ॥ મુજિન્દ મોરા.
- જેતું મહાજગદ્ગુર, જગદ્ગુરુ અર્જુનમાત્રરે ॥ સ્વા૦ ॥
 લીપનીરે મોરા, ॥ ૨૧ ॥ મુજિન્દ મોરા.
- જગદ્ગુરુ મહામુનુજ, અવતારી અર્જુનમાત્રરે ॥ સ્વા૦ ॥
 લીપનીરે મોરા, ॥ ૨૨ ॥ મુજિન્દ મોરા.

દયદંતી જ્યેન્તીસાર, અમુકલ વડી ધન્દાણીરે, ॥ સ્વા૦ ॥

સહાયકારે મોરા, ॥ ૨૩ ॥ મુણિન્દ મોરા.

ઉગણીસે પનરે ઉદાર, ફાણુ સુદિ તિથિ દશાચરે, ॥ સ્વા૦ ॥

ગાધયારે મોરા, ॥ ૨૪ ॥ મુણિન્દ મોરા.

જય જરા સમ્પતિસાર, વીદાસર મુખસાતારે, ॥ સ્વા૦ ॥

પાઠયારે મોરા, ॥ ૨૫ ॥ મુણિન્દ મોરા.

—સ્વામી બીખણુજી કૃત.—

॥ અથઃ એકલરો ચૌઢાલિયો ॥

દોહા—આરંભ જીવ શુદ્ધી દિરે ત્યાંરી ને શ્રાય,
અન્ય તીરથી પાસત્યાદિક, તે પિણુ તેહવા થાય. ॥ ૧ ॥

વૈરાગે ઘર છાડને, રાચે વિષય રસ રંગ,
રાગ દેવ વ્યાકુલ થકા, કરે વ્રતનો ભંગ. ॥ ૨ ॥

તે રતિ પામે પાપ કર્મમેં, સાવધ શરણે માન,
ગણુ છોડી હુવે એકલા, કુલ કપટરી ખાન. ॥ ૩ ॥

ન્યાત લગવે પાછલી, વડી લેખ લખવજુદાર,
એહવા માનવ એકલ દિરે, ધિગ ત્યારો જમવાર. ॥ ૪ ॥

તે ઘણા લેણે રહે સકે નહિ, તે એકલ થાય,
કુણુ કુણુ દોષ તિણુનેં કહ્યા, તે મુણુવયો ચિત્ત લાય. ॥ ૫ ॥

॥ દાસ પહેલી ॥

(કમ્ભે નેમે ગુરમાદા ત્રિલિપિ-એ રહી)

કેઇ આપ છાંદે દિરે એકલા, તે જિન આરગમેં નહીં લલા,
સાધ માવક ધર્મે થકી રહિયા, સંતાર સમુદ્ર માંહે કહિયા. ॥ ૧ ॥

એકલો રખ લોક પૂજા કરે, તે ઘણે કોષ કરીને તિણુત્યું લરે,
વડી વાંદે નહીં જખમાન વહે, કરગ વચન તિણુનેરે કહે. ॥ ૨ ॥

કપાશ ઘણી છે એકલ તણી, મૂનમેં ભાખ્યો ત્રિભુવન ધણી,
 વલી લોભ ઘણો છે બહુલપણે, શ્રીવીર કહો છે એકલ તણે. ॥ ૩ ॥
 બહુ આરંભને વિશે રક્ષા ઘણા, સંચો કરે વજ્ર પાપ તણા,
 નાચી અર્ધાં ભોગ તણો, બહુ લેવધર મહા શૃધ પણો. ॥ ૪ ॥
 ઘણા પ્રકારે કરે ધૂર્તપણા, સંકે નહીં કરતો કર્મરિણા,
 અધ્યયસાય મનસો અતણી ઘણા, માડો વર્તે છે એકલ તણા. ॥ ૫ ॥
 બહુ કોડે માણે માયા લોભ પણા, રતે નરે સદે અંકએ ઘણા,
 એ આક આગાધુ ઘટમેં વરતી, દિસારિક આશ્રવતો અરધી. ॥ ૬ ॥
 વલી સાધુનો સિંઘ સિયાંવણે, કર્મ એ બાંધ્યો હમ કલે,
 હું હું પુર ચારણિયો આચારી, સગરે બેઠે સંજમ ધારી. ॥ ૭ ॥
 રખે કોઈ રખે અકારજ કરતો, આઠવડા અર્ધાં રહે કરતો,
 અજ્ઞાન પ્રમાદરું દોષ બધો, નિરંતર મુક મોહ કુપપયો. ॥ ૮ ॥
 નિજ કર્મ ન જાણે આપણે રહ્યો, ત્યાંને કર્મ બાંધ્યું પંથિ કહ્યો,
 પાપ કર્મરું અલગ રહે નહીં, ત્યાંને સંસારમેં અમનકાડી. ॥ ૯ ॥
 આચારના પાંચમેં અધેન ભાખ્યો, પાડેલે હુરેય જિન ભાખ્યો,
 એ મરીત કહ્યા છે એકલ તણા, હજુ અનુચારે અતણી ધણા. ॥ ૧૦ ॥
 એકલા આપણા અચનીના, ત્યાં હોડી જિન કર્મ તણી રીના,
 નિરંજન બ્રહ્મવિચારી, કિમ આરે ત્યાંની પ્રતીત ॥ ૧૧ ॥
 કેવળાંતિક પાંચમેં બાળી, મૂનમેં વગર્યાં છે ત્રિભુવન પાળી,
 એનો મોક્ષ મરમરો દેશ, એકલાં જિન તણા જિન ॥ ૧૨ ॥
 ત્યાં હોડી કેવિક ન હોડી કેવિક મક્કા નહીં આજ કરતા કવિયા,
 દેવડાં કહ્યાં તો વગર ને અલગ પડ્યાં ન કન વડે ॥ ૧૩ ॥

—૨૦૧—

૧૯૫૬ ૨૦૦૦ ૧૯૫૬ ૧૯૫૬ ૧૯૫૬

૧૯૫૬ ૧૯૫૬ ૧૯૫૬ ૧૯૫૬ ૧૯૫૬ ૧૯૫૬ ૧૯૫૬ ૧૯૫૬ ૧૯૫૬ ૧૯૫૬

અધ્યામે' સેઠો ઘણો, ન સકે દેવ ડિગાય,
 સત્યવાદી પ્રગન્યાં શૂર છે, વક્ત્રી બોલે નહિ અન્યાય. ॥ ૨ ॥

સૂત્ર અહવા શક્ત ઘણી, મર્યાદાવન્ત વખાણ,
 બહુ શ્રુતિ નવમા પૂર્વ તણી, તીજ આચાર વધુનો જાણ. ॥ ૩ ॥

પાંચમે પાંચુ સમર્થી, શરીર તપ એકલ પણોજાણ,
 સર્વે કરી સેઠો ઘણો, સમર્થ શરીર વખાણ. ॥ ૪ ॥

કલકારી હડે નહીં, સાતમે' ધીરજ તાહ,
 અનુકૂલ પ્રતિકૂલ ઉપસર્ગ સહો, આઠમે નિર્ધ ઉછાહ. ॥ ૫ ॥

એ આઠ ગુણા સહિત છે, તો કરણો ઉમ વિહાર,
 તે પિણુ ગુરુ આજ્ઞા દીયાં, ફિરે એકલમલ અજુગાર ॥ ૬ ॥

આઠ ગુણા વિન એકલ ફિરે, તે અવ્યક્ત મૂઠ અયાણ,
 વલે આચારંગમે' નિષેધીયા, તે સુજાને ચતુર સુજાણ. ॥ ૭ ॥

॥ ઢાલ ૨ બીજી ॥

(ભાતે પાખંડીની દુવે જિન કલારે-એ દેધી)

એકલને મુનિવરરો ભાવ નિષેધિયોરે, અવ્યક્તને કહ્યોછે ગણ બિગારે,
 દુષ્ટ પ્રાકૃતરો ધાનક તેહમેરે, દુષ્ટ કહ્યો તિજુરો વિવહારે.
 અવ્યક્તને રહણો નિષેધ્યા એકલોરે. ॥ ૧ ॥

ધુરધું તો લોખી અરિહન્ત આગન્યાંરે, એક તો આદિજ મોટી ખોરે,
 વક્ત્રી નાંવ ધરાવે એકલ સાધરેરે, તે તો છે જિન શાસણમે' ચાર રે.
 અગ ॥ ૨ ॥

સૂત્ર અવ્યક્ત ને વય અવ્યક્ત પણોરે, તિજુરી ચોલાંગી મનમે' ધારે,
 યાં દાનૂંદી બોલાંમે' કાચો નહીંરે, તો નચિત રહો એકલ અજુગારે.
 અગ ॥ ૩ ॥

કોઈ ગણ માંહે રહતા પડિયો ચુકમેરે, તિજુને ગુરુ દિતસ્તું દીધી સીખરે,
 અવ્યક્ત કોપ તણે વશ આયનેરે, વચન ન બોલે ગુરુને દીકરે.
 અગ ॥ ૪ ॥

સગલા સાધુતો ઇમદિજ ચાલતા રે, ત્યાને સીખામજુ ન દે કાંપરે,
હું ઘડાંમાંદિ તો રહ સકું નહીંરે, ઓઘઠ ઘાટ ઘણી મનમાંપરે.

અગ ॥ ૫ ॥

અલીમાની આપજુધા મોટા માનતોરે, પ્રબલ મોહ માંહે મુઝાયરે,
કાર્ય અકાર્ય શુદ્ધ મૂઝે નહિરે, વિવેક વિહલ તે એકલ ધાય રે.

અગ ॥ ૬ ॥

ગામાહું ગામ વિચરતાં તેહને રે, ઘણી અબાધા ઉપજે આપ રે,
અબાધા એકલને ખમજી દોડેલીરે, ખમવારા જાતે નહીં ઉપાયરે.

અગ ॥ ૭ ॥

વીર કદ્યો મહારા ઉપદેશધીરે, તોને શિષ્ય એકકપજુ મ દોગરે,
આ તો શ્રદ્ધા તીર્થંકર કેવનીરે, ગમજુ મન ઇશ મૂન લોગ રે.

અગ ॥ ૮ ॥

આચારંગ પાંચમા અધ્યયનમેરે, શાંધ ઉદેશે એકવા ભાય રે,
ઉપસર્ગધી આબાધા ઉપજે તેહનેરે, ખિયરો કહુંતું નિમરો ન્યાયરે.

અગ ॥ ૯ ॥

॥ દોહા ॥

આસ ખાંસ તાર તેજરો, રોગ ઉપજે અનેક વિષ આપ,

વહી મરણપજુ આપાં યકાં, ચિવિષ પડુંખ ધાય ॥ ૧ ॥

વહી પ્રજામ મજ વિચલ દુષે, કીનરી દુષ ન ધાય,

અપાં એકકપજુ આચારંગ, ત્યાને પાંજરવિન્યાનકાય ॥ ૨ ॥

દે તુષારી નનક મરે તો, વહે પડું રોગ,

ભાલ હો ભાલ રિરે, ભાલ નૌજમરી જાન ॥ ૩ ॥

જાનજીવ રોગ ઉપજીવજીવ, તે પડું કલ ન આલ,

વિજ કહું સહીની વનની, તે મુજબિ વિજાય ॥ ૪ ॥

॥ ઢાલ ત્રીજી ॥

(ધિગ ધિગ મોહ વિદ્યમણા-એ દેશી)

તાવ ચંદે કંદે આકરો, વાચા રૂકે બોલ્યો નવી જાયો રે,
તુપા અતુલવાય લાડકિયો, ઉજુરે કુણ સખાઇ થાયોરે.

ધિગ ધિગ અવ્યક્ત એકલો. ॥ ૧ ॥

કદા કર્મે જોગે કુતરો ડસે, તો ડસે માતર કુણ જાયો રે,
કામરૂ જાનવર વાસાદિકે હુવાં, ઉજુરે કુણ આહારપાણી દયાયોરે. ધિગ ॥ ૨ ॥

જખ કોઈ કાપર સિધાયતા, આપ છોડે કરે મન જાણ્યો રે,
જૂખ તુધારા પીડિયા આવે, શુદ્ધસ્થીરો આણ્યોરે. ॥ ધિગ ॥ ૩ ॥

કેઈ આર્તધ્યાન માંહે મરે, નરક તિર્યચમે જાયોરે,
ઉત્કૃષ્ટો અનંતા ભવ ભમે, ચિહ્ન ગત ગોથા ખાયોરે. ॥ ધિગ ॥ ૪ ॥

શ્રી આય વકારિયાં, લાગ જયાવે તિણુ ચાલે રે,
વિરલ હુઆને હોરસી ઘણા, કિણુરી લજ્યા રીલ પાલેરે. ॥ ધિગ ॥ ૫ ॥

વિષે અત્યન્ત પિઠ્યાં થકા, વેસ્યાદિકને ઘરે જાયો રે,
માઠી ભાવના ભાવિયાં, કુણ આણે તિણુને કાયોરે. ॥ ધિગ ॥ ૬ ॥

અકાર્ય કરનો સંકે નહિ, ઘોડા મુખને કાળે રે,
વાત ચાવી હુવા લોકમે, કને બેસણવાલા પિણુ લાળેરે. ॥ ધિગ ॥ ૭ ॥

ઈમ જાણી નર નારિયા, એકલ દુર તજજે રે,
ઘરદાણુ હાંસી હુવે લોકમે, ઈસડી કામ ન કિજેરે. ॥ ધિગ ॥ ૮ ॥

કયાંસ્યું પ્રકૃત પાછી મિલે નહીં, કયાંસ્યું ન મિલે સભાવોરે,
દુઃખ ખાંધી હુવે એકલા, કેઈ કરે ઘણા અન્યાયોરે. ॥ ધિગ ॥ ૯ ॥

કયાંસ્યું પાતે આચાર પડે નહીં, વલી કુડ કપરો ચાલોરે,
તે ગણુ છાડી હુવે એકલા, ઓરાં શિરદે આલો રે. ॥ ધિગ ॥ ૧૦ ॥

કયાંસ્યું પાતે આચાર પડે નહીં, પિણુ સમજી રાખે ચોખોરે,
ગણુ છાડી હુવે એકલા, નહિ કાંડે ઓરામે રાખોરે. ॥ ધિગ ॥ ૧૧ ॥

પછે મોહ કર્મ ઉદે હુવાં, કુઠ કપટ ચલાવેરે,
 ફિરતી ભાષા બોલે ઘણી, અનુક્રુતા અવગુણ ગાવેરે. ॥ પિઠા ॥ ૧૨ ॥
 ગામાં નગરાં વિચરતાં, લોક પુછે હર કોઈરે,
 યે સાધાંમાંસ્થું નિકલી, આતમા કંઈ વિગોઈરે. ॥ પિઠા ॥ ૧૩ ॥
 જમ કેઈકે બોલે પાધરા, કેઈ બોલે આલપપાલો રે,
 કેઈ કોઈ કરી મહા પ્રજલે, કેઈ મુંઢ કરે વિકરાલોરે. ॥ પિઠા ॥ ૧૪ ॥
 કેઈ દોષજી શોકે આપરા, ઓરામે બતાવે સુકોરે,
 પૂઠ્યાં ન બોલે પાધરા, પૂજ યજ્ઞાખાની ભૂખોરે. ॥ પિઠા ॥ ૧૫ ॥
 કેઈકે સાક્ષા લોલો કરે, આદારાદિકરા લપટીરે,
 પૂરો નિકાલ કાઢે નહિ, એસા છે એકલ કપટીરે. ॥ પિઠા ॥ ૧૬ ॥
 આપ સાધાને વનજી કરે, મહા માહા પરિજામોરે,
 વિનો નમોઈ કરે ઘણી, એક પેઠ ભરજીરે કાનોરે. ॥ પિઠા ॥ ૧૭ ॥
 ચમગુ નર નાર વાન્દે નહીં, આસા લોપ એકલો દેખીરે,
 આદારપાણી ન દે ભાવસ્થું, તો હુવે સાધાને દેખીરે. ॥ પિઠા ॥ ૧૮ ॥
 તે હલ હિલ ભેવનો રહે, કુટ પ્રજામા દિન કાઢે રે,
 ચાર તીર્થસ્થું તપનો રહે, આજ નળી રત વાદેરે. ॥ પિઠા ॥ ૧૯ ॥
 દમ વિજ કરે આક્રમે, એકાંરે પાલે સોઈરે,
 ભર્મન ગામે લોકને, એના છે એકલ રીઠા રે. ॥ પિઠા ॥ ૨૦ ॥
 વિજતરનંદ ફિરનો રહે, નિજ ચાલી ચમગી નવે રે,
 કાલ જ્યાં અર્ધ જુવી, તો યાદે મંદ નખોરે રે. ॥ પિઠા ॥ ૨૧ ॥
 મંગલે ખાંડ પાણી, વડી કને જાગે મોરે,
 મહા રાને નિર્મલી, કેઈકે વિગા યા ન રે. ॥ પિઠા ॥ ૨૨ ॥
 મર નોરને એક એકને, દિવ દિવ વાંકે રાજે, ॥
 એ અનુક્રુતા અવગુણ અનુક્રુતા અવગુણ અવગુણ ॥ ૨૩ ॥
 વાંકો અનુક્રુતા અવગુણ અનુક્રુતા અવગુણ અવગુણ ॥ ૨૪ ॥
 અનુક્રુતા અવગુણ અનુક્રુતા અવગુણ અનુક્રુતા અવગુણ ॥ ૨૫ ॥

બોધ સમ્યક્ત પાયો જ્યાં કને, ત્યાંને દિશાં હર્ષત થાયોરે,
 વીનય ભગત કરે ઘણી, તોસાચી શ્રદ્ધા દિસે તિણુ માયોરે. ॥ ધિ૦ ॥ ૨૫ ॥
 સાધ સાધવી ને શ્રદ્ધા તણા, પુઠ પાછળ ગુણ ગાયે રે,
 એકણુ ધારા બોલતાં, પ્રતીત ઈણુ વિધ આવેરે. ॥ ધિ૦ ॥ ૨૬ ॥

॥ દોહા ॥

ભલા કલરી બિગડી તિકા, જોવે ચિરાણુ સાધ,
 જ્યું સાધુ બિગડયો આચારથી, કિણુવિધ આવે હાથ. ॥ ૧ ॥
 આજ્ઞા લોપી સતયુર તણી, તિણુને આપમાં છે ગલિહાર,
 આપ છંટે એકલા ફિરે, જ્યું ઢાર ફિરે રૂલિહાર. ॥ ૨ ॥
 બિગડયા ધાનરી પાખતી, બેઠાં દુર્ગંધ આય,
 જ્યું એકલરી સંગત ક્રિયાં, જુદા અકલ પત જાય. ॥ ૩ ॥
 જો એકલને આદર દિયે, તોવધે ઘણો મિથ્યાત,
 કૂં પડે જિન ધર્મમે, તે મુણુજ્યો વિખ્યાત. ॥ ૪ ॥

॥ હાલ ચોથી ॥

(ધન્ય ધન્ય મેતારજ મુનિ-એ દેશી.)

નિણુ શાસણુમે આગન્યા બડી, આતો બાંધીરે ભગવન્તપાલ,
 એતો સજન અસજન બેલા રહો, છાંટે ચાલેરે પ્રભુ વચન સંભાલ.
 જુદિવંતા એકલ સંગત ન કીજિયે. ॥ ૧ ॥
 છોડો રૂધ્યાંવિણુ સંજમ ન નિપજે, ઉત્તરાધ્યયનરે ચોધા અધ્યયન માંહ,
 ગાથા આઠમી માંહ કહ્યો, એતો જોવોરે ચોંડે સૂતરો ન્યાય. ॥ ૨ ॥
 છોડો રૂધ્યાં વિણુ સંજમ ન નિપજે, તો કુણુ ચાલેરે પરની આજ્ઞા માંય,
 સહુ આપમતે હુવે એકલા બિણુમે બેલારે બિણુમે વિખર જાય. ॥ ૩ ॥
 જો આપ મતે હુવે એકલા, તો શાસણુમેરે પડ જાય ધમગલ,
 એદવા આપ છંદારી કરે ઘાપના, તે સેદન પાયોરે ભુલાં રહગઈ બોલ. ॥ ૪ ॥

વૈરાગ ઘટે તિજુરી પાખતી, કે ઉજુરી સંગતરે આવે મૂલ મિયાત,
 કે સાધારું ઉતર જાય આસતા, સાચી ઘડારે એકલરી વાત. ॥ ૫ ॥
 શિક્ષણે સાધારી સમુદાયથી, આપસમેરે ખોલે વિરૂધા વેળ,
 વક્તી હિંદ દામે એક એકને, સાધ દિશરે વક્તી અંતર નયજુ. ॥ ૬ ॥
 નકલારિક ચાર કુશિલિયા, વધી ચાલુવેરે આપ આપણી ન્યાત,
 જુનું જાગલને જાગલ મિલે, ઘણા લખેરે કરે મનોગત વાત. ॥ ૭ ॥
 ચારી જરી ખુન અકારજ કિયાં, રાગ પકડેરે શિર હો ખોડ,
 વક્તી દેશનિકાલરે કાકિયાં, ત્યાને રાખેરે લીલ મેજુલિક ચાર. ॥ ૮ ॥
 તે બિગાડ કરે તિજુ દેશને, લીલ મેજુરે ત્યાને આણી સાધ,
 દુઃખ ઉપજાવેરે રેવત, ગરીબને, પન હો જ્યાવેરે ત્યારી કર કર ધાત. ॥ ૯ ॥
 ત્યાને અસજુલિક આદર કિયાં, જરેરે સામેરે જાન્યં રાજરી આજુ,
 કદા રાય કેપિ તો પન ખોસલે, અયાં માંરે તિજુરા એરેલ જાનુ. ॥ ૧૦ ॥
 ઈજુલી રિદ્ધતે સાધારે સમુદાયને, દોષ સેવ્યારે સાધ કારે મનુષ્યાર,
 તે આપ હોરે એકતા રહે, કે જાગલરે આને પાઠ રિરે સાર. ॥ ૧૧ ॥
 તેના સાધારા આગતુ ખોલના રિરે, સુખ મીઠીરે ખેડે અંતરપાત,
 આણી જુદ વાલને વિગાવના કુળી કપળીરે કુળી કર ચાત. ॥ ૧૨ ॥
 ત્યારી જાગ જાગ સંગત કિયાં તિજુ જાગીરે શ્રીચિત્તર આજુ,
 તેના દુખ પામે છતુ મંચરને, કેજુલરે અનંત જામ મનુ જાનુ. ॥ ૧૩ ॥
 ચાગને આદાર આદર કિયા ઈંદુ એકરે પન અંતે રિજુલ,
 બેરવારી જાગલ એકલ તજો નગર કીધારે જરે કરે તજીનામ. ॥ ૧૪ ॥
 નમ જગીચાન પદસુધા અપ હવારે સગતારિક જાનુ,
 જાત જાગલ જાગલ નહીં જો લીધારે રિજલ વચન જાનુ. ॥ ૧૫ ॥
 જાત જાગલ જાગલ જાત નહીં જો જાગલ જાગલ જાગલ જાગલ. ॥ ૧૬ ॥
 જાત જાગલ જાગલ જાત જાગલ જાગલ જાગલ જાગલ જાગલ. ॥ ૧૭ ॥
 જાત જાગલ જાગલ જાત જાગલ જાગલ જાગલ જાગલ જાગલ. ॥ ૧૮ ॥
 જાત જાગલ જાગલ જાત જાગલ જાગલ જાગલ જાગલ જાગલ. ॥ ૧૯ ॥
 જાત જાગલ જાગલ જાત જાગલ જાગલ જાગલ જાગલ જાગલ. ॥ ૨૦ ॥
 જાત જાગલ જાગલ જાત જાગલ જાગલ જાગલ જાગલ જાગલ. ॥ ૨૧ ॥
 જાત જાગલ જાગલ જાત જાગલ જાગલ જાગલ જાગલ જાગલ. ॥ ૨૨ ॥
 જાત જાગલ જાગલ જાત જાગલ જાગલ જાગલ જાગલ જાગલ. ॥ ૨૩ ॥
 જાત જાગલ જાગલ જાત જાગલ જાગલ જાગલ જાગલ જાગલ. ॥ ૨૪ ॥
 જાત જાગલ જાગલ જાત જાગલ જાગલ જાગલ જાગલ જાગલ. ॥ ૨૫ ॥
 જાત જાગલ જાગલ જાત જાગલ જાગલ જાગલ જાગલ જાગલ. ॥ ૨૬ ॥
 જાત જાગલ જાગલ જાત જાગલ જાગલ જાગલ જાગલ જાગલ. ॥ ૨૭ ॥
 જાત જાગલ જાગલ જાત જાગલ જાગલ જાગલ જાગલ જાગલ. ॥ ૨૮ ॥
 જાત જાગલ જાગલ જાત જાગલ જાગલ જાગલ જાગલ જાગલ. ॥ ૨૯ ॥
 જાત જાગલ જાગલ જાત જાગલ જાગલ જાગલ જાગલ જાગલ. ॥ ૩૦ ॥

